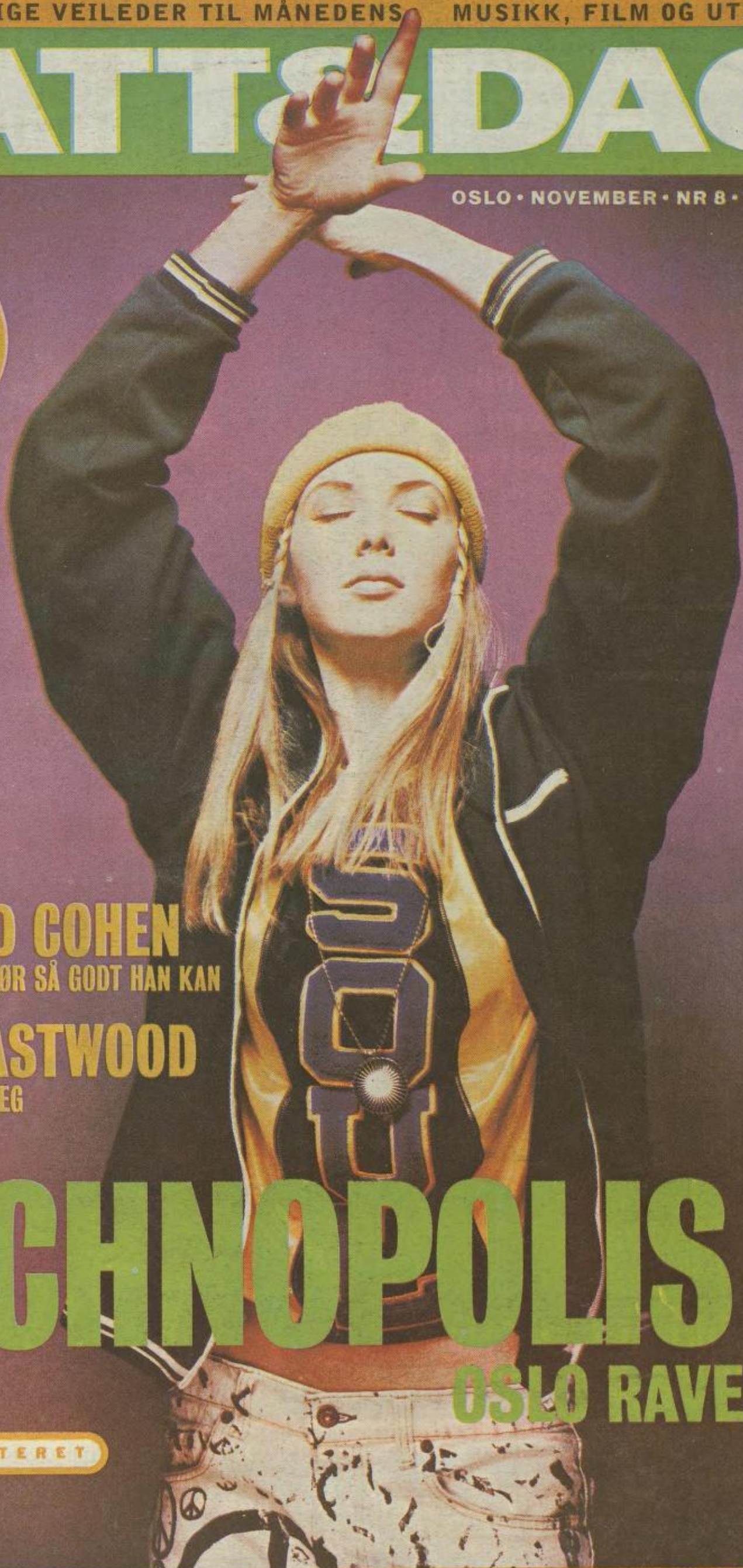

DIN PERSONLIGE VEILEDER TIL MÅNEDENS MUSIKK, FILM OG UTELIV

NATTSØNDAG

OSLO • NOVEMBER • NR 8 • 1992

NY
**TEGNE
 SERIE**
 CHRISTOPHER NIELSEN:
 "HVITE TIGRE"

EKSKLUSIVT:
LEONARD COHEN
 GAMMEL MANN GJØR SÅ GODT HAN KAN

CLINT EASTWOOD
 VOLDENS SANNE JEG

TECHNOPOLIS

OSLO RAVER!

OLBAROMETERET

ANNIKEN LIEN * RETURN * ARNT RYE * VETLE LID LARSSEN * BERTRAND BESIGYE

"En fantastisk western og en av årets beste filmer.

Clint Eastwood fortjener en Oscarnominasjon for beste regi."

Joel Siegel, Good Morning America.

"Fantastisk. Mektig."

David Ansen, Newsweek.

"En hard, spennende og intelligent western.

Et virkelig kunstverk."

Rex Reed, New York Observer.

"En umiddelbar filmklassiker."

Pat Collins, WWOR-TV.

"Klassisk imponerende."

Richard Corliss, Time.

"Den mest utfordrende og best spilte westernfilmen i Clint Eastwoods karriere. Han har aldri sittet så bra i sadelen som nå."

Peter Travers, Rolling Stone.

CLINT EASTWOOD
GENE HACKMAN
MORGAN FREEMAN
RICHARD HARRIS

NÅDELØSE MENN

"UNFORGIVEN"

WARNER BROS. PRESENTS

A MALPASO PRODUCTION CLINT EASTWOOD GENE HACKMAN MORGAN FREEMAN AND RICHARD HARRIS "UNFORGIVEN"

MUSIC BY LENNIE NIEHAUS PRODUCTION DESIGNED BY HENRY BUMSTEAD DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY JACK N. GREEN

WRITTEN BY DAVID WEBB PEOPLES EXECUTIVE PRODUCER DAVID VALDES PRODUCED AND DIRECTED BY CLINT EASTWOOD

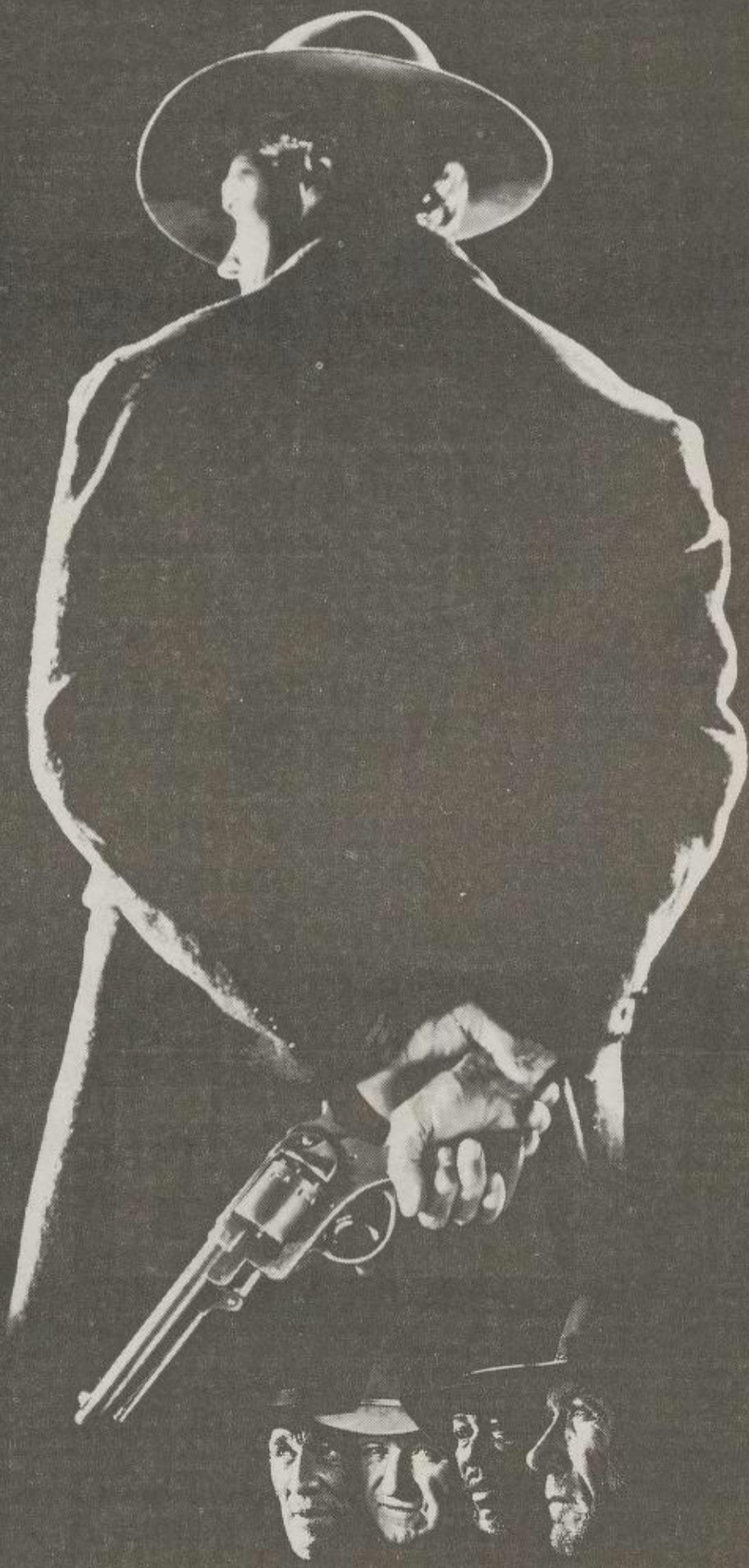
PANAVISION

DOLBY STEREO

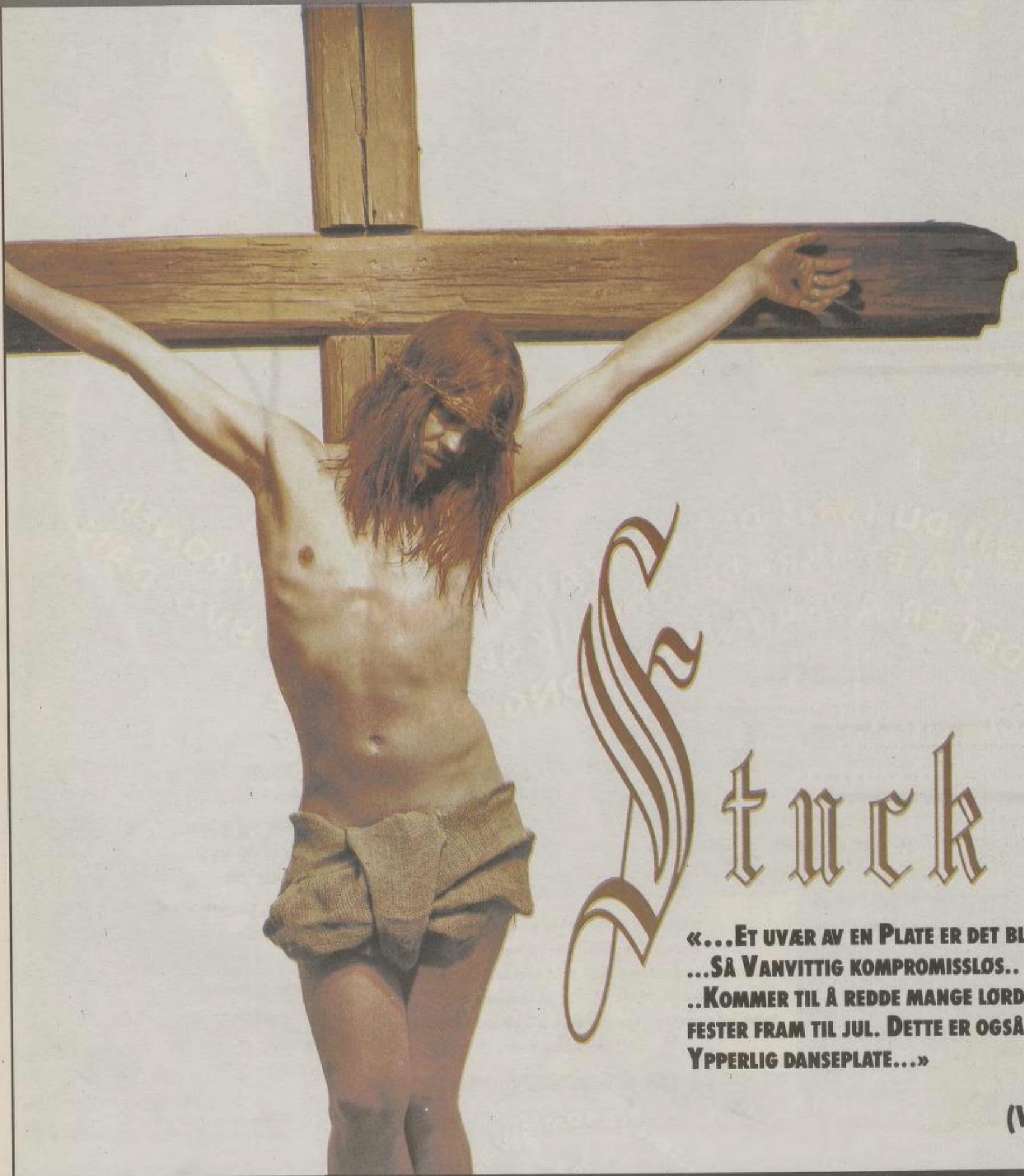
WARNER BROS.
A TIME WARNER COMPANY
© 1992 Warner Bros. Inc. All Rights Reserved

PÅ KINO

GO • GO GORILLA

Stuck

«...ET UVÆR AV EN PLATE ER DET BLITT..
...SÅ VANVITTIG KOMPROMISSLØS..
...KOMMER TIL Å REDDE MANGE LØRDAGS-
FESTER FRAM TIL JUL. DETTE ER OGSÅ EN
YPPERLIG DANSEPLATE...»

(VG)

"SUPERFUZZ" OG "THINGS WITH YOU" PÅ CD SINGLE. EXTRA BONUS SPOR "SKIN"

sonet

HVIS DU SYNS DET ER STAS Å VINNE 100 KRONER PÅ ET SKRAPELODD, SKAL DU PRØVE HVORDAN DET ER Å "FÅ INN EN BONG" PÅ BJERKE

Det er mange måter

å lure seg selv på. En av de mest velbrukte er å si at "Det viktigste er ikke å vinne". Nå fins det sikkert idrettsfolk som påstår at det er helt greit å aldri dra inn en eneste større seier i løpet av karrieren. Men spør du en person med sans for spill, vil du sannsynligvis få et ærligere svar: Spiller du, spiller du for å vinne – ferdig med det. Og, uansett gevinst har selve spillet også sin helt spesielle verdi. Spør en Bjerkeentusiast hva han føler i de sekundene HANS hest raser forbi de andre på siste langside. (Eller, hva han roper

når hans ugarderte vinnerhest plutselig slår over i feiende galopp tyve meter før mål!) Kanskje han svarer at den som ønsker å vinne, først må lære seg å tape. På Bjerke kan du lette på "trøkket". Her er det nemlig fullstendig legalt å vise både skummende raseri og

sprudlende, ubeskrivelig henrykkelse.

Tilstander du vanskelig oppnår ved å skrape en mynt mot et papir. Eller?

Lop hver onsdag kl.18.00 og søndag kl.17.00.
Gratis tips og spilleinformasjon hver løpsdag.
Restaurant og bar med banens beste utsikt – bordbestilling: (02) 64 88 89.
Buss nr. 30, 31, 40 og 41 fra Jernbanetorget.
Sentral beliggenhet ved Trondheimsveien ca. 1 km nord for Sinsenkrysset.
Gode parkeringsmuligheter.

INGENTING ER SOM Å VÆRE DER

BJERKEBANEN

NOVEMBER 1992

DEL I

Brev.....	6
<i>Opprørte lesere om innvandrere.</i>	
Tidens Ånd	7
<i>De ti tingene vi snakker mest om akkurat nå.</i>	
Katarina Vrebalovich	11
<i>Multikunstner og ukuelig optimist.</i>	
Sissel Trygstad	14
<i>RadioOrakel fyller ti år. Møt redaktøren, en rødstrømpe av idag.</i>	
Leonard Cohen.....	18
<i>Tom Skjeklesæther og Raymond Mosken møtte Leonard Cohen eksklusivt for Natt&Dag.</i>	
Anniken Lien.....	21
<i>Breikjefta og figurativ med sans for det helt enkle.</i>	
Nytt på byen	28
<i>En halvside om forandringer i restaurantbransjen.</i>	
Møtesteder	29
<i>Redaksjonens utvalgte møtesteder.</i>	
Skiver	32
<i>Aktuelle plater. Hør hva anmelderene synes er best akkurat nå.</i>	
Konsertguiden	41
<i>Noe live er det jo i vinterkulda.</i>	
Indeks	47
<i>Noen personer som omtales i denne utgaven av Natt&Dag.</i>	

DEL II

Arnt Rye.....	1
<i>Om Barbie-dukker og Macho-menn, kjærlighet og utroskap. Alt festet til rillene på Ryes debutskive.</i>	
Nils Fredrik Dahl.....	2
<i>Nyansatt redaktør i Bokklubbens "Lyrikkvennen" og klar med sin andre diktsamling.</i>	
Techno.....	4
<i>Technokratene er her. Møt partyfikserene, Dj'ene og de andre sentrale figurene i Oslos technomiljø.</i>	
Hvite tigre	12
<i>Tegneserieskaperen Christopher Nielsen debuterer i Natt&Dag med en frekk parodi på filmen Svarte Pantere.</i>	
Bertrand Besigye.....	18
<i>Møt en 19 årig poet med en 70 årigs sinn.</i>	
Film	20
<i>Alt du trenger å vite om senhøstens ørner og kalkuner.</i>	
Clint Eastwood	28
<i>Den som trodde att westernfilmen var død trodde feil. Natt&Dag har møtt Clint Eastwood og snakket om hans siste film "Nådeløse menn".</i>	

NATT&DAG

Natt&Dag Postboks 7144, Homansbyen, 0307 Oslo
 Telefon 692080 Telefaks 694063
 Nöjesguiden Box 1249, 111 82 Stockholm, Sverige.
 Telefon 095 46 8 723 13 20 Telefax 095 46 8 723 11 45
 Nöjesguiden Chalmersgatan 15, 411 35, Göteborg, Sverige.
 Telefon 095 46 31 205866 Telefax 095 46 3 1 16 76 70
 Nöjesguiden Engelbrektsgratan 12, 211 33 Malmö, Sverige.
 Telefon 095 46 40 12 30 30 Telefax 095 46 40 97 92 78
 Nat&Dag Store Kongensgate 19 1264 København K Danmark
 Telefon 095 45 33 15 77 26, Telefax 095 45 33 15 70 99
 Natt & Dags musikklinje 020 - 16 704

Forside 8/92
 Foto: Nils Vik
 Modell: Tale/Heartbreak
 Styling og Make up: Linda Sande/Heartbreak

Langt fra død
 Side 28, del II

Snakk rent!
 Side 38, del II

Møt Oslos technokrater
 Side 4, del II

Anniken Lien
 Side 21, del I

Norgesvennen bare i Natt&Dag
 Side 18, del I

Brev

Sett deg selv på trykk! Natt&Dag vil gjerne høre din mening.
Postboks 7144, Homansbyen 0306 OSLO

Excuse me, but...

I OKTOBERNUMMERET AV Natt&Dag ble jeg oppfordret til å si min mening. Da jeg leste om dette med EF i brevet fra herr Olesen, sto det at dere er hevet over EF-spørsmålet. Herr Olesen har tydeligvis ikke forstått at EF-spørsmålet bare er et hysterisk rot. Derfor mener dere kanskje at det er ingen vits å krangle og drepe hverandre bare fordi fanatiske nei-til-EF-tilhengere river håret av ja-siden. Jeg skal ikke påstå at ja-til-EF-tilhengerne er noe bedre, men de har ikke drevet med en konstant omvendingspolitikk som nei-siden har gjort. Det er egentlig ganske morsomt å se hvor opprørte disse norske nei-folka er. De virker t.o.m. ganske reddet for dette ukjente "dyret".

Jeg er ingen politiker, og har ikke tenkt til å bli en, men jeg er opptatt av politikk. Jeg blir ganske forbannet når disse nei-folka kommer å plager meg midt på gata en fredelig søndag kveld. Selv er jeg en fra ja-siden. Hurra for meg og fy skam meg. Grunnen til at jeg nettopp er dette er fordi at jeg ikke ønsker at Norge skal bli et Julenisse-land her oppe i det fredelige nord uten å få sagt noe til andre land. La ikke Norge bli et ferieland for solbrente tyskere her i utkanten av EF. La heller Norge bli med i et fellesskap sammen med de fleste andre europeiske land.

Hvorfor valgte vi de politikerne som nå sitter i Stortinget? Jo, fordi de skal bestemme. De skal bestemme skatten til en vanlig nordmann og de skal bestemme lover og de skal bestemme om ting som angår Norge. Trenger vi en folkeavstemming? Min mening er nei, fordi det sannsynligvis vil bli et slikt 49/51 resultat som vi hadde i 1972. La heller våre folkevalgte politikere bestemme over Norges beste.

Jeg er ikke ute for å slåss, men er dere en slags nøytral avis når det gjelder EF? Avisene deres er forresten veldig ålreit fordi den er gratis, og dere tjener vel nok på reklame, antar jeg.

FORVIRRET FORMANN AV
NUKE THE KIDS

Som du selv påpeker er EF-debatten noe hysterisk rot, og ditt innlegg hjalp ikke stort. Og du, hvis du vil slåss, så kom igjen!

Red.

JEG HAR TILLATT meg å reflektere over innlegg fra "Sint, ung jente, Oslo"(ND 7/92), som skriver om konedrap, innvandrere og muslimer. Det som er slående, er den suverene sammenblanding "sint, ung" gjør av religion og handling utført av syke mennesker som tilfeldigvis tilhører en religion. "Sint, ung" synes å sveve i den villfarelse at en religion i seg selv kan være undertrykkende. Må jeg få minne om at Hitler mente seg å være kristen. Han drepte en del, han og. Kan vi dermed si at kristendommen er undertrykkende i seg selv? Jeg tviler. "Sint, ung" antyder at de tre konedrap hun refererer til er i tråd med "islamsk kvinneundertrykkende tro". Hvor i huleste får hun det fra, at islam som religion er spesifikt mer kvinneundertrykkende enn andre verdensreligioner? Ifølge henne er "disse innvandrernes kultur bedriten, (sic! hvor ren er ikke vår kultur) og "bygger på den mest kvinnefiendtlige og intolerante religion jeg kjenner til". Er det så mye du kjenner til, da, "sint, ung"? Vi, rene, utvikla og opphøyde som vi er, er fostret opp i et samfunn som nærer kristendommen som sin statlige religion. Eksempler på kvinnefiendtlighet og intoleranse som har kommet, og kommer til uttrykk blant mennesker som bekjenner seg til vår rene religion er utrolig vanskelig å finne. Hvem vil vel påstå at kristninga av Norge, middelalderens korstog, jødeforfølgelsene, 500 års massakre og systematisk undertrykking i Amerika, slavehandelen, "utrenskning" blant aboriginene, heksebrenninga, "den man elsker tukter man", systematisk undertrykking av Nordkalottens urbefolkning gjennom århundrer, gapestokken på kirkebakken i tidligere tiders Norge, Martin Luther, Hans Bratnerud, biskopene i Norge som ikke ønsker en kvinne i sin midte og til og med Gulfkrigen i 1991 har noe som helst med den sanne kristne lære å gjøre?

MAGNE

Jasså? Så skråsikker du er på ting da.
Red.

SELVFLUGELIG ER JEG enig med "sint, ung"(ND 7/92) - det finnes ekle mennesker i denne byen. Men bland for Guds (Allahs?) skyld ikke sammen begrepene "ekle mennesker" og "muslimer"! (Rettroende muslimer håper forresten ikke på "villig norsk kvinneunderliv". Det er en strid med muslimsk kvinnesyn å bruke kvinner på den måten.) Religion er religion, slik den framgår av religionens skrifter, her gjelder det henholdsvis Koranen og Bibelen. Hvordan enkelte mennesker lever, og hva de kaller seg, er en annen sak. Etter mine begreper, med min ringe kjennskap til islam, er de ikke muslimer, de som oppfører seg uhøvisk overfor tilfeldige kvinner på kafe'. Stikk innom en av Oslos moskeer og spør imamen, så får du svar

SEKULARIST

DETLE LID LARSSEN
I engelens munn
Jacob Sosta drømte om penger og et enkelt liv
En intens roman fra et miljø der bilene går fortere, pengene sitter løsere og damene er flottere - og der fallhøyden er mye større.
Finnes det engler i dette miljøet?
Tja, det kommer helt an på øynene som ser.
Innb. kr 264,-
TIDEN NORSK FORLAG

Bret Easton Ellis
AMERICAN PSYCHO
Denne romanen har du allerede sterke meninger om.
Hå må du se å få lest den også!
Oversatt av Henning Kolstad. Innb. kr 288,-
TIDEN NORSK FORLAG

HERMAN WILLIS
30. februar
Lucas rømte fra RAF med en haug penger, men etter femten år oppdager han at fortiden ikke så lett kan begraves.
Innb. kr 248,-
TIDEN NORSK FORLAG

ANSVARLIG UTGIVER

Rune Roalsvig

SJEFREDAKTØR

Espen Sletner (ES)

REDAKSJONSSEKRETÆR

Cahtrine Sandnes (CS)

FILMREDAKTØR

Torgrim Eggen

REDAKSJON

Torgrim Eggen

Nina Nordbø

Guri Heftye

Dag Eivind Thorenfeldt

Camilla Juell Eide

Cahtrine Sandnes (CS)

FORMGIVER

Malin Rosengren

Riks-sidene: Christian Leborg

ASSISTENT

Helena Willis

MEDVIRKENDE SKRIBENTER

Nora Furuholmen (NF)

Suck my Wig

Guri Heftye (GH)

Ina Blom

Torgrim Eggen (TE)

Camilla Juell Eide (CJE)

Cahtrine Sandnes (CS)

Per Martinsen

Charlo Halvorsen

Håkon Larsen

Tom Skjeklesæther

Atle H. Boysen

Herman Willis

Tor Marthinussen (TM)

Beate Charlotte Lunde

Morten Ståle Nilsen (MSN)

Øyvind Pharo (ØP)

Per Andersson (PA)

Lars Nylin (LN)

Maria Francke (MF)

Fatima Ahmed (FA)

Jan Gradval (JG)

Jon Jefferson Klingberg (JJK)

Rune Håger (RH)

Sindre Kartvedt

Frank Johnsen

Hege Ullstein (HU)

Tron Øgrim (TØ)

ILLUSTRATØRER

Martina Edoh

Cristopher Nielsen

FORSIDEFOTO

Nils Vik

FOTOGRAFER

Johs Bøe

Christine Schenberg

Dag Eivind Thorenfeldt

Per Heimly Prod.

Jo Michael

Anders Winsvold

Henriette Bergh Thomassen

Nils Vik

Espen Tollefsen

Raymond Mosken

DISTRIBUSJON

Tarjei Høidal

KOORDINATOR/REDIGERER

(RIKS)

Karianne Lund

MEDVIRKENDE SKRIBENTER

Stein Røll

Einar Røhnebæk

Erik Erikson

Morten Andersen

FOTOGRAFER

Sidsel Jørgensen

Erik Eriksson

Aage Asphaug

Rolf Rønne

Erling Singrud

SEKRETÆR

Kjersti Lund

SENIORKONSULENTER

Hege Trygvasson Rørdam

Kenneth Lyngaas

ØKONOMI

Marika Holthe Møll

CONTROLLER

Hans Stenquist

Sats: Texdata AB. Repro: Nationen Trykk. Avisproduksjon A/S. Utgiver: City Magasin A/S. Distribusjon: 320 møtesteder (shoppingsentre, restauranter, forretninger, kafeer, barer, kinoer, etc.) over hele Oslo og stor-Oslo, Bergen, Stavanger, Tromsø, Trondheim og Kristiansand. Opplag: 65.000 eksemplarer. Neste nummer kommer 27. november. Adresse: Natt & Dag, Postboks 7144 Homansbyen, 0306 OSLO 3. Besøksadresse: Hegdehaugsveien 24, 4. etasje. Redaksjonen forbeholder seg retten til å redigere leserbrev. Redaksjonen tar ikke ansvar for innsendt materiell. Natt & Dag gis ut i samarbeide med Nöjesguiden i Sverige og Nat & Dag i Danmark. Ettertrykk er ikke tillatt uten redaksjonens samtykke. Ved sitering skal kilde oppgis: Capicce?

Tidens ånd

Det vi snakker mest om.

1 (Ny)

Homsekrigen

De homofile skal dø! Tror dere vi bare koddet, eller? Det er Bibelens harde men klare tale; kors på halsen. Men Gunnar Prestegård og alle andre liberale revisjonister som ikke har LEST boka engang synes det er nok at de ikke har sex, slik at de ihvertfall ikke formerer seg! Dette er selvfølgelig en kraftig innsåpning av sannheten.

2 (1)

Kanalkrigen

Hvordan hadde avisene sett ut hvis det ikke hadde vært for TV? Kanalkrigen trappest opp med god hjelp av Akersgata. Dette kom klarest til uttrykk da vi kunne lese om en sliten Dan Børge som hadde besluttet å trappe ned som programsjef og igjen begynne som programleder. Da skjønner jo til og med vi at situasjonen for TV2 er alvorlig dystert. For som vi vet; det er få ting som selger som Dan Børge i kløfta-smoking med madonna-mic. Ikke engang mulattene på TV4 kan konkurrere med det, hvis de da ikke tar over Emotions etter Kjell Arild Tiltnes såklart.

3 (Ny)

Presidentvalget i USA

Hver gang det er presidentvalg i USA skjer samme besynderlige sak; bare en ynkelig liten del av landet deltar i det valget som delvis bestemmer verdens skjebne i kommende fire år. Men hvorfor skulle flere bry seg? Tross alt, det ideologiske skille mellom George Bush og Bill Clinton er like grunt som det mellom Tove og Rune Gerhardsen. Kom tilbake Richard Nixon, det var ikke så galt, nesten alt er glemt, nesten alt...

4 (Ny)

Julebord

Med tanke på den bevissthet det i dag finnes om kosthold, er det vel heller lite trolig at ribbe og pølser er å finne på 2000-tallets julebord. Ikke engang en dram vil være å oppdrive. Vårt tips er; drikk, spis, promp og kos deg så lenge det varer. Snart er det slutt.

5 (Ny)

Columbus-jubileet

Er det ikke litt seint å protestere mot at Columbus (NB! født i Nordfjord? Eller var det Sunnfjord?) fant skiten, etter 500 år? Nei, du synes ikke det nei? Vel, det du glemmer når du protesterer mot gamle Chris er at du samtidig protesterer mot ting som; John Wayne filmene, Elvis, hamburgere, Smith & Wesson, glødelampen, bilen, telefonen o.s.v....

6 (6)

Bokhøsten

I år som ellers det vanlige dille og dallet om indre og ytre oppgjør og skjellsettende sjelkvaler til tross for at det bare er Oluf Ralkattli som selger uansett. Han og den rundpulte katta til Peer Aabel (dersom den har skrevet bok i år, da).

7 (Ny)

Which Witch

Kommer Ingmar Bergman? Hva syntes Ingmar Bergman? Kommer The Yorkshire Ripper? Hva syntes The Yorkshire Ripper? Og hva mente Sinead O'Connor? Når blir det på tide å tvangssende arbeidsløse nordmenn til Piccadilly Theatre/applaus for trygd?"

8 (Ny)

Nikkei-indeksen

Glem Dow Jones, dette er The Real Thing! Gulingene sitter på spenna; no discussion. Rentenivået kan ryke opp i 500 prosent den dagen liten gul mann med skjevt øye finner det for godt, og her sitter vi med de dumme potetøynene våre og vår bleke hud og tror at vi er GLØGGE! Sannheten er den at vi er konk den dagen Nikkei ikke er på parti med oss; men drit nå i det. Money for nothing and the chips for free. (Blir det ikke sånn da?)

9 (Ny)

Tande-P

Her snakker vi gutt i vinden! Etter å ha skiftet ut Håkon Harket med sjarmtrollen Martin, har Tandes skriveferdigheter truffet taket. 1.8 millioner nordmenn leser hver lørdag i hans nye bok "Drømmen om koma". Tande P. har i en årrekke markert seg som TV-anmelder i Aftenposten, men feirer nå triumfene sine på skjermen. Vi hadde nær sagt sjarmen. For å sitere geniet selv: "Æ e i Rom, sjø".

10 (Ny)

Håkon Harket

Den nye ungdomsboken hans er imøtesett med gedigne forventninger. Mannens appell til tolv års gamle piker er jo uomtvistelig, og skriver han også denne gangen like søtt som han ser ut burde det smake av bestseller. Dersom han har skrevet noen bok da, og ikke bare vært intellektuell i året som gikk.

Boblere

Skaphomser i Høyres stortingsgruppe, skaphomser i SV, skaphomser i NRK, skaphomser i Dagbladet, Bill & George Clinton, Jon Fosse.

På "loffen" til Cannes?

For 3000,- fr.franc i måneden kan du bo på et sjarmerende lite hotell i Golf Juan 4 km fra Cannes, og bare 50 meter fra Middelhavet.

Hotellet er ny-oppusset og alle rom har bad.

Kontakt: TAPAS BAR, Hegdehaugsveien. 22, Oslo. Tlf. 60 38 28.

SØNDAGSBARN

WINNER AV KRITIKER-PRISEN I MONTREAL 1995

REGI DANIEL BERGMAN INGMAR BERGMAN

MANUS THOMMY BERGGREN HENRIK LINNROS LENA ENDRE

KOMMER SNART PÅ KINO!

basic tours

SCAN TOUR A/S

Tjæreborg

ønsker

Velkommen til «Swinging London»

Pop, - og diskokulturens MEKKA. Bli med på en anderledes LONDON OPPLEVELSE

Fly : Kr. 3.995,- (7 DAGER)
Buss: Kr. 3.550,- (9 DAGER)

- 6 døgn på hotell i dobb.vær. med bad og wc. TV. Frokost.
- Raves party
- "Her bor stjernene" sight seeing.
- Diskotek-besøk.
- Diskokveld på Themsen.
- Ukebillett på undergrunnsbane og buss.
- Adgangsvouchers til utvalgte in-steder.
- Dagtur til Liverpool med Beatles i sentrum (kun bussreisende).

LOMMEKJENT REISELEDER I LONDON!

Avreise med fly, 1992: 7/12, 21/12. 1993: 4/1, 11/1.
Avreise med buss: 1992: 7/11, 21/11, 12/12, 26/12.

Påmeldingsfrist:
Fly: 5 uker før avreise.
Buss: 2 uker før avreise.

- Jeg ønsker mer informasjon om turene.
 Jeg vil gjerne melde meg på. Antall Avreisedato

Navn:

Adresse:

telf.:

basic tours

Tollbugt. 4, 0104 Oslo
Telf. (02) 42 76 86/fax. (02) 41 05 26

Bokfôr

NYTT Lykkens Sønn heter Benjamin og er sønn av Dina. 6. november er datoen for **Herbjørg Wassmos** fortsettelse av "Dinas Bok". Romanen følger Benjamins utvikling fra oppvekstsårene til voksen mann, en oppvekst som preges av at Benjamin er det eneste vitne til morens drap. I følge forlaget inneholder boken knallsterke erotiske scener som man håper vil bidra til også å rekruttere mannlige lesere.

Elin Brodin, Vette Lid Larssen, Gene Dalby og Morten Harry Olssen er blant de som fyller rommet mellom de "unge og loven-de" og de "godt etablerte". Brodin har med sitt sedvanlige engasjement skrevet (nok) en sivilisasjonskritisk roman, hvor scenen er den trivielle, moderne hverdag. *Den europeiske dødeboks* hovedperson er Emilie som, i et forsøk på å mette sin eksistensielle hunger, utvikler spisevegning.

I oppfølgeren til "2" har Vette Lid Larssens barn fremdeles ikke blitt mors beste. I *Engelens Munn* heter barna Jacob, Oscar og Anker, og handlingen utspiller seg bak fasaden i det som måtte være igjen av Oslos jetsset-liv. (Les også vårt intervju med Larssen i dette nummer).

Gene Dalby presser den poetiske sitronen ytterligere i *Gylde sårkanter*, og diktene veksler i form mellom episke korttekster, miniatyrnoveller og de svært knappe.

Morten Harry Olsen har tidligere skrevet noveller, essays og romaner, og prøver seg for første gang som dramatiker. *Mannen som hatet dver* er definitivt ikke skrevet etter ibsenski tradisjon, derimot er det et blodig alvorlig modernistisk-psykologisk kammerspill.

10. november er datoen for annen del av **Hans Fredrik Dahls** Quisling-biografi. I *Fører for fall* følger forfatteren Quisling gjennom krigen og fram til henrettelsen på Akershus. Tema er hvordan Quisling fremdeles kunne anse seg som uskyldig etter 9. april, og sentralt i biografien står kartleggingen av hans forbindelse med Hitler.

19. november kommer sosiolog og plateanmelder **Kjetil Rolness' Vulgær** og Vidunderlig, en guide til begrepene kitsch og camp med undertittelen "En studie i utsøkt dårlig smak". Samme dag kommer Beat- og stuntpoet **Alan Ginsbergs** dikt i hjertet av Malstrømmen, gjendiktet av Olav Angell og Jón Sveinbjørn Jónsson. Oversetterne, eller gjendikterne om man vil, kan man forøvrig skue og høre på Nordraak, tirsdag 24. november.

På Nordraak vil man ellers 3. november møte **Chico Buarque** under emnet "Brasiliansk bråk", 10. november er tema "Oslo", hvor **Lars Saabye Christensen, Karsten Alnæs, Aud Korbøl og Per Petterson** vil fortelle om sitt forhold til "denne forunderlige By som ingen forlater uten å ha fått

Mærker". 17. november er det duket for høstens andre debutantkveld, navnene er **Aksel Selmer, Espen Stueland, Håvard Syvertsen, og Øystien S. Ziener**. Arrangementene starter klokken 20.

Axel Jensen slipper med *Lulsin* første roman på 17 år. For de lesere som har kommet til etter den tid, er dette mannen bak bl.a. "Line" og "Ikaros", i sin tid kontroversielle romaner som fremdeles absolutt er lesverdige. "Lul" kan karakteriseres som en science fiction-metaroman, hvor språk og skapelse av språk tematiseres.

For spesielt interesserte anbefales **Olof Lagercrantz'** studie av Dantes "Divina Comedia" *Fra Helvete til Paradiset*, til tross for at lærde Dante-eksperter stadig irriteres over den svenske tolkningen. For de spesielt interesserte er kanskje også *Først Kvinde - dernæst Forfatterinde?*, en antologi hvor en rekke av de kvinnene som ble presentert i Pax' "Norsk kvinnelitteraturhistorie" her blir presentert med egne tekster.

Årets nobelprisvinner, **Derek Walcott** blir for første gang tilgjengelig for det norske publikum. Diktsamlingen har fått tittelen *Havet er historien*, etter et av hans mest kjente dikt. Bokens forord er ved en annen nobelprisvinner, Joseph Brodsky.

"Den vældigste av de russiske giganter", **Fjodor M. Dostojevskij**, er halvveis til samlede verk i norsk oversettelse, og Solum utgir to bind i november, *Syv ungdomsfortellinger* og *Onkels Drøm*. Sistnevnte ble skrevet kort tid etter Dostojevskijs opphold i Sibir, og er faktisk en morsom bok. (Forøvrig så er Dostojevskij morsom ganske ofte, det er bare ingen som snakker om det.) En annen stor russer er **Aleksander Pusjkjin**, hvis versedrama fra 1825, *Boris Godunov*, for første gang er gjendiktet på bokmål. For de ytterst få som så Nathionaltheaterets oppsetning for halvannet år siden frister det kanskje ikke med en gjenoppfriskning av bekjentskapet, for de mange andre vil Pusjkjin kunne bli et gledelig bekjentskap med nok en russisk gigant.

– Og for de som finner overnevnte utvalg litt for dystert, kan kanskje **Sjøwall og Wahlbø's Purk, purk, sur agurk**, eller **Stig Holmås' Flukten fra kernereren; eller den veldige lengselen i bodyen min** forkorte tiden fram til neste sommer. **C S**

Beat- og stuntpoet Alan Ginsberg i ny gjendiktning.

Nye ballader fra return

POP I tolv år har Return holdt sammen nå, og mens store deler av det norske kritikerkorps hevder å omtrent ha pådratt seg mavesår via lytting til deres fire album, har publikum omfavnet de fire Returnerne og trykket låter som "Sing Me A Song", "Change The Attitude" og "Bye, Bye Johnny" til tårnvåte kinn og brustne hjerter. Betegnelser som "puddelrock" og "pubertetsheavy" har strømmet ut av skarpe pinner, alt mens platesalg stadig har aksellert, og det må da være frustrerende for de nå etterhvert voksne menn som hevder å bare spille den musikken de liker best.

– De uttalelsene får oss jo til å føle oss unge da, he he. Joda, det er klart vi kan bli irriterte, men vi fikk et veldig løft da vi kom til Sverige. Der er vår type musikk mer akseptert.

Og hos søta bror hvor Return gjorde et sveip i folkeparkene var det ikke bare fjortiser som sto nærmest scenekanten.

– Vi lurte litt på om vi blir sett på som et homoband i Sverige. Der var det enkelte gutter og menn som sto for-

rest. Oo det var jo en ny opplevelse å se gutta stå der med hanekam og Slayer på t-skjorten og synge med på refrengene våre. Etter litt påtrykk kommer det dog frem at målet er å gi ut en plate som både får gode kritikker og som selger, men da må nok kritikerne forandre innstilling til deres ballader, for der har de funnet trylleformelen og lager ting som går rett hjem i små hjerter, noe produsenten av deres nye plate "V", Ole Evenrud, også fortalte dem.

– Vi må jo bare innse at det er det vi kan best. Det er der vi har vår styrke, men det er jo litt leit at balladene stjeler all oppmerksomheten fra det harde materialet vårt. Det hender faktisk at det kommer folk opp til oss etter en konsert og forteller oss at vi er mye mer rock'n'roll enn de hadde trodd, og det synes vi jo er gøy.

Humor og selvironi er iallfall ikke mangelvare hos Return som mener at de for å tilfredsstille oss blaserte kritikere kanskje burde gi ut live-plate. Den de nå slipper er deres femte studioalbum. Det er vel bare å kvesse blyantene da? **T M**

Nina Harte i rollen som irland

"I am of Ireland..."

DANS I irsk tradisjon er Cathleen Ni Hoolihan et annet navn på Irland, og Cathleen Ni Hoolihan er navnet på kvinneskikkelsen som irske Nina Harte fremstiller i sin enkvinnes danse- og mimeforestilling "I am of Ireland, come dance with me..."

– Jeg har lenge ønsket å gjøre nordmenn bedre kjent med Irland og det irske lynne, sier Nina. – Men jeg var ikke sikker på om nordmenn var interesserte.

Imidlertid føler hun at nå er det rette tidspunktet for å sette opp denne forestillingen, noe som både bunner ut i at hun finner en skjerpet interesse for irsk kultur og at hun selv, etter mer enn 20 år i Norge, først nå føler seg moden nok til oppgaven. – I utgangspunktet er dette først og fremst en hyllest til kvinnen, sier hun varmt. – Tenk på all energien kvinner har, og likevel er det så vanskelig å bli akseptert og respektert for det man gjør. – Irlands historie har

mange likheter med en kvinnes, sier hun, – og i den historien, som i min forestilling, er England mannen som blir betatt av den unge, vakre kvinnen. De gifter seg, men så begynner England å mishandle henne og det tar Cathleen 400 år å få skilsmisse.

Idéen om å gjøre kvinnen Cathleens historie til en allegori over Irlands er hentet fra den irske nobelprisvinneren i litteratur, W.B. Yeats' "Cathleen Ni Hooligan", hvor en gammel kvinne forstyrret et ungt pars bryllup, forteller sin historie og i ettertid viser seg å være ung og vakker.

– "Come dance with me..." starter og avslutter med denne gamle kvinnen som symboliserer visdom, og forestillingen ender med den gamle damen som drar videre, men til hva? – Hun må tenke godt etter og bruke visdommen sin, sier Nina. – Cathleens utvikling videre står like åpen som den situasjonen dagens Irland befinner seg i. **C S**

Selv etter fire album og sure kritikker er Return like blide.

Med kvinnelig profil

BOK – Bokhøsten føles som en vår for forleggerne!

Anne-Grethe Messel smiler blidt og lar seg ikke affisere av at vinteren er i anmarsj og at dagene blir kortere og kjøligere. Lengre kvelder betyr gode dager for forleggerne, noe som også kommer de aller minste forlagene til gode.

Messel Forlag er et kvinnesforlag som har eksistert i halvannet år, og at det står en kvinne betatt av den tydelige til uttrykk både ved valg av utgivelser og ved en ytterst delikat forlagskatalog, holdt i duse lillatoner med roseknopper. Utgivelsene er få, men sender klare signaler om en bevisst profil: **Jane Austens** "Stolthet og Fordommer", **Emily Brontës** "Stormfulle Høyder", **Colettes** "Chéri" og **Mérimées** "Carmen", er bøker om sterke kvinneskikkelser og, med unntak av "Carmen", skrevet av kvinnelige forfattere. – Når man har vært student i 70-årene, og attpåtil har tre døtre, er det umulig å være likegyldig til kjønnsroller, sier hun.

– Men Messel er ikke et feministisk forlag. At jeg velger å gi ut bøker som handler om sterke kvinner, bunner vel heller i at gode bøker om kvinners situasjon gjerne skildrer sterke kvinneskikkelser. – Dessuten så gir jeg jo også ut bøker som havner i en svært sekk med merkelappen "kulturhistorie".

Anne-Grethe har en lang og brokete bakgrunn med bøker, men

det å starte sitt eget forlag er oppfyllelsen av en årelang drøm. – Fordele- ne ved å være et lite forlag er at man fritt kan kjøre ut sin egen idé, uten å være nødt til å kompromisere seg fram, sier hun.

Dermed blir friheten ubegrenset når Anne-Grethe ønsker å pakke inn den intenst lidenskapelige og dramatiske "Stormfulle Høyder" i rosa tapet med en rosakledd dame. – Det ligger jo en liten misjonærtanke bak, sier hun lurt. – Når folk leser kjærlighetsromaner, så kan jo fortellingene like gjerne være gode. Så når man plukker med seg en bok på Narvesen i full fart, så skader det ikke at boken ikke er Barbara Cartland, men pensum ved grunnfag i litteraturvitenskap. – På mange måter er den eneste målsetningen å gi ut god skjønnlitteratur, bøker som har vært viktig for andre bøker, eller er viktig for hva som skjer innen litteraturen, enten det er gamle klassikere, norske noveller eller noe som kan plasseres i den store sekken med kulturhistorie. **C S**

Chéri av Sidonie Gabrielle Colette, er en roman om og av en sterk kvinne som Messel Forlag har gjort tilgjengelig. Bokens forord er ved Suzanne Brøgger

Overhørt

...fotografen **Sigurd Eidsdøl** kom med følgende melding da han forsøkte seg med en snikparkering foran den nederlandske ambassade. Stor nederlandsk dame med gullkjeder kommer ut og sier til Eidsdøl: Do kchaan ickke parcherre her! Eidsdøl: Scloop'a mehhræ du'a. Dherre harhh joh parchert feihl i Sør Africha i 150 åhr!....

...overhørt på Horgans. Nå er jeg så sulten at jeg kunne spist en gjest...

...DeLillos går i studio tidlig i 1993...

...den engelske indielabelen **Creation** er kjøpt opp av Sony...

...debatten går høyt i Sverige etter at Hennes & Mauritz brukte anorexia-modell i en ny kampanje...

...hvis du ikke fikk med deg MTVs årlige "Video Music Awards" minner vi om at **Van Halen** fikk prisen for årets beste video med "Right Now", beste mann ble **Eric Clapton** med "Tears In Heaven" og beste kvinne ble **Annie Lennox** med "Why". Seernes klare favoritt var **The Cure** og låta "Friday I'm In Love"...

...plateselskapet **Warner Music Norge** fyller fem år i år. Vi gratulerer...

...ryktene svirrer om at suksessforfatteren **Torgim Eggen** skal være ghostwriter for **Solfrid Rørlie Saues** store avslørende biografi om kjendisseriet i Norge...

...**Kung Fu Girls** står muligens på terskelen til ære og berømmelse. Bandet har nemlig fått tilbud fra Sony Music om å tegne kontrakt. I skrivende stund vurderes tilbud nøye...

...**Christian Leborg** (Estetisk Gerillja Gruppe) har store muligheter for å få fast plass i Museum of modern art i New York. Arbeidene som eventuelt skal stilles ut er en kampanje Leborg gjorde for Amnesty International i 1989....

...den vel fødte **Se & Hør** journalisten **Tor Milde** kom med følgende rappe kommentar da han ble nappet i bilringene: - Slapp av. Det blir til pikk om natta!...

...apropos **Se&Hør** så har det velrenomerte forlaget kjøpt opp den legendariske musikkavisen **Beat**. Herrene **Eirik Mosveen** (ex. Beat, nå VG) og **Knut Eivind Straume** (ex. Beat, nå NTB) blir redaktører på fast tid. De to redaktørene uttaler at de alltid har vært fascinert av den oppgående måten **Se&Hør** lager blader på. **Knut Haavik** skal ikke ha noe med det redaksjonelle innholdet å gjøre....

...reklamebyrået **Skaara & Partners**, **Nordahl Illustrasjon** og **Bulldog Design** slår seg sammen under navnet **Scandinavian Design Group**. En meget talentfull gruppe...

...ryktene går om at en ny liveskive fra **Radio Nova** er like rundt hjørnet...

Gratis øl til folket

PARTY På Fredville har man sett seg lei på diverse utesteders priskrig med et virvar av ølpriser, og har funnet ut at stedet like gjerne kan gi ølet gratis. Imidlertid er ikke lovverket like begeistret for idéen, og for syns skyld tar man derfor 5 kr halvliteren. – Utgangspunktet ønsker vi å gi bort halvliterne gratis, sier **Terje Olsen**, – Men for å holde oss inne med loven har vi opprettet en Fredville-aksjon hvor vi hver måned vil gi pengene vi får inn til ulike prosjekter. Hvilke prosjekter det blir er ennå ikke fastsatt, men det vil ikke være noen fast institusjon eller aksjon som vil bli tilgodesett med de 25-40 000 kronene vi regner med å få inn.

Innkjøpsprisen for en halvliter øl er ca 10 kr pluss moms. Det betyr at stedet subsidierer ølen med 70 %, – Vi tåler den økonomiske belastningen, forsikrer han.

Startskuddet for prosjektet er lagt til feiringen av Fredvilles ettårsdag, 25. oktober, og det neste gratis ølet blir delt ut mellom klokken 21-22 hver dag bortsett fra fredag og lørdag.

Terje "Den gode fe" Olsen.

– Det er en markering av at vi har greid oss såpass lenge, og at vi fremdeles lever i beste velgående, sier han, uten å legge skjul på at det forhåpentligvis vil trekke en del mennesker også på ukedagene. – Vi gjør dette for å ha det gøy sammen med gjestene. Kall det gjerne en påskjønnelse til det øldrikkende publikum.

– Vi forventer en del reaksjoner, og derfor har vi vært nøye på å forberede alt så lovlig som mulig, sier han, men han frykter ikke at dette vil føre til en ytterligere

skjerpelse av priskrigen.

– De kan jo prøve seg. Men i så fall må jo stedene begynne å betale gjestene for å drikke. Hadde vi gjort dette for å starte en ny priskrig ville vi ha tatt 9.90 eller en annen tåpelig pris for ølet, og dessuten så kjører vi jo full pris på kveldene. Tanken bak er som sagt å gjøre noe som er litt annerledes og å ha det litt moro med gjestene, avslutter han og lover i samme åndedrag at de kommer til å selge halvliterer og ikke 0.4 på Fredville så lenge de kan. **CS**

En forfølgelig faen? **Vette Lid Larssen** er klar med sin andre roman, men han hater fremdeles å skrive.

En jævlige god historie?

BOK – Jeg er en forfølgelig faen. Selvfølgelig håper jeg boken blir godt mottatt, men jeg tåler dårlig kritikk også. Det viktigste er at jeg har skrevet noe jeg står inne for.

Aftenpostenjournalisten **Vette Lid Larssen** hater fremdeles å skrive. Ikke desto mindre har han tilbrakt nok et romslig permisjonsår foran skrivemaskinen sin. Resultatet av denne smertefulle prosessen foreligger i bokform i disse dager under tittelen "I engelens munn" (Tiden), den såkalt "vanskelige andre boka".

VETTE LID LARSSEN: Det der er bare tull. Det er den tredje boka som virkelig er vanskelig. Den andre boka er bare et helvete.

NATT&DAG: I den første boka di, "2" fikk 68-erne passet påskrevet, hvem er det som får gjennomgå denne gangen?

VETTE: Ingen. Dette er en veldig annerledes bok enn "2". Det eneste de måtte ha til felles er at jeg fremdeles har som mål å fortelle en god historie.

NATT&DAG: Og hva handler den om?

VETTE: Jeg synes der er veldig vanskelig å beskrive hva boka handler om. Først og fremst er det en jævlige god historie. Og det er en spenningsbok, en storbybok som handler om det litt oppjagede, rastløse livet vi lever. Og jeg tror nok at en del av utefolket vil kjenne seg igjen.

NATT&DAG: Enda en bok om 80-åras skamløse moro?

VETTE: Nei, dette er 90-åra. Jeg er temmelig lei jappetiden. Ingen generasjon mer enn vår har kunnet underholde seg bort fra alt som betyr noe. Men plutselig en dag får man realiteten i livet midt i trynet, og jeg tror smellet oppleves hardere nå enn for 100 år siden. Boka handler om det å trynet i livet. Og om alle drittsekkene som omgir deg. Når hele selvsikkerheten din er bygget opp rundt det du tror alle andre tror du er. I det øyeblikket imagen din blir tatt fra deg så har du ingen ting igjen. Du aner ikke hvem du er eller hva du er. Kanskje er du selv den største drittsekken?

NATT&DAG: Ingen ubetinget munter affære?

VETTE: Kanskje ikke. Men det er driv i den. Jeg tror den sitter der den skal. Bakgrunnen for spennende fortellingen handler det om alvorlige ting: Om å flykte fra seg sjøl, fra fortid, fra venner, fra foreldre, om det desperate behovet for noe å tro på, og om jakten på og lengselen etter den store kjærligheten.

NATT&DAG: Du har sittet i Italia og skrevet. Det må det da være fryktelig vanskelig å konsentrere seg der. Mye annet hyggelig å finne på?

VETTE: Nei. Også Venezia kan bli kjedelig etter noen måneder. Alt går mye langsommere og jeg finner ro til å jobbe der. Jeg har aldri jobba så mye før, du sitter i realiteten å snakker med et vrak. **G H**

Inge van der Drift viser bl.a. denne skulpturen i diabas og jern på **RAM Galleri** framedio november.

Kunst trippen

NYTT 14. november åpner **RAM Galleri** (Kongensgt. 3) en utstilling med nederlandske **Inge van der Drift**. Arbeidene hennes består hovedsaklig av organiske materialer som stein og fjær. Det presenteres tegninger, skulpturer og installasjoner. Inge har tidligere assistert islendingen **Sigurdur Gudmundsson** som har jobbet mye med skulpturer i diabas (svart granitt). Inges egne arbeider i diabas kan beskues på utstillingen. Denne svarte steinsorten poleres ned til den er fullstendig glatt og settes sammen med grovere flater. I denne typen arbeider går hun inn for å erobre steinens iboende karakter som ligger i dens energi. Som motstykke til denne kompakte steinen står arbeidene hennes i fjær. De er skjøre og mykere i form såvel som materiale. " Vi lyssnar til hennes sanger med våra øgon" (sitat Gudmundsson). Hun er avgjort en lovende og dyktig kunstner i sin bruk av organiske materialer.

I forbindelse med to workshops her i byen, skal **Bruce Gilden** ha en utstilling på **Fotogalleriet** (Kongensgt. 6) fram til 22. november. Utstillingen har fått navnet "New York – Haiti", og som navnet burde tilsi vises det bilder fra disse stedene. Bruce er en New York-fotograf som i over 20 år har jobbet med å fange gatens energi i sine bilder. Tiltross for sitt lange virke som fotograf slo han ikke gjennom med det største braket før midten av 80-tallet. Han har fått en rekke priser av forskjellige slag, og er i dag en ansett fotograf når det gjelder å fange storbygaters mange personligheter. Boka med Haitibildene hans ble i fjor kåret til beste fotobok i Huston, stoffet herfra er blandt bildene på utstillingen.

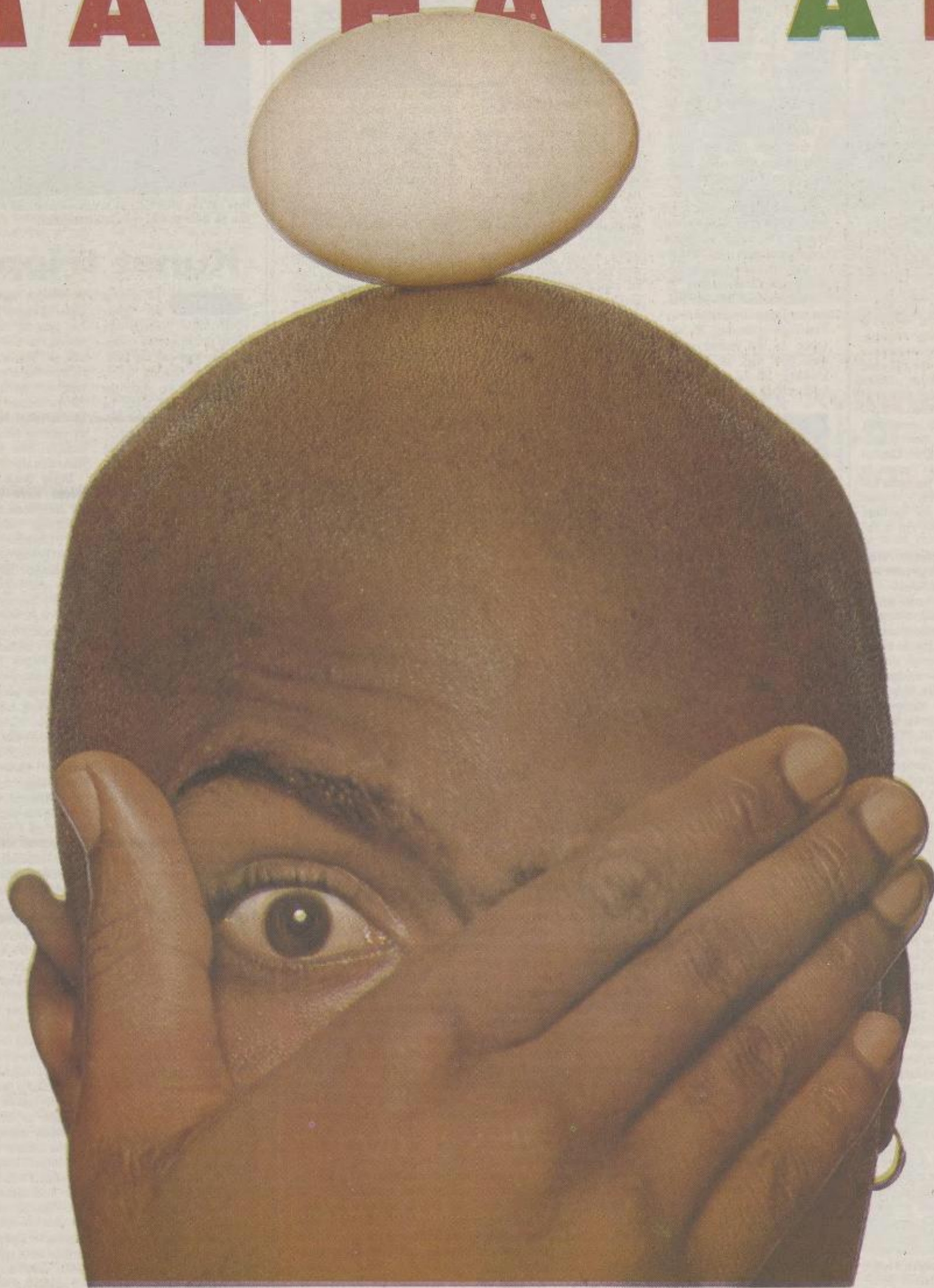
Tresnitt av **Trond Knutti** kan beskues på **Galleri Norske Grafikere** fra 5. november i Kongensgate. Tidligere jobbet denne mannen mye med silketrykk, men fikk all kjemikaliebruk så langt opp i halsen at han måtte slå helt om når det kom til arbeidsforhold. **N F**

Konfrontert med den økologiske virkelighet i Brazil, så han lyset og begynte med tresnitt. Han er ekstremt opp-tatt av ressursbevaring og hvordan Sør-Amerikas regnskog hardt og brutalt utnyttes. På sine treplater skjærer han ut forskjellige skogsmotiver, og mener på denne måten essensen i hans engasjement sterkest lar seg uttrykke.

Ingrid Book og **Carina Hedén** samt debutanten **Liv Zachrisson** er hva **UKS** (Rådhusgt. 19) har å by på fra 31.oktober. Book og Hedén har sammen lagd en innstallasjon som er hentet fra en utstilling de nettopp hadde i Sverige. Tidligere har Book jobbet med skulpturer tapetsert inn i galleriveggene i relativt enkle former. Akkurat hva denne innstallasjonen gikk ut på, hadde ikke galleristen jeg var i kontakt med fjerneste anelse om. Så det kan være ytterst interessant å finne ut av hva disse to har klart å finne på i samarbeid! Folk med elefanthukommelse har vel allerede fått en forsmak på hva Liv Zachrisson driver med (hint: Høstutstillingen '90) For de som ikke er i besittelse av denne egenskapen, kan det nevnes at hun bruker stearin, voks og stål i utformingen av sine skulpturer.

På **Kunstnerforbundet** (Kj.Stubsgt. 3) åpner ny utstilling 7.november. Malerier av **Anne-Lise Knoff** i olje på tre og lerret vises i første etasje. Det blir nokså søte bilder (nesten så det heller mot det klisje) med ekstremt mange detaljer og en heller voidsom ornamentikkbruk. Grafikk, fortrinnsvis tresnitt og noen tegninger av **Ørnulf Ranheimsæter** presenteres også. Han jobber figurativt, blant annet i linogravyre og har tidligere hatt en hel rekke illustrasjonsoppdrag. Avdelingen for kunsthåndverk viser nyere arbeider av danskfødte **Lisbet Dæhlin** som etablerte seg i Norge i 1950. Siden dengang har hun skapt et solid navn på keramikfronten. Hun bearbejder leiren på en sikker måte og resultatet har blitt enkle og stilrene arbeider som fungerer sinnsvakt bra! **N F**

CHICKEN MANHATTAN

PUBLICIS - FCB

PEPPE'S PIZZA N° 18

NYT EN PIZZA HOS PEPPE'S ELLER RING VÅRE ORDRETELEFONER. OSLO: 55 55 55, BERGEN: 20 00 44 OG 32 59 60, DRAMMEN: 83 86 00, FREDRIKSTAD: 32 22 02, KRISTIANSAND: 25 715, STAVANGER: 53 33 48, TRONDHEIM: 53 29 20.

"For meg er kunst noe man ser for første gang, men som alltid har eksistert"

KATRINA VREBALOVICH

MULTI-DAME

DET ER NOE med Katrina Vrebalovich. Ikke det at hun har et navn som fremkaller bildet av en polsk anorektiker i spagaten. Eller at dette kontinentale langstrakte mennesket plutselig tenker over på brekende amerikansk, og har et nesegrev som slår knock-out på en hvilken som helst aristokratisk Cleopatra.

Nei. Det er noe med Katrina Vrebalovich som gjør at hun kan stå ansikt til ansikt med truende slakterkniv, og kommandere at vedkommende i enden av den i det minste har guts til å se henne i øynene dersom han har tenkt å drepe henne. Katrina Vrebalovich er faktisk istand til å gjøre en tyv forlegen i gjerningsøyeblikket: Eller som hun sier det selv: I deserve respect!

Hun aner sannsynligvis ikke hvor rett hun har. Katrina Vrebalovich er ikke av den støpingen som stille venter på at inspirasjonen skal sjekke inn. Hun har en optimisme som kan vippe selv en gammel kyniker av banen og en boblende krea-

tivitet som kommer til uttrykk gjennom malerier, banner, smykker, klær eller skulptur. Når hun ikke jobber som stylist eller som nå, er i kast med et hemmelig og eksperimentelt filmprosjekt i Egypt. Det er liksom ikke måte på med Katrina Vrebalovich. Har hun ingen hemninger?

Jeg kunne aldri tenke meg å bare jobbe med én ting. Jeg får fort følelsen av å bli innestengt, og da mister jeg gleden av å skape. Jeg bestemte meg også tidlig for at jeg aldri ville jobbe for noen, eller ha en 9-4 jobb. Jeg har vokst opp med kunst ettersom moren min er kunstner og begynte å tegne og male tidlig.

Siden har det gått slag i slag, 5 år i Kairo, 8 år i New York hvor hun drev eget galleri og studerte 3 år ved Parsons School of Design. Nylig holdt 32-åringen sin fjerde utstilling her hjemme og kan fornøyd notere godt besøk og mye ros, men også et imponerende salg.

Det har vært helt fantastisk og masse positiv respons. Jeg

føler at jeg har funnet mitt eget uttrykk. Selv om jeg eksperimenterer med materialer så har jeg en sterk stil som er min. Jeg jakter alltid på helheten, det estetiske, og forsøker å forme det figurative i det abstrakte – få orden i kaoset.

– Jeg får ofte høre at bildene mine er kaotiske, glade og at de har et feminint uttrykk. Jeg ser det ikke slik, men de reflekterer jo alt som har med min daglige opplevelse å gjøre. Reiser, farger og stemninger. Livet er lag på lag av nyanser, følelser og tanker. Det vil jeg

også at bildene mine skal være. Små detaljer som gjør at man stadig kan oppleve nye ting ved å se på dem. Lag på lag – som livet.

– Kunst er for meg noe man ser for første gang, men som alltid har eksistert.

I såfall er det bare å slå fast at Katrina Vrebalovich er ekte vare. Hun henter tydelig inspirasjon og elementer fra gamle kulturer, men du har neppe sett noe lignende før. Klærne hun lager er små eventyr og smykkene ligger oppunder halv kiloen i stener og perler fra fjerne himmelstrøk.

– Jeg vet ikke hva det er, sier Katrina Vrebalovich ettertenksomt, men stener snakker til meg.

Det høres ikke det minste rart ut. Selv en gråstein kan bli smigret av en så grenseløs oppmerksomhet.

Text Guri Heftye Foto Jo Michael

**Uansett
hva du føler
er det
plass for det
i et brev.**

Skriv litt oftere.

**"Kvinner som er
mye ute på byen burde ha
billigkort på taxi."**

SISSEL TRYGSTAD

JENTEPERAT

VISSTE DU AT Oslo har verdens eldste kvinneverradio? Slik er ihvertfall fasit når RadiOrakel (FM 107,7) går inn i sitt ellefte år. De var en av det første kullet nærradioer i byen, og en av de få som stadig holder det gående, fortsatt på toppen av en livsfarlig trapp på loftet i Blitz-huset.

Vi siterer fra radioens formålsparagraf: "RadiOrakel bekjemper all diskriminering på grunn av kjønn, rase, seksuell legning eller livssyn" (pkt. 2) og "RadiOrakel arbeider for å øke kvinneandelen i massemedier generelt" (pkt. 3). Edle mål, men hvor langt har de lyktes?

Redaktør i jubileumsåret er Sissel Trygstad, 26 år gammel Bærums-jente og mor til en gutt på tre. Hun tok roret 1. august i fjor, og har tidligere studert sosialantropologi, medier og kommunikasjon og sosiologi. Hun har vært med siden 1988, da hun kom over fra det da falleferdige Radio Klassekampen.

– Nei, jeg har aldri vært AKP-er. For meg har det handlet mindre om politikk enn om muligheten til å lage radio.

Det stemmer ikke helt med vårt førsteinntrykk av RadiOrakel. Vi begynner å snakke nostalgisk om pornobål og horekunde-aksjoner; aksjonsformer som trakk RadiOrakel – "hurperadioen", som de kalte seg selv – fram i lyset på tidlig 80-tall. Det var da politisk nok?

SISSEL TRYGSTAD: Jo, horekunde-aksjonen var et tydelig eksempel på hvordan Kvinnefrontens mål og metoder preget oss den gangen. Mange av de som startet RadiOrakel var tilknyttet Kvinnefronten, men vi var aldri noe talerør for

dem. Hovedtanken har hele tiden vært den samme – å gjøre kvinner mer synlige i mediebildet.

NATT&DAG: Kunne du selv ha deltatt i noe tilsvarende?

TRYGSTAD: Det er jeg ikke sikker på. Jeg syntes det var tøft den gangen, kanskje fordi ingen hadde gjort noe liknende før. Jeg kunne gjerne gått ganske langt for en sak jeg brente for, men likevel føler jeg at slike aksjoner ville virke litt patetiske idag. F.eks. tror jeg vi har et mer nyansert syn på prostitusjon nå.

NATT&DAG: Føler du at endel av målene fra ti år tilbake er nådd?

TRYGSTAD: Til en viss grad gjorde jentene på 70- og 80-tallet mye av arbeidet for oss. På en måte er vi dessert-generasjonen. Argumentene fra dengang har blitt banket inn i hodene på folk, slik at vi slipper å hente dem fram hver eneste gang. Og jobben vår er heller ikke å hamre argumenter i folk. Man kommer like langt med ironi og humor. Bare det at vi er der er et statement i seg selv.

NATT&DAG: Jeg har også en følelse av at det faktisk ER flere kvinner i media i dag?

TRYGSTAD: Jo, men det er så å si ingen kvinnelige redaktører. RadiOrakel er fortsatt i særstilling på den måten. Og jeg tror faktisk så mye som 80 prosent av alle som f.eks. intervjues av NRK er menn. Men ellers har det vært rekruttert veldig mange kvinner fra RadiOrakel til NRK og andre medier.

NATT&DAG: Som for eksempel?

TRYGSTAD: Ja – Rita Westvik er blitt sjef i P3. Hege Øygaren har vært i NRK TV og radio. Birgit Hatlehol er redaksjonssjef i Klassekampen. Vibeke Haug jobber i TV2, Karin Mürer jobber i VG, etc.

NATT&DAG: Nesten som norsk rockepresse på tidlig 80-tall? Nesten alle som begynte der – noen av dem jenter, også – er spredd over hele mediebildet i dag.

TRYGSTAD: Omtrent slik. Jeg tror vi også har vært en utklekkingsanstalt, et sted hvor man kunne prøve og feile, å vinkle ting og prøve å utnytte egne ressurser. Vi har aldri søkt å være objektive; jeg tror det er utviklende for folk å få lov til å være subjektive og personlige. Dermed blir mye av det vi sender ganske spesielt. Man hører at det er oss.

NATT&DAG: Musikk er ikke helt uvesentlig for dere heller?

TRYGSTAD: Den er veldig grunnleggende. Vi legger vekt på å være en rocka radio. Jeg mener selv – uten å være musikkjournalist – at "Stupet", som vi sender mellom 17 og 18 på lørdager, er landets beste rockradio. Der presenterer vi ting som skjer på siden av de store plateselskapene. Og til syvende og sist er vi en Oslo-radio. Vi ønsker å skildre det som skjer i byen.

NATT&DAG: Apropos det – i vår ble det snakket om at Oslo var blitt for farlig for kvinner å bevege seg alene i?

TRYGSTAD: Noe av denne utryggheten tror jeg er skapt av media. De gjør ting verre enn de er. Jeg føler meg trygg på steder der jeg er kjent, men jeg tar mye taxi. Jeg synes kvinner som er mye på byen burde ha billigkort på taxi.

NATT&DAG: Og nå da – skal du ut og brenne "American Psycho" i kveld?

TRYGSTAD: Det tviler jeg sterkt på. Vi hadde nettopp et 70 minutters diskusjonsprogram om boka, der vi ble enige om at den inneholdt viktig samfunnskritikk. Dessuten er jeg sikker på at tiden for denslags diskusjoner er over. Se hvor lite det hjalp – pornoen florerer som aldri før. Slike problemer må man gripe an på andre måter.

Tekst Torgrim Eggen Foto Christine Schenberg

ROX

CLUB

HOLBERGS Plass/SAS HOTELLET
MAN./LØR. KL. 22.00 - 04.00

sade love deluxe

nytt album. i salg nå.

TILBAKE TIL FREMTIDEN

Det er gått fire og et halvt år siden kanadieren Leonard Cohen (58 i september) tok skrittet fra å være en elsket og anerkjent poet og musiker til renspektet kanonisering i Norge. Med 200.000 solgte av utgivelsen *I'm Your Man*, fordelt på fire millioner sertifiserte melankolikere, var æresborgerskapet uunn-gåelig. Med ett var den avdøde Damenes Mann gjenoppstått som Vår Mann.

SELV OM HAN BENEKTER det selv, var Norges omfavnelse av Cohens musikk så massiv at den kunne utartet i parodi, hvis ikke mannen hadde hatt vett til å trekke seg i tide. Vi slapp å se ham med Tause Birgitte som koredame på Casino.

Istedet har han tatt seg av sine to barn, Adam og Lorca, som begge har flyttet til sin far i USA fra Frankrike. Adam er i ferd med å bli musiker som sin far (Han har hjulpet til med nøkkelsporet "Democracy" på den nye platen) og Lorca gjør tenåringsopprør med ring i tunga (!) og tatovering på ryggen (tatoveringer er forbudt i ortodoks jødedom, som er Cohens barnetro).

Al Pacino har gjort en utmerket Cohen-look-alike-innsats i Gudfaren III, og Cohen selv har blitt valgt til en av Canadas ti mest sexy menn.

Samtidig med å ha ligget relativt lavt (de med altfor kraftig abstinens har kunnet høre ham sammen med Was (Not Was) og Jennifer Warnes på deres respektive plater), har Leonard Cohen kunnet registrere at hans posisjon som rockens residerende begravel-ses-stemme bare har blitt styrket de siste årene. Fjorårets hyllestplate, *I'm Your Fan*, tallet tolkere som utgjør eliten av dagens oppgående rock (R.E.M., Nick Cave, Pixies, Lloyd Cole).

Nå er imidlertid alle klare for nye visdomsord, surret i nynnære melodier, smak-satt med vakre damekor.

The Future teller musikere både fra Cohens tidligere plater og turneer (Det betyr platedebut for populære Julie Christensen og Perla Battala) og de ni melodiene klarer kunststykket å videreføre stemningene fra *I'm Your Man* og samtidig tilføre ny vitalitet. Vi får bl.a. en utsøkt gospelversjon av Irving Berlins "Always".

Medkreditert produsent er skuespillerinnen Rebecca De Mornay (fra "Hånden som rører vuggen") - det er bare et av mange mysterier som Leonard Cohen omgir seg med.

Selv hevder han at ingenting er mer mystisk enn en sang.

Vi traff ham i London nylig. Intervjuet fant selvsagt sted på et hotell, ærverdige Westbury.

NATT&DAG: Du har arbeidet med det nye albumet lenge. Nok en gang har det vært en tidkrevende prosess. Ryktene om utgivelse har gått i et par år.

COHEN: Ja, jeg skulle ønske jeg kunne gjøre det raskere. Det stemmer at det har vært meningen å gi det ut ved flere tidligere tidspunkt. Jeg har hatt en mengde avbrytelser.

Sønnen min hadde en stygg bilulykke i 1989. Han lå på sykehuset i over 4 måneder, og jeg var sammen med ham der. Det delte innspillingen på midten. Da jeg kom tilbake til arbeidet igjen innså jeg at jeg hadde gjort masse feil. Dermed var det bare å starte fra begynnelsen igjen.

NATT&DAG: Sist, da du snakket om *I'm Your Man*, beskrev du på dramatisk vis hvor hardt det var å få sangene i hop. (Cohen hevdet at han krøp rundt på gulvet i fortvilelse over mangelen på den dekkende ordsammensetningen!)

COHEN: Vel, jeg vet ikke helt hvorfor det skulle interessere andre folk, men det er

å lage en plate som *I'm Your Man* heller.

Tittelsporet på den nye platen er Cohen på det mest sarkastiske og galgenhumoristiske. Linjer som dette burde få folk til å sperre opp ørene: "Give me crack and anal sex/Take the only tree that's left and stuff it up the hole in your culture/Give me back the Berlin wall/give me Stalin and St.Paul/I've seen the future, brother: It is murder."

NATT&DAG: Tittelsporet her er ikke utpregget optimistisk?

COHEN: Hvis du ikke kunne danse til den, ville jeg si at den ikke var optimistisk! Teksten er dyster, men samtidig er den morsom. Men virkeligheten er dyster, den krever bå-

"The Future": "Things are going to slide in all directions".

NATT&DAG: "Democracy" later, i hvertfall etter noen få lyttinger, til å være et slags motstykke til "The Future". Den later til å være relativt optimistisk, på sett og vis. Er det riktig, eller er det en spøk der jeg har gått glipp av?

COHEN: Den er definitivt ikke ment som en spøk. Det tror jeg ikke noe av arbeidet mitt er. Jeg prøver ikke å forstille meg. Demokrati oppfatter jeg som vestens virkelige religion, og som alle store religioner bekrefter den andre religioner, som alle store kulturer bekrefter den andre kulturer. Jeg tror at vi egentlig bare er ved begynnelsen av hva demokrati betyr. Jeg tror at for mange betyr demokrati at massene skal kunne være i stand til å sette pris på Mozart og Thomas Mann. Det er jo ikke det det dreier seg om. Demokrati er at folk selv skal kunne bestemme hva de vil ha. Det innebærer ødeleggelsen av en sentral autoritet. Det er det vi opplever nå, og virkeligheten fragmenteres og fyker ut i periferien, og folk klammer seg til sitt dyrebare liv. Men jeg tror også at dette eksperimentet, dette virkelig matnyttige eksperimentet i vår tid, innebærer at vi kollektivt kan komme frem til løsninger på den vanskelige stillingen som menneskene befinner seg i. Ikke endelige og definitive løsninger, dog.

NATT&DAG: Hva med den politiske situasjonen i USA opp mot dette?

COHEN: Jeg tror politikk er en illusjon. Jeg tror ikke at noen har noe virkelig makt. Jeg tror ikke noen har hatt makt på veldig lenge. Jeg tror ikke at noen kan få ting til å skje slik de vil at det skal skje. Jeg tror det er visse regler knyttet til kaos, visse måter å forholde seg til kaos på, men et av elementene i demokratiet er at ingen har makten. Derfor kan ingen gjøre noe. Ikke en gang presidenten i USA kan få gjort noe.

NATT&DAG: Noen vil hevde at han er i stand til å gjøre gale ting...

COHEN: Vel, han kan beskyldes for å gjøre gale ting. Når noe går galt kan det henges på ham, men det er bare en gammel vanet-ankegang, fordi vi tror at noen har ledelsen. Et av demokratiets helt grunnleggende elementer er at Vi har ledelsen. Og da kan du jo tenke deg hvordan det går. Du vet jo hvilket rot du selv befinner deg i! He, he, he...

NATT&DAG: Eh...jo...vel...

COHEN: Jeg later ikke som om jeg er i stand til å si noe dypt om dette. Jeg er ikke en politiker. Jeg behøver ikke å bestemme meg for hvorvidt jeg skal gå til venstre eller til høyre... Jeg er ikke en filosof som må etablere et system som ikke blir en selvmotsigelse. Jeg er ikke en prest som kan fortelle

"Jeg tror politikk er en illusjon. Jeg tror ikke at noen har virkelig makt. Jeg tror ikke noen har hatt makt på veldig lenge"

faktisk et slit å få dem slik jeg vil. Mein Kampf (he-he).

NATT&DAG: Jeg har hatt tapen på The Future i knappe 48 timer. Med andre ord et spinkelt grunnlag å gjøre seg opp meninger på. Hvordan ser du på den selv, sammenlignet med *I'm Your Man*?

COHEN: Jeg er først og fremst glad for å si farvel til den, he-he. Som nevnt har prosessen vært så lang. Jeg tror den er all right. Det er alltid vanskelig å ha en klar forståelse av hvordan et enkelt arbeid står i forhold til resten av det en har gjort etter så kort tid. Jo, da, den er OK. Det er folk som sier de elsker den allerede! Jeg kan ikke krangle på det.

NATT&DAG: Men er det noe på det nye albumet som er totalt annerledes sammenlignet med tidligere?

COHEN: Vel, du vet, det er aldri slik at jeg bevisst har prøvet å bevege meg i en annen retning. Jeg har aldri bevisst prøvd å bli eldre heller. Men takket være umerkelige påvirkningskilder forandrer man seg. På den annen side satte jeg selvsagt ikke i gang med

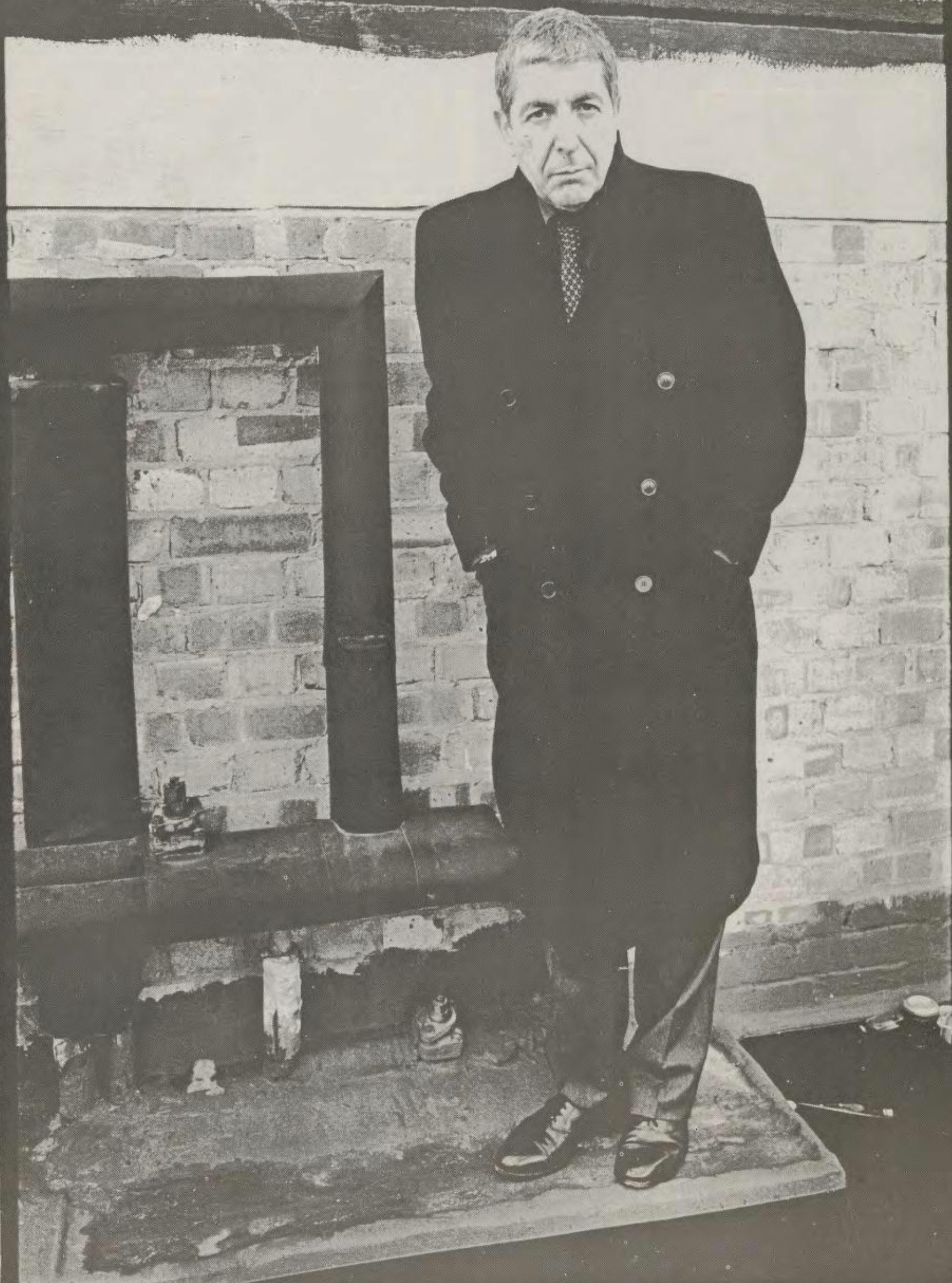
de indre styrke og sans for humor.

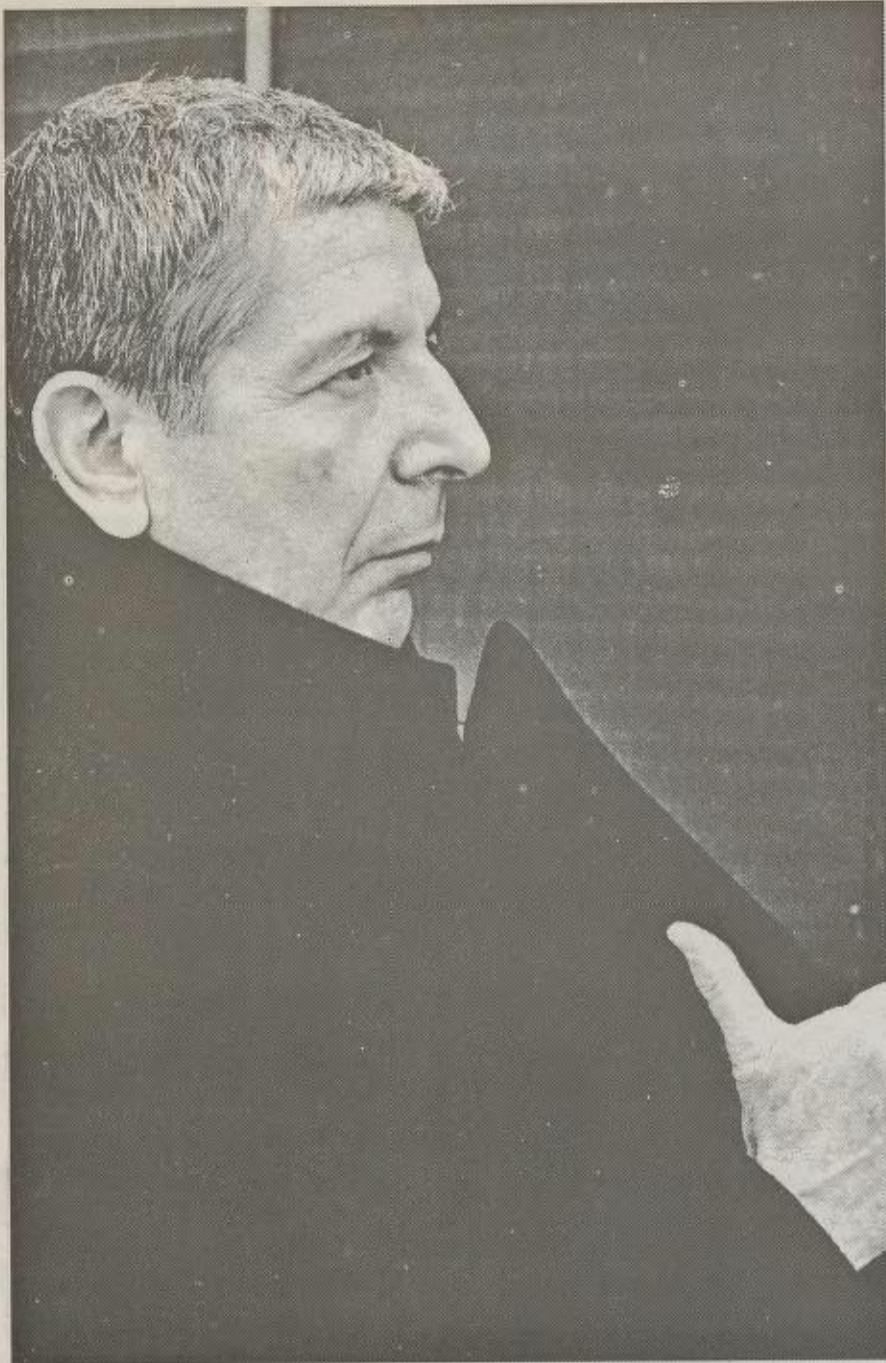
NATT&DAG: Jeg forstår at du bor i Los Angeles for tiden. Med sommerens hendelser der friskt i minne, tror du at bostedet ditt har hatt innflytelse på ditt syn på framtida?

COHEN: Jeg har bodd der under mesteparten av de siste fire årene. Jeg var der under opprøret. Jeg kunne se seks gode branner fra balkongen min, innenfor en radius av tre-fire kvartaler fra mitt hus. Musikkbutikken jeg handler i brente ned, matbutikken... en stor del av nabolaget, faktisk. Det er ikke lett å si nøyaktig hvor påvirket jeg er av mitt opphold der, mange av sangene ble påbegynt før jeg flyttet dit. "Anthem" f.eks. har vært under skriving i 10 år. Den har jeg spilt inn til hvert av de tre siste albumene. "Democracy" har jeg jobbet på nesten like lenge... Men Los Angeles er litt av et sted, det er i ferd med å gå i lufta rent geologisk, i tillegg til politisk... Og de to realitetene er bare refleksjoner av at følelseslivet virkelig bryter sammen. Man har inntrykk av at folk nærmest klammer seg til livet. Som jeg sier i

TEKST TOM SKJEKLESÆTHER FOTO RAYMOND MOSKEN

Om Death of a Ladies' Man: "Phil Spector var skvær gæren da vi lagde det albumet. Han drakk som en svamp, og det var våpen over det hele. Det var som å spille inn en plate i Beirut."

I'm Your Man har solgt rundt en million på verdensbasis. En femtedel av dem befinner seg i Norge. Det har lagt alen til Cohens rykte som outsider i det internasjonale musikkmarkedet. I en årrekke befant han seg godt utenfor prioritetsfjæren til plateselskapets hovedkontor. En av toppsjefene på Sony (CBS) formulerte dilemmaet med sofistisert brutalitet: "We know you're great, Leonard, but we don't know if you're any good."

COHEN: Mitt forhold til dem har alltid vært konstant. Deres forhold til meg har derimot vært av en mer, skal vi si, fleksibel karakter. Noen oppfatter denne plata som et slags comeback for meg, at jeg skulle ha droppet ut en periode. Det stemmer jo ikke, jeg har aldri vært borte. Markedet forsvant en periode. Plateselskapet forsvant en periode, men jeg satt der foran mitt keyboard. Jeg har vært på CBS siden '66 eller '67. Jeg har aldri hatt et annet selskap. Nå later forholdet til å være i orden.

NATT&DAG: Det er jo egentlig ganske formidabelt for en som er av den oppfatning at han nådde sitt kreative høydepunkt i en alder av 15 år?

COHEN: På sett og vis er det en sannhet i den uttalelsen, for når man ser på det man skrev når man var 15-16 så føler man at det har vært utforbakke helt siden da. De dikta var klare og vakre og fulle av pasjon og følelser. Nå river man seg i håret for å få det til rime, til å gå opp. Men det er en stor forskjell på sanger og poesi. En sang må levere umiddelbart mens du hører den, du stopper ikke platespilleren for å få med deg det som blir sagt. Sangen må kommunisere fra hjerte til hjerte. Poesi leser du alene på rommet ditt. Du kan spekulere og du kan gå tilbake. Poesi er som puslespill. Det kan være vesentlig "tettere" enn sangtekster. Mine sangtekster er temmelig "tette", men følger du med kan du som regel forstå hva som skjer. Det er altså tidsaspektet som mest av alt skiller de to uttrykkene. I en sang kan du tralle i vei, det tar seg ikke spesielt godt ut på et ark.

NATT&DAG: Men jeg har hørt at du enten har gjort eller planlegger å gjøre noen innspillinger av poesien din backet av en strykerkvartett?

COHEN: Jeg har blitt bedt om å gjøre det, men det har aldri vært min ambisjon. Jeg har aldri likt å lese poesi. Jeg liker ikke engang poesi (!!). Jeg liker å plukke opp ei bok når jeg er i et spesielt humør, når jeg er klar for det, men jeg går ikke rundt og plukker poesi ned fra hyllene. Mesteparten av den poesien som jeg kommer bort i, som folk sender meg, forstår jeg ikke opp eller ned av. Sant å si vet jeg ikke om det betyr at de er virkelig gode eller virkelig dårlige... Det er f.eks. mye av Lorca (den spanske dikteren Federico Garcia Lorca, som Cohen har gjendiktet og som han har oppkalt sin datter, Lorca, etter) som jeg ikke forstår, men hans saker føles godt uansett.

deg hvordan du skal leve for at det skal gå deg bra. Jeg er bare en fyr som leverer en rapport fra hjertet. Jeg bare vet at på tross av alle de kreftene som jeg ramser opp i "The Future", så har vi et svært reservoar av God Vilje. Og det kommer ikke fra toppen. Man kan ikke lovregulere det. Jeg sier at det kommer gjennom et hull i luften, en sprekk i veggen, en ereksjon, gjennom en appetitt på lyst. For vi vil at det skal være bra!

NATT&DAG: Da du startet i musikkbransjen, i andre halvdel av 60-åra, hadde du opprinnelig bestemt deg for å bli country-sanger. Du var sogar på vei til Nashville for å gjøre karriere, da du ble, etter eget utsagn, avsporet i New York. Var det seriøst?

COHEN: Ja, det første bandet jeg var med i var et countryband, The Buckskin Boys. Det var et squaredance-band. Det har alltid vært en sterk interesse for countrymusikk i Québec, i Montréal hvor jeg kommer fra. Så det var ikke slik at jeg kom ut av det store intet for å dra ned til Nashville. Jeg kunne ikke leve av å være forfatter. Jeg fikk gode anmeldelser, men jeg kunne ikke betale regningene mine. I dag låter det jo som en gal idé, at jeg skulle løse mine økonomiske problemer ved å bli countrymusiker. Men joda, jeg var på vei til Nashville. Tilfeldigvis lå New York på veien, ellers kunne jeg vært Garth Brooks nå.

I avslutningssangen på I'm Your Man, "Tower Of Song", plasserer Cohen seg ydmykt under Hank Williams i låtskrivernes hierarki. "I said to Hank Williams: How lonely does it get?/Hank Williams hasn't answered yet/But i hear him coughing all night long/a hundred floors above me in the Tower of Song."

NATT&DAG: Hører du fremdeles på countrymusikk?

COHEN: Jeg hører ikke så mye på annen musikk når jeg gjør ferdig mine egne plater. Men jeg vet hvor countrystasjonen er på bilstereo min. Det er på bilstereo jeg hører det meste uansett. Jeg er fortsatt av den oppfatning at de beste sangene er å finne innenfor countryen, selv i dag. Ved siden av rap, som også beskriver den menneskelige tilstand. Jeg mener jeg er rimelig intelligent, men jeg er fullstendig ute av stand til å for-

stå hva halvparten av popmusikken handler om. For meg fremstår de som om de ikke henger sammen tekstmessig. Muligens er det en slags stenografi de bruker som jeg ikke får med meg... Nei, jeg tror egentlig ikke det. Det er rett og slett ingen tankegang bak det. Det er det i rap og det er det i country.

Ut over 80-tallet ble Leonard Cohens stemme gradvis mørkere og mørkere. På The Future når han nye dybder. Ser vi en slags stemmemessig gridlock i horisonten?

COHEN: Jeg vet sant å si ikke. Jeg hade trodd at stemmen skulle bli lysere når jeg sluttet å røke. Jeg trodde at grunnen til den dype stemmen skyldtes femti tusen sigaretter, som var det antallet jeg totalt var kommet opp i etter 35-40 års røyking. Det er klart drikking kan ha noe med saken å gjøre, avholdsmann har jeg nemlig ikke blitt ennå. Kanskje jeg kan rette det opp med en av dine Bentasil?

I BBC-videoen "Songs From The Life Of Leonard Cohen" (til salgs i gode platebutikker) hevder Cohen å være en slags teknologisk analfabet. Han påstår at den eneste elektronikken han behersker er den som er koblet til knappene i hotellheiser. Men på I'm Your Man og nå videre på The Future gjør moderne computerteknologi seg sterkt gjeldende. Har han sett det digitale lyset?

COHEN: Jeg spilte veldig mye på dette albumet selv. Ja, jeg elsker computere. Jeg elsker den digitale verden, en verden av "ja" og "nei". Det er meg på en måte. Jeg har måttet hoppe over hundre år av den industrielle revolusjon. Jeg har gått direkte fra kjøttkverna til Mac'en. Jeg forsto aldri kjøttkverna, men det er noe i meg som forstår Mac'en. Jeg vet ikke helt hva det er, dog.

Da Cohen besøkte Norge sist ble et lite opplag av hans akvareller lagt ut til salg. Nå ryktes det at mannens formgivende talent prosesseres gjennom computeren.

COHEN: Ja, det stemmer. Jeg har alltid tegnet. Men med den frittstående datapennen man kan få nå, er det nesten som å tegne på ark. Jo mer press du legger på den jo videre blir streken... Du kan tegne digitaliserte tablåer med en slags airbrush-effekt. Jeg har gitt dem til folk som har spurt fortløpende. Det er jo bare å kjøre ut etter behov. He, he, he.

I et intervju i Q i fjor sa du at du kunne tenke deg å jobbe med ham igjen, og at du følte at tida var moden.

COHEN: Jeg vil gjerne jobbe med ham igjen. Jeg vet ikke om jeg vil lage et fullt album igjen. Vi var begge i veldig vanskelige livssituasjoner. Han var skvær gæren da vi laget det albumet. Han drakk som en svamp, og det var våpen over det hele. Det var som å spille inn en plate i Beirut. Jeg var helt slått ut selv. Familien min gikk i oppløsning og jeg hadde mistet grepet på arbeidet mitt. Det er slike perioder i livet som later til å være uunnngåelige. Men jeg har kjemperespekt for mannen, så hvis vi kunne komme til en våpenhvile, eller i hvertfall en avtale om reduksjon av våpnene, burde det kunne la seg gjøre. Det forutsettes også at vi kunne komme frem med den rette typen sang.

I 1983 laget Cohen TV-filmen "I Am A Hotel" sammen med kanadiere Mark Schekter. Den var bygget på fem av hans mest kjente sanger. ("The Guests, Memories, The Gypsy Wife, Chelsea Hotel No 2, Suzanne.") Det ble beskrevet som et off-beat musikalsk drama. Det dreide seg om et hotell (nydelige King Edward Hotel i Toronto) som reflekterte over sin egen historie og over menneskene som hadde brukt det.

Cohen spiller en figur som er et deltagende, men usynlig bindeledd mellom de forskjellige sekvensene. Filmen vant førstepris i Montreux og hadde utmerkede seerfrekvenser i USA og over hele Europa. Hva med en reprise i forbindelse med utgivelsen av The Future?

COHEN: Jeg vil gjerne lage nok en TV-spesial å la "I Am A Hotel". Av en times varighet. Opprinnelig prøvde jeg å holde meg på avstand da vi filmet "I Am A Hotel", men jeg ble dratt inn i det gradvis. Egentlig hadde jeg ikke så mye arbeidslyst på den tida. Nå har jeg imidlertid lyst til å engasjere meg mer.

Cohen trekker seg med jevne mellomrom bort fra den trivielle verdens mas og ståk. Et par-tre ganger i året forsvinner han inn i et buddist-kloster (eller zen-senter) og oppholder seg der en måned eller et par uker. For, som han selv sier, å gjøre seg selv miserabel! Sentral i denne delen av Cohens liv er en mann som heter Sasaki.

NATT&DAG: Hvem er Roshi Josua Sasaki?
COHEN: Han er en gammel venn. Og lærer. En zen-munk. En gammel svirebror som har lært meg en masse. For det meste om konjakk. Han er 85 år, og en av årsakene til at jeg har vært så mye i Los Angeles i det siste. Rett og slett for å tilbringe tid sammen med ham.

Cohen har hatt en ortodoks jødisk oppvekst. Ikke overraskende følger han utviklingen i Tyskland med økende antisemittisme og rasisme.

COHEN: Jeg snakker om det i "The Future". Jeg mener at rasisme er på fremmarsj over alt. Når det ikke lenger er noe sentrum i livet, eller i en nasjon eller til en politisk idé eller en sosial kontrakt, får folk panikk. Og

"Jeg har gått direkte fra kjøttkverna til Mac'en. Jeg forsto aldri kjøttkverna, men det er noe i meg som forstår Mac'en."

NATT&DAG: Mens vi er inne på problemer med å forstå, har du lest boka som er skrevet om deg, Prophet Of The Heart (L.S. Dorman & C.L. Rawlins/Omnibus Press)? Det er ikke akkurat populærversjonen av ditt liv og levned?

COHEN: Jeg har møtt dem. Jeg må innrømme at jeg ikke har lest den. Søstera mi har lest den. Som tilfellet var med samleplaten I'm Your Fan, er jeg stolt og takknemlig over at folk bruker såpass mye tid og energi på arbeidet mitt. Jeg vet at forfatterne er veldig anstendige mennesker, for jeg har snakket med dem. På et helt personlig plan gikk jeg med på å snakke med dem for dette prosjektet. Jeg var inneforstått med at de ikke ville "fuck me over".

NATT&DAG: I 1977 lagde du en plate med Phil Spector (Death Of A Ladies Man). På den tida uttalte du at du ikke likte den, og at den av den grunn kom til å bli en klassiker.

klynger seg til det som er dem nærmest og som regel er det rase. Blir de tilstrekkelig nervøse er de villige til å forsvare rasene. Det skjer overalt. Blir du nervøs nok, skjer det i ditt eget hjerte. Wait a second! Jeg er hvit! Back off! Det blir raskt en oss-eller-dem-situasjon. Ekstremisme og terrorisme er i ferd med å bli akseptert av flere og flere mennesker. Sett fra en synsvinkel har rasistene eller nazistene i Tyskland rett. I den forstand at hvis du slipper fremmede inn i landet så kommer landets beskaftenhet til å forandre seg. Så man må innse det og lære seg å takle det. Det er som med de som forsvare abort. Jeg er overbevist om at deres posisjon ville vært vesentlig sterkere hvis de sa det som det er: Det er mord. Men det er tider da man må myrde for å forsvare en måte å leve på. Samtidig kan man ikke forvente å kunne forandre og samtidig la alt bli ved det gamle. ■

Elsker du natten, men har en jobb om dagen?

Bestill vekking

Du kommer deg ikke i seng om kveldene, du heller? Hvis det er noen trøst, så er du ikke akkurat alene om å ha det problemet. Har du en jobb eller en annen avtale hvor du attpåtil bør være presis om morgenen, bør du derfor bestille automatisk vekking før du går og legger deg. Eller kanskje før du går ut, så er du på den sikre siden.

Når du tar av røret og får summetonen, taster du *55*. Deretter taster du inn det klokkeslettet du ønsker å bli vekket,

for eksempel 0730. Avslutt med #, hør kvitteringstonen og legg på røret igjen.

Klokken 07.30 ringer vi deg automatisk, og får vi ikke liv i deg første gang, gjør vi nok et forsøk 5 minutter senere. Deretter sletter vi bestillingen.

Prøv neste gang du vet at det kan bli en sen kveld. Vekking/varsling koster ikke mer enn kr 3,68 pr. gang. Og hvis nachspillet var så ellevilt at du kommer hjem like før vi ringer deg, tar du bare av røret, får summe-

tonen og taster #55#. Da har du slettet vekkingen.

Vekking/varsling kan testes inn av alle som er tilknyttet digitale sentraler og har telefon med stjerne- og firkanttast. Hvilken type sentral du er tilknyttet, kan du finne ut ved å ringe ditt lokale teleområde gratis på 0140.

Julebord

på Søstrene Larssen

NO PROBLEM

Ring og
bestill nå!

BOOKINGTLF.: 02 - 42 01 66

NYE SELSKAPSLOKALER I 2. ETG. - INNTIL 300 PERSONER
BAR - ALLE RETTIGHETER - KARAOKE ROM - RØYKFRIE ROM -
DISPONER LOKALENE HELE KVELDEN - FRI ADGANG TIL HELE HUSET!

KARL JOHANS GT. 35, 0162 OSLO. TLF. 02 42 97 10. FAX: 02 42 56 26

"Jeg fikk mer ut av "Harley Davidson and the Marlboro Man" enn av Høstutstillingen."

ANNIKEN LIEN

FIGURATIV

ANNIKEN LIEN (23) var et ubeskrevet blad i kunstretser, inntil hun for to måneder siden debuterte i samleutstillingen "Tolv Figurative" med andre unge malere som Even Richardson og Trine Folmo.

Men hun er på mange måter ganske annerledes enn sine figurative kollegaer. Helt fri for eksentrisk hoppsasa og kvasi-intellektuelle funderinger, pannebånd, lange skjørt, og med en langt røffere stil. Dessuten smiler hun mye.

Anniken begynte å male etter en bilulykke hun var utsatt for en kveld hun hadde vært på Waterfront. Etter ulykken tilbrakte hun mye tid på biblioteket, hvor hun kom over en bok om Odd Nerdrum. Hun bestemte seg for å bli maler. Nesten tre år tilbrakte Anniken hos Nerdrum som modell, kaffekoker og elev. I dag sier Nerdrum følgende om Anniken: – Hun er noe så sjeldent som den fødte kunstner. Hun har spesielle maleriske evener, og hun er solid og konsekvent i sin måte å male på. Anniken vingler ikke som så mange andre.

Læretiden hos Nerdrum har satt sine spor - det finnes mye av ham i Anniken. Hun har noe å komme med, på sin egen måte.

Det er jo vanskelig å komme utenom Odd Nerdrum. Hva har han betydd for deg?

– Jeg har lært uvurderlig mye. Ikke bare om det å male, men om kjærlighet, filosofi, historie, religion og etikk. Å lære

hos Odd (Nerdrum) er like mye å prate som å male. Jeg hadde aldri vært der jeg er i dag hvis det ikke hadde vært for ham.

Og akkurat hvor er det du er i dag?

– Jeg kan jobbe selvstendig, og jeg kan få solgt bildene mine.

Nerdrum var jo lenge den største opprøreren i norsk kunst, og er det kanskje framdeles. Tror du den figurative retningen i norsk kunst fremdeles er et opprør?

– Nei, det er den, nok ikke. Men det etablerte kunstmiljøet liker jo ikke figurativ kunst, og de tar den definitivt ikke på alvor. De ler av det vi holder på med og synes det er sjollete. Men når jeg tenker meg om, så er de jo jævlige feige.

Men hvordan skal det gå med deg når de som tross alt bestemmer ler av det du driver med, og du kaller dem feige?

– Det skal nok gå bra. Nå skal jeg søke på stipendutstillingen (i alt 30 stipender), men jeg regner ikke med å få noe støtte. Såvidt jeg vet er det ingen Nerdrum-elever som har mottatt noe stipend fra den kanten. Da er det interessant å se at Akademi-studentene hver seg får 50.000 i året, og for å gjøre hva?

Apropos det etablerte kunstmiljøet. Hva synes du om det som ble presentert på Høstutstillingen?

– Hvis du absolutt vil vite det så fikk jeg mer igjen for å se "Harley Davidson and The Marlboro Man" (med Mickey

Rourke og Don Johnson) på video. Så fort jeg hadde sett den spolte jeg den tilbake og så den om igjen. Dagen etterpå, før jeg skulle levere filmen, spolte jeg fram til alle de feteste scenene.

Interessant. Jeg ville tippa noe mer i retning av Wagner og Kant til underholdningsbruk for Nerdrum-elevene?

– Jeg passer ikke inn i noen slik bås. Altfor mange plasserer seg i trange båser istedet for å jakte etter den følelsen som gir deg et kick. Hvis man ikke leter etter denne følelsen blir det snobbisme, uærlighet og en masse hindringer for deg selv. Både for meg selv og for kunstens vedkommende må det være slik. Jeg legger mye mer vekt på hva vennene mine mener om bildene jeg maler enn hva såkalte kunstkjennere måtte finne på å mene. Har du forresten hørt Olivia Newton John når hun synger "Hopelessly devoted to you" fra *Grease*? Vakkert!

Så du har aldri kjøpt denne pakka med lange skjørt og pannebånd?

– Jo i begynnelsen. Altså, når man kommer til Nerdrum så er det som å komme inn i en helt annen verden. Ateliet hans er for det første enormt stort og det spilles høy klassisk musikk. Det er klart at mange av elevene har lett for å identifisere seg med dette, og det gjorde jeg også i begynnelsen. Folk må gjerne le av dette, men se deg rundt ute på byen – alle er jo like. Pannebånd har jeg forresten aldri kledd.

Strengt tatt – du maler vel litt grovere enn det som er vanlig i den figurative genren?

– Jo, men hvert penselstrøk representerer ens personlighet. Jeg er ikke særlig fin av meg, bryr meg ikke så mye om detaljene i livet. Det er for mye tullprat som det er. Jeg vil, istedet for å legge ned en masse arbeid i å male en detaljert kjole, finne fram til uttrykket. Jeg må liksom "down to basic" – til dette som ligger inne i folk. Og det er det viktigste i den figurative kunsten.

Tekst Espen Sletner Foto Espen Tollefsen

Initiativtaker, tekstforfatter og regissør Elsa Kvamme står bak samarbeidsprosjektet "Blåveispiken".

Isfronter smelter

TEATER De gamle, inn-groddde skille- ne mellom frigrupper og institusjonsteatre er endelig i ferd med å mykes opp. To samarbeidsprosjekter er nå på gang, begge med Det Norske Teatret og folk med bakgrunn i frigrupper eller freelance. Resultatet blir urpremierer på "39 røde sting" og "Blåveispiken" henholdsvis 28. og 29. oktober. Den første på Black Box Teater og den andre i Det Norske Teatrets lokaler.

Den gjensidige mistenksomheten mellom de to leirene er altså ikke like sterk som før. Samtidig vokser det opp en ny generasjon skuespillere som ikke ser så "absolutt" på tingene.

Initiativ, tekst og regi er ved Elsa Kvamme, men Det Norske Teatret har stilt til rådighet lokaler og produksjonskapasitet. I "39 røde sting" ble initiativet tatt av kunstnerisk leder på Black Box, Inger Buresund. Her har Det Norske Teatret stilt

til rådighet skuespiller Marianne Krogh, dramaturg og øvingslokaler. Forfatter Inger-Margrethe Lunde er både journalist, lyriker og dramatiker, mens instruktør Mette Brantzeg har lang erfaring fra frie grupper og freelancevirksomhet.

– Vi trenger hverandres kunnskaper, fastslår Marianne Krogh. – Frigruppene trenger min kunnskap som skuespiller, og institusjonene har en enorm ekspertise som frigruppene ofte mangler. Institusjonene har syndet mot å ikke handle nok, mens frigruppene ikke har balansert teksten nok i forhold til handlingen.

– Ja, frigruppene trenger skuespillere og teatrene trenger andre måter å se tingene på, legger Inger-Margrethe Lunde til. – Cecilia Özveczky, som er dramaturg, har vært til stor hjelp. Dette er f. eks. noe av det frigruppene mangler. Vi skummer fløten av kunnskapene som både de uten-

for og de innenfor institusjonene har. Det perfekte er at begge grupperinger føler manglene, og skjønner at vi har noe å hente hos hverandre.

– Jeg leter på en måte etter større generøsitet i teatrene overfor hva frigruppene kan bidra med, sier Marianne. – Det går ann å like noe selv om du ikke ville gjort det slik selv. Den manglende generøsiteten er et norsk fenomen. Det blir vanskelig for dem som vil bryte konvensjonene å gjøre det, for de som har dem holder på dem.

– Frigruppene har vel følt seg neglisjert av den etablerte teaterstanden. På Gjøglerfestivalen, som holdt på i åtte år, kom det f. eks. sjelden folk fra institusjonene for å se på, fortsetter Inger-Margrethe. De følte seg tilsidesatt fordi de var så forskjellige. Også kritikerne holdt seg unna, mye fordi de manglet begreper for hvordan de kunne vurdere

disse forestillingene. Ofte er det en veldig eksistensiell handling å eksperimentere.

Her har kritikerne syndet veldig ved at de har oversett frigruppene.

Elsa Kvamme, den gamle traveren innen frigruppeverdenen; fra bl.a. Odinteatret og Saltkompaniet, synes det er et unaturlig stort klasse-skille i norsk teater mellom "de som er innenfor" og "de som er utenfor".

– Det er nok en slags svart eim rundt begrepet "frigruppe" i Norge.

Både den spanske og den franske olympiaden brukte folk fra eksperimentelt teatermiljø til å skape åpnings- og avslutningssermoniene. Ibsenfestivalen danket ut Gjøglerfestivalen. Den ble lagt til nøyaktig samme tidsrom, og det var helt grelt å se hvor mye oppmerksomhet den fikk av f.eks. kritikerne i forhold til Gjøglerfestivalen.

– Men jeg har ingen respekt for freelancere som syter. Er man skuespiller så er man kunstner og da må man skape.

Og det er viktig å jobbe med folk som vil det selv. Jeg erfarte det motsatte da jeg skulle sette opp "Hamlet Machine" av Heiner Müller på National i 1987. Til slutt måtte vi gi opp prosjektet, skuespillerne var ikke vant til å jobbe på en fysisk måte, og det var ikke mulig å bygge bro. Men mye har skjedd på fem år, og tiden modnes.

– Synd, forresten, at "Oppsøkende teater" ble et skjellsord. Vi lever i en tid med mye fjernkommunikasjon. Det er et enormt behov for at skuespillere reiser ut til folk på arbeidsplasser og skoler. I slike typer prosjekter ville det passe godt med samarbeid, for institusjonene vil lettere kunne organisere dette med sitt apparat. Alle vi som jobber med teater har jo ett felles mål, og det er å lage teater som berører folk i samtiden. Og at det kan være flere møtepunkter her, det tror jeg. C J E

For informasjon om forestillingene "Blåveispiken" og "39 røde sting", se teaterguiden.

Hurrafolkets bakrustips

PLAGE Det nærmer seg julebordsesong og annen styggedom. Og for enkelte er det jo alltid sesong... Vi spurte noen drevne ranglere, folk som ofte er ute i embeds medfør, hva det nå er man gjør for å fordrive symptomene.

Irene Heiersjø (PR-sjef, BMG Ariola):

– Det som funker best for meg er konsentrerte B-vitaminer, 2000 milligram B12. To sånne og en hodepinetablett, så er jeg klar etter en halvtime. Alle på jobben misunner meg dagsformen min. Jeg smuglet dem inn fra USA, men nå har jeg dessverre gått tom...

Morten Dreyer (klubbvert, Beach Club):

– Det er et langt rituale. Jeg må absolutt ha fri dagen etter. Hvis det lar seg gjøre vil jeg begynne med et samleie. Deretter en halvli-

ter på Beach Club eller en Jägermeister et annet sted. Det er viktig å holde seg helt unna både nikotin og kaffe. Så vil jeg gjerne ha japansk mat, sushi og sånt, det virker forbløffende bra. Og så ti timers søvn til slutt.

Nancy Reiberg (PR-sjef United International Pictures):!

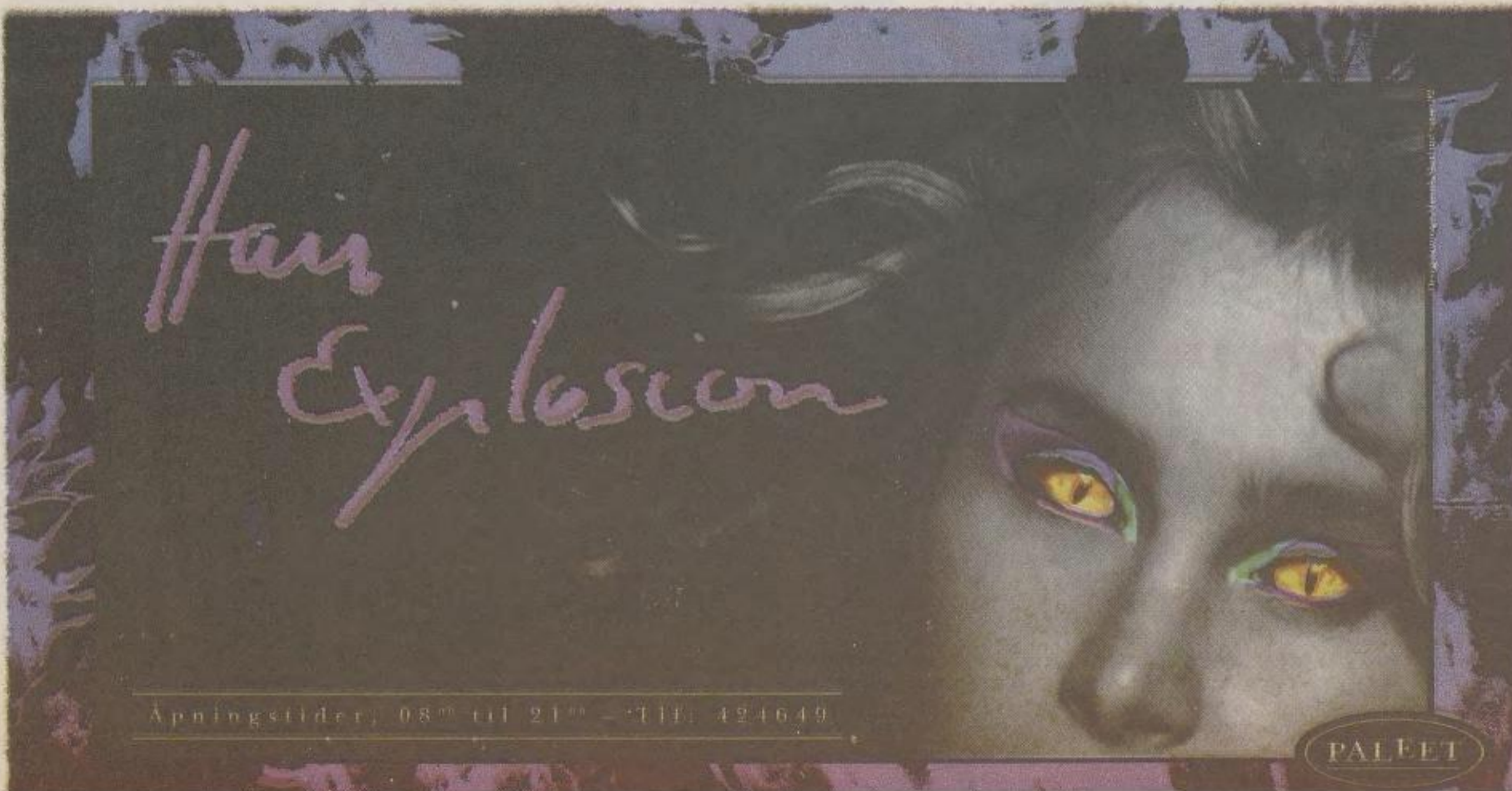
– Melk! Og ikke skumme melk eller noe sånt søl. En liter skikkelig hvit Hmelk på styrten! Melk renser nemlig leveren. Og så Paracetamol etter behov...

Morten Thoresen (tekstforfatter, Scaneco):

– Første bud er å drite godt. Det er ikke tull; det er bevist at det hjelper å bli kvitt så mange avfallsstoffer som mulig. Så må man spise godt og drite igjen. Få seg en dusj og gjerne et knull. Deretter er det viktig at man blir skikkelig edru for man eventuelt drikker noe igjen. TE

Best mot bakrus? På ingen måte, skal vi tro vårt ekspertpanel.

KJÆRLIGHETENS HUNDER

OM BARBIE-KVINNER
MACHO-MENN
OG ROCK 'N ROLL

STERKE POP-LÅTER MED ROCKENS ENERGI

ET MESTERLIG OG RÅTT POWER-POP-ALBUM FRA EN SPENNENDE NORSK DEBUTANT!

Produsert av Roger Valstad (Dum Dum Boys og Tre Små Kinesere m.fl.)
Med bl.a. Torstein Flakne, Steinar Krogstad (Stage Dolls) og Morten Skaget (TNT)

NYT ALBUMET FOR DEG SELV - ELLER MED DINE VENNER

CD/MC i salg NÅ!

M:O:D

Hvorfor Radio Oslofjord?

Smilende skipperer, trauste fiskere, solslikkende småbåteiere og tendringspiker i vannkanten, er ikke som du kanskje skulle tro; den eneste lytterne våre. Vi dekker også områder RUNDT Oslofjorden. Vi når innbyggerne i hovedstaden, og alle de som skulle ønske de bodde der: Asker og Bærum, Follo, Drøbak, Ski, Karihaugen og selvfølgelig alle som bor på Nesodden, hvor vi har vårt studio. Som du skjønner skulper våre radiobølger langt utenfor Oslofjordens vannkant.

At radiobølgene våre når et hav av mennesker, er jo én ting. Men for at du virkelig skal velge å lytte til oss, må vi jo ha et skikkelig tilbud å komme med. Tunge nyheter, alvorlige debattprogrammer og andre kjedeligheter holder vi oss langt unna., **Radio Oslofjord er en GLAD radio.** Dette innebærer god musikk, litt småsladder, trafikkmeldinger mellom musikkinnslagene og de viktigste nyhetene.

Selvsagt går vi heller ikke av veien for å sende en medarbeider ut blant publikum. På regntunge høstkvelder er det ikke utenkelig at vi går blant kafégjester og lodder stemningen. Konkurranser er også ett av tilbudene vi gir deg som lytter.

Alt dette, sammen med at vi sender 21 timer i døgnet gjør at lyttern alltid vet hva han får. Samtidig som du vet at vi alltid er der. I tre av døgnet timer er det våre kolleger i Radio Nesodden som presenterer programmet Oslofjord 69. Denne stasjonen sender fra seks til ni om morgenen. På dette tidspunktet sendes god musikk sammen med trafikk-meldinger, så da er du sikret en frisk start på dagen. Altså ingen halv-skumle sekter, politisk propaganda, ingeniørnytt eller andre ensporede avsendere i skjønn forening på samme frekvens. **Radio Oslofjord er en enhetlig frekvens.** Det er kanskje derfor vi er blitt en av de mest populære nærradiostasjonene?

Adresse: Radio Oslofjord AS, Kapellveien 2, 1450 Nesoddtangen
Telefon studio (09) 96 00 00 - Telefon kontor (09) 96 02 00 - Telefax (09) 96 01 00
For reklamebestilling: Norsk Radioreklame - Telefon (02) 43 45 00 - Telefax (02) 43 45 11
Norsk Radioreklame avd. Telemarketing - Telefon: (02) 43 41 41 - Telefax (02) 43 10 90

100.6
fm

Radio Oslofjord

Vi har ikke verdens største ostedisk, men vi har ost når de andre har stengt.

Hos Statoil holder vi åpent når det passer deg. Fordi du ikke er ferdig på jobben før etter at butikken er stengt. Fordi en vanlig Norvegia er bedre enn ingen ting klokken 11 om kvelden. Fordi det frister med en skikkelig middag når innholdet i kjøleskapet ikke frister til noe som helst. Fordi det rett og slett er menneskelig å glemme. Og fordi lange åpningstider er

viktigere enn å ha byens største vareutvalg.

Vi har kanskje ikke alt du har lyst på, men vi har åpent når de andre har stengt.

 STATOIL

Vi har ikke alt, men vi har det du trenger.

Life is a risky business ... so be strong!

THE ORIGINAL STRONG TASTE

HVER TORS DAG

22.00 - 04.00
ALDERSGRENSE 20 ÅR
FRI ENTRÉ -
ALL RETTIGHETER

ØL

bar.o.meter

			Kr/liter	
1	Møllers Café	R	19	◀ Ny vinner!
2	Olympen	R	20	
	Tukthuset	B	20	◀ 15 kr hver lørdag 12-20
3	Original Pilsen	R	23	◀ Nattklubb
4	Sub Pub	R	27	
5	Gamle Brygghus	F,T	28	◀ Onsdagsblues
6	Sentrum	R	29	
	Justisen	F	29	
	Blue Monk	R	29	
	Gjøkeredet	R	29	
	Galleri 33	R	29	
7	Kafe Tamara	R	30	
	Schous Corner	F	30	
8	Elm Street	R	33	◀ Fotballøl
9	Café Nordraak	F	34	◀ Film og litteratur
	Bulldog Bar	R	34	
	Sebastian	R	34	
10	Cosmopolite	T	35	
11	Head On	CB	36	
	Highbury	F	36	
	Palace Grill	C	36	
	Recepten	H	36	◀ Burgere kr 25
	Brødrene Bergh	R,C	36	
	Barbeint	H	36	◀ Ny utstilling
	Last Train	H	36	
	Planet Rockall	R	36	
12	Cruise	F	37	
	Oslo Mikro Bryggeri		37	◀ Juleøl, klasse tre
	Lorry	R,AB,C,M	37	
	D. Foster Pub	CB	37	
	Clodion Art Café	R	37	
	Onkel Oswald	CB	37	◀ Bayer på fat
	Celsius	R	37	
13	Fritjof	R	38	◀ Lørdagsjazz
	Stedet	R	38	◀ 23 i uka
	Frølich	H	38	
	Café Sec	H	38	◀ 27 på torsdager
	Churchills	F,C	38	
	Rockefeller	BK	38	
14	Smuget	CB	39	
	Savoy	F	39	◀ Tankøl
	Comeback	CB	39	
	Hannibals Hybel	R	39	
	Beach Club	R	39	
	Rorbua	R	39	
15	Coco Chalet 25	H	41,25	◀ Ny meny
16	Figaro 75	R	43,75	
17	Brasserie 45	H	45	◀ Julemeny
	Lille-Smuget	CB	45	
	The Broker	C	45	◀ Ny meny
	Lipp	R	45	◀ Beaujolais 19.november
	Tre Brødre	R,T	45	
	Nichol & Son	C,F	45	
18	Johs. Albrecht		47,50	◀ Juleøl
19	Brasserie Costa	R	51,50	
	Johns Bar	R	51,70	
20	Barock	R	54,60	
	Kristiania	R	54,60	

Innkjøpspriset for en 1/2 liter øl er circa 10 kroner.

R=Ringnes F=Frydenlund B=Borg H=Hansa T=Tuborg C=Carlsberg
M=Mack CB=Christiansands Bryggeri AB=Akershus Bryggeri
BK=Bryggerikompaniet

I have a strong feeling, we'll meet again...

THE ORIGINAL STRONG TASTE

Nytt på byen

Dette kan bli deg en gang utpå nyåret.

STEDER Sumo-bryting kommer til å ta over etter karaoke som den festligste bar-leken i Oslo! Om kort tid lanserer firmaet Stonegrip Norge A/S oppblåsbare sumobryter-drakter. Deltakerne forsøker å få hverandre ut av ringen eller ut av balanse. Vinneren er den som først får motstanderen ut av ringen tre ganger. Vi spår en ultra-bultra hit!

Restaurantbransjen puster lettet ut etter at vårt forvirrede bystyre nå har vedtatt å utsette sitt korstog mot lange åpningstider i ett år. Det er tydelig at den den kalde høstluften har frisket opp tåkeskallene i Smørehallen.

Stedet i Torgata feiret nylig sitt fireårs-jubileum. Apropos jubileer kan det nevnes at **Cosmopolite** er ett år og at **Tapas** i Hegdehaugsveien endelig har fått øl og vin-bevilling under siste bevillingsrunde. Like heldige var ikke **Maxime** i Kirkegata som må stå over til neste runde – minst! **Recepten** i Stortingsgata serverer innendørs hamburger mot fylle-sulten. Vegetarsted, vi?

Original Pilsen har åpnet nattklubb i andre etasje.

Oslo Rock Festival kommer ut som den suverene vinneren av byrådets budsjettforslag for 1993 da det er klart at festivalen får en støtte på 500.000 kroner. Oslo RockFestival skal foregå på et utvalg (rundt 20, spekuleres det i) live-steder i Oslo sommeren 1993. Freelance-journalisten Tor Marthinussen er forøvrig ny sjef for festivalen. Han tar over etter Lars Ulseth som har fått annet å gjøre blant annet med fondet for turné-støtte.

Head-On (ex.-Kaare Hansen), som har tatt mål av seg til å bli Oslos store funk-stue, har i skrivende stund hatt 5 offisielle åpninger. Så funky kan man altså være.

Rockall i Rosenkrantzgate har skifta daglig leder. **Vidar Stenseth** "trapper ned for å drive med andre virksomheter under Rockall-paraplyen", heter det i et kommunike. **Jon Erling Riise** tar over for Stenseth. Dette er forøvrig den samme Riise som har dekorert Rockall med veggmalerier.

Jakks ved Saga Kino har startet ungdomsdisko for ungdom mellom 14 og 18 år hver søndag.

Striptease i Oslos uteliv er etterhvert blitt vanlig kost. Det siste stedet som har kastet seg på puppe-karusellen er oppsiktsvekkende nok **Stortorvets Gjestegiveri**. Det var åpenbart ikke nok med glad-jazz lenger. Striptease var det også da **Barock** i Universitetsgata feiret "Mat og erotikk"-uke i oktober. Mat + erotikk = østers, lød ligningen til kjøkkensjef **Bjørn Hettervik**, og der må vi gi ham rett. Eksperimentet vil bli gjentatt. Og den 24. november avholdes Norgesmesterskapet i østers (dog ikke striptease) hos Barock. Her møtes landets ledende kokker i skarp konkurranse om plass på landslaget til VM i Irland.

Flere påhitt fra Barock: den 1. - 7. november arrangeres **Brasiliansk Aften**, og på menyen står levende musikk og brasiliansk mat til rundt hundrelappen. Vi får også opplyst at fra den 15. november er julemenyen klar.

Last Train har fått ny daglig leder. Thomas Lyngaas er den nye mannen bak roret, og han har tatt over etter sin bror Kenneth Lyngaas.

Rockoko, nattklubben på Sehesteds Plass som så elegant konka under tørke sommeren, har fått nye eiere. En av disse er **Knut Helgaker** som i dag driver **Onkel Oswald**. Nattklubben **Kristiania** ser ut til å klare seg. Til tross for griseslakt i bladet **Kapital** virker det som om herrene Risberg og Thorvik har klart å ri av seg kreditorstormen.

Arabisk kaffe er det nyeste på kaffefronten blant byens mer avanserte kafeer. Syndig, søtt og deilig.

I forrige nummer av **Natt & Dag** hadde vi en interiør-reportasje fra rockeklubben **Sentrum**, og spesielt fra kontorene til klubblederne Baraldsnes og Helgeland. Nå har Helgeland, i tillegg til alt annet junk han har hengende på veggene, fått en ny pryl. Under forrige spillning **Sterk Naken** og **Biltyvene** (hvor Helgeland er vokalist) gjorde på **Sentrum** hadde noen hyperfans fra Østfold funnet veien. Såpass fans var denne gjengen at de stjal en bil for å komme til konserten. Vel framme ved **Sentrum** brekker de av rattet på bilen og gir det i gave til Helgeland. Rattet pryder nå idolets kontor.

I forrige "Skammekroken" hang vi ut **Coco Chalet** fordi de nektet mødre med barn. Nå får denne spalte opplyst at barn er hjertelig velkommen. Jo høyere de skriker, jo bedre.

Skammekroken

I skammekroken denne gang finner vi utrolig nok populære **Savoy Bar** i Universitetsgata. Dette stedet som har vært så overmåte hyllet, ikke minst fra **Natt & Dags** side, har etter vårt syn gått for langt i pedanteri. Saken er som følger: Et selskap på åtte personer ankommer **Savoy Bar** for å ta seg en svalpepils. Følget har lyst til å henge av seg jakkene sine i garderoben, men ettersom det er tidlig på dagen er denne stengt. Rett før selskapet skal velte videre ut på byen åpner garderoben, og garderobesvarlig person krever at følget skal henge av seg yttertøyet. Selvfølgelig følte gjestene at dette var en smule unødvendig. Etter en lang og heftig diskusjon ble man omsider enige om å inngå et kompromiss; av de åtte jakkene måtte to henges i garderoben. Fy!

Forøvrig mener denne spalte at garderobe skal være frivillig. **RED.**

KENZO

Jungle

selges hos

JOSEPH

Bogstadveien 5 A, Oslo. Tlf. 02-69 79 30

Klassiker Meget bra Bra

Skiver

Hør hva anmelderne synes er "Best akkurat nå". Ring 020-16704.

Godtjent Trist Michael Bolton

Kortanmeldelser

Rhinobucket

Get Used To It
(Warner Music Norway)

Den gamle, ærverdige Reprise-etiketten har signet mye skit i det siste. Rhinobucket (et usedvanlig talentløst navn) er det siste bandet i rekken.

AC/DC uten de gode riffene og den nødvendige humoren. M.a.o.: verdiløst. MSN

Babes in Toyland

Fontanelle
(Reprise)

Jentetrioen Babes in Toyland fyrer på Fontanelle av 15 sterke bevis på at Hüsker Dø ikke lenger innehar tittelen "Det Mest Brutale Bandet i Minneapolis". Ikke helt overraskende finner vi ut at band som Sonic Youth er inne i bildet, det er faktisk gruppas gitarist Lee Ranaldo som har voldtatt studiebordet. LN

Balloon

Gravity
(BMG)

Sangeren Ian Brickerton kan minne en del om David Byrne. Musikken er rimelig tilrettelagt radiovennlig pop som pendler lett mellom det glade og det melankolske på denne debut. God, men en anelse profiløs. MF

Mariah Carey

MTV Unplugged EP
(Columbia/Sony)

Mariah Carey er undervurdert, ikke minst av undertegnede. Hennes akustiske versjon av "I'll be there" er fremme og hilser på Jackson 5's original. Enda bedre er *Someday*, *Emotions* og *Make it happen*: Alle tre nåværende, og fremtidige, soulklassikere. Også disse er med på denne sypors EP'en, men alle tre er definitivt bedre i sine elektriske versjoner. idéen med "unplugged" er ikke undervurdert. MF

Deee-Lite

Infinity within
(Elektra/Wea)

Alle som vil redde jorden rekker opp en hånd! Det er ganske rørende når tre 30-åringer plutselig oppdager at det finnes en verden utenfor dansegulvet. Spørsmålet er bare om det ikke er lettere å redde jorden til bra låter, som *Groove is in the heart* og *Good Beat*, enn til viktige låter som *I had a dream I was falling through a hole in the ozone layer*. FA

Forget-Me-Nots

Hullabaloo
(Sony)

Sjarmerende, men etter en stund svært kjedelig jenteromspop fra Dublin. Som om Deborah Harry har rukket å få i seg helium før kveldens første Phil Spector-cover. Singlene *Soap singers beat* og *Trouble*, er derimot bemerkelsesverdig radiovennlige. LN

Freaky fukin weirdoz

Senseless wonder
(BMG/Ariola)

Det funker og dunker, det bråker på jamaica-amerikansk, det endres takter hit og dit, og det pendles kjapt mellom funk og heavy metal. Det hele blir til slutt bare et kartotek over hvor "frekt" det kan låte, og jeg vet ikke hvilket humør jeg skulle være i for til fulle å kunne verdsette dette her. JJK

Inner City

Praise
(Ten/Virgin)

(5) Andre albumet *Fire* var et sides-teg, men her låter duoen Inner City like hemningsløst bra som på femstjernersdebuten *Paradise* fra 1988. Riktignok finnes ingen låter som kommer opp mot *Good Life* eller *Big Fun*, (to av tidenes beste singler), men til gjengjeld har man *Pennies from heaven*. Techno møter gospel, er utro med disco, forelsker seg i house, men går så hen og gifter seg med soul. Det er i slike øyeblikk produsent og låtskriver Kevin Saunderson fremstår som danseboomens kanskje aller største begavelse. JG

Etta James

The Right Time
Elektra/Warner

Det kan jo ikke gå galt med Jerry Wexler som produsent av Etta James i Muscle Shoals. Wexler har produsert et av hennes beste album tidligere, og den dype soulens Mekka var studio da Etta sang "Tell Mama" i 1967. Nå ønsker Wexler at Etta James skal få sitt definitive R&B-album etter snart førti som plateartist.

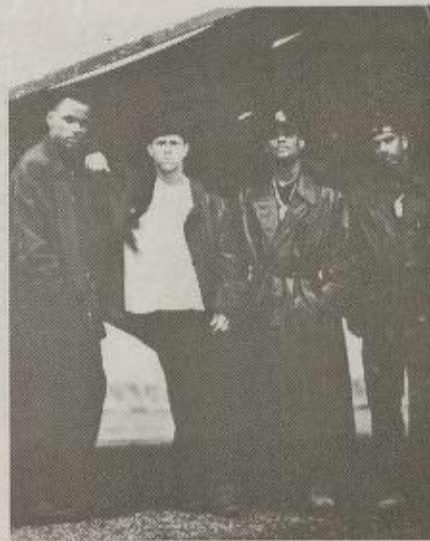
60-tallets soulstil er godt representert. Wilson Picketts "Ninety Nine And A Half (Won't Do)" med selve Steve Cropper på gitar har jeg ingenting i mot. Det er likevel litt mer spennende med en obskur Stax-låt som Mabel John gjorde, "You're Taking Up Another Man's Place". Låtsammensetningen gir en tvers igjennom smakfull kontinuitet fra 50-tall til 90-tall. Ingen pinlige publikumsfrierier. Duetten med Stevie Winwood er et stykke overbevisende og leken Allen Toussaint-funk. Tittelsporet er Ray Charles' klassiker, med altsaksofonisten Hank Crawford i en fremtredende rolle nå som den gangen. Wexler kaller Etta James for bluesens veldige moder jord, den største bluesstemmen i dag. Hun synger med en autoritet og kontroll og innlevelse som rettferdiggjør karakteristikkene. Det er bare de største som kan gjøre "The Right Time" overbevisende.

Et kobbel av de rette musikerne gir innspillingen et både løst og tett preg. Grunnkompet til Roger Hawkins (trommer), David Hood (bass) og Jimmy Johnson (gitar) forsterkes av Muscle Shoals Horns, Cropper, Lucky Peterson og bl.a. et herlig Wuritzer med Clayton Ivey.

Etta James' hang til det frekke er på denne platen klart underordnet musikalsk disiplin, også når hun synger en grovkornet og humoristisk låt som "Wet Match". 80-tallets største blues-hit var "Down Home Blues". Etta gjør en kjempeversjon som også kan bli den største hiten fra dette albumet.

Etter fjorårets konsert i Molde og årets spilling på Rockefeller kan det være duket for nok en norgesvenn i R&B-faget.

Øyvind Pharo

New Kid on the rocks

Marky Mark and The Funky Bunch

You Gotta Believe
(Warner)

Snakk om å være på topp: Her starter det med sitater fra folk som har betvilt Marky Marks talent og "credibility", som sier at han snylter på broren, Donnie Wahlberg fra New Kids On The Block. Og så starter skrytet. "You Gotta Believe" – jeg er cool som fan. Javel, men det er nå likevel broderen som skriver tekstene og produserer! Glemmer man hvem, og tenker mer på hva, er det alltid en byltung basslinje eller et refreng (godt hjulpet av varmblodige soulsangerinner) som funker, men stort sett går en anmelders assosiasjoner mer i retning av Kriss Kross enn Ice-T, og det var vel neppe tøffe Marks mening?

Kjetil Rolness

Extreme

III Sides To Every Story
(PolyGram)

Uhyret fra det tidlige syttitallet har dukket opp igjen: symfo-rock-konsept-platen!! Ugh!!

Extreme vil det så vel. De snakker om vold i gatene i L.A., rasefordommer o.s.v. Og de avslutter denne tre-siders lp-platen (eller enkle CD'en) med å forkynne at "a new day is coming/yes it is!".

Extreme har blitt kalt et "funk-metal" band, men egentlig ligger bandet tettest opp til Queen, Yes og desslike. Det blir jo bare understrukket ytterligere nå som bandet gir ut en "konsept"-CD, endog med en lang "suite" som legger beslag på en hel plateside og er delt opp i en rekke nokså likelydende partier. Pretensiøst som pokker. Og lite overbevisende, dessverre.

Det låter flinkt. Det er velspielt, og korharmoniene er uangripelige (Queen – eller de som er igjen av dem – vil nikke anerkjennende). Og vi skal ikke angripe folk for å ha ambisjoner. Det er først når de mislykkes at vi med god samvittighet kan glede oss med å trykke dem ytterligere ned i søla. God, sunn og oppbyggelig moro.

"III Sides To Every Story" vil glede alle som oppriktig *interessere* seg for om folk er "dyktige musikere" eller ikke. Extreme er dyktige. Men de har misforstått poenget når de lar sine "talenter" kastes bort på Flink Funk som til alt overmål ikke *svinger* og er ekstremt (ehh...) likelydende. Eller når de lar seg selv drukne i symfonisk viss-vass. Styr unna.

Morten Ståle Nilsen

Deepika

I all slags lys
Kirkelig Kulturverksted

"I all slags lys" er et pionerprosjekt i norsk sammenheng, men med klare referanser til lignende prosjekter f.eks. i England: Et møte mellom norske rock/jazz-musikere og pakistanske musikere rundt stemmen til den 15 år gamle sangeren Deepika. Tiltrekningen i denne typen prosjekter går langt utenpå en banal krysskulturell "velvilje" – store deler av indisk og pakistansk musikk er ganske enkelt så vanvittig vakker at det skal svært lite innpakning til for å åpne den for europeiske ører. Sammenlignet med prosjektet rundt engelske Najma, som tross jazz-elementer, nye tekster og elektronikk stort sett beholdt referansene til ghalzal-tradisjonen, går likevel "I all slags lys" lenger som musikalsk hybrid. Kuttene smelter sammen innfall fra alle mulige kilder, men den mest opplagte revolusjonen er Deepikas tradisjonelle syngestil kombinert med et østlandsk-norsk med klar og grei diksjon. Kanskje litt for klar diksjon, for det svakest elementet på denne platen er Wera Sæthers mildt sagt sentimentale tekster – hennes behandling av omflakker-motivet ligger som sirup over hele produksjonen. I tillegg kommer at Deepika ennå ikke har en fullt utviklet sangstemme (og sangtradisjonene hun bygger på krever en ekstremt god teknikk) – elementer som tilsammen gir produksjonen et litt umodent preg. Umødent i betydning av noe som har forutsetninger for å vokse seg bedre – "I all slags lys" er tross alt et pionerprosjekt.

Ina Blom

BEST AKKURAT NÅ

BEATE CHARLOTTE LUNDE

Luna²
Lunapark
(Elektra/Warner)

Glimrende utgivelse fra ex- Galaxie 500-mann, Dean Wareham.

Skatenigs
Stupid People Shouldn't Breed
(Virus/Alternative Tentacles)

Like sjarmerende som tittelen tilsier.

R.E.M
Automatic for the People
(Warner)

Nesten for pent.

Screaming Trees
Sweet Oblivion
(Sony)

Solide trær fra Seattle.

Alice Donut
The Union Suicides Of Your Degenerate Children
(Alternative Tentacles)

Noen smultringer er bedre enn andre.

Hør på musikken fra Beate Charlotte Lundes Best akkurat nå liste. Ring Natt&Dags musikkservice 020- 16704. Samtalen koster 4,84 pr minutt.

BEST AKKURAT NÅ

FATIMA AHMED

Throwing Muses
Rosetta Stone
(fra Red Heaven, 4AD/MNW)

Der oppe et sted – blant årets beste skiver.

Suzanne Vega
In Liverpool
(single, A&M Records)

Verdens beste kvinnelige artist?

Bear Quartet
Spoon
(fra Penny Centry, A West Side Fabrication)

Made in Sweden.

Sonic Youth
Shoot
(fra Dirty, BMG)

Plutselig virker det som om Storbritannia ikke har noe de skulle ha sagt.

The Cure
From the edge of the deep green sea
(fra Wish, Fiction/Polygram)

Trolig årets beste konsert.

Hør på musikken fra Fatima Ahmeds Best akkurat nå liste. Ring Natt&Dags musikkservice 020- 16704. Samtalen koster 4,84 pr minutt.

BELØNNET MED 2 OSCAR
BESTE ORIGINALMUSIKK OG BESTE SANG

NOMINERT TIL
BESTE FILM

Den

vakreste

kjærlighetssaga

gjennom

tidene.

WALT DISNEY PICTURES

PRESENTERER

Skjønnheten
og
UDYRET
"BEAUTY AND THE BEAST"

NORSKE STEMME R: Belle Merethe Trøan · Udyret Lasse Lindtner · Gaston Paul Åge Johannessen · Lumiere Torolv Mårstad
Kloksworth Helge Reiss · Mrs. Potts Wenche Foss · Maurice Henki Kolstad · Skipp Martin Sørensen · Forteller Per Aabel · Tante
Garderobe Anne Marit Jacobsen · Stoveline Kari Ann Grønnsund · Dr. Grumm Ola Solum · Ellers medvirker Magnus Nielsen og
Trond Brønne.

WALT DISNEY PICTURES Presents "BEAUTY AND THE BEAST" Produced In Association With SILVER SCREEN PARTNERS IV

Soundtrack Available on CD and Digital Download from iTunes

© The Walt Disney Company

DOLBY DIGITAL

DISTR. WARNER BROS.

PÅ KINO FRA 3. DESEMBER

Skiver

Hør hva anmelderene synes er "Best akkurat nå". Ring 020-16704.

Sugar

Copper blue
(Creation/Sony Music)

Sugar; sukker, hjertesvenn, noe søtt og begjærlig for veldig mange. Men også utrolig mektig, hvor man gang på gang kan få for mye for så å la det hele gjenta seg. Hva inneholdet bærer preg av peker imot det strengt uunværlige, samlere som "impulsivistene", enkelte er faktisk på syltynn is uten Sugar.

Men "Copper blue" er langt fra søt. Den er mektig, hard og krystallklar i sitt "budskap". Bob Mould's Sugar er en tettsittende trio slik vi lærte å kjenne Hüsker Dü, hvor låtene med de ekstremt melodiose linjene ble pakket inn i en mur av støy, skjærende og uhøvlede var de, med en sirup-aktig gitarlyd. For å ta noen eksempler, husker mange fremdeles "Diane", "Pink turns to blue" og "Don't wanna know if your are lonely", enkelte vil gå så langt som å hevde at Hüsker Dü er grunnlaget for dagens trend innen rocken. Og det er den trenden Sugar har tatt på kornet og gjenngitt på en måte som gjør "Copper blue" til hva den er, et bevis på at de gamle er eldst.

Materialet synes man å ha hørt før hos slike som Nirvana og Pixies, men verktøyet er så mye skarpere. Tenk på det, Bob har vært i bransjen siden '76, altså 16 år, hvem andre enn han og Neil Young klarer å forsvare det uten å komme opp med noe lik-som-teknisk vås, Rolling Stones, nei fordi de er ikke i stand til bedre. Overhodet ingen tvil, denne kraftpakken er det sterkeste Bob Mould har gjort siden Hüsker Dü og kanskje det beste lp-slipet i år.

Suck my Wig

Tom Pacheco

Tales From The Red Lake
(Sonet)

Forferdelig cover, fantastisk plate. Et av de beste stykker "American Gothic" jeg har hørt siden Dylans "John Wesley Harding" (eller "The Basement Tapes").

De fleste har sikkert hørt mye skryt om denne platen nå, og herved blir også Natt & Dag med i det unisone kritiker-koret. For det første er Pachecos låter så uimotståelig *lengende*, så herlig elegante at det er en fryd. "Tales From The Red Lake" byr på 13 låter (over 60 minutters spilletid); og ikke én av dem er dårligere enn meget bra. Og for det andre - Tom Pacheco kan virkelig skrive.

Enten det dreier seg om tradisjonell kjærlighetsmelankoli, sentimentale "drifter"-skildringer eller typisk "American Gothic"/krim ("Jessica Brown", "Minnesota Blue", "Long Gone", "Ophelia", "Black And Blue") - Pacheco er innehaiver av en usedvanlig elegant og vittig penn. Hans skildring av en druknet dame fra en nobel særstatsfamilie som flyter med elven i "Ophelia" er intet mindre enn mesterlig.

Og avslutningspoet "The Other Side" er herlig; omhandlende en nesten-døden opplevelse hvor den første Pacheco ser etter i himmelriket er Jimi Hendrix (men han er selvsagt "in the other place"). I det hele tatt. "Tales From The Red Lake" er gjennomført til fingerspissene. De 13 låtene høres ut som om de var de aller beste fra et helt, langt låtskriverliv.

"Tales From The Red Lake" uten tvil Årets Plate i denne genren (mer viser enn country, mer folk enn rock). Buy Or Die.

Morten Ståle Nilsen

Jahn Teigen

Esilio Paradiso
(EMI)

Jahn, ja. Som gammel fan av killeren "En Dags Pause" (klassiker! klassiker! klassiker!) gikk jeg til "Esilio Paradiso" med et sånn noenlunde åpent sinn. Og fikk det jeg ventet meg - pen og søt pop-musikk som vil kjede vettet av alle under 35 år.

Jahn har vært på ferie (eller "i eksil", som han ynder å kalle det) i Italia, og da blir selvsagt hele Norge nødt til å bli med og se på hans sentimentale snapshots. Store deler av plata utspiller seg i en eller annen park i Italia, hvor Jahn sitter og iakttar lykkelige par og lurer på hvorfor han er alene. Forferdelig klisjéformulert (her er ingen linjer av typen "Taxi! Fårr'u aldri når'u trenger 'em/Taxi! Fårr'u aldri etter klokka fem!") som Herodes Falsk skrev for Teigen i gamle dager.

"Esilio Paradiso" inneholder på ett par kutt nær kun ballader. Hvilket selvsagt betyr at landets nær-radioer vil spise den opp. OK. Jeg kan godt unne Jahn suksess (jeg har ingen sans for Jahn T.-loven, må vite), og jeg tviler ikke på at hans motiver er edle nok. Men er melankoli nødt til å være så pokkers kjedelig da, Jahn?

Morten Ståle Nilsen

Kortanmeldelser

Elton John

The one
(Polygram)

Egentlig burde det være opprørende. At en artist som en gang faktisk betød noe, i dag er fullstendig tappet for blod, burde være veldig opprørende. At en artist som en gang skrev *Your song* i dag skriver drøvtygget radiomuzak, fullstendig blottet for intelligens og like kjøleskapskald som Roxette eller Wilson Phillips, burde være veldig, veldig opprørende. Likevel orker man ikke bry seg mer enn at man lener seg bakover, tar sikte på papirkurven lengst unna, og gjør en elegant trepoenger, JG

The Hooters

Greatest Hits
(Sony)

En samling satt sammen av den svenske avdelingen av Sony/Columbia. Svenskene har gått "grundig" til verks: gyselig cover, null opplysninger om låtene etc. Ikke for det; dette tåpelige johan-bandet fortjener ikke bedre behandling. Amerikansk jock'n'joll på sitt latterligste. Morten Ståle Nilsen

Lucky Dube

House of exile
(Gallo/Sonet)

En dose mild og lettfordøyd popreggae, med betoning på pop. Pent, melodios og dyktig, men knapt opphissende. Sommerreggae for folk som egentlig ikke liker reggae. PA

Saigon Kick

The lizard
(Third stone Atlantic)

Dette er stilige karer med akkurat sånn passe uværent ytre, tøff gitarlyd, dyktig korsang og dyktige gitarsoloer. Skivas to første låter er i besittelse av en viss tilbaketrent sjarm, som forevrig savnes på resten av platen, men ettersom de kommer til å gjøre seg minst like bra på MTV som på coveret så... Det funka jo bra for Skid Row. JJK

Straycats

Choo choo hot fish
(Great Pyramid)

Straycats gjør comeback med Dave Edmunds hjelp. Og han, om noen, er vel rett mann til å få liv i kattene. Bedre enn dette låt de i hvert fall ikke da de var som størst. Tre gamle godbiter inngår: *Sleepwalk*, *Mystery train* og *Johnny Kidds Please don't touch*. JG

Sonny Landreth

Outward bound
(BMG)

Overraskende interessant album av smårockete, begavet sanger, gitarist og låtskriver. John Hiatt medvirker, men det er de sparsomme låtene der Sonny gjør det meste selv, han vinner mest på. RH

Baaba Maal

Lam toro
(Island/BMG)

Baaba Maal har bitt i stemmen, heftige slagverk og er selv en ordentlig soulman på sitt Hammondorgel i sitt orkester. Lysende senegalsk rock, men med mye mer folketone enn hos landsmannen Youssou N'Dour. PA

Milton Nascimento

O planeta blue
(Sony)

Brasil's svar på Paul Simon, i en intim akustisk konsert med et gigantisk publikum, viser her opp sin usannsynlige musikalitet, men er for privat og koselig til å kunne gjøre noe inntrykk. PA

The Pain Brothers

Honky Tonk Hell
(New Rose/Amigo)

Et par av brødrene var involvert i siste Stray Cats skiva. Her står de på egne ben, og det blir rocka, morsomt og bråkete. RH

HITLISTE

FRA NORSK PLATEPRODUKSJON

STEINAR ALBRIGTSEN

"BOUND TO WANDER"

Fulltreff av Steinar" (VG)

POGO POPS

"POP TRIP"

"Knall-sterk Pop Trip!" (VG)

OLE EDVARD ANTONSEN

"TOUR DE FORCE"

Høstens garantert bestselgende norske plate" (VG)

BJØRN EIDSVÅG

"Til alle tider"

Modig Bjørn - full av humor, aggresjon og energi" (VG)

KOMMER: MAJ BRITT ANDERSEN

"Kjærtegn"

15 "ukjente" Prøysen-tekster

med nyskrevet musikk

av Geir Holmsen.

En ny klassiker?

I salg fra 5. november.

ELIZABETH NORBERG-SCHULZ

"Sanger av Edvard Grieg"

Vår verdensstjerne med

25 sanger av Grieg,

akkompanert av Håvard Gimse.

En begivenhet!

I salg fra 23. november.

den røde

Velg den røde. Velg en real bit
Marabou melkesjokolade med ristede nøtter.
Velg den røde når du er litt sulten.

Mmm... Marabou

Markedsføres av A/S Freia

Skiver

Hør hva anmelderne synes er "Best akkurat nå". Ring 020-16704.

Bluesmann Troy Turner på vei fra gamlehjemmet.

Sheck dees roots en bluze

BLUES I klartekst betyr det at denne spalten dreier seg om amerikansk rootsmusikk med hovedvekt på blues og R&B. Rootsbølgen vokser med uforminskhet styrke. Nye artister dukker opp mens stadig flere veteraner som man har avskrevet, plutselig overrasker med plater som matcher og sågar overgår det beste av det de har gjort tidligere.

Jimmy Dawkins, en av det tidlige 70-tallets mest nyskapende bluesgitarister, utgav i 1991 den formidable *Kant sheck dees bluze* (Earwig/Amigo). Dette er stålblank Chicago-blues. Fra første anslag er den umiskjennelige Dawkins-tonen der, enda mer perfekt enn på hans banebrytende Delmark-plater. Folk som Albert Collins-bassisten Johnny B. Gayden og Professor Eddie Lusk på piano og orgel er med på å gi bandet ekstra trøkk.

Jimmy Dawkins er en av mange artister som motsier Tor Marcussens tilstandsrapport om den svarte bluesen i en ellers overstrømmende anmeldelse (Aftenposten, 4. 9.) av høstens Robert Cray-utgivelse. Marcussen hevder at det nærmest ikke finnes oppegående svart blues lenger. Robert Cray er unntagelsen. Nå er det de hvite som har overtatt bluesen. På 60-tallet var Eric Clapton svaret på om det fantes hvite som kunne spille blues. Stadig ifølge Marcussen.

Utøvernes hudfarge er ikke vesentlig. Clapton var rock-epokens første store gitarhelt, men hvite gitarvirtuoser har spilt blues helt siden de første plateinnspillingerne på 1920-tallet. Bluesen har aldri vært noen rendyrket svart musikkform, men den har betydd mye for utviklingen av svart identitet. Slik sett kan det godt føres argumenter for at rapping i dag er en viderefører av blues, ikke bluesens rake motsetning, som mange vil mene. Blues og rap er afroamerikanske hverdagsferinger omsatt i stilisert språk.

I de amerikanske platestudioene i etterkrigstiden var det vanlig at hvite studiomusikere spilte på både country-, blues, rockabilly- og soulinnspillinger. Lonnie Mack var leder for studiobandet som spilte på nettopp de Freddy King-innspillingerne som Clapton øvde seg på i ungdommen.

Tilbake til bluesen i dag. Det er riktig at bluesens plate- og konsertpublikum hovedsakelig er hvite, men på klubbnivå rundt omkring i USA dukker det opp flere nye svarte utøvere enn det var vanlig for noen år tilbake. Suksessen til Robert Cray og avdøde Z.Z. Hill har gjort at musikere som tidligere spilte

funk og disco har vendt tilbake til mer eller mindre opprinnelige bluesformer, samt 60-tallspreget soul. Det siste kan merkes i oppvinget for Louisianas zydeco-musikk. Mer konsekvent rootsy og samtidig med soulklang i stemmen er Joe Walkers *Zydeco Fever* (Zane/Amigo). Virkelig bra er også den hvite artisten Zachary Richard med *Snake Bite Love* (A&M/Polygram). Richard har lang fartstid og en rekke plateutgivelser bak seg der han utforsker ulike den fransk-amerikanske tradisjoner. Han har i perioder oppholdt seg både i Frankrike og Canada hvor han nyter stor popularitet. Samtidig som han utfordrer de mer tradisjonelt innstilte i Louisiana- og New Orleans-musikken, er han blant de som sverger til gammeldags en-raders trekkspill, noe som gir hans lidenskapelige roots-rock en egen nerve. Han passer helt naturlig inn som gjestespiller på Willy DeVilles praktfulle, nye *Streets of Desire* (Fnac/Amigo). DeVille er blitt en helfrelst New Orleans-artist med voodoo og gris-gris av samme styrkegrad som remediene til selveste Dr. John. The Night Tripper medvirker selvsagt også på platen.

Jeg blir ikke helt ferdig med Tor Marcussen. En av hans mer minneverdige spissformuleringer i den nevnte artikkelen lyder: "Er man svart og spiller blues i 1992, er man enten på aldershjemmet, eller man heter Robert Cray." Hva da med John Lee Hooker? Han er så visst ikke på noe aldershjem, han har tvert i mot med seg Robert Cray på plater som selger i botter og spann over hele kloden.

Det finnes masse unge svarte artister. Joe Louis Walker jobber med de samme folkene som Robert Cray, og hans siste plate *Live At Slim's Vol 2* (Demon/Mu Di) har fått ovasjonstede kritikker. Prince, Jimi Hendrix, Stevie Ray Vaughan og myten om Robert Johnson har åpenbart hatt mye å si for 25 år gamle Chris Thomas som hadde en meget ukonvensjonell bluesplate på Sire for en tid tilbake. Memphis-gitaristen Little Jimmy King representerer også en sugende blanding av soul og blues på sin løfterike debut på Bullseye Records. Organisten og gitaristen Lucky Peterson ble kjent som et bluesens vidunderbarn og har vært en hyppig brukt studiomusiker, nå sist på Etta James' gedigne comeback-plate på Warner. Han er et av mange store, svarte håp for bluesens fremtid. Robert Cray er ikke den eneste svarte bluesutøveren i dag. Tvert i mot. Han har åpnet døren for mange.

ØYVIND PHARO

Skiver

Hør hva anmelderne synes er "Best akkurat nå". Ring 020-16704.

Happy Mondays

...Yes, Please
Factory Records

Med Talking Heads' Chris Frantz og Tina Weymouth som produsenter har Happy Mondays blitt solid forankret i et musikkalsk område som i utgangspunktet var et paradoks og et dilemma, men som etterhvert ser ut til å ha blitt en slags genre. Det dreier seg om territoriet til den hvite 20-åringen som vil spille funk, men som ikke vil miste ett eneste gram hvit identitet, som med nebb og klør motsetter seg all eleganse, alle koordinerte dansetrinn, all "soul" (alle paljetter) og tviholder på en slags sen-kveld-på pub'en/sen-kveld-på-studenthybelen-versjon av livet og musikken i sin alminnelighet. David Byrne var hovedmannen bak dette konseptet, den første som påførte funken alvorlige nevroses. Happy Mondays gikk aldri fullt så langt på egen hånd (det meste de påførte funken var illeluktende turnsko), men i Frantz/Weymouths kyndige hender er de i det minste på vei mot sammenbruddet. Dermed er "...Yes, Please" den mest interessante platen så langt fra et i utgangspunktet ikke så veldig interessant band. Problemet er imidlertid at Happy Mondays, i motsetning til David Byrne, stort sett er inderlig fornøyde med seg selv: Du må lese tekstatket for å høre at de faktisk synger *Where did the pain start / when did the symptoms begin*, og jo mer man lytter jo mindre betydningsfull blir stemmen til Shaun Ryder. Tilslutt hører man bare nok en utgivelse fra den delen av Talking Heads som kaller seg Tom Tom Club, forøvrig et helt OK partyband.

Ina Blom

Claudia Scott

Flowers And Thorns
(PolyGram)

En venn av meg uttalte nylig at han hadde stor tro på Claudia Scotts nye lp nå som hun hadde "kvittet seg med all dårlig innflytelse fra Casino Steel". Nåja. Nå skal vi ikke klatte Med Casino her, bare fastslå at "Flowers And Thorns" har blitt en kjempe-lp. Helt sant.

Det vel kanskje litt drøyt å kalle dette en norsk plate. Claudia er født i England, platen er innspilt i L.A. Og - vips! - alle "norske" svakhetstegn glimrer med sitt fravær. God lyd, selvsikre musikere og - ikke minst - gode tekster på engelsk. Sjelden eller aldri før har vi hatt en "norsk" artist som har behersket dette språket med slik eleganse og ledighet. Så er det da også Claudias morsmål. Men allikevel.

Musikken er gledelig levende. Låtene er neppe revolusjonerende (for et teit uttrykk, hva?), men absolutt solide. Ikke country. Ikke "roots". Rock.

"Flowers And Thorns" bør selge. Og den bør gi Claudia Scott et endelig gjennombrudd. Denne platen er en slik som kan slumpe til å selge stort. Intet ville være mer gledelig.

Og Claudia... (sukk!)...

Morten Ståle Nilsen

Michael Bolton

Timeless (The Classics)
(Sony)

I Mojo Nixons "Elvis is Everywhere" fungerte kongens navn som metafor for alt som er godt, fint, riktig, flott, kult, osv., osv. Nixon likte ikke Michael J. Fox. Følgelig var Michael J. Fox "Anti-Elvis". Logisk nok.

I forlengelsen av dette vil jeg herved døpe Michael Bolton til "Anti-Otis". Alt Otis Redding og hans brødre i ånden kalte "soul", blir til klisne svsker i munnen på denne lidelsesfulle kjempepuddingen som vi nordmenn har trykket til vårt bryst (i vår totale uvitenhet om svart musikktradisjon). Poenget er ikke at Bolton er hvit og født for sent, men at hans "tolknings" er blottet for nerve og stilfølelse. Mannen har aldri hørt om antydningens kunst. Jeg mener - selv Mae Wests versjon av "When a Man Loves a Woman" (joda, den finnes!) er å foretrekke fremfor Boltons innsmigrende gneldring. Og nå får resten av perlene gjennomgå - "Reach Out I'll Be There", "Hold On, I'm Coming", "Bring It On Home To Me", "Knock on Wood"... Det er snakk om trivialisering hele veien, tillempeing til bilvennlig FM-standard. Og for virkelig å vise at han skjønner hva det dreier seg om, avslutter hr. Bolton med en "soul"-versjon av "White Christmas": "May your days be meeeeerry, and briiiiiiiiiiiiiiiiii ... (her får han balla i skrustikka) ...iiiiiiiiiiiiiiiiiiiiight". Tro meg - det låter for jævlig.

I believe that a great song can live forever skriver den skyldige på omslaget. Da heller dette alternativet: I believe that a man who brings disgrace on great songs should be instantly killed.

Kjetil Rolness

Meduza

"X-rated"
(Beri Beri)

En feminin hardcore inspirert rock-kvartett med altfor mange katter og politiske meninger gjennomanalysert med hjelp av kaffebrut og tarotkort. Musikken er den litt punkete og småaggressive rocken. Meduza har sitt utspring i Blitz-band type So Much Hate, Stengte Dører. Det kan i beste fall sees på som en middelmådig kryssning av L7 og Fugazi, uten at det kan være noe.

De fleste ting her i livet har opptil flere sider og kan skille med overraskende elementer i begge retninger, X-rated har mange dårlige sider og kan kun skille med negative overraskelser. Synd, for rene jenteband vil vi ha flere av, ikke sant!

Suck my Wig

Jannicke

World of Wisdom
(MD Records/Sony)

Ikke ett vondt ord om Gry Jannicke Jarlum. OK, vi har hørt mer overbevisende reggae-rytmer og mer kurant diksjon enn i "Svake mennesker", men det er utvilsomt en låt vi husker, i motsetning til ... ja, ikke sant? Siden sist har Jannicke dyrket en tvilsom karriere som "trafikoffiser" i NÅ & Hør. Det er derfor en glede å ha henne tilbake i popbransjen. Hun har ingen problemer med å overgå Jahn Teigens, eller, for den saks skyld, Sigvart Dagslands siste. Jannicke besitter et velutviklet pop-øre, hun synger tørt, og et noe stivbeint kompi (dama gjør det meste selv, og fikser ikke helt dette med trommeprogrammering!) klarer ikke å ødelegge stemningen. Selv coveret ser helt OK ut. Personlig skulle jeg nok gjerne sett at Jannicke utnyttet sitt trash-potensiale bedre (noe å la en yngre versjon Cowboy-Laila ville ha gjort seg!), men hun er likevel den eneste norske syngedama i dag som friskt gir seg i kast med (egenkomponerte) linjer av typen "Get up, get up and turn me on/This is the Queen speaking/This is my show!"

Kjetil Rolness

BEST AKKURAT NÅ

KJETIL ROLNESS

Prince and The Power Generation
(Love Symbol)

Warner

Et lekende halvgeni øser av sin overflod.

Sex Pistols

Kiss This

Virgin

Rått gjenhør med et av klodens tre beste band gjennom alle tider.

ABBA

Gold - Greatest Hits

Polydor

Kjøp alle eksemplarene du kommer over, og redd den svenske økonomien.

Tom Jones

Endlessly Love Album

Polygram

Kraftsjarmøren fra Wales gir damene det de vil ha.

Engelbert Humperdinck

Hello Out

Polygram

Tom Jones minus Elvis-faktoren. En kvapsete fløtesnik, selvfølgelig, men du verden for et navn.

Hør på musikken fra Kjetil Rolness Best akkurat nå-liste. Ring Natt&Dags musikkservice 020-16704. Samtalen koster 4:84 pr minutt.

den gule

Velg den gule. Velg en real bit ren Marabou Melkesjokolade. Velg den gule når du er litt suiten.

Mmmm...Marabou

Markedsføres av A/S Freia

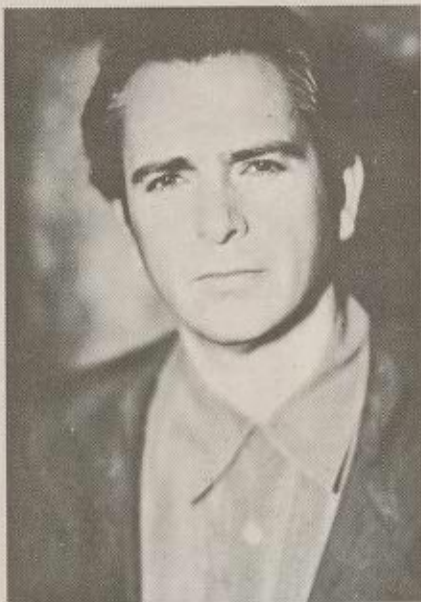

Klassiker Meget bra Bra

Skiver

Godtjent Trist Michael Bolton

Gabriel den gigantomane.

Peter Gabriel US

Realworld/Virgin

Dette er en paranoid anmeldelse. Det var et tidspunkt sent på 80-tallet da det virket som om verden var delt i tre nøyaktig like store deler, fordelt mellom Paul Simon, David Byrne og Peter Gabriel. Endelig en ny verdensorden, fred mellom folkeslagene og alles musikk til alle – jevnt fordelt og jevnt spredd utover ved hjelp av den slags superavanserte platestudioer der hver enkelt lyd høres ut som om den har blitt tvunget gjennom aromaterapi og oljemassasje. Verdens totale musikktilbud ble med andre ord underlagt en velvilje uten sidestykke i historien... hvis du bare kunne glemme den paranoidne versjonen: Velvilje som kolonisering, kupp, kontroll. Og som koloniherre var Peter Gabriel dermed både den beste og den verste: Simons og Byrnes musikalske regimer var alltid preget av deres personlige nevroser, du fant alltid huller i forsvarsverkene deres. Gabriels musikk er derimot så hermetisk vennlig, så polert selvogd, så hemningsløst visjonær at det alltid forbløffer meg at ikke flere får akutte pusteproblemer. Dette er mer enn noensinne tilfelle på "US" fordi dette på mange måter er hans mest ambisiøse og vidtspennende utgivelse, poetisk opp til mønet (komplett med billedkunstneriske bidrag fra "hele" kloden, ett til hver sang), sofistikert til fingerspissene, til og med full av smerte: Jeg vet det er billig å gå løs på pop-tekster, men når Gabriel "hear the distant thunder of a million unheard souls, of a million unheard souls", er man ikke et øyeblikk i tvil om at det er riktig, og at denne gigantomane, altomfattende velviljen for tiden er alt vi har å gå på når det gjelder politisk eller musikalsk aksjon, et slags endeløst Live-Aid. For dette går utover det vi vet om Gabriels uttalte intensjoner, det har å gjøre med et helt sound som har utviklet seg og spredd seg i virus-tempo: For tiden skal det ikke mer til enn CD-lyden av en uskyldig marimba før jeg føler lammelsen sette inn. "US" er dette soundets apoteose, velviljens mest perfekte kvelende seier... men, som sagt, dette er en paranoid anmeldelse.

Ina Blom

Red Hot Chili Peppers

What Hits!? (EMI)

Med brunstig gitar og lomma full av funk, feiet RHCP for alvor inn på banen for ett års tid siden. Fjorårets "Blood Sugar Sex Magick" fikk seg en plass på de fleste lister, og var utvilsomt en av de bedre utgivelsene som havnet på "Top of the Pops" i 1991. Når EMI nå gir ut et samlealbum med låter fra RHCP's fem første album (foruten en låt), har jeg inntrykk av at de nå prøver å få sin del av kaka. Gullbedriften "Blood Sugar Sex Magick" ble nemlig gitt ut på Warner Bros. Det er mulig denne slutningen er både dum og gal. Men "What Hits!?" er ihvertfall ikke blitt den skiva jeg selv ville kjøpt for å bli kjent med det beste RHCP har gjort. "What Hits!?" inneholder så absolutt gode spor, som f.eks. åpningskuttet "Higher Ground" (en Stevie Wonder cover!), "True Men Don't Kill Coyotes" med flere. Betegnende er det likevel at det beste sporet, "Under the Bridge" er hentet fra kometsuksessen "Blood Sugar Sex Magick". Mange av de andre låtene blir etter min mening litt vel innpåslittent funky.

Beate Charlotte Lunde

Henry Kaiser & David Lindley in Madagascar

A World Out of Time
Shanachie/MuDi

På CDens omslagsbilde holder en innfødt malagasser et kjempemessig egg opp mot kamera. Slike egg skylles ut av elveleier der de har ligget i hundrevis av år etter de utdødde, tre meter høye elefantstrutsene som holdt til på Madagasker. Disse største fuglene som har eksistert på jorden kunne ikke fly.

Det kan imidlertid musikken som har oppstått her. Det mest karakteristiske instrumentet er valiha, en bambusrør-zither. Et annet instrument er kabosy, en unik malagassisk mellomting av gitar og mandolin. Lederen av Madagaskars fremste popgruppe, Mahaleo, spiller et slikt instrument. Sodina er navnet på den malagassiske fløyten, som på denne platen spilles helt hypnotiserende av den 70 år gamle mesterspilleren Tarika Rakoto Frah.

Det er ikke til å undres over at eklektiske amerikanske musikere som Henry Kaiser og David Lindley dro til denne øya i Det indiske hav for å søke utfordringer. A World Out of Time er et mesterverk med 18 spor innspilt med en rekke forskjellige innfødte musikere over en fjorten dagers periode i oktober 1991. Dette er den første av en planlagt serie på fem CDer.

Musikken er sterkt rytmisk og med mange fasetter. Øyriket har en dobbelt arv av asiatiske og afrikanske kulturer, mens vestlig innflytelse har vært av ny dato. Elektriske og rockorienterte band trekker derfor med seg sterke egne "roots". En gruppe som Rossy spiller perfekt opp mot Kaiser og Lindleys djerne og forvrengte gitarlyder, både på egne tradisjonelle låter og det avsluttende eksperimentet med Bobby Fullers "I Fought the Law".

Sørøstspissen av Madagaskar er det fjerneste punktet på kloden fra David Lindleys San Francisco, men musikalsk har han foretatt en full sirkel fra sine Kaleidoscope-dagers utforskning av balkansk og arabisk musikk, via karibiske og polynesiske utflukter med El Rayo-X. Sammen med Kaiser har Lindley nå virkelig reist ut for å komme hjem.

Øyvind Pharo

BEST AKKURAT NÅ

INA BLOM

Various Artists
ingen tittel

Union City Records

Afro-acid og andre teknologiske eksesser på en umerket kassett i postkassen min. Vil giveren vennligst tre frem for offentligheten?

Prince

ingen tittel (Love Sign)

Warner

Prince driver med sitt, og det er nok.

Baaba Mal

Lam Toro

Island (Mango) / BMG

Stemme uten fallskjerm

Karlheinz Stockhausen

Kontakte, Refrain, Zyklus

Musica Mundi (Musikkdistribusjon)

Historisk techno. Radikale klangundersøkelser på kjøpet.

Antidote NYC

Viva Los Spendejos

Active Records / Non Stop

Lavbudsjett rap-rock med nok bass og imponerende lite variasjon

Hør på musikken fra Ina Bloms Best akkurat nå liste. Ring Natt&Dags musikkservice ☎ 020-16704. Samtalen koster 4:84 pr minutt.

Pop Will Eat Itself

The Looks Or The Lifestyle?
(RCA/BMG)

Fjerde LP fra et hårete, rufsete engelsk lag som aldri har fått sin mix av tungrock, hip-hop og generell galskap til å ta skikkelig av. Men nå er det jammen like før. Støyen, kaoset har fått bedre trykk og retning, samtidig som låttitler av typen "Eat Me, Drink Me, Love Me, Kill Me", "I Was a Teenage Grandad" og "Harry Dean Stanton" er tegn på intakt vanvidd. PWEI leverer fortsatt en temmelig streng pakke, men store deler av denne LPen vil likevel kunne fungere på et diskotek. Om ikke annet vil en makte å rydde gulvet for feiginger. Dans i verne drakt!

Kjetil Rolness

Baaba Maal

Lam Toro

Island (Mango)

Ved siden av Youssou N'Dour er Baaba Maal antagelig en av Senegals mest særpregede musikere. Og der stopper sammenligningen, for Baaba Maal bearbeider et annet felt enn Youssou N'Dours (til tider) hektiske mbalax og synger på et annet språk enn det dominerende Woloff. I en senegalesisk virkelighet er Baaba Maal en stjerne som lanserer seg gjennom en slags inspirert visjonær folkeopplysning i bruddet mellom tradisjon og modernisme; i mine ører er han først og fremst en stemme som slipper seg utfor, en slags stemme uten fallskjerm, og kanskje den sangeren som best viser de sterke tilknytningene mellom senegalesisk og nord-afrikansk musikk og stemmebruk. "Lam Toro" demonstrerer i tillegg at Baaba Maals musikk ikke lenger er noen folkemusikk som blir oversatt til moderne studiospråk – et kollisjonsfelt for uvante kombinasjoner. Det er ingenting igjen av den typen forslitte dialoger og heller ikke noe knefall for den typen effekter som har en tendens til å følge med drømmen om superstudioet - bare ny afrikansk elektronisk musikk spesialdesignet som landskap langt under Maals frie stemmefall.

Ina Blom

BEST AKKURAT NÅ

MORTEN STÅLE NILSEN

Television

Television

(EMI)

Gitarkryptikerne lever!

The Dream Syndicate

Tell Me When It's Over – The Best Of The Dream Syndicate, 1982-1988
(Rhino/Amigo?)

Bob Dylan's Rolling Thunder Revue, Van Morrison, Magazine, Television, Crazy Horse og Velvet Underground rolled into one. Praktfull samling!

Tom Waits

Bone Machine

(BMG)

En noe affektert situasjonsrapport fra undergrunnen. Som før.

Bob Marley

Songs Of Freedom

(BMG 4CD-Box)

Da, nå og for alltid.

Tom Pacheco

Tales From The Red Lake

(Sonet)

Nydelige låter, nydelige tekster.

Hør på musikken fra Morten Ståle Nilsens Best akkurat nå liste. Ring Natt&Dags musikkservice ☎ 020-16704. Samtalen koster 4:84 pr minutt.

Kortanmeldelser

Sue Foley

Young Girl Blues
Antone's/Sonet

Kanadisk ungjente som har flyttet til Austin, Texas og alliert seg med byens bluesmafia. Ikke ulik Angela Strehli i stemmen. Mørk og tung swamp blues veksler med spretne Ike Turner- og Earl Hooke-rinnflytelser. Nytt område for kvinnelige blues-artister. Løfterik debut.

Antone's Women

Diverse
Antone's/Sonet

Samlealbum som skal profilere en plateetiketts artiststall, virker ofte litt overflødig. I dette tilfelle presenteres man for et ujevnt utvalg fra allerede utgitte plater med Sue Foley, Lou Ann Barton, Angela Strehli og Marcia Ball, samt noen vrakete studioopptak. Samlingen reddes av sporene fra de kommende platene til de svarte vokalistene Lavelle White og Barbara Lynn. For slapt.

Jerry McCain:

Struttin' My Stuff
Ichiban/Amigo

Ichiban har to avdelinger. Moderselskapets etikett vender seg til det svarte USA som fortsatt sverger til soulblues. Jerry McCain er spilt inn på undermerket Wild Hog (tidligere Kingsnake records) en bluesetikett med hovedsakelig samme hvite målgruppe som Alligator. Bob Greenlee er produsent. Jerry McCain er munnsplilleren som i sin tid hadde originalen til "She's Tuff". Her er han i stormform med nye låter der tekstene er proppfulle av sarkasmer og frodig humor, og bandet passer ham som hånd i hanske. B.B. Coleman gjester med delikat bluesgitar.

Luther Guitar Junior Johnson

It's Good To Me
Bullseye/Nonstop

Muddy Waters' bandleder på 70-tallet har gjennom lang tid bygget seg opp en kultstatus som eksponent for heftig Westside Chicago Blues. En solid håndverker på gitar og gnistrende liveartist som kombinerer deltblues og soulfeeling. Ved siden av Bobby Radcliffe er han dagens fremste forvalter av arven fra Magic Sam.

Vaya Con Dios

Time Flies
(BMG)

Vaya Con Dios er en belgisk gruppe som solgte to millioner av sitt forrige album. Siden sist har låtskriveren gått heden, og hans tidligere kjære, Dani Klein, synger nå videre om å være "forever blue", "forlatt i kulden", "gråte et hav av tårer", osv. Særlig gripende er det ikke, selv om damen legger alt an på å låte så "følsom" og "moden" som mulig. Låtene hennes fester seg alle andre steder enn i øret, produksjonen er A-4 og tekstene fulle av alvorlig mente tomheter: "Call him anything you can/A traitor or a friend/Call him or a friend/Call him a hero/A nothing or a zero/He's still a man". Sant nok, så lenge fyren ikke lar seg kjønnsoperere. På tittelsporet slås det også fast at "tiden går". Jasåmensann, men bare så altfor sakte for en anmelder som må høre igjennom plater som dette.

Kjetil Rolness

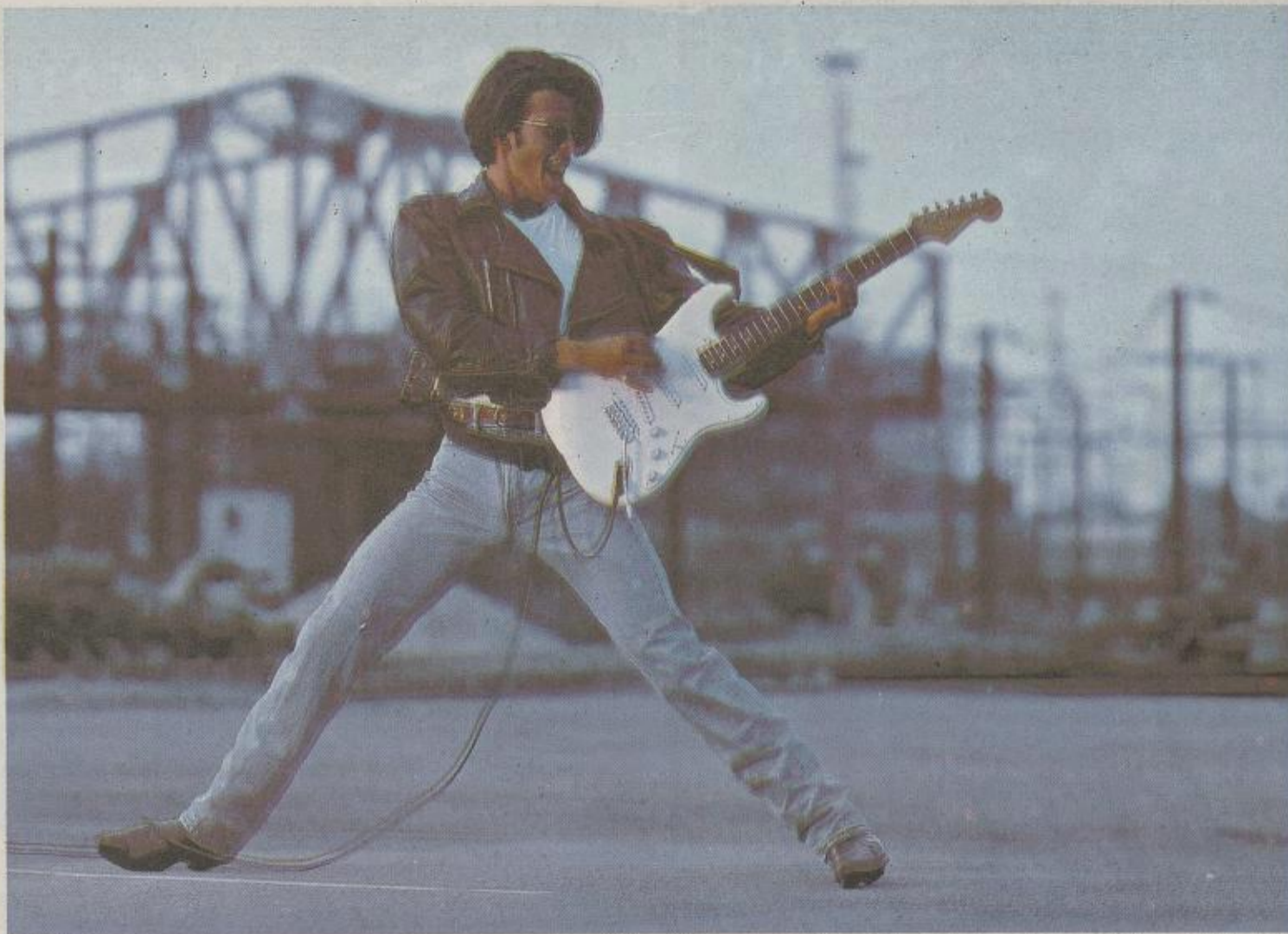
Green On Red

Too Much Fun
(China)

Om du skulle forbinde denne gruppen med "den nye amerikanske bølgen" på midten av åttitallet, kan vi fortelle at den forlengst er skrumpet inn til duo, og at sjefen sjølv, Dan Stuart, etterhvert har blitt edru/nykter nok til å å nå fram til innsikter i å ovenstående tittel. "Too Much Fun" er unnfanget i det ettertenksomme hjørne av 35-åringene (eller deromkring) som ble fylt istedet for stjerner, men likevel ikke vil søke "ordentlig arbeid"! En låt som den Tom Verlaine-aktige "The Getaway" viser at de har valgt riktig. Og det er mer å glede seg over. Stuart og Chuck Prophet har lagt en atskillig mer roffast og mindre ambisiøs plate enn deres gode venn Steve Wynn, men kanskje har den også mer sjarme?

Kjetil Rolness

Den originale Fender gitar, som for mange fortsatt er "et must" for de nye strømninger i musikken.

ORIGINALER HAR NOE TIL FELLES

Sony originale bærbare kassettradio, CFD-250L.

Kraft og yteevne er en vesentlig del av en original prestasjon. Uansett hvor man går og står.

Sony's bærbare lydsystemer har ikke bare fått ny og forbedret lyd, de har også fått et nytt design. Bare til å bære med seg, og lette å anbringe der du ønsker den originale Sony lyd.

Du skal bare finne den modell som passer til dine ønsker og dine ører. Med eller uten CD. Sony har et bærbart lydsystem for enhver.

Lytter du f.eks. til Sony's nye bærbare CFD-250L, så får du naturligvis, som på alle Sony kassettradioer, megabass-system. Dessuten digital tuner, elektronisk equalizer med 5 lydbilder til pop, rock, jazz, blues og vokal. Med fjernkontroll, musikk-kalender og 1 bits programérbare CD. Og meget mere.

Men god lyd skal ikke beskrives. Den skal høres.

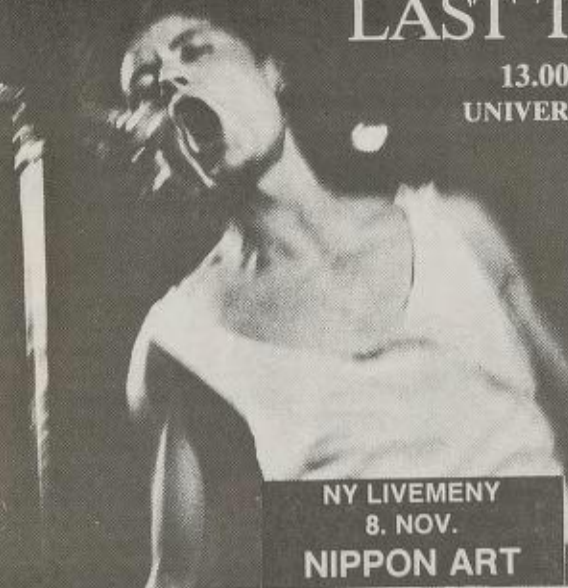
Lytt til den originale Sony-lyd og få "lots of sound".

SONY®

LIVE - VIDEO - ARTPOP - REGRESSIVE ROCK

LAST TRAIN

13.00 - 03.00
UNIVERSITETSGATEN

NY LIVEMENY
8. NOV.
NIPPON ART

Nattskiftet - Nytt sted for sultne Nattravner

Universitetsgt.11 Tlf.: (02) 20 26 55 Fax: (02) 11 24 80

take a walk on the wild side

sko
d'm's
klær
dame
&
herre

Bonaparte

Akersgata 16,
inngang Prinsens gate

Skiver

Har hva anmelderene synes er "Best akkurat nå". Ring 020-16704.

Bob Geldof

The Happy Club
(Vertigo)

Siden han reddet verden, har sir Bob hatt problemer med troverdigheten som rock-er. Men de musikalske begjærsene hans har faktisk ikke vært så ille, og det er ikke "The Happy Club" heller. "Befriende upretensjøs" kunne vært en grei anmelder-klisjé å ty til. Det svinger friskt og folkelig av denne platen, med feler og trekkspill og det hele, uten at autensitetsiveren blir for påtrengende. Riktignok legger Geldof seg iblant så tett opp til Dylan at man begynner å lure, men med såpass treffende melodier og åndsfriske tekster kan han egentlig ikke feile. Særlig "Attitude Chicken" er vittig (og selvironisk?) over moteriktige holdninger anno 1992.

Kjetil Rolness

Tom Waits

Bone Machine
(BMG)

Ja. Tom Waits skriver melodier igjen. Jeg begynte å bli alvorlig redd for mannens kunstneriske utvikling på den forrige platen, "Frank's Wild Years" - riktignok ikke en "konvensjonell" Waits-lp, men allikevel. "Bone Machine" viser at han fortsatt kan. Vi snakker ikke om noe kvalifisert mesterverk, men om solid Tom Waits. Og solid Tom Waits er... vel, solid.

CD'ens første "del" skiller seg markert fra resten av plata. Her har vi nok en gang den kryptiske Waits. Mest av alt minner det om The Residents rundt "Mark Of The Mole" og "grevling"-delen av "The Tunes Of Two Cities". Vi snakker om den dypeste undergrunn. Underjordiske tunneler der det drypper fra veggene. Tidvis veldig fascinerende, men jeg er ikke sikker på hvor Waits vil med disse låtene. Nå og da mistenker jeg ham for effektsøkeri - hvilket jo alltid har vært hans største problem. Akkurat slik han i enkelte av låtene sine på syttitallet kunne gå selv en Elton John i nærheten når det gjaldt skamløst føleri.

Det var vel dog ofte den grenseløse sentimentaliteten som gjorde Waits' Asylum-periode til en gullgrube. Waits fikk med ufine midler lytteren til å gråte; og når du gråter er du lite trolig til å rive bitene fra hverandre og foreta en klinisk analyse av hvorfor. Waits er fortsatt en mytespinner av rang (den oppmerksomme lytter bør så absolutt stille spørsmål ved hver eneste én av personene Waits "skaper" - de er ikke alltid like sannsynlige, enn si "sanne") - men han begår sjeldnere og sjeldnere rene karaktertegninger. "Swordfishtrambones" introduserte en mer generell løgnhals; og der er Tom Waits ennå. Tekstene hans er ingenlunde like rørende som før. Det har sine fordeler (Waits var som sagt litt for glad i å oversukre og glorifisere sine historier om skjønnheten i det heslige), og det har sine ulemper (gråten uteblir!).

Del to av platen, da? Mye fint. Veldig mye fint. Og mye variasjon. "Goin' Out West" er et flammende portrett av en potensiell psykopat på vei til Hollywood for å bli stjerne (har Waits lest Jackie Collins' "Hollywood Wives"?), satt til besettende (og til Waits å være ganske straight) rock. "Black Wings" er mytomanen Waits igjen - tekstmessig klart i slekt med tidligere saker som "Whistlin' Past The Graveyard", "Swordfishtrambones" og "Anywhere I Lay My Head" (en "tall tale" om en myteomspunnet vagabond - He Who Only Travels By Night etc etc - et tema Waits har berørt ofte. For ofte. Og egentlig synes jeg at Waits skriver ganske *teit* når han er i dette hjørnet). I "Whistle Down The Wind" får vi et kort gjenhør med den sentimentale Waits. Nesten "Ruby's Arms". Og det er ganske vakkert. "I Don't Wanna Grow Up" er på sin side kostelig humoristisk - en "Yakety Yak" for voksne.

Andre ting å nevne? *Melodiene*, ja. I motsetning til på "Frank's Wild Years" har Waits igjen melodier å henge tekstene sine på. Til tross for at fraseringene hans ofte truer med å sprengte melodilinjene i filler. Tom nekter simpelthen å være for fengende. Men la det være sagt at det er *musikken* som gjør "Bone Machine" til en hovedsaklig hyggelig opplevelse. Tekstene er dessverre langt mindre interessante enn før. På dette feltet trenger han nytt blod. (Springsteen-syndromet: Akkurat nå sitter det en haug Waits-fans rundt i verden og håper at kona skal gå fra ham - eller noe slikt. Slem, men sant.)

Allt i alt en fin plate fra Waits denne gangen. Men jeg kan ikke fri meg fra å bekymre meg en smule for hans fremtid. Til tider virker "Bone Machine" ganske uinspirert, sliten. På sitt verste føles det som om Tom kun gjør det han kan, én gang til. Og én plate til i samme spor vil definitivt være å overdrive.

Morten Ståle Nielsen

Television

Television
(EMI)

Ingen ting er så gledelig som i disse forholdsvis begivenhetsløse country/folk/"roots"-tider å kunne meddele at Television er tilbake. Gitar-kryptikerne. Og de lever! Og la det stå som et testament over Tom Verlaines og Televisions unike rock'n'roll-visjon at dette fortsatt låter nytt, friskt og *annerledes*. I 1992. 15 år etter at "Marquee Moon" satte fyr på alle som orket å lytte.

Kynikerne vil selvsagt hevde at "Television" kun er en Tom Verlaine solo-lp med Television som backing-band. Men selv om denne nye lp'en har klart mer til felles med Verlaines solo-lp'er enn de to Television-platene fra syttitallet, kan jeg ikke si annet enn at jeg koser meg *mer* med denne enn en gjennomsnitts Verlaine-lp - uansett hvor vidunderlig den måtte være. Kall meg nostalgisk. Kall meg sentimental. Saken er bare at den gamle Television-magien inntreffer allerede fra første tone, spor én, side én. Fred Smith og Billy Ficca's enkle, men snedige og ekstremt funksjonelle rytmeseksjon. Og, selvsagt - de surrealistiske gitarkameratene Verlaine/Richard Lloyd. De utfyller hverandre like perfekt som for 15 år siden. Verlaine er surrealist. Gitarren går alltid i motsatt retning enn det forventede. Fullstendig unikt. Og Lloyd. Sett i forhold til Verlaine er Lloyd romantikeren. Han spiller "straightere" enn Verlaine, kanhende, men definitivt ikke mindre magisk. Som en Mick Taylor i det oppfinnsomme hjørnet.

Television suger av eget bryst. De låter ikke som noen andre. Når Lloyds og Verlaines gitarer krysser klinge er det som alltid gnistrende. Selv om "Television" er en atskillig mer *dempet* plate enn "Marquee Moon" (Verlaine mumler endog enda mer enn tidligere. Og tekstene er dessverre ikke vedlagt i det redselsfulle coveret... ikke for det, jeg må i grunn innrømme at jeg aldri har skjont stort av hva mannen snakker om allikevel). Her finnes ingen lengre improvisasjoner, ingen regelrette *eksplosjoner* (la oss for all del håpe at bandet blir å finne på en norsk scene før de eventuelt legger inn årene igjen!).

Så. Er "Television" en plate vi fortsatt vil spille om 15 år? Det vet vi først om noen år. I øyeblikket kan vi imidlertid konstatere at det har blitt en gnistrende god gitarrock-plate. Og det er mer enn tilstrekkelig.

Og det føles godt, godt, godt å ha dem tilbake.

Morten Ståle Nielsen

Alice Donut

The untidy suicides of your degenerate children
(Alternative Tentacles/Amigo)

Mye frem og tilbake, veldig opp og ned, men slik har han alltid fremstått Oslo-vennen Alice Donut. En utrolig ruff-preget, til tider så seig og aggressiv "miljøbevisst" punk inspirert rock. Gitarer som uler og skriker til et sterkt og kompakt komp. Noen ganger i Tad-land, andre ganger forbausende likt Sonic Youth, men mest likt seg selv.

Alice Donut passer godt inn i gruppen av sære vokalist. Stemmen er faktisk så feminin at man ved første gangs høring kommer i tvil om hvorvidt den virkelig tilhører den halvdel av befolkningen som står for støtene eller den andre som bare ligger å tar imot.

Litt merkelig finner jeg det at lp'en blir bedre mot slutten, hv a er det for slags opplegg. Lite taktisk eller rett og slett tilfeldig, det får dere avgjøre.

Suck my Wig

Blue For Two

Search & Enjoy
Radium Records / Non Stop

Blue for Two, alias Henryk Lipp og Freddie Wadling har spesialisert seg på å kombinere to klisjéer: Vokaler fra tung rock og melodier/arrangementer fra hi-energy/disco. I beste fall fører dette til en slags synergieffekt der kombinasjonen (som i matlaging) er atskillig mer interessant enn de enkelte elementene. Likevel er det *nye* å svelge på en gang, og krever ikke bare perfekt tillagning men også en helt spesiell appetitt. For å bli værende på kjøkkenet: Den siste platen til Blue For Two har ikke hevet seg ordentlig/ har svidd seg i bunnen/ har stått over stempingsdatoer/ har klumpet seg/ har for mange kalorier. Velg din egen metafor - du er uansett unnskylt fra middagen.

Ina Blom

Konsertguiden

Siciliansk Vesper, en opera som i like stor grad er verdt å se som å høre. Bildet er fra den danske oppsetningen.

Vesper i den Norske Operaen

DOREMI – Den Norske Operaen merker godt at det er en klassisk bølge akkurat nå. Informasjonssjef Åsne Kolberg nikker fornøyd over høstens besøkstall som viser at Operaen fylles opp 98% hver kveld. – Pavarotti, Domingo og Kiri Te Kanawa er navn som har bidratt til at opera har blitt lettere tilgjengelig. Se på Dan Børges talentiade for eksempel, der stemte folkejuryen stadig vekk fram klassiske talenter.

Operaens neste prosjekt er premieren på Verdis *I Vespri Siciliani*, den sicilianske vesper, som settes opp for første gang i den Norske Operaens historie. – Av de mest spilte Verdioperaene er dette en av de minst spilte, forteller

Kolberg, – uten at jeg har klart å finne ut hvorfor. Kanskje ligger noe av forklaringen i at handlingen ligger så langt tilbake i tid, for musikalsk er den i hvert fall svært vakker, det er absolutt en av Verdis bedre.

Den historiske bakgrunn for operaen er franskmennenes okkupasjon av Sicilia, 1282. Under 2. påskedags vesper bortførte franskmennene en rekke sicilianske piker, noe som ble foranledningen til et siciliansk opprør. Verdis opera tar utgangspunkt i opprørernes situasjon, deriblant selvsagt et kjærlighetspar, Elena og Arigo. Plottet går i korthet ut på at opprøreren Arigo viser seg å være sønn av den franske guvernøren, hvis oppgave er å slå ned

opprøret. Med andre ord: En ekte tragedie, med lidenskapelig kjærlighet og blodig slutt.

Imidlertid er ikke Operaens oppsetning en standardisert utgave.

– Forestillingen ble først oppsatt på spareprogram i København, Københavneroperaen måtte spare penger, sier Kolberg nøkternt.

– Resultatet ble en svært enkel scenografi, med minimalt med kulisser og hovedvekt på lyssettingen, noe som viste seg å bli spennende. Det har blitt en forestilling som faktisk er verdt å se i like stor grad som den er verdt å høre. I tillegg til at det selvsagt ikke er noen ulempe at oppsetningen er rimelig. CS

Vibrasjoner på Slurpen

VIRVAR – Vi har vært nødt til å være naive og optimistiske for å starte dette. Sonja Bunes (26) ler og angrer ikke et sekund på at hun har brukt opp alle sparepengene sine på Vibes Communication. Sammen med Jean Philippe Badiane driver hun, godt støttet av Oslo International Senter, med musikk – og kulturformidling. Jazzpub på Slurpen er neste store prosjekt, og jazzpubene vil bli avholdt over samme lest som Folkpub med band og jamsessions, som forøvrig vil være åpen for utenforstående. Foreløpig fungerer Vibes som et bookingbyrå, men den langsiktige målsettingen er å skape et samarbeid med musikere av alle nasjonaliteter hvor Vibes vil utgjøre knutepunktet mellom bandene.

– Det er ikke vi som styrer og bestemmer, sier Sonja.

– Vi ønsker helst å fungere som et samlingssted hvor

kunstnere kan komme i kontakt med hverandre. Nøkkelordet er samarbeid og å åpne grenser, både mellom nasjoner og ulike kunstformer.

Etter tre år i Canada hvor folk av ulike nasjonaliteter automatisk omgås hverandre, finner hun det frustrerende at det skal være så vanskelig å dra i gang noe nytt og annerledes her hjemme.

– Vi har konseptet i orden, problemet er å få folk til å ta i mot utfordringen. Kunst er et verdensspråk som alle kan kommunisere gjennom. Navnet Vibes bunner ut i et ønske om å spre gode vibrasjoner og å få folk til å kommunisere med hverandre, og da er kunst det beste middelet. Musikk, teater og visuell kunst er samme sak, bare uttrykt på ulike måter, sier hun, og nå ønsker vi oss en diktoppleser eller en teateroppsettning for å få dekket alle former for kunst og kommunikasjon. CS

The Talisman Group er tilknyttet Vibes Communications, og blander nasjonaliteter over en lav sko, – helt i tråd med Vibes' ideologi.

FREDAG 30. 10

TELEVISION, Alaska
BOGHANDLE, Elm Street
TOO HOT TO HANDLE, Lillesmuget
SOLEGLAD, Brasserie 45
NUTRIO, Oslo Jazzhus
TORGEIR HANSEN, Brødrene Bergh
NICKLES & DIMES, Smuget

LØRDAG 31. 10

NEUROSIS, MOTORPSYCHO, Blitz
TOO HOT TO HANDLE, Lillesmuget
DET GLATTE LAG, Brasserie 45
ZAFRA, Smuget
FIGAROS BRYLLUP, Operaen
MAGNI WENTZEL KVARTETT, Oslo Jazzhus
TORGEIR HANSEN, Brødrene Bergh

SØNDAG 1. 11

CURTIS STIGERS, ANNE HAIGERS, Sentrum
THE STRANGLERS, Rockefeller
A ROCK 'N ROLL ADVENTURE, Elm Street
HA-HA, Smuget
LILL LINDFORS, Oslo Konserthus

MANDAG 2. 11

FAITH NO MORE, Oslo Spektrum
FIGAROS BRYLLUP, Operaen
WORK FUNNY HOURS, Smuget

TIRSDAG 3. 11

UGLY KID JOE, Rockefeller
HERMAN & GEIR FUNKEL, Brødrene Bergh
CHICAGO BLUES MEETING, Smuget

ONSDAG 4. 11

THE SEBASTIANS, Sebastian
JAN ERIK VOLD TRIO, Oslo Jazzhus
HERMAN & GEIR FUNKEL, Brødrene Bergh
CHICAGO BLUES MEETING, Smuget

TORS DAG 5. 11

SPANISH FLY, Sebastian
JOHN McCORMICK, ELI STORBEKKEN, Slurpen
OSLO FILHARMONISKE ORKESTER, Oslo Konserthus
COOL IT, Oslo Jazzhus
MACEO PARKER, Cosmopolite
SOME LIKE IT HOT, Lillesmuget
DESAFINADO, Smuget
HERMAN & GEIR FUNKEL, Brødrene Bergh

FREDAG 6. 11

KUNG FU GIRLS, J.M.K.E., Blitz
BENT PATEY BAND, Lillesmuget
HERMAN & GEIR FUNKEL, Brødrene Bergh
BLACK PRESS, Elm Street
BJØRN JOHANSEN KVARTETT, Oslo Jazzhus
OSLO FILHARMONISKE ORKESTER, Oslo Konserthus

LØRDAG 7. 11

GREEN ON RED, Sentrum
MORTEN HALLE, JON EBERSON, BJØRN KJELLEMYR, FINN SLETTEN KVARTETT, Oslo Jazzhus
BENT PATEY BAND, Lillesmuget
HERMAN & GEIR FUNKEL, Brødrene Bergh
HEAT TREATMENT, Palace Grill

SØNDAG 8. 11

MARIANNE ANTONSEN, Cosmopolite
ZUCCHERO, Oslo Konsertguide

MANDAG 9. 11

BOYS'N JONES, Smuget

TIRSDAG 10. 11

SONIC YOUTH, PAVEMENT, Alaska
TORLEIF HANSEN, Brødrene Bergh
EMERSON LAKE & PALMER, Sentrum
NILS LOFGREN, Rockefeller
WORK FUNNY HOURS, Smuget
STEINAR ALBRIGTSEN, Oslo Konserthus

ONSDAG 11. 11

BEVER, Elm Street
TORLEIF HANSEN, Brødrene Bergh
THE SEBASTIANS, Sebastian
RAY BROWN, BOBBY HUTCHERSON, NIELS LANDOKY, BILLY HART, Cosmopolite

TORS DAG 12. 11

MAGNUM, Rockefeller
CHICAGO BLUES MEETING, Sebastian
PRIMAS, Slurpen
SOME LIKE IT HOT, Lillesmuget
JAM, Oslo Jazzhus
TORLEIF HANSEN, Brødrene Bergh

FREDAG 13. 11

LONDON WAINWRIGHT, Cruise
CUT THE CRAP, Lillesmuget
TORLEIF HANSEN, Brødrene Bergh
EGIL KAPSTAD KVINTETT, Oslo Jazzhus

LØRDAG 14. 11

FIGAROS BRYLLUP, Operaen
EMF, P.W.E.I., Alaska
HENNING KVITNES, Cruise
CUT THE CRAP, Lillesmuget
RUNE NICOLAYSEN TRIO, Oslo Jazzhus
RYTHM'N BLUES EXPRESS, Smuget

SØNDAG 15. 11

ANNE-LISE BERNTSEN og BJØRN KÅRE MOE, Paulus kirke
TOWNES VAN ZANDT, Cruise
BOMBAY EXPERIENCE, Oslo Konserthus

MANDAG 16. 11

JØRN HOEL & THE HOODLUMS, Smuget

TIRSDAG 17. 11

FIGAROS BRYLLUP, Operaen
DE SMÅ GRÅ, Brødrene Bergh
DIVING DUCKS, Smuget

ONSDAG 18. 11

IZZY STRADLIN, Sentrum
HAUS NO. 7, PIANO MEETS VIBES, Oslo Jazzhus
DE SMÅ GRÅ, Brødrene Bergh

TORS DAG 19. 11

SOME LIKE IT HOT, Lillesmuget
QUARTET NO. 3649, Oslo Jazzhus
DE SMÅ GRÅ, Brødrene Bergh

FREDAG 20. 11

JOAKIM THÅSTRØM, Sentrum
MOLVÆR, WESSELTØFT, KJELLEMYR, KLEIVE KVARTETT, Oslo Jazzhus
KATIE WEBSTER, Cruise
THE STILL HOT BAND, Lillesmuget
TARA, Cosmopolite
BURMASHAVE, Elm Street
DE SMÅ GRÅ, Brødrene Bergh

LØRDAG 21. 11

MOTORHEAD, Rockefeller
OUT TO LUNCH, Oslo Jazzhus
THE STILL HOT BAND, Lillesmuget
DE SMÅ GRÅ, Brødrene Bergh
LA DESCARGA, Cosmopolite

MANDAG 23. 11

EXTREME, Oslo Spektrum
BB. KING, ROBERT CRAY, Sentrum

ART BY ACCIDENT, Smuget
THE SIGN, Cruise

TIRSDAG 24. 11

DEATH METAL NIGHT, Alaska

ONSDAG 25. 11

CALIFORNIA ÜBER ALLES, Elm Street
BOYS'N JONES, Smuget

TORS DAG 26. 11

RUKAREN, Slurpen
SOME LIKE IT HOT, Lillesmuget
DESAFINADO, Smuget
BAND UTEN NAVN!, Oslo Jazzhus
OSLO FILHARMONISKE ORKESTER, Oslo Konserthus

FREDAG 27. 11

SUE FOLEY, Cruise
DITLEF ECKHOFF KVIN-TETT, Oslo Jazzhus
NOTODDEN BLUESBAND, Smuget
MOMS, Lillesmuget
OSLO FILHARMONISKE ORKESTER, Oslo Konserthus
FOLK, Cosmopolite

LØRDAG 28. 11

I VESPRI SICILIANI, Operaen
MOMS, Lillesmuget
WORK FUNNY HOURS, Smuget
LONIE BROOKS BLUES, Cosmopolite

HER FÅR DU DITT NUMMER AV NATT&DAG

PÅ ET AV FØLGENDE 156 TREFFSTEDER I OSLO OG OMEGN FÅR DU TAK I DITT EKSEMPLAR AV NATT & DAG. ØNSKER DU Å VÆRE SIKKER PÅ Å FÅ MED DEG HVERT NUMMER SÅ KAN DU BESTILLE ABONNEMENT FOR KR. 200,- I ÅRET. NESTE NUMMER KOMMER DEN 29. NOVEMBER.

OSLO CITY: BIK BOK, GUL & BLÅ, CD-AKADEMIET, KAPPAHL, JC, MA. SENTRUM: ADAM & EVA, ARKADEN (STORGT.), INNOVA MUSIKK, PALEET, KARL JOHANS GATE, BIK BOK, STORTINGSGATA, ØVRE SLOTTSGATE, GLASMAGASINET, BONITA, GRENSEN 12, BURGER KING (GRENSEN) KROGH OPTIKK (KARL JOHANSGT.), ESTETIQUE (TORDENSKJOLDSGT.), PINK FLY (AKERSGT.), JC (KARL JOHANSGT.), MEN ONLY, BOUTIQUE FLASH, CARLINGS, HENNES & MAURITZ, AKERSGATA, KARL JOHANS GATE, STORTORVET, X-COMPANY, WI-TO, PEOPLE, BRASSERIE 45 AKERS MIC, BENETTON (PALEET, NEDRE SLOTTSGT.), DIESEL (Ø. SLOTTSGT.), MERKANTILT INSTITUTT (KR. AUGUSTSGT.), VICTORIA SKO, MARLBORO (OSLO CITY), MEN ONLY, HAIR EXPLOSION, JEAN TEE VEE, VERO MODA, MEHREN MATCH, LA BIONDA, GLASMAGASINET, MOTEAVDELINGEN, PARFYMERIAVDELINGEN, DIN SKO, LEVIS STORE, STEEN & STRØM, PLATEBAREN, TRENDS-AVDELINGEN, STADIUM SUPERSTORE, ADELSTEN (N. SLOTTSGT.), VERO MODA, MOME TRENNINGSSTUDIO, ROCK'N ROLL VIDEOSTORE (HEGDEHAUGSVN.) CUBUS, DET NORSKE TEATERET, DEN NORSKE OPERA, NORSK FILMINSTITUTT (GREV WEDELS PL.), UNG INFO (MØLLERGT.), KAPPAHL, KARLA, GENIUS, TRIM TRAM.

AKER BRYGGE: HENNES & MAURITZ, BENETTON, GUL & BLÅ, DIN SKO, MARLBORO, CIAO, BEACH CLUB, DRUEN, CRUISE CAFE. GRÜNERLØKKA/OSLO ØST: SLURPEN, KJØKKENHAGEN, CAFE GALLERI 33, SCORPIUS, MITT SKATTKAMMER, NOAS ARK (ØVRE FOSS) HENNES & MAURITZ, STOVNER SENTER, CARLINGS, METROSENTERET, STOVNER SENTER, JC, VOICE OF EUROPE, STRØMMEN STORSENTER, GULINS, BESTSELLER, STRØMMEN STORSENTER.

MAJORSTUA, FROGNER OG VESTOVER: MAISON DU PANTALON, JEAN PAUL, BIK BOK, TATLER, NORTHERN SOCIETY, SPAGHETTI, BESTSELLER, FLINTSTONE, GARBO, LORRY, DON & DONNA, AMERICAN RAG, MA, CARLINGS, GINNINI, VOICE OF EUROPE, VOICE OF EUROPE, CC VEST, BENETTON, PASTA KARUSO, VOICE OF EUROPE, LIERTOPPEN.

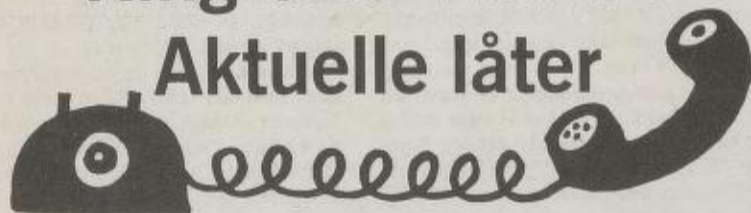
KINOER: COLOSSEUM, SAGA, KLINGENBERG, ELDORADO, GIMLE, FELIX, SORIA MORIA. HØYSKOLER/UNIVERSITET: NORGES MARKEDSHØYSKOLE, BI, OSLO HANDELSHØYSKOLE, NORGES HANDELSHØYSKOLE, FREDRIKKE OG SV-FAKULTETET (BLINDERN).

BARER-KAFEER-RESTAURANTER-NATTKLUBBER: BLOM, COCO CHALET, TRE BRØDRE, PALACE GRILL, BARBEINT, CLODION ART CAFE, THEATERCAFEEN, SEBASTIAN, RYKTEBØRSEN, PEPPE'S PIZZA (STORTINGSGT.), CAFÉ SEC, JOHNS BAR, SENTRUM ROCKEKLUBB, NATTSEILEREN, WATERFRONT, KUNSTEN Å LEVE, ELM STREET, PASTA PRONTO, OLSEN'S CAFE, ONKEL OSVALD, KAFE CELSIUS, BAROCK, BROKER, BRASSERIE COSTA, LILLE-SMUGET, STEDET, ROCKEFELLER, COMEBACK, LAFFEN, FELIX, NICHOL & SON, DRUEN, GLEDESHUSET LUDVIK, FRU BLOM, TAMARA, LAST TRAIN, MARILYN, TIFFANI, CAFE BACCHUS, CAFE CAPPUCINO, BRØDRENE BERGH, RECEPTEN, ROCKALL, JAKKS, FRASCATI, LIPP, JOH. ALBRECHT.

BENSINSTASJONER: STATOIL (SMESTAD/SCHWEIGAARDSGT./STORO)

Ring 020-16704

Aktuelle låter

NATT&DAG

Neste nummer
kommer

27.

november

NATT & DAG

- søker senior-selger

Da Natt & Dag startet i Oslo sommeren 1988 vendte vi opp ned på begrepene i medienorge. Vi videreutviklet en helt ny måte å distribuere en avis på.

Vi satset på å vise en høy redaksjonell kvalitet. Vi overvåket ute- og kultur-livet på en måte som ingen hadde gjort før. I dag gir vi ut blader i Oslo, Bergen, Trondheim, Kristiansand, Tromsø og Stavanger. Stockholm, Malmø og Gøteborg. I Sverige heter vi Nøjesguiden, men er forøvrig i form og redaksjonelt konsept samme avis. Fra nyttår har vi også vært i København. Der heter vi "Nat & Dag". Gjennom et samarbeid med det finske motstykke til Natt & Dag, avisen City, treffer vi også unge mennesker i Helsingfors, Åbo og Tammerfors. Dette innebærer at vi med ett og samme redaksjonelle miljø, treffer samme målgruppe med samme forbruksmønster, livsstil, verdier og holdninger, i fire ulike land.

Sterke kjeder har ingen svake ledd

Med samme omsorg og energi som vi legger ned i våre redaksjonelle sider, tar vi av oss distribusjonen og annonsesalget. Ingen kjede er sterkere enn det svakeste leddet. Å være selger på Natt & Dag innebærer at du har en av toppjobbene blant Norges selgere. Du kan ikke bare ditt produkt, men har også evnen til å sette deg ordentlig inn i dine kunders markedsførings-problemer. Du er en rådgiver som har blikket rettet på mer enn din egen sluttordre.

Bli en av våre toppselgere

Vi behøver flere folk. Er du rett kvinne eller mann til å ta utfordringen? Vi tror at du er mellom 24 og 32. At du har flere års erfaring fra avis, eller ukepresse. Eventuelt at du har erfaring fra konsulentsiden i reklamebyrå eller formidlingsbyrå. At du er utadventt og ikke redd for å ta egne initiativ. At du kan dokumentere salgsresultater. At du er disiplinert og ikke betenker deg for å brette opp skjortermene og gi ALT.

Vi ønsker at du sender inn din søknad med CV innen 15. november.

Vår adresse er:

Natt & Dag, Postboks 7144 Homansbyen, 0307 OSLO.

Merk konvolutten:

"Jeg er den rette kvinnen/mannen for Natt & Dag".

Lurer du på noe så ring Rune Roalsvig på telefon 02-69 20 80.

NATT&DAG

HEGDEHAUGSVN. 24, 0352 OSLO 3, TEL 02- 69 20 80, FAX 02- 69 40 63

BRIDGET FONDA • JENNIFER JASON LEIGH

Snart låner Allies nye
romkamerat et par ting
uten å spørre.
Klærne hennes. Vennen hennes.
Livet hennes.

er. Skriv til Bill. MRK. 4556 10.

ENSLIG UNG KVINNE SØKER...

Enslig ung kvinne søker pålitelig kvinne
vil dele leilighet med seg. Du må

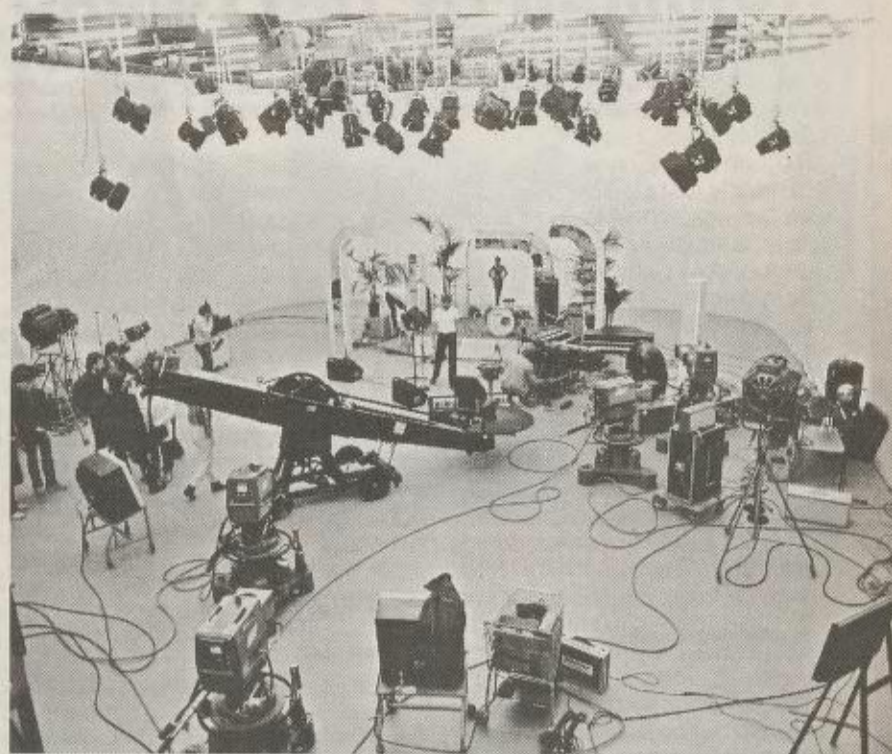
COLUMBIA PICTURES Presents A Film by BARBET SCHROEDER BRIDGET FONDA JENNIFER JASON LEIGH 'SINGLE WHITE FEMALE'

STEVEN WEBER PETER FRIEDMAN Music by HOWARD SHORE Edited by LEE PERCY, ACE Production Designer MILENA CANONERO

Director of Photography LUCIANO TOVOLI, A.C.E. Executive Producer JACK BAHAN Based upon the novel 'SWF Sheds Skin' by JOHN LUTZ Screenplay by DON ROOS Produced and Directed by BARBET SCHROEDER

GÅR PÅ KINO NÅ!

MEDIA MACABRE

"Kanalkrigen" er teknologisk nesten like avansert som ordentlig krig, med lysbroer og kamerakraner istedet for SCUD- og Patriot-missiler.

Kanalkrigen - fins den?

MYTER Den såkalte "kanalkrigen" er høstens mest utmattende affære. Mest av alt får den oss til å tenke på "The Phony War" - den fasen i annen verdenskrig da England og Frankrike hadde erklært hverandre krig, men ingen kamphandlinger fant sted. Det SKJER nemlig ingenting, men like fullt har VG og Dagbladet gjort det til et daglig rituale å bringe statistikk, nyheter og rykter fra fronten. En forskyvning på to promille i det ene eller andre programmets favør utbasunerer som riksnyet på linje med Sovjetunionens fall, bare med større overskrifter selvsagt.

Norsk medievirkelighet er bombet tilbake til steinalderen. Mens trenden internasjonalt går mot nisje-TV (MTV, CNN, Eurosport), har vi her hjemme ikke kommet lenger enn til "mest sett". Mest sett er mest matnyttig for alle. Idet alle programmer er mest sett har vi nådd målet, og da har vi også måttet klone Tande-P et par hundre ganger. Samt sparket Dan Børge ned i TV-studio (hvilket i virkeligheten er å sparke ham oppover).

Tabloidpressens innbilte TV-feber har smittet opp til regjeringsplan. I september kunne vantro TV-seere se vår dumme og dekorative kulturminister spinne et lykkehjul for å avgjøre hvilken annonse som skulle sendes først på TV2. Og dermed fikk vi også vite hva det hele handlet om: annonser. Ikke opplysning, ikke underholdning, bare annonsene og det tanketomme drøvet som nødvendigvis må fylle plassen mellom dem, slik at man ikke bryter konsesjonsreglene. Er det rart at vi (og mange med oss) ser mindre TV enn noengang før?

Er folk virkelig interessert i dette? Og eksisterer det egentlig noen TV-krig, eller er alt bare satt i scene for å gi Akersgata noe å holde på med?

Vi spurte en ekte mediesynser om dette og mer. Bjørn Vassnes (40) lager TV-programmer om forskning og har skrevet en rekke bøker, hvorav hans "Bortenfor Disneyland" fra 1987 var et utmerket oppgjør med medieoptimismen fra Langslets 80-tall. Dessuten har han jobbet som journalist og bl.a. levert en fast mediaspalte til Beat.

NATT&DAG: Hvor viktig er egentlig det som foregår på TV-fronten denne høsten?

BJØRN VASSNES: Jeg får meg ikke til å synes det er så spennende. "TV-krigen" er blåst opp av media, slik norske media gjerne blåser opp bagateller. Jeg opplever det som om tabloidpressen har bygd opp voldsomme forventninger til TV2, og når dette ikke ble den revolusjonen man hadde håpet på, får de det plutselig travelt med å trampe det ned.

NATT&DAG: Er det ikke noen tydelig forandring i TV-klimaet?

VASSNES: En viktig forandring er at kjendisfikseringen er skrudd enda et hakk opp. I

media handler det nå bare om Dan Børge og Nils Gunnar, Per Ståle og Tor Erling. Programmer som ikke kan hektes på fornavn, blir bare liksom-TV i media, uansett hvor mange som ser dem.

NATT&DAG: Foregår dette bare i Akersgata, eller skjer det i folks bevissthet også?

VASSNES: Først og fremst ser vi det bevisst hvordan media har blitt en sluttet sirkel. Så i det minste skjer det MER i avisene enn i folks bevissthet. Og disse forenklingene fungerer best for tabloidpressen, selv om hele det medieøkologiske universet i Norge spiller på det samme. Det er en tendens overalt i verden at media i stadig større grad handler om media, men Norge er så lite at vi har få alternativer til dette. Her snakker vi om en ting av gangen, alle som én.

NATT&DAG: Har denne tendensen noe å gjøre med den "pluraliteten" som Lars Roar Langslet snakket så søtt om for ti år siden?

VASSNES: Nei, virkningen er det motsatte av pluralitet. De fleste kanalene søker å konkurrere på et minste felles multiplum. Egentlig er jeg overrasket over hvordan NRK klarer å bevare noe av sin folkeopplysningstanke midt i alt dette. De kunne lett ha blitt grepet av en slags "panikk" og kastet kvaliteten overbord.

NATT&DAG: Opplysning har ingenting i "TV-krigen" å gjøre?

VASSNES: Nei, og det handler om selve mediets karakter. Grunnen til at talkshow, kjendiser osv. regnes som "god TV", er at skriftmediet eger seg langt bedre til idéer og sak. I TV vil personen som framfører budskapet være viktigere enn innholdet. Vedkommende vil bli innholdet, eller budskapet. For eksempel har TV gitt oss en ny type politiker; se f.eks. på forskjellen på Thomas Jefferson og Ronald Reagan. Jefferson var en ledende intellektuell og en av arkitektene bak den amerikanske grunnloven, men han kunne ikke opptre offentlig og fikk andre til å lese talene sine. I motsetning til Reagan, som gjorde seg godt på TV, men ikke HUSKET hva han nettopp hadde sagt.

NATT&DAG: Hvordan påvirkes eventuelt den enkelte seeren av å se mer fjernsyn?

VASSNES: Vi har lenge kunnet se at TV fører til forandringer i det sosiale mønsteret; mer og mer av det sosiale mønsteret blir overtatt av TV. Da folk flest fikk TV ble det f.eks. et tabu å gå på besøk til andre under Dagsrevyen. Tjue år seinere følte ganske mange at de rett og slett mistet venner da "Dynastiet" forsvant fra NRK. For mange tror jeg TV blir et surrogat for sosialt samvær; gir folk en følelse at de faktisk er med, selv om de bare sitter der og glor. På den måten er TV en slags "virtual reality", en imaginær verden de føler de har del i.

Torgim Eggen

Kunne du tenke deg å ha stevnemøte med en ukjent?

Og la denne mannen betale regningen!

Først var den norske folkesjel en smule betenkt. Være med i Casanova - et litt småfrekt dating-program? Det er fali' det. Blir jeg nødt til å rote med folk jeg ikke liker, da?

Nei, nei og atter nei!

Heldigvis oppdager stadig fler hvor moro det kan være å gå på Blind Date med Casanova. Mange av de som nå har lyst til å være med på leken, er venner og bekjente av de som allerede har vært med. Og det er et godt tegn. Men vi trenger deg også!

Du som ikke tar deg selv altfor høytidelig.

Du som har et godt humør - og gjerne deler det med andre. Du som gjerne vil slippe å betale regningen selv - og heller overlate den til Dan Børge Akerø!

PROGRAMLEDER PAAL TARJEI AASHEIM TRENGER 3 JENTER OG 2 GUTTER TIL HVERT PROGRAM!

CASANOVA

Vi kan selvfølgelig ikke garantere at du treffer Den Rette. Men vi kan heller ikke garantere at du ikke forelsker deg - eller kanskje strekker deg litt lenger enn du på forhånd trodde...

Vi lover hverken gull eller grønne skoger, men føler oss sikre på at du kommer til å få det moro. 100% av de som har vært med, er glad for at de ble med på Casanova.

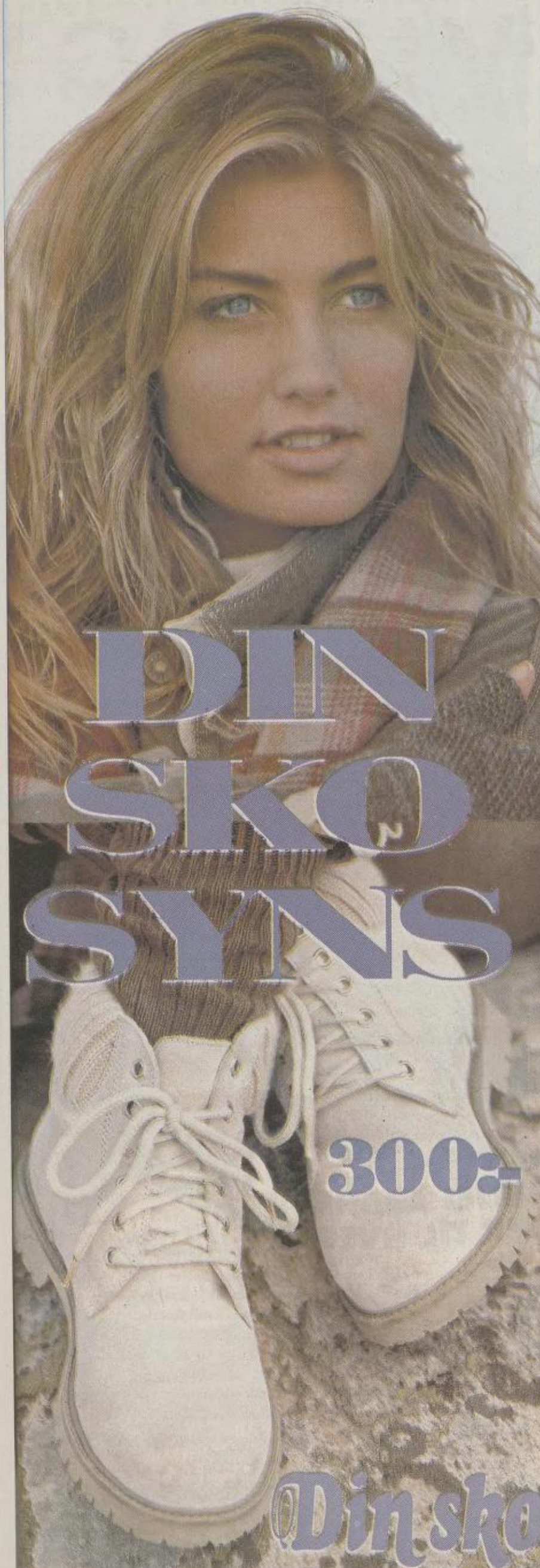
TV 2 AS

2

RING

02 - 12 58 92 eller send et kort til
Wegelius Televisjon AS, Postboks 63, 1342 JAR.
Du får vite mer om CASANOVA når du kontakter oss!

WEGELIUS
TELEVISJON AS

MATS JOHANSSON

Hmm...hva betyr navnet?

MENING Hvorfor heter utestedene det de heter? Hva er det egentlig navnene prøver å si oss, og ikke minst, hva betyr de?

Hvordan har navnet påvirket stedets profil?
– Vet ikke. Det var en kunstner som døpte oss, men jeg håper selvfølgelig at det skaper glede.

– Det er blått, lite og intimt. Også spiller vi mye blues.

Teddys Softbar

Hvorfor heter dere Teddys Softbar?
– Da vi åpnet på begynnelsen av femtitallet var vi en snackbar uten alkohol, derav navnet Softbar. Teddys heter vi rett og slett fordi det var kallenavnet til han som åpnet stedet.
Hvordan har navnet påvirket stedets profil?
– Stedet er jo amerikansk inspirert, og navnet gir assosiasjoner til rock'n roll, 50-talls rock. Det hadde ikke vært det samme om stedet het Halvors bar, det blir mer internasjonalt med Teddy.

Café Sec

Hvorfor heter dere Café Sec?
– Sec er en betegnelse på vin og champagne som betyr tørr på fransk, men hvorfor man valgte akkurat det...Det vet jeg ikke. Kanskje det har noe med tørre mennesker å gjøre?
Hvordan har navnet påvirket stedets profil?
– Vi selger mye vin på ukedagene.

The Broker

Hvorfor heter dere The Broker?
– Vi åpnet på 80-tallet, midt i jappebølge-boomen, og navnet henger igjen fra den tiden. En broker er en aksjemegler, men egentlig betyr det jo bare megler og det har vi ikke noe godt norsk ord for.
Hvordan har navnet påvirket stedets profil?
Vi prøver å holde profilen høyt. Tidligere hadde vi en del av det samme jappeklientellet som Barock, men nå har vi jobbet oss inn i en egen greie. Heter man Majorstuen Grill og Svine-røkt så får man klientell deretter, og vi vil gjerne ha et modernt klientell fra Majorstua.

Barbeint

Hvorfor heter dere Barbeint?
– Fordi vi ville ha et norsk navn, og Barbeint har en dobbeltbetydning. På den ene side barbeint, og på den annen side en omskriving av beint fram bar, rett og slett bar.
Hvordan har navnet påvirket stedets profil?
– Det har vel ikke påvirket vår profil noe spesielt, men det er mange som reagerer på det og synes det er morsomt. Det er viktigere å finne et navn som blir husket enn et som først og fremst blir valgt for å passe til et sted, og Barbeint er et navn som folk husker.

Celsius

Hvorfor heter dere Celsius?
– Det er en tilfeldighet. En eller annen fant på navnet, og så klang det bra.

Alaska

Hvorfor heter dere Alaska?
– Vi ligger litt utenfor allfarvei, og det gjør jo Alaska øg.
Hvordan har navnet påvirket stedets profil?
– Vi står for å selge kaldt øl.

Clodion Art Café

Hvorfor heter dere Clodion?
– Clodion er navnet på en fransk skulptør som ble kjent for sin budoirkunst, og et budoir er et lite, hemmelig kvinnekammers. Samtidig ligner det på ordet klode, noe som går igjen i skiltet vårt: Det er en klode som skifter farge etter stemning, og med en alv på toppen som sprer musikk og glede.

Lipp

Hvorfor heter dere Lipp?
– Lipp er et veldig godt navn som kan brukes på alle språk. Det er et gøyalt, fort navn som folk husker, og selve ordet betyr ingen ting.
Hvordan har navnet påvirket stedets profil?
– Veldig lite. Profilen ble valgt før navnet, vi hadde konseptet klart på forhånd og vi visste hvordan logoen skulle se ut før vi hadde et navn.

Head On

Hvorfor heter dere Head On?
– Fordi det betyr så mye viktig. Navnet dukket opp som en jævlig bra låt av Urge Overkill, men det er ikke derfor vi heter det vi heter. Head-On henspiller på en rekke dynamiske ord, alt fra å treffe spiker'n på hodet til å tenke nytt og å fortsette fremover. Det er et passe ubestemmelig ord som ikke kan sette oss i noen bås.
Hvordan har navnet påvirket stedets profil?
– Navnet dukket opp i samme åndedrag som imaget vårt. Vi ville ha et sted som ikke presenterer seg som trendy, derfor valgte vi et navn som ikke var smashing på noen måte og som passer bra til en jordnær bar. Først idé, så navn. C S

Hannibals Hybel

Hvorfor heter dere Hannibals Hybel?
– Hybel fordi stedet er så lite, og Hannibal etter han med de blå elefantene som dro over alpene.
Hvordan har navnet påvirket stedets profil?

INDEKS

I denne indeksen finner du noen av de navnene som dukker opp i denne utgaven av Natt&Dag. Navn du ikke finner er de som er nevnt på følgende spalter; Overhørt, skiver, film, brev, Konsertguiden, Teaterguiden. Indeksen inneholder kun personnavn.

A
Adear, Red Side 4 - 11, del II
Akerø, Dan Børge Side 44, del II
Alnæs, Karsten Side 8, del I
Angell, Olav Side 8, del I
Assistant, Clinical Side 4 - 11, del II
Austens, Jane Side 8, del I

B
Baarli, Bjørn Terje "Terte" Side 1, del II
Bagge, Petter Side 1, del I
Berlin, Irving Side 18, del I
Besigye, Bertrand Side 18, del II
Bilal, Enki Side 1, del I
Bodin, Halvor Side 4 - 11, del II
Book, Ingrid Side 9, del I
Brantzeg, Mette Side 22, del I
Brodin, Elin Side 8, del I
Brodsky, Joseph Side 8, del I
Brontës, Emily Side 8, del I
Brooks, Garth Side 18, del I
Brøgger, Suzanne Side 8, del I
Buarque, Chico Side 8, del I
Bush, George Side 4 - 11, del II

C
Carlland, Barbara Side 8, del I
Cave, Nick Side 18, del I
Christensen, Julie Side 18, del I
Christensen, Lars Saabye Side 8, del I
Christin, Pierre Side 1, del I
Cohen, Adam Side 18, del I
Cohen, Leonard Side 18, del I
Cohen, Lorca Side 18, del I
Cole, Lloyd Side 18, del I
Colette, Sidonic Gabrielle Side 8, del I
Coppola, Francis Side 28, del II

D
Dahl, Hans Fredrik Side 8, del I
Dahl, Niels Fredrik Side 2, del II
Dalby, Gene Side 8, del I
Dante Side 8, del I
DJ Abstract Side 4 - 11, del II
DJ Appelpie Side 4 - 11, del II
DJ BRTL Side 4 - 11, del II
DJ Geronimo Side 4 - 11, del II
DJ Wizard Side 4 - 11, del II
Dorman, L.S. Side 18, del I
Dostojevskij, Fjodor M. Side 8, del I
Dreyer, Morten Side 22, del I
Dylan, Bob Side 4 - 11, del II
Dæhlin, Lisbet Side 9, del I

E/F
Eastwood, Clint Side 28, del II
Elvis Side 4 - 11, del II
Falk, Erik Side 1, del I

Follmo, Trine Side 21, del I
Freeman, Morgan Side 28, del II

G
Gilden, Bruce Side 9, del I
Ginsberg, Alan Side 8, del I
Godunov, Boris Side 8, del I
Grøttheim, Hans Olav Side 4 - 11, del II
Gudmundsson, Sigurdur Side 9, del I

H
Hackman, Gene Side 28, del II
Harte, Nina Side 8, del I
Hedén, Carina Side 9, del I
Heiersjø, Irene Side 22, del I
Herriman, George Side 28, del II
Hitler, Adolf Side 8, del I
Holmås, Stig Side 8, del I

I/J/K
Jefferson, Thomas Side 44, del II
Jensen, Axel Side 8, del I
Johansen, Per Eirik Side 4 - 11, del II
Johnsen, Don Side 21, del I
Jónsson, Jón Sveinbjörn Side 8, del I
Juel, Dagny Side 8, del I
Knoff, Anne-Lise Side 9, del I
Knuckles, Frankie Side 7, del II
Knutli, Trond Side 9, del I
Korbøl, Aud Side 8, del I
Krogh, Marianne Side 22, del I
Kvamme, Elsa Side 22, del I

L
Lagercrantz, Olof Side 8, del I
Langslet, Lars Roar Side 44, del II
Larssen, Vette Lid Side 8, del I og Side 9 del I
Lie, Nils Gunnar Side 44, del II
Lorca, Federico Garcia Side 18, del I
Lunde, Inger-Margrethe Side 22, del I
Lyngaas, Kenneth Side 28, del I
Lyngaas, Thomas Side 28, del I
Lønning, Per Ståle Side 44, del II

M/N
Madonna Side 4 - 11, del II
Malkovich, John Side 28, del II
Manara, Milo Side 1, del I
McCay, Winsor Side 1, del I
Messel, Anne-Grethe Side 8, del I
Mornay, Rebecca De Side 18, del I
Nerdrum, Odd Side 21, del I

O/P/Q
Olsen, Terje Side 9, del I
Olssen, Morten Harry Side 8, del I

Osmundsvaag, Peer Side 4 - 11, del II
Pacino, Al Side 18, del I
Peterson, Wolfgang Side 28, del II
Petterson, Per Side 8, del I
Quislung, Vidkun Side 8, del I

R/S/T
Ranheimsæter, Ørnulf Side 9, del I
Rawlins, C.L. Side 18, del I
Reagan, Ronald Side 44, del II
Recknagel, Rolf Side 1, del II
Reiberg, Nancy Side 22, del I
Renberg, Marius Side 4 - 11, del II
Richardson, Even Side 21, del I
Riise, Jon Erling Side 28, del I
Rolnes, Kjetil Side 8, del I
Rosén, Alex Side 1, del II
Rourke, Mickey Side 21, del I
Rubinek, Saul Side 28, del II
Rye, Arnt Side 1, del II
Sasaki, Roshi Josua Side 18, del I
Schekter, Mark Side 18, del I
Selmer, Aksel Side 8, del I
Spector, Phil Side 18, del I
Spiegelman, Art Side 1, del I
Springsteen, Bruce Side 4, del I
Staff, Tor Erling Side 44, del II
Stenseht, Vidar Side 28, del I
Stueland, Espen Side 8, del I
Syvertsen, Håvard Side 8, del I
Tee, Tommy Side 4 - 11, del II
Thoresen, Morten Side 22, del I

U/V/W
Valand, Tine Side 1, del II
Valstad, Roger Side 1, del II
Vassnes, Bjørn Side 44, del II
Vrebalovich, Katrina Side 11, del I
Walcott, Derek Side 8, del I
Warnes, Jennifer Side 18, del I
Williams, Hank Side 18, del I
Winsnes, Hanna Side 8, del I

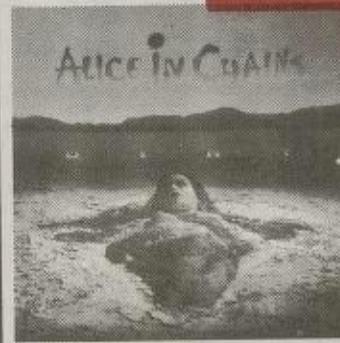
X/Y/Z
Zachrisson, Liv Side 9, del I
Ziener, Øystein S. Side 8, del I

Æ/Ø/Å
Özveczky, Cecilia Side 22, del I

NESTE
NUMMER
KOMMER
27.
NOVEMBER

VIKTIG!

ALICE IN CHAINS

Låttitler: "Them Bones", "Good Smack", "Junkhead", "Sickman" - Alice In Chains følger opp debut-albumet "Facelift" med et monster av et album; dystert, mørkt og skremmende. Uten tvil en sterk kandidat til årets beste rock-album.

"DIRT"

PUBLIC ENEMY

Yo! På "Greatest Misses" finner du 6 nye Enemy-låter, inkl. den nye singelen "Hazy Shade Of Criminal" + 6 gamle klassikere i nye heftige versjoner, remixed av blant andre Jam Master Jay, Terminator X og Chuck Chillout.

"GREATEST MISSES"

SUGAR

Hüsker Dü har spilt en utrolig viktig rolle som "gudfedre" for band som Pixies og Nirvana. Nå er gitarist og vokalist Bob Mould tilbake med nytt band. "Copper Blue" er hardere og mer poporientert enn hans soloutgivelser, og fullt på høyde med Hüsker Dü på sitt beste.

"COPPER BLUE"

SCREAMING TREES

Screaming Trees, Seattles psykedeliske alternativ, er tilbake med sitt sterkeste album til dags dato. "Sweet Oblivion" er produsert av ex-Dinosaur Jr.-medlem/Teenage Fanclub produsent Don Flemming.

"SWEET OBLIVION"

Kommer:
STEVIE RAY VAUGHAN "Live"
THE THE "Dusk" * SHAWN COLVIN "Fat City"
STEPHEN ACKLES "Hey You!" * SADE "Love De Luxe"
LEONARD COHEN "The future"
SOUL ASYLUM "Grave Dancers Union"
THE BLACK SORROWS "Better Times"

NATT2DAG

NOVEMBER • NR 8 • 1992

Feinschmeckerlista

MAUS

Av Art Spiegelmann
Tegneseriens håp.

HP. OG GIUSEPPE BERGMANN

Av Milo Manara
Alle jakter vi vel på det store eventyret.

KRAZY KAT

Av George Herriman
Avis-serie som kunst. Hund, katt, mus og murstein et sted i ørkenen i Coconino County.

LADY CHATTERLEY'S LOVER

Av Emerson og Lawrence
Illustrerte klassikere blir aldri det samme igjen.

HATE

Av Petter Bagge
For alle som trodde Seattle-bølgen bare dreide seg om musikk, kan jeg opplyse om at tegneseriene faktisk er enda bedre enn musikken.

KVARTERET KNIVEN

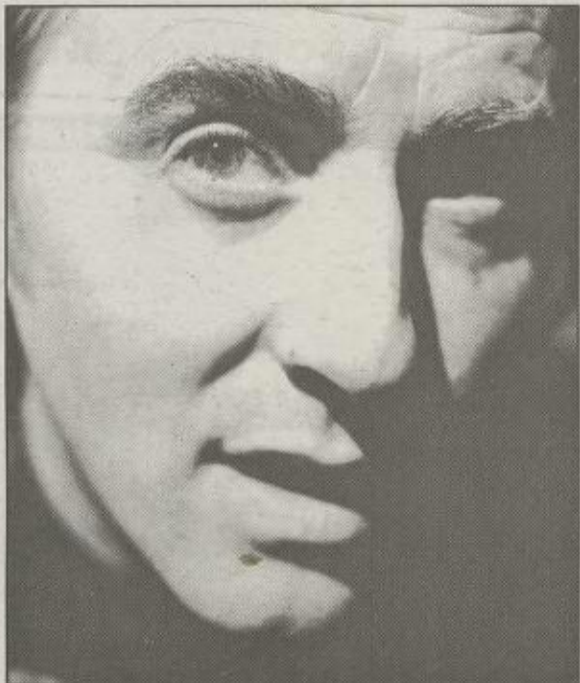
Av Joakim Pirinen
Det er bare å beklage. En av de største serieskaperne i verden i dag er svensk.

LITTLE NEMO IN SLUMBERLAND

Av Winsor McCay
Nesten 100 år gammel, men fremdeles like vakker.

Listen er sammensatt av redaktør for "Kraftig Kost" Erik Falk, selvportrett.

Arnt Rye kunne sunget at kongen er homo, men det lønner seg ikke.

En hund etter kjærlighet

POP

Etter en lang og sånn noenlunde brokete karriere i rockmiljøet i Oslo, debuterer nå Arnt Rye (ex-Dueslaget og Café Café) som soloartist. Han gjør det med lp'en "Kjærlighetens Hunder" (med den forholdsvis omfattende undertittelen "om guttedrømmer, kjærlighet, utroskap og hat, og om barbie-kvinner, macho-menn og rock'n roll"). Platen er "gjort" i Nidaros Studio i Trondheim, med Roger Valstad bak spakene og med byens store stoltheter, Stage Dolls, bak instrumen-

tene på fem av de ti låtene. Det har blitt en ambisiøs og modig plate. Og det synges på norsk.
NATT&DAG: "Kjærlighetens Hunder" er en personlig lp?
RYE: Ja. Nesten privat, faktisk. Jeg føler at jeg opplever mye, og har et behov for å sette ord på det.
NATT&DAG: Tør jeg kalle det en "konsept"-lp?
RYE: Vel, låtene kommer i hvert fall fra den samme utømmelige kilden – nemlig meg selv.
NATT&DAG: Det er sjelden man hører norske artister behandle såpass "tunge" te-

maer som deg – i hvert fall på norsk...
RYE: I motsetning til f.eks. svenskene har jo ikke vi nordmenn noen tradisjon når det gjelder å bruke vårt eget språk i pop-musikk. Men jeg synes det er på tide at vi begynner å våge å bruke norsk. Jeg mener, det er ikke så stygt!
NATT&DAG: Det er vanskeligere å synge "jeg elsker deg" enn "I love you"...?
RYE: Ja. "Jeg elsker deg" er jo vanskelige ord som vi ikke tør bruke så ofte.
NATT&DAG: Du bruker mye tid på tekstene?

RYE: Ja. Jeg bruker mye tid på å forsøke å unngå de typiske norske klisjeene, og det er vanskelig. Marerittet er jo Finn Kalvik og de folka der...
NATT&DAG: Hva skiller "Kjærlighetens Hunder" fra den svære haugen norske plater som blir utgitt i høst?
RYE: Nei, jeg vet ikke. Jeg kunne jo ha gjort noe som garantert ville ha vakt oppmerksomhet; sunget at "Kongen er homo" eller noe sånt. Men... Jeg tror at kvalitet lønner seg i det lange løp. **MSN**

Redd lydmiljøet!

PROTEST I sin utrettelige kamp for et bedre lydmiljø på byens utesteder er kampanjeredaksjonen klar med sitt tredje opprop. For kort tid tilbake slapp et større norsk plateselskap en samling av ABBAs store hits.

La følgende sak være klingende klar: Nostalgi dyrkes ikke ute i hyggelig lag! For deg som vil være med i denne kampanjen har Natt&Dags kampanjeredaksjonen laget denne spesielle kampanjebuttonen. Klipp den ut og bær den med stolthet.

KAMPANJEREDAKSJONEN

FIRE PLATEAKTUELLE SVARER PÅ FEM UAKTUELLE SPØRSMÅL:

- Når var du på house party sist?
- Når gråt du sist?
- Hva er best, Mac Donalds eller Burger King?
- Hvem kunne du tenke deg å rulle i tjære og fjær?
- Synger du i dusjen?

TERJE "TERTE" BAARLI,
Backstreet Girls

- Det er faktisk 6 mnd. siden.
- Det husker jeg ikke helt sant.
- Fysj! Ingen av delene. De er like jævlige.
- Det er mange det, men Georg Rieber-Mohn, det er en mann jeg ikke liker.
- Javisst!

ROLF RECKNAGEL,
Yeahlow Swans

- Er på det hver dag... i går da.
- I går.
- Mac Donalds.
- Meg selv.
- Ja.

TINE VALAND,
Somebodys Darling

- Aldri vært det.
- Ikke lenge siden.
- Vet ikke.
- I dag... kristelig folkeparti.
- Ja.

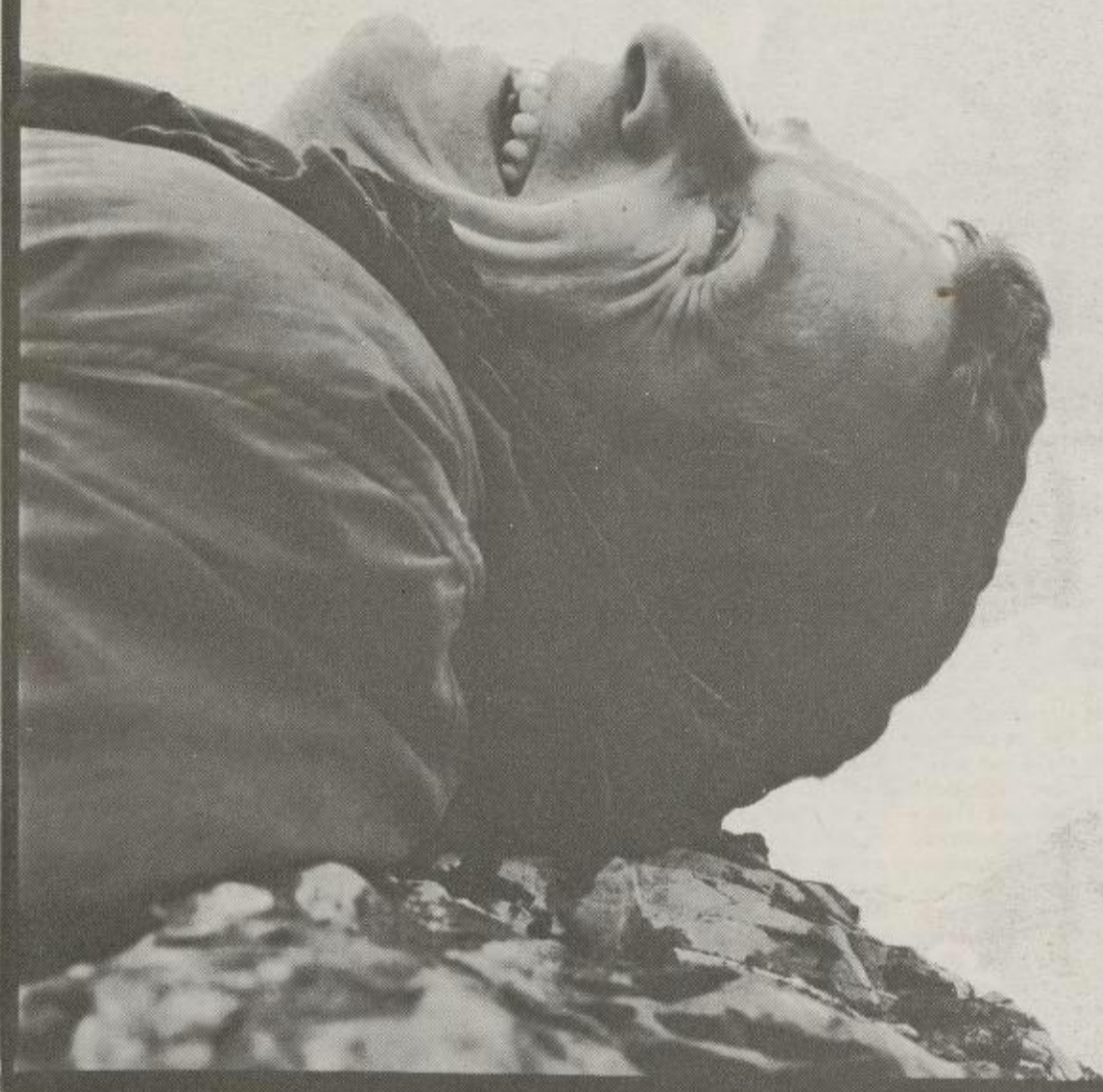

ALEX ROSÉN
Go Go Gorilla

- Det har jeg aldri vært på.
- Du spør vanskelig... ha...ha. Jeg har nettopp våkna. Vel... jeg sier et par år siden sånn at jeg har ryggdekning.
- Mac Donalds, for der har de masse ketchup. Der får man dødsmye majones til å kline på.
- En eller annen politiker, lærer, formynder. Dem er ganske like alle sammen... For jeg er for politikere...
- Om dusjen min synger? Jeg har massasjedusj med 8 trinn... yeah...

**"Jeg liker å tro at man i Setesdal
leser VG og Dagbladets overskrifter
som science fiction."**

NIELS FREDRIK DAHL

BRANNGATER

DET BEGYNNER Å bli noen år siden Niels Fredrik Dahl (35) skrev i den motkulturelle lyrikkavisa på Forsøks-gym og sjarmerte klassevenninnene med høytlesning av egne dikt. Kanskje var det lettere for unge diktere å gjøre inntrykk på pikene den gang enn nå, men responsen var i hvert fall tilstrekkelig til at han fortsatte i samme spor. Etter to refuserte manuskripter, et utall freelancejobber og to utgivelser, er han nyansatt redaktør for bokklubben "Lyrikkvennen" og klar med sin annen diktsamling **Branngater**.

– Tittelen høres jo veldig flott og rockete ut, med gater som står i brann, sier han, – Men egentlig har det en motsatt betydning. En branngate er gaten man hugger for å stoppe skogbrannen, det er et forsøk på å demme opp for ilden, og "Branngater" handler om å skaffe kontroll over den uregjerlige virkeligheten.

NIELS FREDRIK: Det vi kaller virkelighet synes for meg ganske uvirkelig. Det å skrive dikt bunner i et ønske om å gjøre meg og verden rundt meg virkelig, og da er det bare poesi og kjærlighet som kan gjøre virkeligheten virkelig. Språket man bruker til hverdags er ikke nyansert og presist nok, og da blir poesi et redskap for å si det som ikke lar seg si. Poesi er verdens egentlige esperanto, og at kjærlighet gjør deg selv og verden virkelig, det trenger jeg ikke å forklare.

NATT&DAG: Jeg trodde dikt var det motsatte, det uvirkelige?

NIELS FREDRIK: Da blir det et valg om hva man vil definere som virkelig. I andre kulturer manifesterer virkeligheten seg på en måte som tar rotta på deg før du får åpnet en diktsamling. Brutaliteten er så åpenlys at det er mer enn nok å konsentrere seg om, og paradoksalt nok står poesien veldig sterkt i slike samfunn. Eller kanskje det ikke er så paradoksalt, men det å si at poesi og kjærlighet er den eneste virkelighet, det er en slags luksusuttalelse. Norge, Sverige og Danmark er en liten språkgruppe, men likevel med en voldsom spennvidde i lyrikken, mye takket være at samfunnet tar ansvar.

NATT&DAG: Frykter du for at samfunnet kanskje ikke lenger vil fortsette å ta dette ansvaret, at man vil skjære ned på den økonomiske støtten?

NIELS FREDRIK: Ja det kunne de jo gjøre, og så får de se hvor mange venner de får.

NATT&DAG: Så du er ikke redd for at spørsmålet "Trenger vi norsk lyrikk" skal komme opp i Stortinget?

NIELS FREDRIK: Tvert i mot. Det ville vært gøy å sitte på galleriet og hørt politikerne diskutere poesi.

NATT&DAG: Det er ikke lett å være lyriker når diktsamlingene selger rundt 100 eksemplarer i snitt?

NIELS FREDRIK: Man registrerer jo at bøkene ikke selger,

og det har de aldri gjort. Selv de store guttene som Olaf Bull og Obstfelder solgte marginalt, så det er kanskje ikke meningen at lyrikk skal bli noen folkeforlystelse. Man kunne jo ønske at det skulle bli en del av hverdagen, men da mer med tanke på folks helbred enn for mine salgstall. Det er ingen som setter seg ned og begynner å skrive dikt for å bli millionær. Det er noe i selve skriveprosessen som er

hovedgrunnen til at man skriver, det er den man lengter etter og utgivelsen tilhører på en måte en annen verden. Poet er man når man *skriver* diktet.

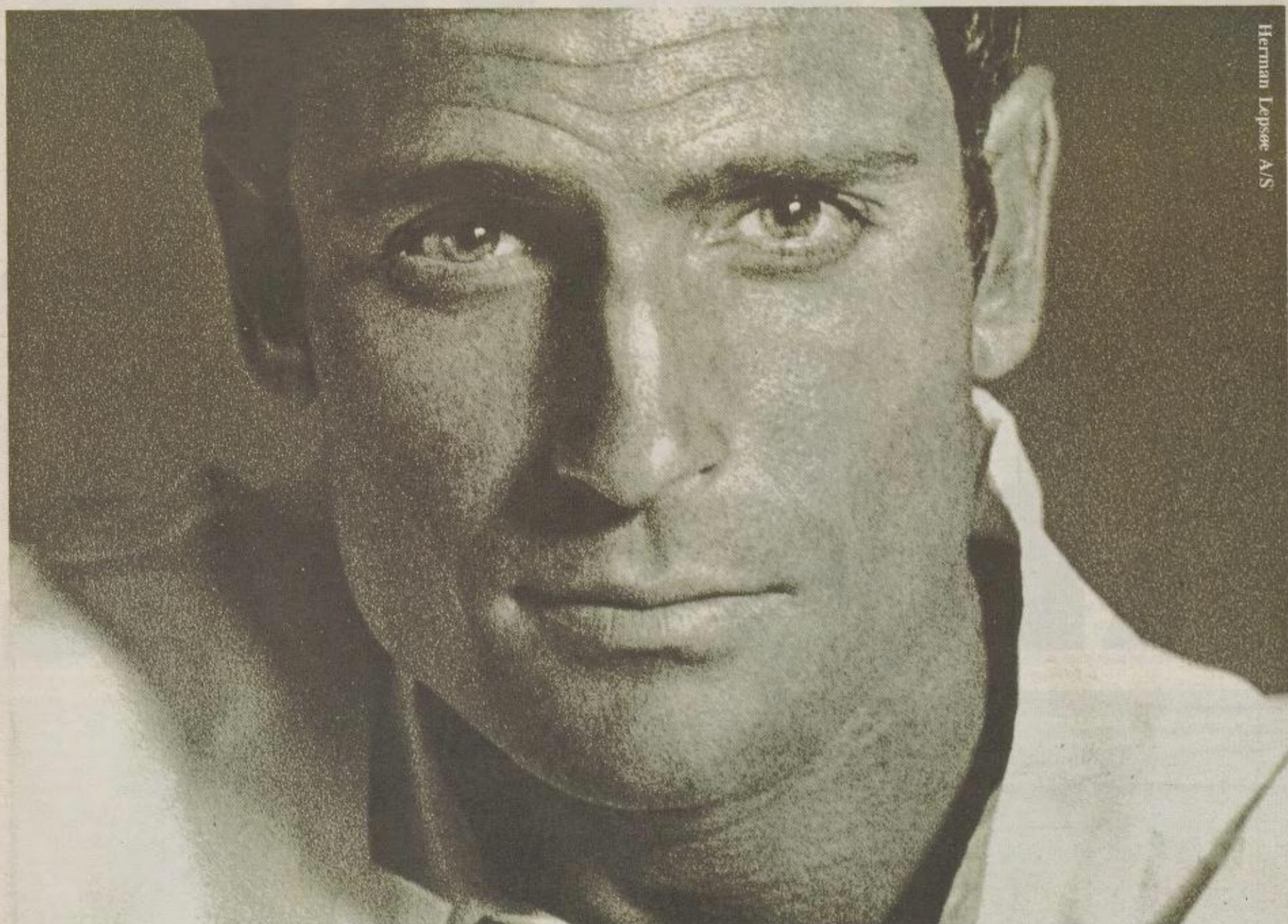
NATT&DAG: Men er det ikke slik at når man går til det skritt å levere inn et manuskript til et forlag, så ligger det et ønske om anerkjennelse bak?

NIELS FREDRIK: Man gir jo fra seg diktene fordi man tror de er bra, men det bunner vel også ut i en blanding av at man ønsker å røre leserne og samtidig få tilfredsstillende forfengelig. Dessuten så forandrer dikt seg når de kommer mellom to permer, de forandrer karakter. Det er der de kanskje aller mest hører hjemme.

NATT&DAG: På mange måter er lyrikkjangeren den største utfordringen, blir utfordringen for stor for leserne?

NIELS FREDRIK: For meg er avisoverskrifter atskillig vanskeligere å lese. Jeg liker å tro at man i Setesdal leser VG og Dagbladets overskrifter som science fiction. Poesi er det mest presise språket som finnes. Fordi det er det eneste språket som kan si det som ikke kan sies, er det i poesien virkeligheten blir virkelig.

Tekst Cathrine Sandnes Foto Dag E Thorenfeldt

IF YOU WANT TO BE REMEMBERED, IT'S UP TO YOU.

paco rabanne
PARIS

TECHNO KRATENE

DJ Applegie: "Man kan ha en mental og fysisk utslitasning til hardcore-techno, men musikken akkumulerer samtidig mer energi."

deltaco

Skandinavias mest spennende brilleforretning ligger på Karl Johan

Alain Mikli - brilledesign på det mest ekstreme

Mange designere er utdannede designere. Alain Mikli er optiker. Han ble tidlig frustrert av å selge briller han selv ikke likte - til kunder som heller ikke var direkte overbegeistret.

Han satte seg ved tegnebordet. I dag regnes Mikli som en av verdens fremste brille-designere. I vår nye forretning på Karl Johan kan du se hvorfor. Vi har Skandinavias største utvalg av briller fra Mikli, Giorgio Armani og J. P. Gaultier - og ingenting annet. Tilsammen har du ca. 1000 sofistikerte modeller å velge mellom. Det er første gang i Skandinavia disse komplette kolleksjonene presenteres samlet. Våre fargekonsulenter hjelper deg gjerne med å finne brillefasongen og fargene som passer din ansiktsform og dine naturlige farger best.

Velkommen til Skandinavias mest spennende optiske forretning!

alain
mikli.
LUNETTES

KROGH OPTIKK

KARL JOHANSGT. 13. TLF. 33 67 53

/33 22 69.

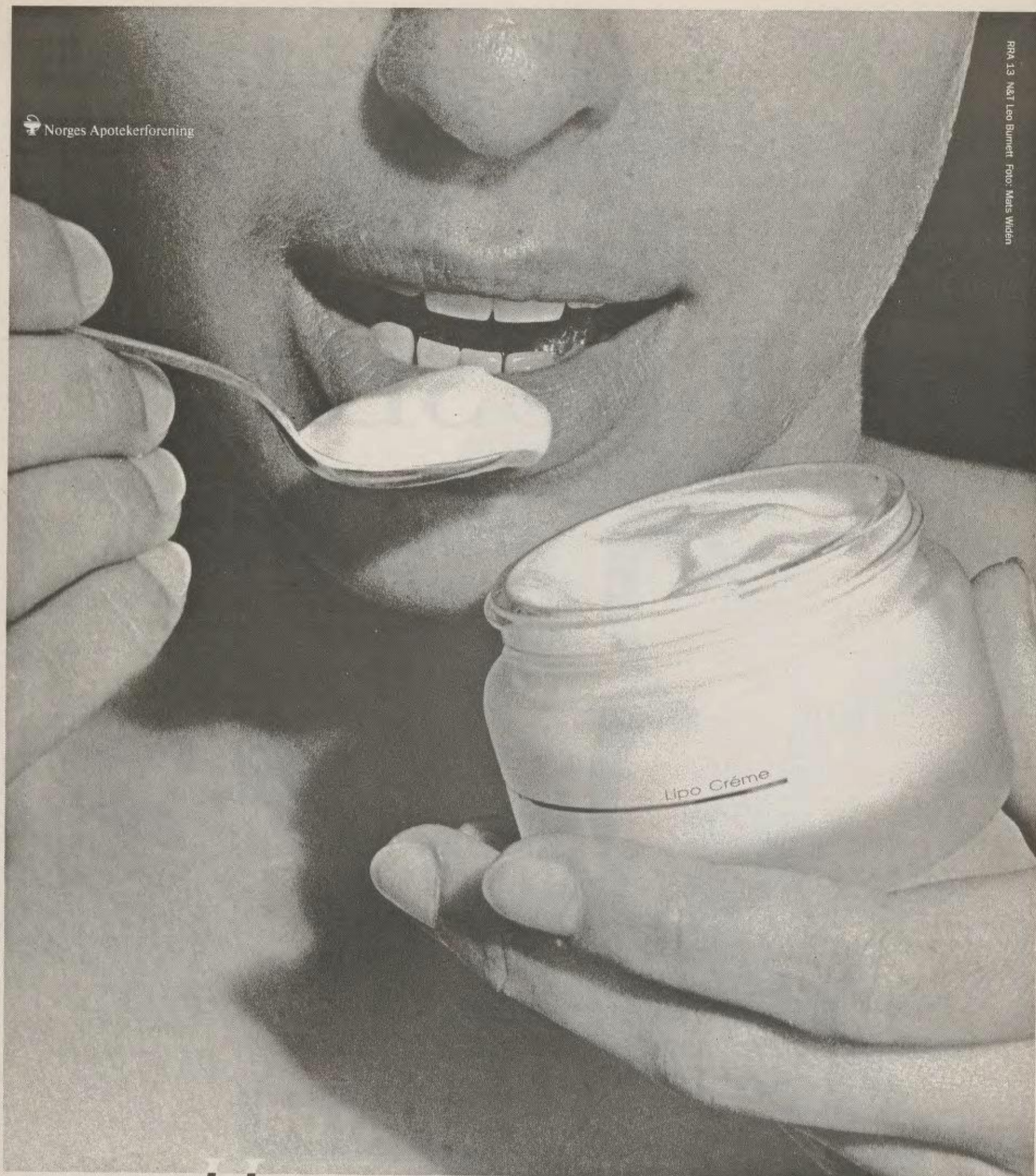
BLUSER

35,-

FRETEX-ELEVATOR

SECOND HAND

Oslo: Grimstadgt. 23, 0464 Oslo, Tlf: 02 18 06 21 • Ole Deviksvei 20, 0668 Oslo, Tlf: 02 55 12 11 • Ullevals-
veien 12, 0171 Oslo, Tlf: 02 69 91 34 • Smalgangen 8, 0134 Oslo, Tlf: 02 17 05 47. • St. Olavs plass 3, 0164
Oslo • Kirkeveien 62, 0368 Oslo, Tlf: 02 69 20 19 • Tromsø: Riebergården, Skippergt. 7a, Tlf: 083 11 977.

Huden får næring på én måte. Gjennom munnen.

Det er begrenset hva huden kan oppta gjennom overflaten. Faktisk spiller det større rolle hva du spiser og drikker enn hva du tilfører huden på andre måter.

Hudkremene hjelper huden med én viktig ting, ekstra fuktighet. Og den jobben gjør Cosmicas dagkrem til 41 kroner minst like godt som en til 400.

Likevel må du gjerne fortsette å kjøpe den Fine Kremen. Hvis du synes opplevelsen den gir deg, er verdt prisen.

Naturlige Cosmica

- fåes på apoteket.

ner å skjønne hva det har betydning for popmusikk generelt. House har forandret hele maktstrukturen i den etablerte musikkindustrien; man er ikke lenger så avhengig av det oppbygde apparatet for å spre og promotere musikken. De fleste utgivelsene er totalt ansiktsløse, og hele prosessen med salg og distribusjon går mye kjappere enn lansering av tradisjonelle artister. Også når det gjelder idoldyrking er ting snudd på huet – istedenfor å bare være mottager og se opp til "perfekte" artister, kan publikum delta i skapelsesprosessen, være en del av helheten. Alle på houseparty er artister!

DJ Geronimo er å finne bak platespillerne på bl.a. The Tribe, Christiania og diverse parties. Han er også involvert i forskjellige prosjekter med plateutgivelser, f.eks. tolvtommeren "Apache" i samarbeid med Hans Olav Grøtthim.

DJ Wizard

DJ Wizard, alias Peer Osmundsvaag (21), er født i Norge men vokste opp i England. Musikkinteressen dreide seg på 80-tallet om synth-pop og Electro-musikk. I 1988 jobbet han med lydteknikk på vestkysten av England, og fikk således kontakt med rave-scenen. Han leverte lydsystemer til raves som "Biology" og "Energy", men ble fort trukket inn i DJ-rollen. På klubben "Science" i Cheltenham hadde han sin debut, så spilte han for "Utopia" på The Moon Club i Bristol og tok turen rundt om i England og spilte på forskjellige steder.

Wizard dukket opp i Oslo i 1991 med tre fulle plateboks og en herpa bil. Han greide fort å bygge seg opp et rykte som en manisk, glimrende DJ, og har for tiden et stort publikum som elsker ham, pluss femten fulle plateboks og en herpa bil.

PEER: Jeg hørte Detroit Techno i '88, og livet mitt var forandret.

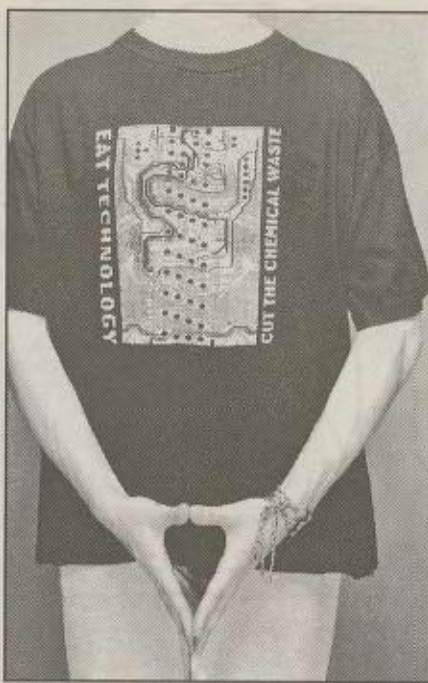
NATT&DAG: Hvordan var møtet med Oslo etter å ha vært en del av den engelske scenen?

PEER: Da jeg kom til Norge var det utrolig mye mer tungrodd her enn i England. Der hadde house allerede blitt et kjent fenomen, her var det bare en liten gjeng mennesker som gikk ut for å høre house og techno.

NATT&DAG: Hva med stilforskjeller?

PEER: Siden rocken har vært så dominerende i Norge, virker det som nordmenn har lettere for å fordøye litt hardere, europeisk techno. Norge ligger kanskje nærmere Tyskland og Belgia i stil enn England. Jeg foretrekker personlig den dypere stilen – mer innhold og litt mer intelligent og melodios techno og house, ikke bare beinhard noise.

Som initiativtaker til *Confusion*, var han en av hovedkreftene bak å gi miljøet her hjemme et tilbud. Da løpet der var over, tok han til å spille på steder som overnevnte "Love", "UFO" og overalt hvor han kunne finne to platespillere og en mikser. Foruten å

T-shirts: den beste måten å spre et budskap, er å gjøre det på et personlig plan – skriv det på kroppen.

DJ BRTL

...har vært DJ i 6 år. Han debuterte som 15-åring og spilte rundt om på Oslo's diskoteker, på den tiden hovedsaklig *Electro* og *Beatbox*-skiver. Han spilte på The Project da Geronimo kom med kofferten full av house. De har hatt et nært samarbeid siden, og spiller ofte på de samme stedene.

"House har forandret hele maktstrukturen i den etablerte musikkbransjen."

DJ GERONIMO

BRTL: Lillestrøm er Norges svar på Manchester! Folk er åpne for nye ideer, og ikke så jævlige skeptiske til nye ting. Stilmessig har jeg sansen for *musikkalsk* miksing, å gå dypt inn i musikken. *Ambient House*, f.eks., er bra vare. Jeg tror house bare kommer til å ta av mer og mer, men hvis jeg skulle ha noe budskap å komme med, måtte det være at folk ikke må bry seg så mye om hva andre hører på... heller tørre å være litt individuelle i musikksmaken.

DJ BRTL er også å finne på The Tribe, pluss "rundt omkring der det skjer ting".

Radio killed the video star

DJ Applepie (21) har jobba i den mer obskure enden av spekteret for alternativ musikk på 80-tallet. Som nærradioentusiast med røtter i *Electronic Body Music* og det som verre er, har han utviklet en litt tyngre spillestil. Den tyske retningen av *Tekno-Cyberpunk* ble tidlig en hjertesak for denne mannen, som har et dedikert techno-program på Radio Nova, *New Zone* på FM 107,7 hver torsdag fra 22-23.00.

APPLEPIE: Det som var mest befriende med techno-revolusjonen, var at det var alternativ musikk som man ikke trengte å analysere ihjel, i *New Zone* er det mye mer musikk og mindre prat enn i programmer jeg gjorde tidligere. Musikken taler mye mer for seg selv, og appellerer både til kropp og sinn.

NATT&DAG: Du har beholdt litt av forkjærligheten for de harde, industrielle klangene?

PEER: Ja, noe av det jeg spiller kan virke aggressivt, men jeg synes det gir energi. Man kan både ha en liten utblåsing, og samtidig akkumulere ekstra overskudd. Jeg liker også ekstremiteten i hard techno, det er en spennende måte å lage musikk på; cut-ups, syke innfall, i det hele tatt eksperimentelt.

NATT&DAG: Noen kommentar til kritikken og mytene rundt hele greia?

APPLEPIE: Samfunnet er blitt så herpa og egosentrisk at folk trenger å slippe ut av hverdagsglitret og av til. Techno-kulturen er perfekt, det eneste som er synd er at noen tyr til kjemiske løsninger. Det er individuelt, men jeg foretrekker et klart sinn, så man kan oppleve musikken og det som er

rundt på en villet og meditativ måte.

NATT&DAG: Natural High?

APPLEPIE: Ja, fullstendig!

Techno Vs. Hip Hop

Tommy Tee er 20 år og har vært aktiv i Oslo's Hip-hop miljø siden 1984. Han har drevet *Rainbow Radio* siden 1986, en radiostasjon som vel var den første på østlandet som presenterte house og techno. (Tromsøs Brygga Radio var vel godt innkjørt med landets fresheste techno-program "Techno Trance" noe tidligere).

Rainbow sendte "Rave Special" fra 1990-92, og nå kan du tune inn til "Techno O.D." hver fredag på FM 106,8 fra kl. 22.00. Her blir du presentert med hovedsaklig høy-energi lyd-bølger av *Clinical Assistant* og *DJ Abstract*.

Men Tee har flere fingre med i spillet, bl.a. som produsent av egne skiver:

TEE: Jeg har laget mye techno-inspirerte greier det siste året. Jeg har vel aldri vært 100% inne i house-greia, med å gå på parties og alt det der. Jeg kikka vel på techno gjennom hip-hop, det er jo klare forbindelser der. Energien og hardheten i techno er det som får meg til å tenne.

NATT&DAG: Er det lettere som hvit europeer å identifisere seg med techno-kulturen enn hip-hop? Storyen er jo at svarte DJer i Statene tolka europeisk synth-pop og sendte det tilbake over dammen som techno – et slags samarbeid over kulturgrensene?

TEE: Nja, kanskje... techno er vel mer knyttet til våre egne røtter, det går litt mer på egne premisser, noe som fører til at det lages mye bra stoff, men også mye som er helt på trynet. Svart musikk har jo alltid hatt en tendens til å være litt mer *groovy*.

NATT&DAG: Du er nettopp ansatt av Me-

ACESOIRER

MAGASINER

Tranceworld (Tromsø)
I-D Magazine (England)
Frontpage (Tyskland)
Touch (England)
Mondo 2000 (USA)
Evolution (England)
DJ Magazine (England)
Omni (USA)

BØKER

William Gibson: The Matrix Trilogy (Neuromancer, Count Zero, Mona Lisa Overdrive).
Philip K. Dick: Do Androids Dream Of Electric Sheep? (Blade Runner)
Lewis Carroll: Alice in Wonderland
Neil Gaiman: The Sandman (tegneserie), DC Comics, USA.
H.C. Andersen: Samlede verker.
Tom Wolfe: The Electric Kool-Aid Acid Test

NATURAL HIGH TOP 10

- 1 Kjærlighet
- 2 Guarana (sør-amerikansk rotfrukt)
- 3 Musikk
- 4 Mennesker
- 5 Ginseng
- 6 Vitaminer
- 7 Frukt
- 8 Sex
- 9 Sol
- 10 Fysisk aktivitet

LIVSNØDVENDIGHETER FOR TECHNO-FREAKS

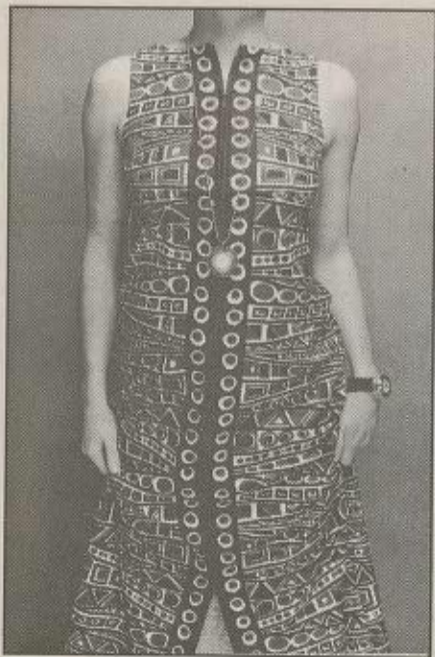
Hjemmecomputer m/modem: så du kan snakke med techno-freaks over hele verden (pluss adgang til gratis telefon; så du har spenn nok til å gå på raves).

CNN: din globale bevissthet (?). Ingen teknologi uten informasjon, som det gamle ordtaket sier.

Computerspill: det sier seg selv...

Digital Sampler: så du kan stjele biter av din yndlingsmusikk, for så å gi det ut på skive under eget navn.

Hjernemaskin: techno-meditasjon på det mest fanatiske. Synkroniser dine hjernebølger før du møter omverdenen.

House-mote: Overvintrede kjøler fra 60-tallet fungerer like godt som dyre designerklær.

spille på bl.a. The Tribe, Christiania og diverse raves, har han i dag startet med import av klær, plater og annet stash under navnet *OHM Import*.

PEER: Jeg fikk lyst til å gjøre flere ting, ikke bare direkte med musikk, men også rundt hele kulturen. Jeg driver også med import av det engelske magasinet *I-D*, som jo presenterer alle sidene av engelsk klubbkultur.

(OHM Import: tlf. 097-40 588.)

HVITTE TIGRE

SATT I SCENE AV
CHRISTOPHERNIELSEN
EN JONTE-PRODUKSJON.

**Whopper Junior
Cheese Meal**

39,-

Whopper Meal

55,-

Have it your way

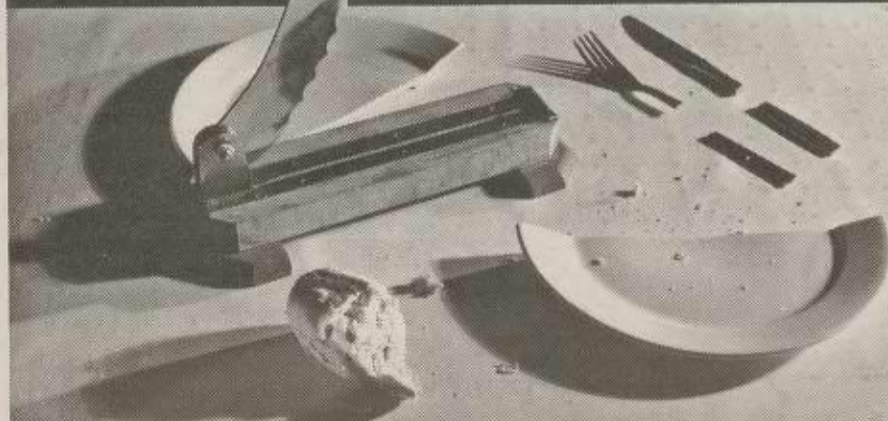
Karl Johansgate 8, Grensen 13, Oslo. Strandgaten 5, Bergen. Olav Tryggvasonsgate 13, Trondheim.

KAFÉ CELSIUS

RÅDHUSGT. 19 0158 OSLO 1
TELEFON (02) 42 12 15

Lunch: Lasagne
58,-
40 min. Blank!

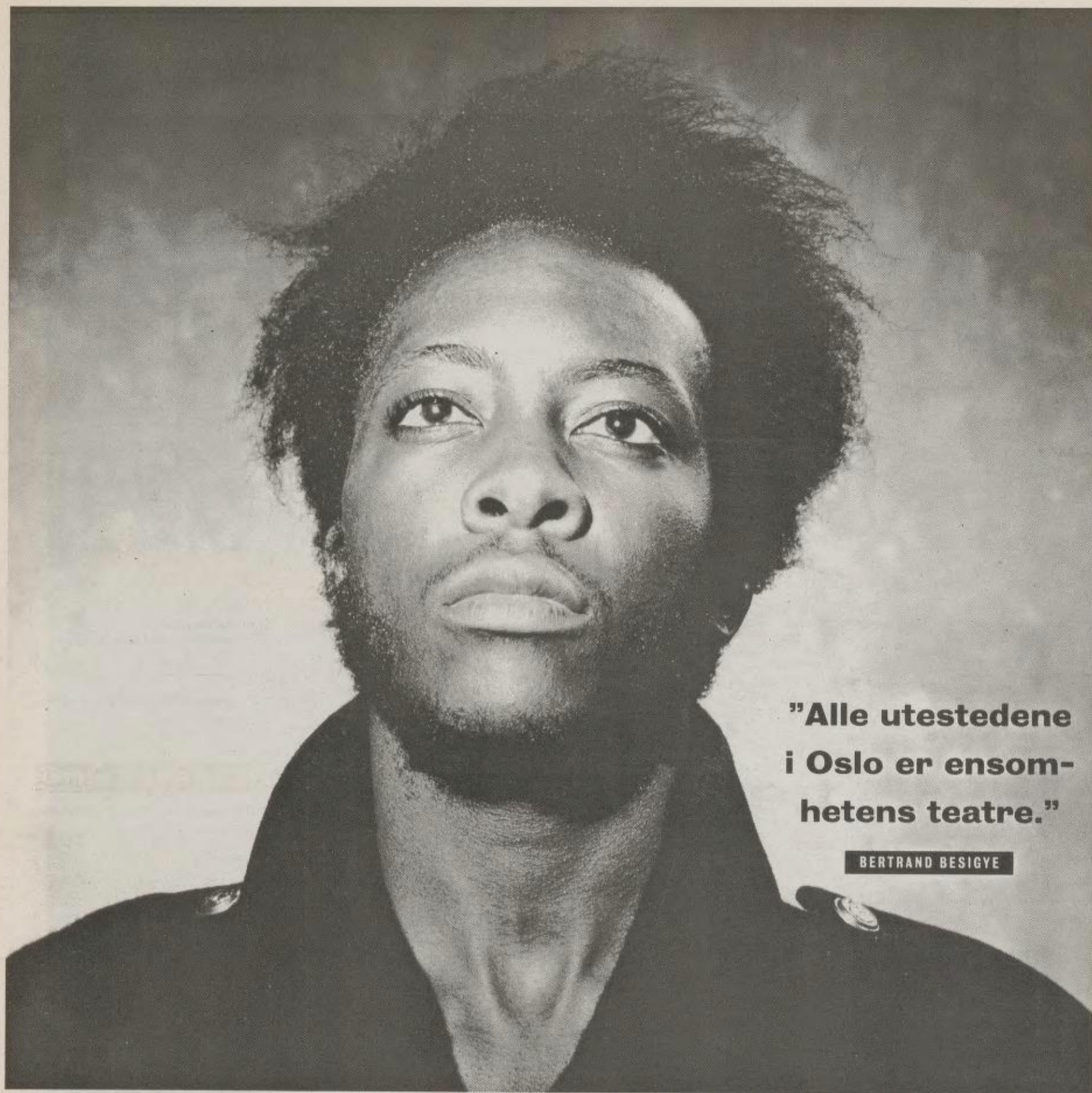
Hvordan ønsker du at Oslo skal utvikle seg? Vil du ha flere motorveier, trafikkmaskiner, rundkjøringer og parkeringshus, eller trives du bedre blant planter og trær? Det finnes allerede steder idag hvor et menneske uten bil vil føle seg som et fremmedelement. Og verre kan det bli hvis vi sløvt sitter og ser på at utviklingen går sin skjeve gang. Over 200.000 mennesker

plages av trafikkstøy allerede nå, og skremmende mange barn blir født med astma eller allergi. Hvem som er den største miljøsynderen, er ekspertene skjønt enige om. Bortsett fra å gå eller å sykle finnes det bare ett miljøvennlig alternativ når det gjelder transport. Du vet hva vi snakker om, men når har du tenkt å gjøre noe med det?

AS Oslo Sporveier

**"Alle utestedene
i Oslo er ensom-
hetens teatre."**

BERTRAND BESIGYE

RYTMEKONGEN

TOPPEN AV kjedsomhet må være å hoppe i strikk, mener Bertrand Besigye og avleverer samtidig en vitenskapelig avhandling om kunsten å kjede seg med mening. Selv kan han sikkert bebreides for mye, men kjedelig blir han aldri. Enda han skriver dikt.

BERTRAND BESIGYE: Det viktigste er å skrive på en måte som smitter. Få folk til å oppdage poesien i sitt eget hverdagsliv.

NATT&DAG: Lykke til.

BERTRAND: Folk må oppdage verdien av sine egne liv. På et eller annet tidspunkt i de siste 10-årene har folk blitt lurt til å tro at de finner magien utenfor seg selv. Man snakker om at film er magi, teater er magi. Plutselig kan man kjøpe magi. Saken er at man har fått et konsumforhold til all kunst og den har dermed blitt oppsugd. Ikke rart man snakker om at kunsten har mistet sin autoritet. Kunstens oppgave er å føde en protest og en våkenhet i hvert enkelt menneske.

NATT&DAG: Er du bevisst alt dette når du skriver?

BERTRAND: Nei, jeg bare følger inspirasjonen. Jeg kan ikke sitte der som en diplomat; nå gjør jeg slik eller nå gjør jeg sånn. Egentlig er jeg ikke så interessert i poesi, men det er den beste uttrykksformen for meg. Jeg liker å bruke bilder, det er det friskeste virkemiddelet og mye mer levende enn en abstrakt

tanke. Og bilder er helt åpne. Men det å skrive er en konstant foranderlig prosess. Nå for eksempel, er jeg egentlig imot det stykket jeg skrev og satt opp på Volapük. (En enakter han skrev og satte opp i september!)

NATT&DAG: Det kan virke som om din foranderlige prosess går en smule raskere enn andres?

BERTRAND: Tja, jeg utvikler meg hele tiden. Og nå er jeg lei av antydningens kunst. Som om det er det optimale. Overdrivelsen er jo totalt undervurdert. Med overdrivelsen er det umulig å være halvhjerta. Antydningen kunne like gjerne være en død fisk! Jeg misliker også den holdningen om at kunst og litteratur liksom skal bekrefte det jævlige i verden. Det vet vi jo alt om.

NATT&DAG: Er det der humoren kommer inn i poesien din?

BERTRAND: Det er ikke bevisst. Det har bare blitt umulig for meg å skrive noe som er helt tragisk. Men det viktige er at kunst og litteratur konsentrerer seg om dødsbevissthet. Uten dødsbevissthet er all kunst ubrukkelig. Samfunnet dyrker evig ungdom, bare se på reklamen. Men bakom ligger døden. All kunst må rette seg mot døden, for i det ligger livet. Fornekter man døden kasten man seg ut i de sosiale konvensjonene, og det er virkelig døden.

NATT&DAG: Uff, nå ble dette litt trist, er du veldig ulykkelig?

BERTRAND: Nei, men det er jo ingen som går rundt og er lykkelige. De bare tror de er det. Og døden er et springbrett.

NATT&DAG: Til et neste liv?

BERTRAND: Nei, for å hoppe. Et springbrett til øyeblikket – til selve livet. Vi lever et slags forventningsliv, i en bekvem sløvhets. Det er få som har muligheten til å leve her og nå, det er alltid imorgen og igår. Målet med all kunst er å få mennesker til å leve i nuet.

NATT&DAG: Du er jo allerede 19 år, skal du ikke skrive en roman snart?

BERTRAND: Jo.

NATT&DAG: Når vet du at du har skrevet noe bra?

BERTRAND: Når jeg må hoppe og danse. Jeg er en danser uten musikk. Jeg har min egen rytme.

NATT&DAG: Så avgjort. Man kan formelig knipse takten til diktene dine.

BERTRAND: Ja, rytme i språket er viktig, men folk skulle danse mer. Vi må se å få dansen ut av diskotekene. Alle utestedene i Oslo er ensomhetens teatre. Vi må få teatret ut av teatrene også!

NATT&DAG: Apropos, kommer du til å skrive mer dramatik?

BERTRAND: Ja, men ikke konvensjonelt teater. Det er helt uinteressant. Jeg holder på med usynlig teater. På en café for eksempel. Menneskene som sitter der er skuespillerne i stykket, selv om de ikke vet om det, og så er det noen som spiller teater sammen med dem.

NATT&DAG: Fin måte å bli uvenner på?

BERTRAND: Det viktigste er at folk blir berørt.

NATT&DAG: Hva leser du selv?

BERTRAND: Akkurat nå leser jeg mye om insekter.

Text Guri Heftye Foto Per Heimly Prod.

Med ReserveKonto kan du låne inntil kr 30.000,- uten at vi krever sikkerhet i fast eiendom, motvillige kausjonister, eller bevis på at du har spart i årevis.

Hvis du synes dette høres for godt ut til å være sant, er det et par ting vi gjerne vil si med én gang.

For det første. Dette er ikke et lånetilbud vi gir til alle og enhver.

205,-
PR. MND.

DBS KILIMANJARO
FINANSIERT MED RESERVEKONTO. UTSALGSPRIS KR 3.290,-. NEDBETALT OVER 2 ÅR, KR 205,- PR. MND. TOTALE LÅNEKOSTNADER KR 1.707,-. TOTALT INNBETALT KR 4.997,-.

Vi krever bl.a. at du har fast inntekt, ryddig økonomi og at du ikke er gjenganger på inkassolistene.

For det andre. ReserveKonto er et såkalt forbrukslån. Det betyr at renter og andre kostnader er høyere enn på boliglånet ditt.

Men prisen er stort sett den samme som for tilsvarende forbrukslån i bankene. Bortsett fra at det

Det er lett å spare for dem som er femti år og har alt de trenger.

kan være vanskelig å få slike lån i bankene i det hele tatt.

Det koster ikke noe å opprette ReserveKonto. Du betaler ingenting før du begynner å bruke den. Da tar du kontobeviset med til postkontoret eller en av Kreditkassens filialer eller minibanker, og tar ut det beløpet du trenger, maks. kr 30.000,-. Enkelt og greit.

Vi blander oss ikke opp i hva pengene går til, men vi anbefaler at du bruker dem til noe du virkelig trenger. Lånekostnadene består av 1,95% månedlig rente på det du har utestående, og et faktureringsgebyr på kr 45,- pr. måned.

Vi er også pålagt å oppgi såkalt effektiv rente for lån på kr 20.000,-, kr 10.000,- og kr 1.000,- i ett år, etter en spesiell beregningsmåte. Renten blir da 29,5, 33 og 112 prosent. Tallene for tilsvarende lån i en av de store bankene vil være 24, 29 og 155. Hvis du synes disse tallene er vanske-

330,-
PR. MND.

PANASONIC 21" FARGE-TV
FINANSIERT MED RESERVEKONTO. UTSALGSPRIS KR 5.490,-. NEDBETALT OVER 2 ÅR, KR 330,- PR. MND. TOTALE LÅNEKOSTNADER KR 2.237,-. TOTALT INNBETALT KR 7.727,-.

lige å forholde seg til, får du kanskje et bedre inntrykk ved å se på eksemplene.

Det er ikke vanskelig å finne ut om ReserveKonto kan være noe for deg. Slå nummeret vårt, så kommer

du i kontakt med en som kan fortelle deg mer. Og ta det helt med ro. Du blir hverken grillet eller behandlet som kriminell, selv om du har tenkt å låne penger. Vi spør om hvor mye du tjener, hvor mye du har lånt fra før, og andre vanlige ting som sier noe om betalingsevnen din. Verre er det ikke. Og du får vanligvis svar samme dag. Ring oss hvis du har lyst til å vite mer.

050-33 610

Ja takk. Jeg vil gjerne ha brosjyren om ReserveKonto med søknadsskjema.

NAVN: _____

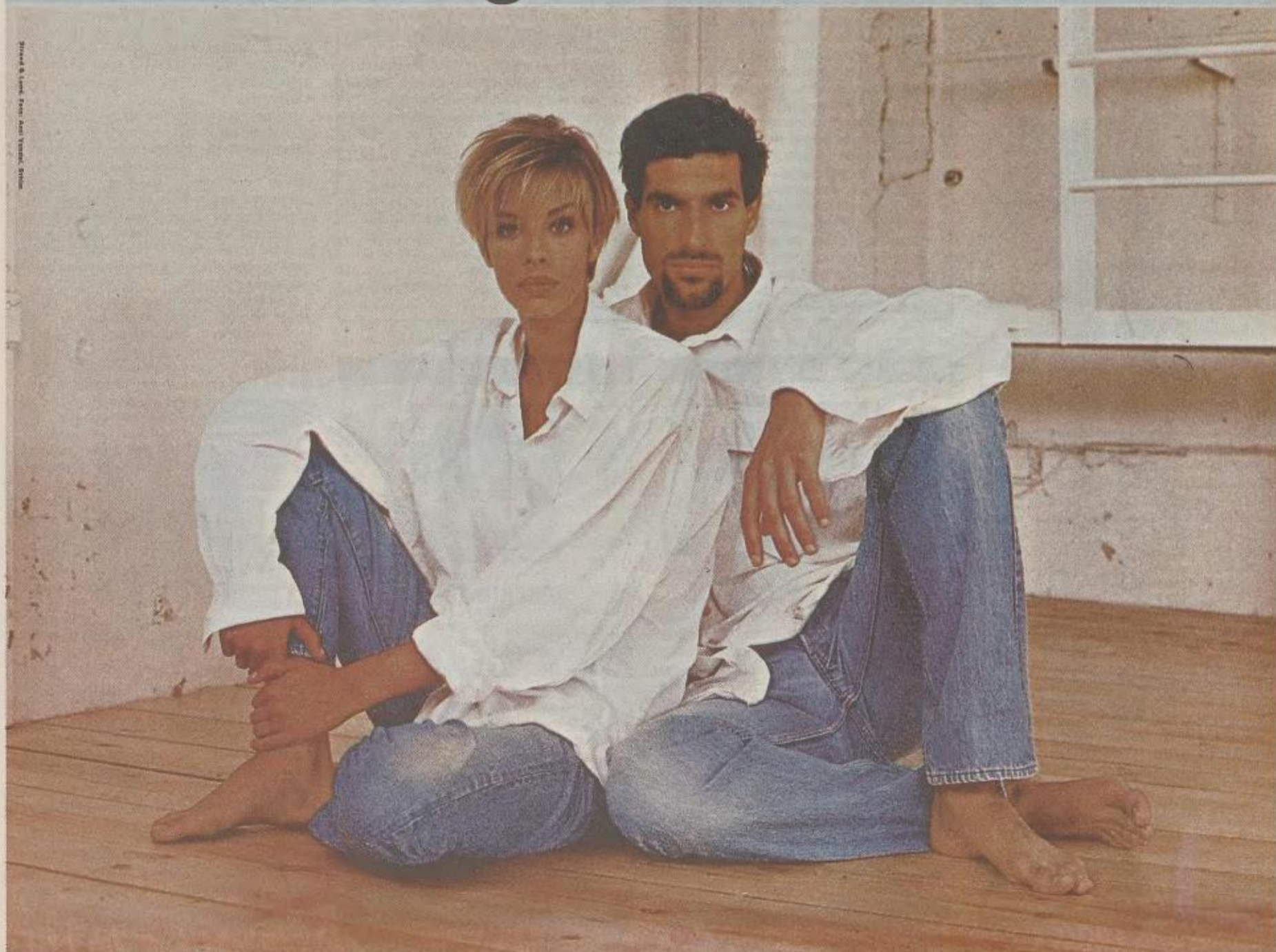
ADRESSE: _____

POSTNR./STED: _____

Kuponen sendes til:
Forenede Bokkredit Finans a/s, Pb. 2950 Tøyen, 0608 Oslo

RESERVEKONTO

PENGER I BAKHÅND NÅR DU TRENGER DEM.

© 1994 DBS KILIMANJARO

Klassiker Meget bra Bra

Film

Natt&Dags kritikere blant klassikere og kalkuner.

Godkjent Trist Patrick Swayze

Nådeløse menn

(The Unforgiven)

Regi: Clint Eastwood

I rollene: Clint Eastwood, Gene Hackman, Morgan Freeman og Richard Harris

Ved å dedikere "Nådeløse menn" til sine læremestere, regissørene Sergio Leone og Don Siegel, gir Clint Eastwood inntrykk av å avslutte en sirkel, idet hans egen karriere nærmer seg siste akt. "Nådeløse menn", årets klart beste film såvel som 90-års første virkelige klassiker, handler om å gjøre opp for seg, for sitt liv og sine handlinger, og ender opp med den typen regning du ikke kan ta på AmEx. Eastwood må hoste opp kontanter, og gjør det. "Nådeløse menn", Eastwoods største øyeblikk som stjerne såvel som regissør, er dermed en staselig finale for westernfilmen som vi kjenner den.

Westernfilmen ga ikke bare Eastwood hans gjenomsbrudd, men bidro med den mytiske grubunnen for den fâmælte, livsfarlige skikkelsen han så tjente til livets opphold på å framstille. Det er denne mytologien Eastwood med "Nådeløse menn" utfordrer til duell, og med mytologien følger både westernfilmen som kunstform og individualismen som livsform. Etter at kutttrøyken legger seg, ligger Mannen Uten Navn igjen i støvet, mens mannen Eastwood står oppreist.

Eastwood fremstiller den forhenværende revolvermannen Munny, som idet handlingen tar til forsøker å holde liv i sine to barn med griseoppdrett. Colten har ligget på hylla siden den alkoholisererte massemorderen Munny, av årsaker vi aldri får vite, klarte å vinne en respektabel kvinnes hånd et tiår tidligere. Denne reningens engel døde imidlertid før hun klarte å frelse Munnys sjel for godt, og etterlot seg en ektemann i skjærsildens limbo. "I'm not that man anymore", gjentar han for seg selv og alle som vil høre på, et desperat mantra han til slutt er alene om å klare å tro på lenger.

Munny er mildt sagt ikke egnet for gårdsarbeid, og får tilbud om å dra til Wyoming, der en grovt visnere hore visnere betaler hvemsomhelst for en hevnaekt. Munny, livredd for hva denne potensielle voldshandlingen kan bety for sin sjelfred, prøver å overbevise seg selv om at dette er en god gjerning, og ikke noe han gjør for pengenes skyld, som i gamle dager. Det Munny ikke engang tør tenke på, er hvorvidt det noengang finnes en god nok grunn til å ta livet av et annet menneske. Er det tilfelle, kan Munny aldri finne noen tilgivelse eller noen frelse for sine forferdelige synder.

Eastwoods Wyoming er et grisgrendt, upålitelig og fryktinggytende landskap uten snev av orden eller konsekvens. Noen moralkodeks har enda ikke fått fotfeste så langt vest som dette; det blir et spørsmål om å påtvinge virkeligheten sin egen ære, eller mangel på sådan. Det heteste smiljernet setter fortsatt det dypeste merket, og Munny vrir seg i skjærsilden hver natt. Gene Hackmans nådeløse sheriff – den eneste skikkelsen som lever opp til filmens norske tittel – har på sin side ingen kvaler med å innføre justis til grensetraktene, koste hva det koste vil.

Munny betaler til slutt. Men når Munny gjør det Eastwoods fans vil han skal gjøre, sitter vi plutselig igjen med en bitter blodsmak i munnen. Eastwood undergraver i "Nådeløse menn" westernfilmens grunnpillarer med eksistensiell ambivalens og moralsk tvetydighet, inntil vi sitter igjen med en forferdelig nihilisme der bare konsekvensene regjerer.

Enhver handling har sin pris i "Nådeløse menn", og regissøren Eastwood nekter både seg selv og publikum noen lettvintheter eller snarveier Munny ikke har tilgang til. En av hovedpersonenes dødsfall skjer mens vi er et annet sted; vår reaksjon er Munnys, mer enn vår egen blodtørstige indignasjon. Og et flashback til Munnys tid som både drapsmann og ektemann kunne økt vår forståelse og innsikt i hans eksistensielle konflikt, men regissøren Eastwood unner ikke Munny dette forspranget. Vi får Munny alene med sin sjel, slik han ble født, og slik han må dø.

"Nådeløse menn" handler til slutt om betydningen av å ha, ikke sine meningers mot, men sine handlingers mot, og så be til Gud om at de er en og den samme. Dette er en filosofisk utfordring som ikke bare rammer vegetarianere i skinnsko. Folk som Ronald Reagan, som man kan la seg friste til å tro deler Eastwoods konservative verdensbilde, har forsøkt å trekke vekslere på den myten Eastwood idag er alene om å personifisere. Men vil du leke "Make my day, punk!" for å kjøpe stemmer, knurrer Eastwood med "Nådeløse menn", må du kunne se vedkommende menneske inn i øynene idet du trekker på avtrekkeren. Smarte bomber er dårlig karma. I en verden der ingenting er gratis, har ingenting høyere pris enn meninger, fordømmelse og moral.

Kommentar: Den siste, og en av de beste, klassiske westernfilmene.

Sindre Kartvedt

Bridget Fonda er "enslig ung kvinne". Og det skulle hun ha fortsatt med.

Enslig ung kvinne søker...

(Single White Female)

Regi: Barbet Schroeder

I rollene: Bridget Fonda, Jennifer Jason Leigh, Steven Weber

"Venninne-film" har blitt en egen trend i Hollywood. De klassiske kjønnsroller er reversert; jentene får svingt seg mens gutta stort sett bare er i veien. "Enslig Ung Kvinne Søker..." kan således plasseres i bag med "Thelma & Louise" og "Stekte Grønne Tomater", selv om filmene har lite til felles rent genremessig.

"Enslig Ung Kvinne Søker..." blir i vaskesedelen gitt betegnelsen "psykothriller". Filmen tegner et venninneportrett som ikke akkurat er romantisierende. Side om side med all varme og fortrolighet eksisterer en dimensjon av sykkelig sjalusi. Ganske uskyldig i begynnelsen, men desto blodigere når sviket setter inn.

Bridget Fonda spiller Allie, enslig ung karrierkvinne på jakt etter samboerske. Inn fra venstre kommer Hedy (Leigh), tilsynelatende rolig og sympatisk. De to blir nære venninner, men symmetrien brytes når Allie tar gammelkjæresten til nåde. Leiligheten er for liten til tre, og Hedy har ikke til hensikt å la seg kòdde med.

Gradvis avslører hun skremmende sider sin personlighet. Virkelig moro blir det når Allie oppdager at Hedy har klonet hennes identitet...

Barbet Schroeder har et allsidig temperament. Dette har han de senere åra manifestert i såvidt ulike produksjoner som "Barfly", "Von Bülow-mysteriet", og "Enslig Ung Kvinne Søker...". En fellesnevner for samtlige filmer er Schroeders talent for å bringe det beste ut av sine skuespillere. Samspeillet mellom Fonda og Leigh er akkurat så fortreffelig som fortellingen krever. Begge får fram nyansene i sine rollefigurer; to ensomme sjeler som på samme tid er både sterke og såre.

Med feil regissør kunne denne filmen ha endt opp som nok et stykke metervare fra Hollywood. Schroeder skal ha poeng for sin edruelige omgang med thrillerverkemidlene, der han bit for bit avdekker Heds blodende sinn. Selvsagt blir han nødt til å jukse litt for å få kabalen til å gå opp, men ikke mer enn at vi lar det passere.

Verre er det at franskmannen (opprinnelig fra Iran) ikke klarer å pakke sammen i tide. Slutten blir unødvendig rotete og lang, og effektene er smule overdimensjonerte. Totalt sett framstår likevel "Enslig Ung Kvinne Søker..." som en av årets mer severdige thrillere.

Haakon Larsen

Farlig Beskytter

(Unlawful Entry)

Regi: Jonathan Kaplan

I rollene: Ray Liotta, Kurt Russell, Madeleine Stowe

Anslaget er lovende. Tilstreber filmen – innenfor thrillerens rammeverk – å si noe fornuftig om Den Store Amerikanske Bakrusen? Regissør Kaplan ("De Tiltalte") virker særlig ivrig etter å belyse politiets metoder i et voldsinfisert L.A. Ikke så veldig originalt eller kontroversielt, kanskje, men langt fra uviktig, med tanke på hva som utløyte vårens raseriutbrudd i engelenes by.

Michael og Karen Carr lever en vellykket og beskyrmløst jappetilværelse, inntil politibetjent Pete Davis (Liotta) kommer inn i deres liv. Tilkalt for å oppklare et innbrudd i ekteparets luksurvilla, vekker han tillit både på det profesjonelle og personlige plan. Et vennskap oppstår, men under overflaten bobler politimannens diaboliske drifter.

Beskytteren blir farlig, idyllen blir til mareritt. Parallelt med dette vendepunkt skifter filmen karakter også rent fortellermessig. Kaplan mister plutselig lysten til å problematisere; istedet lar han thriller-genrens klisjeer ta overhånd. Laudabelt håndverk, javel, men akk så forutsigbart og tøve. Det er for lettvinnt å la noen uttale "Pete er psykopat", uten å si noe mer om motivene bak hans demoniske handlinger. Troverdigheten kunne muligens vært styrket med en DeNiro i rollen; Ray Liotta mangler det register som kreves for å framstille den arketypiske Pete.

Det blir også noe påtatt over filmens flørt med dobbeltgjengere, pistoler og andre freudianske symboler. Kaplan får ikke bestemt seg om han vil leke, si noe alvorlig, eller bare underholde. Konsekvensen blir at ingen av delene lykkes i særlig grad.

Haakon Larsen

Gressklippermannen

(The Lawnmower Man)

Regi: Brett Leonard

I rollene: Jeff Fahey, Pierce Brosnan, Jenny Wright

La oss starte med en liten detalj. Filmen annonseres som Stephen King's The Lawnmower Man. Jo da, – det eksisterer en ni siders historie med samme navn i novellesamlingen Night Shift (1979), men der opphører også enhver likhet.

Sannsynligvis har produsenten kjøpt rettighetene på novellen "billig" og så funnet det heller vanskelig å filme denne. Men har man slike verdisaker som Kings navn må man jo bruke det. Dette må regnes som en meget underlig tankegang – publikum er ganske vant med at filmer som skiller med Kings navn på stort sett er tragiske produkter. Den eneste gjenværende likheten med novellen er at en av karakterene er gressklipper av yrke. (Produsentene er senere framdramt retten til å bruke Kings navn øverst på plakaten – Red.)

I novellen er gressklippermannen et Pan-tilbedende monster, i filmen er tilbakestående ung mann. Handlingen i filmen er som følger: Pierce Brosnan (Remington Steel) forsker i cyberspace (Alternativ virkelighet i computere) som han bruker til å øke intelligensen til aper i militært øyemed. Men det er ikke nok for ham, han trenger et menneske som forsøkskanin. Så når han en dag møter gressklippermannen (Fahey, han med de isblå øyne) er det gjort. Fahey blir mer intelligent dag for dag. Det kan man se på håret hans, som starter med Karius og Baktus-parykk og når IQen er på topp får han noe som ligner på sveisen til Travolta i Saturday Night Fever. Han får også samme smak i dresser som Travolta, noe som må være det ultimate symbol på hjernekapasitet. Drag på damene får han også, Wright (Near Dark) spiller ensom sexy husmor som liker den nye sveisen og derfor forfører ham pronto. Og så blir det true love. Det er mye story på gang, som inneholder bl.a. "The Shop", Kings lysskye svar på FBI/CIA (som om disse ikke var lysskye nok).

Nok om handling, noe bør jo være igjen.

Denne filmen var en overraskelseshit på kinoene i USA sist sommer. Det kommer nok av computerseksensene som er filmens store gimmick. Når sant skal sies er disse seksensene hovedgrunnen til at filmen bør sees på kino. Selv om de fleste av oss nok er vant med datagrafikk fra PCer og spillmaskiner, er det imponerende å se selv nokså tradisjonell spillgrafikk med så høy oppløsning på kinolerret. Men seksensene består stort sett av ren grafikk. Jeg må innrømme at kombinasjonen av liveaction og datagrafikk i T2 er vel så spennende.

Trivia: Det eksisterer en ca. 40 minutter lengere versjon (directors cut) på laserdisk som kan kjøpes på Akers Mic.

Atle H. Boysen

BEST AKKURAT NÅ

SINDRE KARTVEDT

Nådeløse menn

Regi: Clint Eastwood

Ingen over, ingen ved siden.

Den siste mohikaner

Regi: Michael Mann

Ypperlig epos om frihetens natur. Setter fjorårets "Robin Hood" i ytterligere dårlig lys.

Twin Peaks

Regi: David Lynch

De første 30 minuttene er Lynch på sitt aller verste. De resterende 30 er konklusjonen på alt han har gjort til nå, og hans største film til dato.

BEST AKKURAT NÅ

TORGRIM EGGEN

Nådeløse menn

Regi: Clint Eastwood

Westerngenrens "Gudfaren III" – bare bedre, selvfølgelig.

Enslig hvit kvinne søker...

Regi: Barbet Schroeder

Vellaget om venninneriets velsignelser... og forbannelser.

Ånglagård

En varm og mangelkantet komedie om kulturkollisjoner – denne burde vært norsk!

Klassiker Meget bra Bra

FILM

Godkjent Trist Steven Seagal

Svarte pantere

Regi: Thomas Robsahm

I rollene: Henrik Mestad, Bettina Banoun, Anneli Drecker, Guro Sigek, Bjarte Hjelmeland

[Smiley] Det er gått tre år siden Thomas Robsahm lagde en filmatisk pamflett han kalte "Dyrenes Dans". Denne kortfilmen (et slags potpurri over raffinerte former for dyremishandling ledsaget av tidsriktig musikk og Morissey-sitater av typen: "Do animals cry?") var så til de grader selvhøytidelig og bombastisk overspent, at det er med berettiget skepsis at man nærmer seg den tematisk beslektede "Svarte Pantere".

Man kan spørre seg: Skal norsk film, etter et tiår med famlende identitetssøken, nå bombes tilbake til søttitallet, "Saуда, Streik!" og den tungroddede og naive parolefilmen?

Etter "Svarte Pantere" å dømme er svaret: Bare nesten.

Den handler om en gjeng idealistiske ungdommer; forestill deg programlederne i Midt i smørøyet noe mer tilårskomne og atskillig mer militante. De er, som det heter i sjargongen, jævla fed-up med politikernes drittpreik, og bestemmer seg for å direkteaksjonere er det eneste språket makthaverne forstår. Iført finlandshetter begir de seg ut i natten for å befri våre firbente venner fra forsøkslaboratori-umenes torturkamre.

Skjulestedet er et nedlagt gardsbruk ute i huttheita - her lever ungdommen på kollektiv hippie-maner sammen med dyra og i pakt med naturen. (Hva de lever av er det ingen som forteller. De er tross alt utstyrt med både fax og PC).

Det går snart opp for gruppa at det å bortføre en hund, to-tre sauer og en hønsflokk ikke er nok til å skape den helt store mediablesten. Hardere skyts tas i bruk og resultatene utelukkende ikke; stor ståhei i presse og kringkasting og med en påfølgende "bekymret" ordensmakt. Marius (Henrik Mestad) utpekes til lederskikkelse og fremstilles som en uimotståelig blanding av Che Guevara og Dr. Dyregodt. Og Svarte Pantere oppnår etterhvert status som en farlig samfunnsfiende. Eller en farlig public enemy, for det vrirler av hentydninger til den hardtslående rap-gruppa med samme navn. Det er her, fra det afro-amerikanske Los Angeles og New York, snare-ene enn fra det marxistiske Saуда og Tyssedal, at "Svarte Pantere" suger næring. Robsahm legger ikke skjul på at han gjerne vil være en norsk Spike Lee - det er tvertimot plagsomt tydelig. Fra selve tittelen og musikkvalget via Fight the Power t-skjorter til markedsføring og deltilhørende panterprodukter, brøles det hele veien: A THOMAS ROBSAHM JOINT! I likhet med forbildet står han da også ansvarlig for manus og regi, halve produksjonen og medvirker selv som skuespiller.

Og når man på død og liv skal lage en sint "svart" film om norske ungdommer, er det ikke sikkert at det å iføre dem svarte finlandshetter er den dårligste løsningen.

Rent formmessig minner dette mest om en forseggjort utgave av "U-spesial", m.a.o. en salig blanding av likt og ulikt. Særlig actionscenene er blitt tunge i sessen og endel av påfunnene er litt for fikse. Det å la politiet hamre løs på demonstranter til akkompagnement av en tilforlatelig Prøysen-me-

lodi, tok seg sikkert glimrende ut på idéplanet og burde nok ha holdt seg der. Morsomt blir det imidlertid når den velmenende, men noe naive filmskaperen Thomas Robsahm (overbevisende spilt av Thomas Robsahm) dukker opp og vil lage dokumentar om ungdommene. Her innføres et ganske artig meta-element samt en sjeldent generøs por-sjon selvironi - det siste er vi jo ikke akkurat bortskjemt med i norsk film.

Det er i det hele tatt selvironien og en viss naïv sjarm som redder prosjektet fra ren panterisklakt. Det skyldes også Henrik Mestads troverdige tolkning av den bondefangende idealisten Marius. Blant de andre skuespillerne synes vi mest synd på Anneli Drecker - hun er stort sett henvist til å sitte og se lidende ut sammen med en hund ved navn Karma.

Foto, klipp og andre fagfunksjoner fungerer som de skal, og det er ikke deres skyld at panteren har blitt en pusekatt.

Knut Eggen

Sorte Kappe

(Black Robe)

Regi: Bruce Beresford

I rollene: Lothaire Bluteau, August Schellenberg, Tantoo Cardinal

[Smiley] "I indianernes vold" står det på plakaten. Jeg ville nok heller si: I kristendommens vold. Handlingen foregår i Canada på 17-hundre tallet. En prest (kalt black robe av indianerne) skal reise til en misjons-stasjon som ligger midt i villmarken. Denne mannen er så full av religiøs (katolsk) angst og trangsyn at alt han opplever av indiansk kultur på sin vei tolkes som ondskap. Men han er samtidig totalt avhengig av sitt indianske følge for overleve. Ikke så romantiserende som "Dances With Wolves", og ikke så pompøs som "The Mission", gir denne filmen et realistisk bilde av møtet mellom to kulturer. Man sitter og skammer seg ikke så rent lite over egen kultur.

Australieren Bruce Beresford er en regissør som kan dette med å underholde, samtidig som han gir deg litt å tenke på.

Her er alt man trenger av drama og spenning, pluss en liten kjærlighetshistorie.

Atle H. Boysen

1492 - erobringen av paradiset

Regi: Ridley Scott

I rollene: Gerard Depardieu, Sigourney Weaver, Armand Assante, Angela Molina

[Smiley] "Columbus-kappløpet" endte på walk-over her i Norge. Bare Ridley Scotts "1492" ble veid og funnet tung nok for norske seere. Og da kan man jo spørre seg hvordan den andre var. For det vi sitter med her er ikke det utlovte praktverket. Det er en ytre sett fabelaktig flott film som alle kan se har kostet mye penger. Og som er minst tre kvarter for lang.

Det er merkelig hvordan nåtid og fortid griper i hverandre, særlig på film. Alle vet at hvem som helst kan lage film, men at bare et geni kan ordne finansieringen. Og å skaffe penger til "1492" var en nesten umenneskelig oppgave. Derfor handler nesten halve filmen om å ordne finansiering til ekspedisjonen. Resten handler - dessverre - om låke, solstråler gjennom løv og kameravinkler, og om Gerard Depardieu så klart.

Hans Christopher Columbus er et slags overmenneske, en slags kryssning mellom Kristus, Moses og Samson. Han ser lidende framfor seg og lirer av seg dype replikker (alle snakker så dypt i "1492" at man til tider føler seg hensatt til en Vibeke Løkkeberg-film), han har en nagende visjon og en kone (Angela Molina) som bare smiler bredere og mer kjærlig jo flere år ektemannen har tilbragt på sjøen.

Manuskriptet er basert blant annet på nyoppdaget korrespondanse fra Columbus' hånd, og gjør dermed krav på ekstra troverdighet. Så hvorfor opplever fortellingen da som det rene sprøyte? Som en uhyre forenkling om den "rene" og idealistiske Columbus og hans konflikt med det arrogante og gulltørste spanske aristokratiet? Fordi, mine damer og herrer, dette er film-business. En helt er en helt er en helt. Om han så måtte være en livsfjern tulling som til sin dødsdag tror han har funnet sjøveien til India.

Men flott å se på er filmen. Depardieu SER flott ut, selv om vi ikke tror på ham. Og Sigourney Weaver har sine få scener som hans hovedsponsor, dronningen av Spania, helt i sin hule hånd. Mesterregissøren Ridley Scott har fått breie seg med det han virkelig kan; hyperrealisme og omhyggelig konstruerte panorama-bilder. Problemet er at sist han fikk breie seg - i "Thelma & Louise" - gikk det riktig bra. Her er det kjedelig. Hvor er humoren? Hvor er drivet i fortellingen? Og hvor ble det av MENNESKENE i denne filmen, som tross alt handler om den viktigste begivenheten i menneskehetens historie de siste 1000 år?

Torggrim Eggen

Cains mange ansikter

(Raising Cain)

Regi: Brian De Palma

I rollene: John Lithgow, Lolita Davidovich

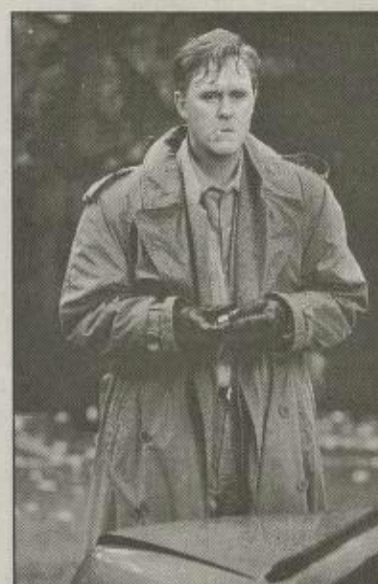
[Smiley] Lithgow har spaltet personlighet, og bortfører barn for å forsette sin norske fars psykologiske eksperimenter. Lithgow, som er en av de profesjonelle Hollywood-psykopater, har tydeligvis "the time of his life" med disse rollene. Noe som fører til at han iblant overspiller på grensen til det latterlige. Davidovich er den utro hustru som ikke aner annen uråd enn at ekteskapet har problemer.

De Palma, som er kjent og beryktet for sine ublu tyverier fra Hitchcock, har vært borte fra thriller-genren en stund. Denne gangen får jeg følelsen av at han også stjeler uhemmet fra seg selv. Som vanlig bygges det opp til den store dramatiske slow motion-sekvensen, men da den dukket opp var min entusiasme slutt. Avslutningen virket søkt og påklistret.

Den største forskjellen på denne og tidligere De Palma-thrillere er at den utro hustru er heltinnen og ikke offeret. Pluss at den obligatoriske dusj-sekvensen manglet.

For folk som ikke har sett noe særlig De Palma kan filmen være verd billettpriisen. Men til selv om filmen er sterkt preget av regissørens form, holder den ikke mål. Palma kritiseres ofte for å lage film med mye stil og lite innhold, og når det gjelder "Cains mange ansikter" må jeg slutte meg til de surmagete.

Ellers anbefaler jeg at man oppsøker De Pal-

John Lithgow - schizo med Zippo.

ma-klassikere som Blow Out (1981), Dressed To Kill (1980) og Body Double (1984) på video, til tross for brutal behandling med saks.

Trivia: Fler filmer med John Lithgow i bra roller: Ricochet (1991), The World According To Garp (1982), Twilight Zone - The Movie (1983) og The Adventures Of Buckaroo Banzai (1984).

Atle H. Boysen

Calcutta - gledens by

(City of Joy)

Regi: Roland Joffe

I rollene: Patrick Swayze, Pauline Collins, Om Puri, Art Malik

[Smiley] For det første er tittelen feil oversatt. Det er ikke - hjelpe og trøste! - Calcutta som er "gledens by", det er det idealistisk drevne slumsenteret som handlingen kretser rundt. For det andre har ikke denne filmen stort mer enn en paradoksal tittel å fare med.

Den britiske regissøren Roland Joffe, kjent fra såpass til storverk som "The Killing Fields" og "The Mission", er virkelig tatt med buksene på knæra denne gangen. Hans selverklært gripende og realistiske film om livet i slummen i en av verdens fattigste byer har blitt en ekkel liten tåreperse på megabudsjett, en slags underlig gammelmodig Spencer Tracy-smørje der "happy ending"-en varer i samfulle tre kvarter.

Midt i elendigheten i Calcutta møter vi den klokkesikkert dårlige Patrick Swayze, som har havnet i India på søken etter sitt innerste vesen eller noe tilsvarende dumt, kynisk og desillusjonert etter en legearriere han tok fordi faren (et svin, får vi vite

senere) ønsket det. Han slites mellom sin kynisme og det åpenbare behovet det er for tjenestene hans, og - guess what? - det ender med at idealisten i ham får overtaket, i kamp mot bunniens nød og brutale gangstere. Swayze får tatt av seg på overkroppen (ofte) og slått (litt), men dessverre ikke danset, selv om filmen utmerket kunne vært en musical med Rex Harrison som legen og Julie Andrews som hans assistent.

Så møter vi en britisk sykepleierske, god som gull, og noen fattige indere hvis største lykke det er i livet å få slepe rundt på en rickshaw fjorten timer i døgnet, spise en neve ris til middag og gifte bort datteren sin. Vi møter glade og livsfriske spedalske som smiler bokstavelig talt fra øre til øre, og alle snakker slik sjarmerende indisk-engelsk å la Peter Sellers i "The Party". Rasisme, kaller jeg det.

Vi vet at Roland Joffe er en intelligent og seriøs fyr. Her må det ha ligget noen grove feilvurderinger til grunn. Nøden i denne delen av den tredje verden (der folk selger øyne og nyrer til rike arabere for en gjennomsnittlig norsk timelønn) er for alvorlig til å behandles etter oppskrifter fra amerikansk fortaltallsfilm. Og hvor er MISJONÆREN som burde kommet og frelst alle hedningene på slutten? Si ikke at Bruce Willis trakk seg i siste liten...

Torggrim Eggen

BEST AKKURAT NÅ

ATLE H. BOYSEN

1492

Regi: Ridley Scott

Mye flotte bilder fra Ridley Scott, men de kunne ha slått av motoren på seilskutene.

Strictly Ballroom

Regi: Baz Luhrman

Dum og deilig.

Sorte kappe

Regi: Bruce Beresford

Beste av den siste rekken av indianerfilmer.

BEST AKKURAT NÅ

HAAKON LARSEN

The Long Day Closes

Regi: Terence Davies

Never change a winning theme.

Nådeløse menn

Regi: Clint Eastwood

Svartere western får du ikke.

Light Sleeper

Regi: Paul Schrader

Festen er over

Sindre Kartvedt

**Choko får andre
karameller
til å smake som
slengkyss.**

**Herlig
myk karamell
dyppet i melke-
sjokolade.**

Malaco

Et Freia Marabou selskap

Film

Natt&Dags kritikere blant klassikere og kalkuner.

Fra kinofiasko til kultfilm på 10 sekunder: ny verdensrekord fra herrene Burroughs og Cronenberg.

Alternativ Kino

KULTFILM Nettene er allerede lange så det holder og kulda har definitivt satt inn, så derfor er tiden moden og vel så det for besøk hos en av byens flitige leverandører av alternativt vist filmopplevelse. For eksempel hos folket på Grev Wedels Plass, som også denne gang kan skilte med bottevis av godsaker.

Fansen til skrekkguruen **David Cronenberg** kan ihvertfall se vinteren lyst/mørkt i møte, for Cinemateket har satt seg fore å vise oss en god del av hva mannen var god for før "Naken Lunsj", som dessverre led en ublid skjebne på Oslo-kinoene. Hans "Videodrome" (11/11) skal vises for første gang på en norsk kino. Og bare det at fintfolket har trukket så kraftig på nesekinnene at de ikke ville ha filmen til landet tidligere, skulle vel borge for at endel av fansen stiller opp. Filmen er en slags kritikk av video & TV-virkeligheten, og fungerer vel kanskje da ganske så kritisk mot opphavsmannen selv også... Dette er ihvertfall ikke saker for de aller yngste. Så vises naturligvis "Fluen" (6/11) med Jeff Goldblum som flott spyflue, og også "Scanners" (20/11). Her handler det om endel hjernersterke mennesker som kan ta livet av folk bare med tanken, og som følgelig vil gjøre seg nytte av det på grusomste vis. Nevnes må også stilige "Mørke krefter" (The Dead Zone) med overstilte Christopher Walken i hovedrollen som fortvilet mann med synske evner. Stephen King har skrevet boken filmen er laget over, uten at det nødvendigvis er noe kvalitetsstempel lenger.

Ellers kjører Cinemateket en serie de kaller "på scene og lerret", som består av filmer med tilknytning til aktuelle teaterforestillinger. Her kan vi nevne den smått legendariske **Laurence Olivier**-versjonen av "Hamlet" (1/11). Olivier har både hovedrolle og regi, og har tatt vare på Shakespeare på godt og kanskje på vondt. Shakespeare laget jo egentlig aldri filmmanus... Fres er det ihvertfall i David Leans versjon av "Oliver Twist" (4/11). Dette er nemlig noe ganske annet enn det som foregår på Chateau Neuf for tiden. Harald Heide Steen burde ta en titt på Alec Guinness for å se hvordan Fagin skal spilles. Nemlig så de nusselige barna i salen tisser i buksa av skrekk!

Skal vi da bare nevne at en ganske så ukjent kanadier ved navn **Atom Egoyan** blir viet endel oppmerksomhet i vinter. Dette er en spennende og annerledes filmskaper som dere kan glede dere til å oppdage. Wim Wenders er fan, og laget skandale på filmfestivalen i Montréal for noen år siden. Hans film vant en pris som coole Wim ga videre til konkurrent Egoyan og hans film "Family Viewing" (11/11) fordi han syntes den var bedre... Sjekk ut selv. Filmen er både rar og morsom.

Rock Cinema ligger om ikke i dvale i november, så ihvertfall litt hvilende. Det vil si,

det stemmer jo overhodet ikke. For der i huset satser man på storarrangementet "Filmfest Oslo" i år med hele 20 spillefilmer, en drøss kortfilmer og seminarer og alt som hører til. Men det skal du ikke lese om her. Les heller bladet som ligger/lå inne i avisen din.

Forøvrig er filmfraksjonen på Rockefeller snurte over at Oslo-folk ikke gikk for å se tidligere nevnte "Naken Lunsj" på de vanlige Oslo-kinoene, så den blir satt opp med ujevne mellomrom utover vinteren. Så kan dummingene som angrer få noen nye sjanser. Oslo-Filmklubb kan lokke med **John Huston** og "Wise Blood" (7/11), en religionskritisk film som vel fikk en noe lunken mottakelse da den kom for snart 15 år siden. Men i ettertid har den fått en sags kultstatus, og OF bedyrer at denne er en av favorittene til huragutten Nick Cave. Hva nå det skulle bevise. Filmen handler ihvertfall om en kar som blir tatt for å være prest, og som benytter seg av misforståelsen til å starte sin "The Church of Truth Without Christ". Hvilket ikke faller i smak hos den gudfryktige lokalbefolkningen. Men hvis du er ute etter noe virkelig morsomt, så må du få med deg "I Hired a Contract Killer" (28/11) av slubberten **Aki Kaurismäki**. Om ikke for annet enn å få bevist nok en gang at det morsomste alltid ligger i det tragiske. Her handler det om en heller mislykket fyr som vil ta livet av seg. Men han er såpass mislykket at han ikke får til det heller, så han leier inn profesjonell hjelp. Problemet oppstår når mannen angrer seg og forsøker å heve kontrakten med leiemorderen han selv har bestilt...

Café Nordraak fortsetter sitt repertoar bestående av lange musikkfilmer og korte andre filmer. Av de lange kan vi nevne en veeeldig lang, nemlig "Live Rockpalatz" (12/11) med hippiegutta i Grateful Dead. Studentene på Blindern har også gode grunner til å sluntre unna studiene, for eksempel for å se sci-fi-klassikeren "2001 - en romodysse" (6/11) av mesteren Stanley Kubrick. Som dere husker er skurken i filmen datamaskinen HAL 9000. Og hva er bokstavene før H, A og L i alfabetet? Se der ja, der fikk dere med dere noe nytt i dag også. I en litt annen gate enn beretningen om denne romutflukten ligger **Unni Straumes** "Til en ukjent" (11/11). Dette er lavmålt og saktegående uten store sprell, men like fullt vil jeg hevde at dette er noe av det mer spennende jeg har sett av norsk film de siste 20 årene. Store men sanne ord. Og noe av det mer spennende som har skjedd i England det siste tiåret er utvilsomt regissøren **Stephen Frears**. Hans flotte "Sammy & Rosie get Laid" (20/11) er den siste han laget på spinkelt budsjett. Siden ble det Hollywood med masse penger og lite annet. Og dermed skulle ihvertfall noen gode grunner for å overleve november være nevnt.

Charlo Halvorsen

45 retter til

45

kroner

I tillegg til alle våre 45 kroners retter serverer vi nå en egen julemeny:

Lutefisk 125,-

Pinneskjott125,-

Juletallerken125,-

Risikrem med rødsaus 45,-

Med byens rimeligste restaurantmeny og topp underholdning er det duket for full rulle for hver ei krone på Brasserie 45. Levende musikk hele uka; Tirsdager har vi "Sjansen er din" hvor sangtalenter får prøve seg. Onsdag er "Solistaften" med Ole Henrik Giørtz Band og kjente solister. Fredag og lørdag har vi kalt "Week-end" og her kan vi love deg fullt hus for full musikk.

BRASSERIE 45

Karl Johansgt. 45, Tlf: 41 34 00
Man-tors 12.00-01.00, fre-lør 12.00-03.00, søn 16.00-01.00

45 gode grunner for å besøke Brasserie 45

AFTER

A LONG DAY OF

OFF PISTE SKIING

MILES OF

CROSS COUNTRY

OR A TRIP TO

TELEMARK

YOU SHOULD

PROTECT

AND COMFORT

YOUR FEET!

FROM 529,-

VIKING

OFFICIAL SPONSOR OF THE NORWEGIAN SKI POOL

ACROSS THE COUNTRY
with

CROSSER

BATES BACKER & SPIELVOGEL RRA 1

THE ULTIMATE AFTER SKI BOOTS

JEAN-CLAUDE VAN DAMME

DOLPH LUNDGREN

Nesten Menneske,
Nesten Perfekt.
Nesten under kontroll.

UNIVERSAL SOLDIER

MARIO KUSSAR PRESENTAR AN INDEPENDENT PRODUCTION IN ASSOCIATION WITH CENTROPOLIS FILM PRODUCTIONS • ROLAND EMMERICH HAR JEAN-CLAUDE VAN DAMME, DOLPH LUNDGREN, UNIVERSAL SOLDIER. *** CHRISTOPHER FRANK, DENVER COBBLE, HANSH MARIO KUSSAR, ***14 RICHARD ROTUNDA, CHRISTOPHER LECH, AND JEAN SEVEN, ***15 ALVIN SAPIRO, DAVID BANGSARTEN, JOEL L. MICHAELS, ***16 ROLAND EMMERICH

UNIVERSAL PICTURES
A UNIVERSAL FILMS PRODUCTION

UNIVERSAL PICTURES
A UNIVERSAL FILMS PRODUCTION

UNIVERSAL PICTURES
A UNIVERSAL FILMS PRODUCTION

PÅ KINO I HØST!

Filmguiden

ENSLIG HVIT KVINNE SØKER...

Regi: Babet Schroeder
Et ikke akkurat romantiserende venninneportrett, der Allie (Bridget Fonda) tar inn leiebøeren Hedy (Jennifer Jason Leigh) og hennes skremmende personlighetstrekk. Glimrende personinstruksjon og foto oppveier en tafatt slutt. En av årets severdige thrillere (HL).

DEN USYNLIGE MANNEN

Regi: John Carpenter
Fordums skrekkmester lager en komedie over H.G. Wells' sci-fi-klassiker "The Invisible Man". Chevy Chase i hovedrollen er i form, men tangerer aldri prestasjonene fra "Fletch". Glimrende spoliaeffekter gjør filmen glimrende, men aldri stor (NN).

PATRIOTENES SPILL

Regi: Philip Noyce
Solid thriller bygd på Tom Clancys mestselgende paperback, men uten dennes reaksjonære tilbøyeligheter og "betre-daud-enn-raud"-filosofi. Harrison Ford i god form i hovedrollen. Et veldreid, intelligent får i ulveklær (SK).

MISSISSIPPI MASALA

Regi: Mira Nair
Om kjærligheten mellom teppereiseren Demetrius (Denzel Washington) og rengjøringshjelpen Mina (Sarit Choudhury), og om hvordan hans afro-amerikanske og hennes indisk miljø reagerer på den. En middels søt, middels sterk krydderblanding ispedd herlig roni (TE).

HVITE MENN KAN IKKE DUNKE

Regi: Ron Shelton
Greit og morsomt om to basketball-lurendreiere, deres knusbedårende troll til kjerring og det faktum at negre hopper høyest. En slags "Color of Money" om basket, underholdende og overbevisende laget.

SVARTE PANTERE

Regi: Thomas Robsahm
Idealistisk ungdom trekker i finlandshetter og involverer seg i stadig mer militante aksjoner på vegne av vergeløse dyr. Både tittel og soundtrack (heftig, men ikke alltid like motivert) peker på at det er like mye Spike Lee som Sauda, Streik! i Robsahms debut, som vinner viktige poeng på selvironi og sjarm (KE).

CAINS MANGE ANSIKTER

Regi: Brian De Palma
John Lithgow i stormform som en mann med mangfoldig splittet personlighet, hvorav noen riktig slemme typer. HRegissør De Palma henter som vanlig fra Hitchcock, men i stadig større grad også fra seg selv. Mest for de overbeviste (AHB).

1492 - EROBRINGEN AV PARADISET

Regi: Ridley Scott
Gerard Depardieu Columbus-tolkning er som Jesus, Moses og Samson i en figur, i en fortelling som med hånden på hjertet virker som det rene sprøyt, og kun bidrar til å mytologisere den i år så omstridte Columbus-figuren ytterligere. Mesterregissøren Ridley Scott breier seg i hyper-realisme og omhyggelige panoramabilder, men humoren, drevet og ikke minst menneskeligheten forsvant på veien (TE).

GRESSKLIPPERMANNEN

Regi: Brett Leonard
Frankenstein-aktig thriller bygd meget løst over en Stephen King-novelle. Tomsingen med gressklipperen (Jeff Fahey) blir forvandlet til supermenneske ved hjelp av Virtual Reality og truer med å ta over verden. En verken særlig subtil eller veldreid film med storartet data-grafikk (AHB).

THUNDERHEART

Regi: Michael Apted
Svært velment, men også svært idjefyllt beretning om en FBI-agent med indianske røtter (Val Kilmer), som skal etterforske et mystisk mord i et indianerreservat. Bygger på en sann historie, men er dessverre dekket av seig Hollywood-glasur (MN).

FARLIG BESKYTTER

Regi: Jonathan Kaplan
Et trekantdrama med Kurt Russell, Ray Liotta og Madeleine Stowe i hovedrollene, som til å begynne med later til å ville fortelle noe viktig om politibrutalitet i USA, men som etter hvert skilur i den kjente trailten om "psykopater" og deres gjøren og laden. Det blir verken alvor eller særlig god underholdning (HL).

HIGHWAY 61

Regi: Bruce McDonald
En "road movie" om en reise fra Canada til New Orleans med et lik fylt med narkotika på taket. Underfundig humor av Jarmusch-skolen, men ikke noe man opparbeider den store interessen for. Fort sett og fort glemt (TE).

THE LONG DAY CLOSES

Regi: Terence Davies
Oppfølger til prisbelønte "Distant Voices, Still Lives" fra 1988. Episodisk og fragmentarisk fortalt om livet i arbeiderstrøk i Liverpool på 1950-tallet. Mest for elskere av britisk sosialrealisme (AHB).

ELSKEREN

Regi: Jean-Jacques Annaud
Tilbakeblikk på en ung fransk jentes (Jane March) seksuelle erfaringer med en rik, eldre kineser (Tony Leung) i Indo-Kina. Bildene er utsøkt vakre - men er de magiske? Historien forsvinner i bilder som gir fullkomne svar, men ingen spørsmål (CSH).

HØYE HÆLER

Regi: Pedro Almodovar
En kabaretsangrinne (Marisa Paredes) kommer hjem til Spania etter mange år i eksil, og tar opp kontakten med sin forsmådde datter (Victoria Abril). En kjøkkkepikeroman av en historie, som selv ikke Almodovars gode skuespillere kan redde (EMS).

TWIN PEAKS - FIRE WALK WITH ME

Regi: David Lynch
En prequel til TVserien vi elsket og slet for å forstå. "Twin Peaks - The Movie" har blitt en temmelig uspiselig affære; åpenbart forelsket i egen dekadanse, overlesset og spåkæte i sin bevisste weirdness, velter seg i voldseksesser og er minst 20 minutter for lang (KE).

UTE AV DRIFT - EN TURBOFARSE

Regi: Knut Bohwim
Våsete fortelling om politikere i underbukka, med en ustanselig renning i dørene. Etter 20 minutter tar klaustrofobien overhånd, og man føler en uimotståelig trang til å renne litt i dører selv (KE).

CALCUTTA - GLEDENS BY

Regi: Roland Joffe
Patrick Swayze spiller desillusjonert lege i India, viser brystkassa, slås og viser omsider det vi alle visste: han er god på bunnen. Pinlig affære med bortimot rasistiske innslag som smilende spedalske og lykkelige fattige med Peter Sellers-aksent; et stygt sjølmål fra kompetente Joffe (TE).

TE = Torgrim Eggen, NN = Nina Nordbø, CH = Charlo Halvorsen, CSH = Cecilie Schram Hoel, AHB = Atle H. Boysen, SK = Sindre Kartvedt, EMS = Espen Mineur Sætre, MN = Mats Nilsson, JC = Johan Croneman, KE = Knut Eggen, HL = Haakon Larsen

EN KLASSE FOR SEG

Regi: Penry Marshall
Mens amerikanske menn reiser i annen verdenskrig starter tyggegummikongen Wrigley en kvinnelig baseball-liga for å holde sporten i live. En trist og sentimental, men velgjort komedie med glimrende spill av (i første rekke) Geena Davis, Tom Hanks og Madonna (SK).

PÅ KINO AKKURAT NÅ
I DE STØRSTE NORSKE BYENE

F★I★L★M★S★J★O★K★O★L★A★D★E★N

DEN SISTE COWBOYEN

Westerngenren var lenge lagt død. *Danser med ulver* var et mellomspill, men strengt tatt var ikke dette en film som ga assosiasjoner til genrens storhetstid på 50- og 60-tallet. Nei, den klassiske westernfilmen har latt vente på seg i lang tid. Men den som venter på noe godt, venter aldri forgjeves.

ENDELIG ER CLINTER'N "back in business". Etter et par, mildt sagt, umotiverte filmer, har han endelig bestemt seg for å lage en westernfilm. Og ikke nok med det, med "Unforgiven"

(Nådeløse menn) har han tilført genren nye og spennende impulser. Filmen har blitt mottatt med stående ovasjoner blant de fleste forståelsepåere i USA, og Clint er allerede lansert som en het Oscar-kandidat.

I "Unforgiven" spiller han en fredløs person som prøver å skjerme seg fra fortiden. Han har ikke rørt revolveren på 11 år og lever som farmer sammen med sine to barn. Men så klart, det som ikke skulle skje, det skjer. Fortiden innhenter ham, personifisert ved en ung jyping som vil ha ham med på laget for å jakte på to kvinnemishandlere det er satt ut dusør på. Motstrebende blir han gradvis dratt inn i et spill der han ikke lenger styrer reglene. Snart nærmer de seg Big Whiskey, Wyoming, der oppgjørets time slår.

Filmens parallellhistorier er mesterlig fortalt, skuespillerne er fenomenale (spesielt Gene Hackman som en av westernfilmens råeste sheriffer), den poetiske dybden i historien er sjelden vare og, tro det eller ei, filmen har en human-etisk side som vi ikke ofte finner i dagens amerikanske film. Kort sagt, en meget sterk, god og viktig film. Rett skal være rett, undertegnede hadde visse problemer med å svelge Clintern's overgang til Dirty Harry-fakter mot slutten av filmen, men det er kanskje min egen feil.

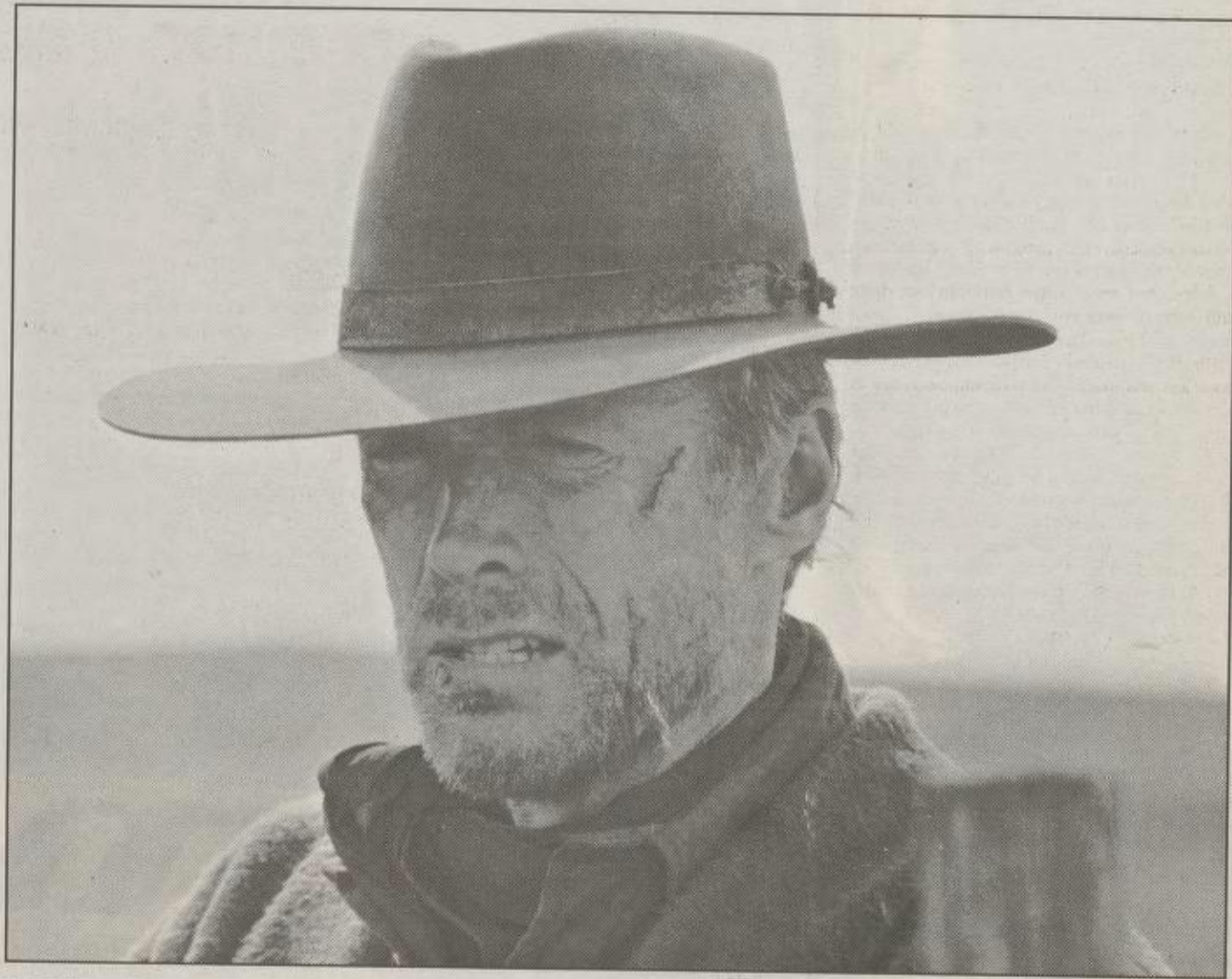
Natt&Dag fikk et møte med Clint Eastwood i solfylte Deauville, og det er en glede å melde at fyren ser forbasket godt ut, sine 62 år tatt i betraktning. Men et kosthold der naturens grønne produkter er den viktigste ingrediens, er vel en hovedårsak til dette. Whiskyflasken har han latt ligge igjen i Big Whiskey.

NATT&DAG: Kan du fortelle kort om bakgrunnen for filmen?

EASTWOOD: Manuset ble skrevet allerede i 1979. Jeg fikk det først i hende i 1983, på et tidspunkt da Francis Coppola satt med rettighetene. Da jeg leste det, oppdaget jeg at forfatteren ville tilføre genren noe nytt. Det viste seg at Coppola ikke hadde mulighet til å filmatisere historien, så jeg kjøpte rettighetene av ham i 1985. Det lå i skuffen helt fram til for noen år siden. Først da følte jeg at tiden var moden for å børste støvet av det.

NATT&DAG: Så du følte hele tiden at manuset (skrevet av David Peoples) var tidløst, at det ikke var nødvendig med de store forandringene?

EASTWOOD: Ja. Jeg følte at det ikke var nødvendig med endringer da jeg overtok det, om nødvendig ville jeg gjøre det senere. Men da jeg jobbet med manuset i forkant av

Clint Eastwood (63) i aksjon i sin siste film; "mean motherfucker" blir liksom bare fornavnet.

produksjonsstart, oppdaget jeg at det var best å beholde manuset slik det var. Dette er et sjeldent tilfelle for meg, tidligere har jeg omtrent alltid bearbeidet manusene før innspilling. Men selvfølgelig, et par scener ble omskrevet, og noen av sekvensene vi filmet endte på klipperommet.

NATT&DAG: Er ikke det å lage en klassisk westernfilm en sjanse å ta i dagens Hollywood?

EASTWOOD: Jeg tvilte aldri på filmens potensielle. En ting som kjennetegner amerikansk filmindustri, er at den er full av eksperter. De har alltid de rette svarene på alle spørsmål. De verste er bransjebladene, som i 9 av 10 tilfeller tar feil. Westerngenren er blitt gravlagt så mange ganger, at det er

vanskelig å vite hva en skal forholde seg til. Jeg har som regel lykkes med mine egne westernfilmer, og så ingen grunn til at jeg skulle mislykkes denne gangen. Om en film har suksess eller ikke, er stort sett opp til filmen selv, genren betyr i bunn og grunn ikke så mye. Hvis man legger sjel i arbeidet, manuset er bra, og både mannskap og skuespillerne holder mål, så er det ingenting som tilsier at man skal mislykkes.

NATT&DAG: "Unforgiven" er en av de første filmene som viser hvor vanskelig det er å drepe folk. Man må nærmest være full, i sterk kontrast til i Leones filmer. Er dette bevisst?

EASTWOOD: Ja. I de fleste filmene jeg har vært involvert i på 60- og 70-tallet, har en rekke navnløse personer blitt drept. Dette

ville jeg ikke med denne filmen. Jeg ville vise at voldelige handlinger langt fra er vakre og romantiske.

NATT&DAG: Så westerngenren har endret seg?

EASTWOOD: Da jeg startet på 60-tallet, hadde filmene en mer satirisk tone. Det var riktig for den tiden, og filmene var morsomme å lage. De ser faktisk ut til fremdeles å trekke et stort publikum. Men jeg følte jeg måtte søke nye veier. "Unforgiven" var en mulighet til å skildre en historie med en mer realistisk tråd, istedenfor å skildre westerngenrens mytologiske vesen.

NATT&DAG: Du er mindre heroisk i denne filmen enn vanlig? Jeg tenker bl.a på scenen der du faller av hesten...

EASTWOOD: Denne scenen var den teknisk vanskeligste i hele filmen. Jeg trenger normalt ett opptak når jeg bestiger en hest.

TEKST FRANK JOHNSEN

Denne gangen måtte jeg når jeg kom på – eller da jeg innbilte meg at jeg var kommet på – skyve hesten til side for å falle av. Dette var mer komplisert enn jeg hadde tenkt meg. Denne scenen er med for å vise det "rustne" ved skikkelsen. Han prøver å gjøre bot etter å ha mishandlet både dyr og mennesker i sitt tidligere liv. I tillegg har han ikke ridd på en stund.

NATT&DAG: Hva fascinerer deg mest, vinnere eller tapere?

EASTWOOD: Jeg heller mer mot vinnere, men det finnes ingenting absolutt. Det er ingen som kun er vinnere, like lite som det er personer som kun er tapere. Skikkelser med et nyansert og litt skrøpelig vesen er mer interessante å framstille, enn en som bare er heroisk eller bare ond.

NATT&DAG: Sheriffen er en svært tvetydig figur. Hvordan fikk du Gene Hackman til å ta denne rollen?

EASTWOOD: Han var mitt førstevalg. Jeg trengte en med mye sjarm som var i stand til å bære store deler av filmen, i tillegg til at han skulle mestre de onde sidene ved figuren. Gene Hackman spiller ikke ut rollen som om han er en kjeltring. Han føler han gjør de rette tingene, selv når han viser sine sadistiske sider. Helt til "the bitter end" er han svært tapper. Han møter døden med hevet hode, ikke som en kujon.

NATT&DAG: Den unge gutten, Schofield Kid, føler seg uvel etter drapene. Er dette en moralsk pekfinger til de unge i dag?

EASTWOOD: Absolutt. Vi finner en nøkkelscene tidlig i filmen, scenen der Ned Logan (Morgan Freeman) ikke klarer å delta i de voldelige handlingene lenger. Senere må gutten, som glorifiserer drepingen og penge som følger med, stå ansikt til ansikt med den harde virkeligheten. Å vise voldens sanne jeg, er svært viktig. Det er et faktum at den som har tatt et liv, må leve med det i sjelen resten av livet.

NATT&DAG: Dette virker som en ny tone fra deg, tatt i betraktning dine tidligere filmer?

EASTWOOD: "Unforgiven" viser at volden kan være frastøtende. Dess eldre og modnere jeg blir, dess mer bekymret blir jeg. Gjennom TV blir vi daglig servert en økende dose vold, og vi blir gradvis oppmerksom på konsekvensene. De personene jeg kjenner som en eller annen gang har vært tvunget til å drepe, har tenkt nøye gjennom om dette kan føre til mer vold i samfunnet. Da jeg ringte til Gene Hackman om rollen som Little Bill – på dette tidspunktet hadde han ikke lest manuset – sa han umiddelbart at han ikke ville delta i en film som portretterte vold. Dette viser en holdningsendring hos ham. Jeg sa: "Kan du ikke lese manuset først. Jeg tror vi kan nå fram med et budskap om at vold ikke bør glorifiseres". Han ombestemte seg. Med all volden som vi får presentert gjennom TV-skjermen, så lurer jeg på om vi ikke snart har nådd en grense.

NATT&DAG: Er sluttet moralsk eller umoralsk?

EASTWOOD: Når det gjelder de humane aspektene; dess mer sammensatte og motsetningsfylte karakterene er, dess mer menneskelige vil de virke på tilskuerne. Vi har alle tendenser til svak moral i vår personlighet, men om sluttet er umoralsk eller ikke, det er vanskelig å si. Moralene er jo stadfestet langt tidligere i historien, at det å drepe et annet menneske er galt. Jeg tror at William Munny er selvdestruktiv. Han lider av skyldfølelse for sin venns død, og det virker som om skjebnen gir ham muligheten til det endelige oppgjøret. Det er opp til tilskuerne å tolke avslutningsscenen, det er et åpent spørsmål hvilken retning hans liv ville ta. Kanskje de fleste vil at han skal leve et respektabelt liv med sine barn?

NATT&DAG: Hva med skribenten (Saul Rubinek), hans oppgave virker å ville glorifisere westernmiljøet?

EASTWOOD: Det er en tosidig affære. Det ene er at han prøver å glorifisere noe han vet praktisk talt ingenting om, og i English Bob (Richard Harris) finner han noe han føler kan glorifiseres. På den annen side er de følelsmessige sidene ved historien et forsøk på å avmytologisere dette livet. Det er en interessant kontrast hele tiden. I oppgjøret på slutten må han delta i og være vitne til volden. Kanskje er, i dette spesielle tilfellet, virkeligheten mektigere enn fiksjonen.

NATT&DAG: Hvilke rollefigurer har du likt best å spille?

EASTWOOD: Det er umulig å svare på. Alle har hatt en viss betydning i bestemte stadier av livet mitt. Men det er ikke automatisk slik at det er roller som Inspektør Harry eller Cowboy jeg minnes med størst glede.

Rollene som Bronco Billy, Honky Tonk Man og Josey Wales var alle viktige karakterer for meg å spille, og klart blant mine favoritter. Men selvsagt, det var både interessant og morsomt for meg, som Inspektør Harry, å lage en actionfylt detektivfilm i 1971.

NATT&DAG: Det virker som om du i stor grad foretrekker å regissere deg selv. Er dette bevisst?

EASTWOOD: Jeg startet som regissør for 22 år siden med en liten film som het "Play Misty for me". Den eneste muligheten for meg til å få denne jobben, var å selv spille hovedrollen. Dette har gjentatt seg ved flere anledninger senere. Det betyr ikke at det har vært ønskelig fra min side, men noen ganger finner du et manus du vil tilføre dine egne visjoner. I min neste jobb, med innspilling i oktober, vil jeg kun være skuespiller (Wolfgang Petersons politiske thriller "In the Line of Fire", mot bl.a. John Malkovich). Dette vil bli mye enklere, som med "Bird" der jeg kun var regissør. ■

CLINT EASTWOOD FILMOGRAFI

Revenge of the Creature 1955
 Francis in the Navy 1955
 Lady Godiva 1955
 Tarantula 1955
 Never Say Goodbye 1956
 The First Travelling Saleslady 1956
 Star in the Dust 1956
 Escapade in Japan 1957
 Ambush at Cimarron Pass 1958
 Lafayette Escadrille 1958
 Rawhide (TV-serie) 1958-65
 A Fistful of Dollars (For en neve dollar) 1964
 For a Few Dollars More (For et par dollar mer) 1965
 The Good, The Bad and the Ugly (Den gode, den onde og den grusomme) 1966
 The Witches 1967
 Hang 'Em High 1968
 Coogan's Bluff (Med alle midler) 1968
 Where Eagles Dare (Ørneredet) 1969
 Paint Your Wagon 1969
 Kelly's Heroes (Kellys helter) 1970
 Two Mules for Sister Sarah (Sierra Torrida) 1970
 The Beguiled (Korporal John McB) 1971
 Joe Kidd 1971
 Play Misty For Me (Misty, mørkets melodi – også regi) 1971
 Dirty Harry 1971
 Joe Kidd 1972
 Breezy (kun regi) 1973
 High Plains Drifter (Fremmed uten navn – også regi) 1973
 Magnum Force (Magnum '44) 1973
 Thunderbolt and Lightfoot (Tordensky og rappot) 1974
 The Eiger Sanction (Iskald hev – også regi) 1975
 The Outlaw Josey Wales (også regi) 1976
 The Enforcer (Dirty Harry tar hev) 1976
 The Gauntlet (Dødsjakten – også regi) 1977
 Every Which Way But Loose (Never av stål) 1978
 Escape from Alcatraz (Flukten fra Alcatraz) 1979
 Any Which Way You Can (På tørre never) 1980
 Bronco Billy (også regi) 1980
 Firefox (også regi) 1982
 Honky Tonk Man (Veien til Nashville – også regi) 1982
 Sudden Impact (også regi) 1983
 Tightrope (På stram line) 1984
 City Heat 1984
 Pale Rider (også regi) 1985
 Heartbreak Ridge (også regi) 1986
 The Dead Pool (Dirty Harry og døds-spillet) 1988
 Bird (kun regi) 1988
 Pink Cadillac 1989
 White Hunter, Black Heart (Hvit jeger, sort hjerte – også regi) 1990
 The Rookie (Rekruten) 1990
 Unforgiven (Nådeløse menn – også regi) 1992

☞ = anbefalt (Filmredaksjonen/TE)
 () = norsk tittel i parentes

PS: Eastwood har aldri vært nominert til Oscar (booooooh!), men fikk New York-kritikernes "Golden Globe"-trofé for "Bird". Forest Whitaker, som spilte Charlie Parker i filmen, tok førsteprisen som beste skuespiller under Cannes-festivalen i 1988. Dessuten har f.eks. Museum of Modern Art i New York hedret Eastwood med en retrospektivfestival.

Ed Simons – britisk mediemogul med norske næringsinteresser og kølapp på framtida.

Velkommen til Cyberspace

SCI-FI

Få teknologiske nyvinninger de siste åra har skapt slike overskrifter og forventninger som det som – mens vi venter på at professor Vinje skal få ut fingeren – har blitt hetende "Virtual Reality". Eller for den saks skyld "Cyberspace", som science fiction-forfatteren William Gibson døpte det imaginære landskapet av moderne data-nettverk han beskrev i sin roman-debut "Neuromancer" for åtte år siden.

Da hadde ingen kunnet forutse at Virtual Reality-systemer skulle eksistere og faktisk være prøvd av en rekke mennesker allerede i 1992. Og nå i 1992 kommer den første FILMEN om fenomenet, som bærer tittelen "Gressklippermannen" (The Lawnmower Man). Filmen bygger løst på en kortnovelle av Stephen King.

Meget forenklet handler Virtual Reality (heretter VR) om å skape datagenererte, tredimensjonelle verdener der deltakeren er interaktiv med programmet, dvs. ved hjelp av stemme eller berøring (f.eks. med en hanske utstyrt med elektroniske sensorer) kan påvirke begivenhetene. En maske eller hjelm utstyrt med sensorer og to små TV-skjermviser brukeren et tredimensjonalt bilde som forandrer seg når han/hun vrir hodet i forskjellige retninger. VR er dels utviklet av NASA til trening av piloter, dels av kunstnere, pornofantaster og andre idealister. VR brukes idag bl.a. av arkitekter og kirurger, i tillegg til som rein underholdning; et marked som antas å eksplodere i løpet av de neste åra.

"Gressklippermannen" er skrevet og registrert av Brett Leonard, og er en thriller som tar VR-konseptet et godt stykke videre fra de bruksområder som utforskes av dagens vitenskapsmenn. Filmen er – om ikke akkurat god, så ihvertfall meget interessant. Og datagrafikken som spiller en så viktig rolle, hører til den beste vi har sett.

Vi møtte filmens produsent Ed Simons i Oslo, der han tilbringer ganske mye tid. Simons har nemlig gjennom sitt og partneren Harvey Goldsmiths (kjent som Europas ledende konsertarrangør!) selskap Allied Entertainment kjøpt norsk TV4, og er i ferd med å omdanne det til en ny og ambisiøs underholdningskanal.

Ved siden av produserer han film, og har bl.a. "Howling"-serien på samvittigheten. "Gressklippermannen" har så langt sopt inn 60 millioner dollar, og er dermed den britiske

produksjonen som har gått best på det amerikanske markedet.

NATT&DAG: Filmen handler om en vitenskapsmann (Pierce Brosnan) som ved hjelp av VR skaper et overmenneske, et monster (Jeff Fahey). Er dette Frankenstein-myten om igjen?

ED SIMONS: Ja, så avgjort – Frankenstein 200 år etter. Vitenskapsmannen skaper et monster som overtar kontrollen, men som vi likevel føler sympati for hele tiden.

NATT&DAG: Har du selv erfaringer med Virtual Reality?

SIMONS: Ja, jeg har prøvd det flere steder. Blant annet fins det primitive utgaver i spillehaller i London. Jeg opplevde at jeg lett ble svimmel og kvalm. Nå har ikke jeg de største erfaringene med narkotika, men mange påstår at VR-opplevelsen ikke er ulik den man har på LSD. Bortsett fra at det er ufølgende – "safe drugs" som parallell til safe sex? Eller kanskje man KAN bli hekta, og det ikke er så ufølgende likevel?

NATT&DAG: Hvorfor en spenningsfilm om Virtual Reality?

SIMONS: Det ligger veldig i tida. Det er et populært tema og dessuten et misforstått tema. Som hook til en underholdningsfilm var det ganske uimotståelig.

NATT&DAG: Men dere går ganske langt i å spinne videre på temaet? Er det noe sannsynlig ved handlingen her?

SIMONS: Delvis. Jeg er ganske sikker på at det f.eks. går an å øke et menneskes intelligens og læreevne gjennom å blande visuell stimulans og bestemte medikamenter. Spørsmålet er hvor skadelig det er.

NATT&DAG: Et nærliggende spørsmål er i hvilken grad ditt selskap (Allied Entertainment) er interessert i å utforske VR som investeringsområde for framtida?

SIMONS: I liten grad foreløpig. Vi har lagd et dataspill bygget over "Gressklippermannen", og det er mulig vi lager en VR-versjon av det. Men å utvikle hardvare interesserer ikke oss; man trenger et militærbudsjett til slikt. På den måten er filmen faktisk sann.

NATT&DAG: Når vil slike systemer være tilgjengelige for de fleste?

SIMONS: Ting går svært fort. Si f.eks. fem år – da tror jeg primitive former for VR vil være like vanlige hjemme hos folk som f.eks. Nintendo-spill er det idag.

Torggrim Eggen

RPA 13 H&T Leo Burnett Foto: Dag Thorsen/An

ØSTERRIKE

Saalbach
Kitzbühel
St. Anton
Ischgl

1 uke fra kr

2.595,-

inkl. fly og hotell.

Vil du ha snø under skiene i år, ring (02) 33 90 00.

Puddersnø: Off-piste. Kulekjøring. Sorte løyper og velpreparerte "stuegulv". After Ski og Glühwein. VingAlpin flyr deg med Braathens SAFE til de beste og snøsikreste stedene i Østerrike. Vil du sikre deg plass på et av våre 18 hoteller, må du være rask. I fjor ble alle avganger utsolgt måneder i forveien, så skaff deg katalogen nå.

Vingreisens Telebutikk: (02) 33 90 00. Åpningstider: man./fre.- 08.30 - 21.00. Lørdag: 09.00-16.00. Vingreisens katalogservice: (02) 33 44 55. Åpningstider: døgnet rundt.

TEATERGUIDEN

NATIONALTHEATRET

Stortingsgata 15, billett: 41 27 10
Hovedscenen

"Pygmalion" av George Bernhard Shaw er stykket som musikalen "My fair lady" er basert på, og programmet lover "helt andre understrømmer" enn musikalens innsmiggende melodier. Men fremdeles er dette historien om den fattige blomsterpiken Eliza (Kjersti Holmen) som skal lære dannelse av den tørre og snobbete professor Higgins (Per Theodor Haugen).

De som ikke fikk med seg Ibsen-festivalen kan fremdeles se Nationaltheatrets egne bidrag til festivalen utover høsten. "Fru Inger til Østeråt" tar for seg den dramatiske tiden i 1528 da fru Inger prøver å gjenopprette Norges uavhengighet, men selv blir fanget i sitt eget intrigenett. Her er det Ibsenfestivalens far Stein Winge som har hånd om regien. Fjorårets store Ibsen-suksess "Jon Gabriel Borkman" er også på plass igjen, men spilles bare seks ganger i november. Anbefales! For alle barna er Torbjørn Egners "Dyrene i Hakkebakkeskogen" tilbake igjen med hetene Klatremus og Morten Skogmus. Spilles kl. 16.00.

Amfiscenen

Her spilles den moralsk-politiske thrilleren "Døden og piken" av chileneren Ariel Dorfman. Handlingen er lagt til Sør-Amerika i et land som gjennomgår en omstillingsprosess fra diktatur til demokrati. En tidligere torturert kvinne mener å ha møtt igjen sin torturist, og etter hvert utvikler et trekant-drama seg.

"Lilli Valentin" er tilbake, men kun for fire dager (4. tom 7. november). Her gjør Anne Marit Jacobsen en stor innsats som forslitt og drømmende husmor.

Årets andre "left-over" fra Ibsen-festivalens er "Samfunnets støtter"; et lystspill som harselerer med "borgerskapets diskrete sjarm", og som viser hvordan makt og anseelse i samfunnet bygges opp av svak.

DET NORSKE TEATRET

Kristian VFs gate 8, billett: 42 43 44
Hovedscenen

"Oidipus" – Sofokles' nesten 2000 år gamle drama – har her fått en spennende og stilsikker oppsetning. Alle forestillingene er godt integrert i et mesterlig samspill, innhyllt i Helge Linaaes eksotiske rytmer. Dette er et stykke som problematiserer de store ting her i livet – skjebnen, det menneskelige hovmot, og kampen mot det som er større enn en selv. Siste forestilling er 12. november.

20. november blir det premiere på "Gaukeret" av Dale Wasserman basert på Ken Kesey's bok "One Flew Over the Cuckoo's Nest". Den berømte filmen med samme navn og med Jack Nicholson i hovedrollen, er også basert på denne boken. I Det Norske Teatrets oppsetning er det Bjørn Floberg som spiller rollen som den psykiatriske pasienten som mener til opprør mot overgrepene i "galehuset". "Pippi Langstrømpe" fortsetter å spille for alle barna om ettermiddagene for vanlig teatertid. Oppsetningen, som ble en suksess i forrige sesong, har kun få forestillinger i november.

Scene 2

"Blåveispiken" er et stykke skrevet og regissert av Elsa Kramme, med

utgangspunkt i sanne incest-historier. Stykket handler om to voksne jenters kamp for å overleve fortiden sin. Oppsetningen er inspirert av fysisk teater der handlingen for det meste er ikke-verbale, men likevel konkret. Musikken er det Sverre Indris Jøner som står for, og den spilles av "Tango for tre".

Etter to sesonger med fulle hus får "Ordet" av Kaj Munk en ny spilleperiode fra 26. november til midt i desember. Men alle forestillingene er vistnok utsolgt allerede, så sats på uavhentede billetter. 11.-13. november kommer det gjestespill fra "Teatret Vårt" i Molde, med Shakespeares "Stor-men" på repertoaret.

Prøvesalen

Hit kommer to gjestespill; først "Farvel Krakow" med Bente Kahan fra 18. tom. 25. november, og så "Kunstnerens liv – dikt av Jens Bjørneboe" med Ola B. Johannesen og Frode Fjellheim 26. og 27. november.

OSLO NYE TEATER

Rosenkrantz-gaten 10, billett: 42 11 88/050 33 133 (gratis linje)
Også Oslo Nye satses på tragedie i superklassen i høst, "Hamlet" av William Shakespeare. Hovedrolle innehar Kim Haugen gjør en stor innsats, og tilfører forestillingen mye verdifull lekhet og humor. Også veteranen Helge Reiss gjør en god rolle i oppsetningen som ellers ikke virket 100% integrert.

"Arsenikk og gamle kniplinger" med Wenche Foss og Aud Schonemann i rollene som de to søte, gamle damene som serverer hjemmelaget hyllebærvin til eldre, ensomme herrer, er tilbake fortrinnsvis i helgene, fram til 13. november.

Oslo Nyes dukketeater spiller "Ask og embla" etter en idé av Raghild Wang mens Helge Andersen har skrevet manuskriptet. To barn reiser inn den norrøne mytologiens rike.

CENTRALTEATRET

Akersgata 38, billett: 42 11 88 / 050 33 133
Her spilles "En sporvogn til Beijing" av Tennessee Williams. Dette er et sylskarp stykke om kjærlighet, hat, virkelighetsflukt og -begjær. Blanche – glimrende spilt av Unni Evjen kommer inn i en voldsmo maktkamp med sin søsters mann Stanley (godt tolket av Per Frish). Forestillingen sitter som et skudd.

TEATRET PÅ TORSHOV

Vogts gate 64, billett: 22 80 87
Torshovteatret holder det gående med gjestespill, Torshovnetter, konserter og fortellerkaféer. Søndag 8/11 kommer Nye Carte Blanche, og 13 og 14/11 spilles "Fiskerjenten" – et gjestespill fra Teatret Vårt i Molde. Lørdag 14/11 blir det i tillegg fortellerkafé, som er en uformell sammenkomst i teatrets foajé der folk møtes over en kopp kaffe og forteller hverandre

historier eller bare slapper av og lytter. 18 og 19/11 kommer Else Michelet, og den 21/11 blir det både støttekonsert for Sør-Afrika og "Torshovnetter", som kan være alt fra dans og teatersport til konserter og lyrikk.

BLACK BOX TEATER

Stranden 3 (Aker Brygge), billett: 83 39 90
"39 røde sting" er Inger-Margrethe Landes dramatiske debut, og spilles fra 28. oktober tom. 8. november. Denne solo-forestillingen handler om ei jente som har havnet i fengsel etter å ha begått en ulykke. I en prosess som leder til en erkjennelse av hva hun har gjort og hvem hun er, dukker det opp to andre kvinner; den greske gudinnen Persefone og amerikanske Patricia Hearst.

I dagene 10.-13. november blir det Scenekunst for barn og unge i regi av Teatersentrum. 9 profesjonelle forestillinger vises både formiddag og kveld. Blant gruppene som deltar er Boreas Teater, Lilith, Henning Farner, Totalteatret (Tromsø), Stella Polaris (Risør), Inside the Image (Porsgrunn) og Bak-Truppen (Bergen). For fullstendig program, kontakt Black Box Teater.

Den 25. november blir det premiere på "Overflaten" – en "teaterkonsert" med Boreas Teater og jazzensemblet Soyra. Dette skal i følge programmet være en "surrealistisk svømmetur med mange tragikomiske skjær i sjøen". Komponist er Torgrim Solliid og regi er ved Linda Wise.

Også med premiere den 25. november, på Black Box' lille sal, spiller kammerteatret "Om du hadde talt" – tre monologer av Christine Brückner. De tre historiske kvinnene Jomfru Maria, Katharina Luther og Gudrun Ensslin forteller om sine liv, gestaltet av skuespiller Kirsti Grimm.

RIKSTEATRET

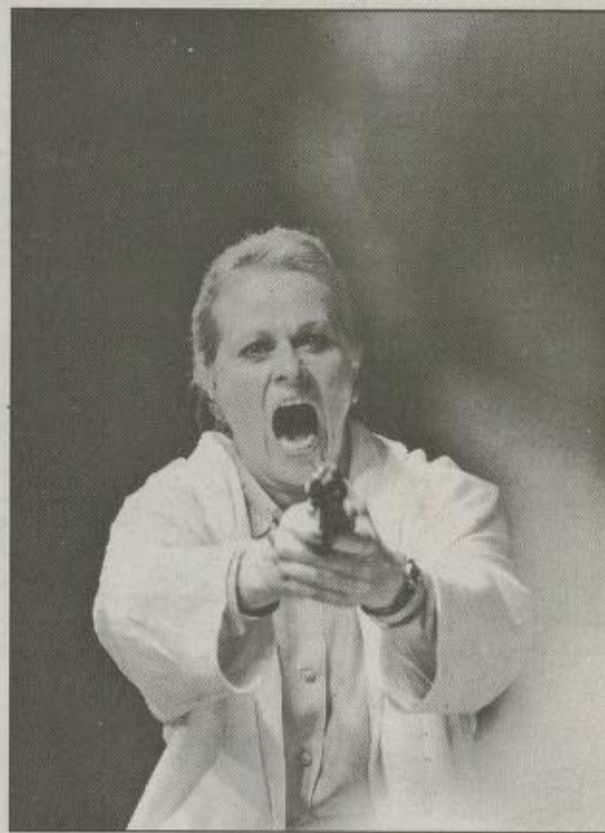
Kongens gate 1, billett: 050 / 33 133 (gratis linje)
Her feirer Intimteatret sitt ett-års jubileum med "Er du til eller fra?" – en Benny Andersen-kabaret med Astrid Falstad, Arne Thomas Olsen og Morten Rohrt. Benny Andersen er dansk poet (han med "om lidt er kaffen klar"), som har markert seg med en distinkt underfundig og naivistisk stil. Ved pianoet sitter Rune Klakegg, regien er ved Gerhard Knoop, og kaba-reten spilles fra 23. oktober til 7. november.

RIDEHUSET

Grev Wedels plass 1 (vis-a-vis Gamle Logen, billett: 050 / 33 133 (gratis linje)
I Riksteatrets lokaler i det gamle ridehuset spilles forestillingen "Adri i verden" fra 4. til 21. november. (Se egen omtale)

SLURPEN

Lukkegata 79b, billett: 67 22 61
Fram til 6. november spiller Lars Øyno og kompani sin forestilling "Fred" basert på Mozarts siste mi-

Anne Marie Ottersen i Nationaltheatrets forestilling "Døden og piken", som i USA har hatt navn som Glenn Close, Richard Dreyfuss og Gene Hackman på rollelisten.

nutter. Dette er ikke noe tradisjonelt tale-teater, men heller et forsøk på å skape "grusomhetens teater" slik den gamle teaterguruen Artaud gjorde det.

Fra den 11. tom. 15. november spiller Nina Harte sin forestilling "I am of Ireland, come dance with me". Dette er en solo danse- og mime-forestilling med to musikere fra den irsk-norske folkemusikk-gruppen Tara. (Se egen omtale)
Mer teatersport blir det også på Slurpen: Den 1. 8., 15. og 22. november. 2.-4. november kommer forestillingen "Victor" som handler om den chilenske opprørs-sangeren Victor Jara. Og 17.-22. november blir det fremført tekster av Rudolf Nilsen til musikk av Lars Klevestrand.

TEATERVERKSTEDET

Torshov gata 33, billett: 38 39 45
Oslos eldste fri-teater har den 18. november premiere på sin 10. hel-aftens forestilling. "Marinetti" er basert på tekster av den italienske poeten og dramatikerne Marinetti, som også var futurismens grunnlegger. Futurismen var en bevegelse som oppstod tidlig i dette århundre, som forherliget øyeblikksopplevelser, fart og streben fremover uansett hva det måtte føre til. Futuristene elsket effekter og dyrket sansinntrykkene, og Teaterverkstedets forestilling bruker visuelle effekter som film, video, masker, mm. En multimedia-

happening som vil prøve å gi et speilbilde av dagens kaotiske samfunn. Spilles fram til 6. desember.

CAFÉ FRØLICH

Drammens vei 20, billett: 55 00 47
Her spiller Risicompaniet kabareten "har du hjerte til å SE OSS I ØYNENE og si at du ikke har rd?" fra 19. november til 13. desember (med mulig forlengelse). (Se egen omtale)

VICTORIA TEATER

Karl Johansgate 35, billett: 55 81 00/01, 050 33 133 (gratis linje)
Her spilles farsen "Komedie i mørke", med hele "stjernelaget" på plass. Tor og Linn Stokke, Geir Berresen og Kirsti Sparboe for å nevne noen. Clouet i denne forviklingsfarsen er at når det er mørkt for publikum, så er det lyst for skuespillerne, og omvendt. Husk det, så du skjønner hva det dreier seg om.

OPERAEN

Storgaten 23, billett: 42 77 24
Her spilles den splitter nye oppsetningen av "Romeo og Julie" til musikk av Sergej Prokofjev. Den unge koreografen Michael Corder vil i denne oppsetningen gjøre sitt for å unngå den sentimentale romantikken, og heller formidle den tøffe virkeligheten de to unge er en del av. (For syningsrepertoaret, se konsert-guiden.)

Camilla Juell Eide

Mai Lise Rasmussen som romanheltinnen Samara O'Neill i "Marinetti" på Teaterverkstedet.

Geelmuyden Kiese AS er Norges største selskap innen informasjonsgivning. Blant klientene våre finner du selskaper og organisasjoner som ABB, BBL, DeB Investor, Hambros Bank, Handelshøyskolen BI, S.M. Skaugen, Manpower, Oslobanken og Pepsi Cola. Selskapet har en samarbeidsavtale med Hill and Knowlton som er blant verdens største informasjonssbyråer. Vi er 22 medarbeidere, og holder til i Grafes Væringspark på Lysaker.

GRAFISK DESIGNER

GRAFISK DESIGN ER EN VIKTIG DEL AV GEELMUYDEN.KIESES TOTALE KOMMUNIKASJONSTILBUD. VI ØNSKER OSS DERFOR EN AV LANDETS BESTE DESIGNERE. I TILLEGG TIL KREATIV LEGNING MÅ DU VÆRE ANSVARSBEVISST OG HA ET KLART HODE: VI SKAL LEVERE DE BESTE LØSNINGER - I RIKTIG TID. MAC-ERFARING ER EN FORUTSETNING. TRE GRAFISK DESIGNERE ØNSKER DEG VELKOMMEN TIL LANGE OG HEKTISKE ARBEIDSDAGER. NYE MEDARBEIDERE FÅR GRUNDIG INNFØRING I GEELMUYDEN.KIESES ANGREPSMÅTE OG METODIKK. VI TILBYR KONKURRANSEDYKTIGE LØNNSBETINGELSER, GODE BONUSORDNINGER OG ØNSKER SKRIFTLIG SØKNAD. SÅ FORT SOM MULIG TIL: GEELMUYDEN.KIESE AS, VOLLSVN. 13 E, 1324 LYSAKER.

Geelmuyden Kiese as
INFORMASJONS- & RÅDGIVERE

HOT & COOL

Høstens nye
festantrekk er
på plass.

- VEST 398,-
- LANGT SKJØRT 298,-
- BLAZER 498,-
- BUKSE 298,-

CUBUS

FILMFEST OSLO 1992

ta med
GRATIS

PROGRAM

The 2nd. International Oslo Filmfestival

filmfest

OSLO

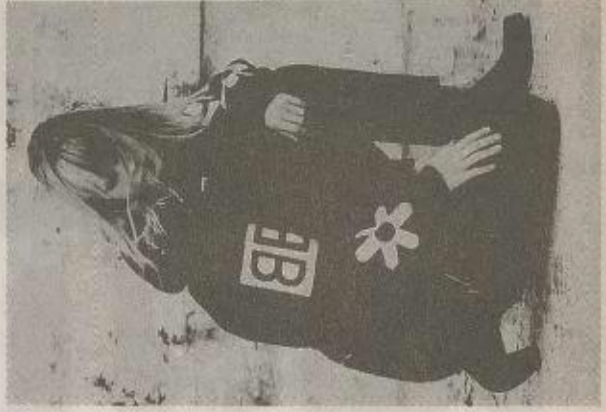
connection Stockholm Filmfestival

24 - 29 NOVEMBER 1992

Rockefeller
MUSIC HALL OSLO

Cinematket

Dagbladet
**FRE
DAG**

X

O

B

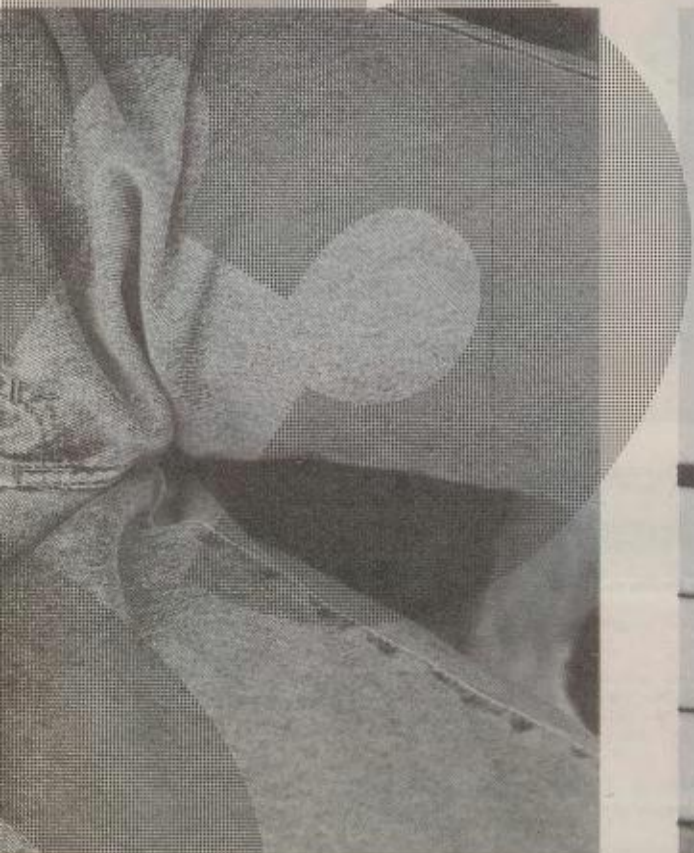
X

B

B

H
Q
S
T
92
—
93
V
I
N
T
E
R

OSLO

filmfest OSLO

The 2nd Oslo International Film Festival

NOVEMBER 24-29, 1992

FILMFEST OSLO 1992

Velkommen til den andre utgaven av **FILMFEST OSLO**.

Le og gråt! Få sjokk og bli forbannet! Nyt det vakre, nyt det stygge. Alvor og humor. Svart/hvitt og farger. Angst og glede.

På nytt har vi rast verden rundt for å finne ferske, spennende filmer. Fra fire verdensdeler bringes en stor variasjon av filmuttrykk.

Halvparten kommer fra unge debutanter som energisk søker en egen stil når de vil spille sin egen tid. Noen gjør det kompromissløst kontro-

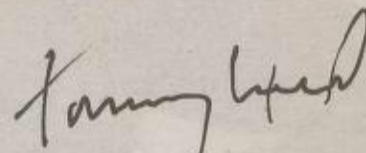
versielt og brutalt, andre velger like kompromissløst en estetisk poetisk visjon. Årets yngste debutant er en 23-åring fra Polen, som frekt har laget en ironisk kommentar til sin landsmanns moralske dekalog. **FILMFEST OSLO** fester blikket på framtidens muligheter.

Vi har satt sammen et program preget av sterke kontraster, fra nattvisningenes provokative sjokk til lekke stiløvelser. Japansk manga og nye homsefilmer. Apokalypse og kosmos. Tegnefilmer og dokumentar. Action og komedie. Noe ligner ting du har sett før, mye åpenbarer flunkende nye grep.

FilmFest Oslo samarbeider fortsatt nært med **Stockholm FilmFestival** som gir oss inspirasjon og støtte. **FilmFest Oslo** utvider i år, fra 4 til 6 dager, fra 12 til 40 visninger. Festivalens hovedsete er fortsatt kultursenteret **Rockefeller**, men nytt av året er ekstra-visningene vi har lagt til **Norsk Filminstitutt**s lokaler, gjennom et fruktbart samarbeid med **Cinemateket**.

Det har blitt plass til musikkvideoseminar og Norgespremiere på en ny TV-serie fra **David Lynch**. Les programmet, og oppsøk unike filmopplevelser!

Hjertelig velkommen til årets utgave av **FILMFEST OSLO!!!**

Tommy Lørdahl
Festivalsjef / festival director

praktisk om: filmfest

OSLO

BILLETTER:

MEDLEMSKORT FilmFest Oslo 1992 kr. 25,- Medlemskap **MÅ** løses.
BILLETT pr. forestilling kr. 40,-
NB: **CINEMATEK**-medlemmer trenger ikke å løse medlemskap til festivalen på **CINEMATEK**-visningene.

TOTALKORT

kr. 500,-
Inkl. medlemskort og adgang til alle forestillinger og seminar.
NB! Begrenset antall, og vær tidlig ute til forestillingene.

FORSALG

til alle forestillinger og **TOTALKORT** på Ticketmaster, TM-utsalgs og Posten (tlf: 050 33 133, avgift kr. 10,-)

FESTIVALKROEN "Nedenom og Hjem" (Torggata 16, inng. Henrik Ibsensgate) selger billetter til dagens forestilling, alle dager fra kl. 16:00.

OBS: 18 års leg. plikt. Sorry kids!

FILMVISNINGER:

Filmer blir vist på Rockefeller Music Hall, Torggata 16, inng. Mariboegate (gamle Torggata Bad) og Norsk Filminstitutt's kino Cinemateket, Grev Wedels plass 1, inng. F. (En stor rosa trebygning nederst i Dronningensgate).

SEMINAR:

Lørdag 28.11. kl. 11.00 - 16.00. Seminaravgift kr. 100,- NB: Begrenset deltakerantall.

MAT & DRIKKE:

Nedenom og Hjem på Ludvik er vår festivalkro. Alle festivaldeltakere får 25% rabatt på mat på Restaurant Ludvik.

OVERNATTING:

ROYAL CHRISTIANIA HOTEL: Tlf: 42 94 10
Adr.: Biskop Gunnerusgt. 3, 0155 Oslo, er vårt offisielle festival hotell med følgende spesialpriser for festivaldeltakere: Enkeltrom kr. 500,- pr. døgn (Ordinær pris kr. 1095,-) dobbelt-rom kr. 650,- pr. døgn (ordinær pris kr. 1650,-).
HOTELL FØNIX, Dronningensgate 19, tlf: 42 59 57 har priser fra kr. 400,- for enkeltrom og kr. 550,- for dobbeltrom.

FILMLITTERATUR:

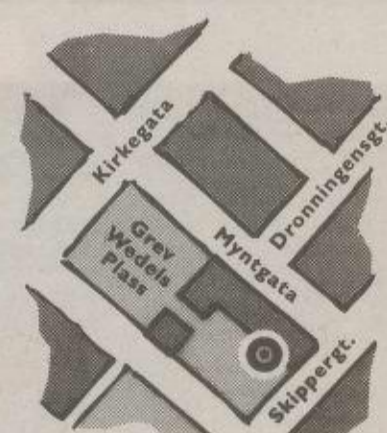
Festivaldeltakere får rabatter på filmbøker hos Olaf Norli Bokhandel i Universitetsgata og Tronsmo i Christian Augustsgt. 19.

hvor
Rockefeller
er:

⊙ her!

hvor
Cinemateket
er:

⊙ her!

FILMFEST OSLO

FESTIVALKONTOR/INFO:

Rockefeller Music Hall, Torggata 16, inng. Mariboegate, tlf: 20 32 32.

Festivalsjef/Festival Director: Tommy Lørdahl, Programsjef/Program Director: Tommy Lørdahl, Markedsansvarlig/Marketing Director: Vibeke Christensen, Filmkordinator/Film Coordinator: Vibeke Christensen.

Festivalkomite: Tommy Lørdahl, Vibeke Christensen, Jori Hovdenakk, Halvor Bodin.

Andre medarbeidere: Nathalie Bolin, Bendik Grossman, Arild Jørgensen, Halvor Halvorsen, Anne Mette Johnsen, Nina Ålkan, Espen A. Irgens, Line Sandmark, Marianne Tveit, Erik Ljunggren, Tage Bjørkelid, Reidar Bratsberg, Torkil Setervadet.

TAKK TIL:

Dagbladet, KA Trykk, Royal Christiania Hotel, Stockholm Film Festival, ASG Norge, Norsk Kortfilmfond, Norsk Kino- og Filmfond, Kommunens Filmsentral, Fidalgo Film, Cinemateket, NRK, Statoil Norge AS, Norli Bokhandel, Tronsmo, Ludvik Restaurant, Fenix Hotel, Norsk Filminstitutt, Statens Studiesenter for Film, Norsk Film, Kampen Verksted, Jean Balfour Films Limited, Titanus Distribuzione S.E.A., Perfect Feature Ltd, SC Entertainment, August Entertainment, The Sales Company, Ital, K. Films, Italtoons Corporation, ICA, The Blum Group, Argos, Testuo II Head Office/F2 Co., Ltd, Leon The Pig Farmer, Lynch/Frost Production, Worldvision Enterprises (UK), Manifesto Film Sales, Dino De Laurentis Communications, James H. Stark, State LTD, Mute Records, Richard Bell, Angela Conway, Plateproducentene, Kassettavgiftsfondet, Truels Zeiner-Henriksen, Lysverket, Aslak Dørum, Anders Elvik, Ignas Schymius, Gitt Schymius, Petter Mattsson, Arne Svengen, Dag Serlie

Programavis FILMFEST OSLO

Programavisredaksjon: Tommy Lørdahl (ansv.red), Jori Hovdenakk, Vibeke Christensen, Halvor Bodin, Marius Renberg
Avis layout/repro, plakat, logo, t-skjorte, etc.: Subtopia Trykke Dagbladet, Satsutkjøring: Typehuset, Dagbladet. Distribusjon: Natt og Dag.

PROGRAM OVERSIKT:

obs: Forbehold om endringer i Programmet

TIRSDAG
24 nov.

FESTIVAL START
Rockefeller
Kl: 18:30

BOB ROBERTS
Rockefeller
Kl: 18:30

ARMY OF DARKNESS
Rockefeller
Kl: 22:30

ONSDAG
25 nov.

ON THE AIR • Episode 1
Rockefeller
Kl: 16:30

A BRIEF HISTORY OF TIME
Rockefeller
Kl: 18:00

LEON THE PIG FARMER
Rockefeller
Kl: 20:30

BRAINDEAD
Rockefeller
Kl: 23:00

BOB ROBERTS
Cinemateket
Kl: 17:00

THE TUNE
Cinemateket
Kl: 19:00

ARMY OF DARKNESS
Cinemateket
Kl: 21:00

TORS DAG
26 nov.

ON THE AIR • Episode 2 & 3
Rockefeller
Kl: 16:30

A REALLY SHORT STORY
Rockefeller
Kl: 18:00

SWOON
Rockefeller
Kl: 20:30

DUST DEVIL
Rockefeller
Kl: 23:00

IN THE SOUP
Cinemateket
Kl: 13:00

LEON THE PIG FARMER
Cinemateket
Kl: 15:00

STEPPING RAZOR – RED X
Cinemateket
Kl: 17:00

A BRIEF HISTORY OF TIME
Cinemateket
Kl: 19:00

BOB ROBERTS
Cinemateket
Kl: 21:00

FRIDAG
27 nov.

ON THE AIR • Episode 4 & 5
Rockefeller
Kl: 16:30

IN THE SOUP
Rockefeller
Kl: 18:00

ROMPER STOMPER
Rockefeller
Kl: 20:30

TETSUO I – THE IRON MAN
Rockefeller
Kl: 23:00

TETSUO II – BODY HAMMER
Rockefeller
Kl: 01:00

A BRIEF HISTORY OF TIME
Cinemateket
Kl: 13:00

A REALLY SHORT STORY
Cinemateket
Kl: 15:00

SWOON
Cinemateket
Kl: 17:00

EDWARD II
Cinemateket
Kl: 19:00

BRAINDEAD
Cinemateket
Kl: 21:00

LØRDAG
28 nov.

SEMINAR: FILM / MUSDIKK VIDEO
Med det Engelske filmselskapet 'STATE'
Kl: 11:00

ON THE AIR • Episode 6 & 7
Rockefeller
Kl: 16:30

STEPPING RAZOR – RED X
Rockefeller
Kl: 18:00

THE TUNE
Rockefeller
Kl: 20:30

AKIRA
Rockefeller
Kl: 23:00

ROMPER STOMPER
Cinemateket
Kl: 19:00

DUST DEVIL
Cinemateket
Kl: 21:00

SØNDAG
29 nov.

ON THE AIR • Hele serien, 7 Episoder
Rockefeller
Kl: 12:00

DARWIN
Rockefeller
Kl: 17:00

NERO
Rockefeller
Kl: 19:00

EDWARD II
Rockefeller
Kl: 21:30

obs: Forbehold om endringer i Programmet

BILLETTER: Billetter fåes kjøpt på alle postkontor, Ticketmaster og TM-utsalg. Billetter pr. forestilling: 40,- Husk medlemskort: kr. 25,- Totalkort kr. 500,- (inkl. medlemskort, adgang til alle forestillingene og seminar). Husk 18 år leg. plikt. Sorry kids! For mer info om billettsalg se side 4.

BOB ROBERTS

Rockefeller tir. 24.11. Kl. 18.30

Cinemateket ons. 25.11. Kl. 17:00 & tor. 26.11. Kl. 21.00

TIM ROBBINS:

BOB ROBERTS

Tim Robbins kunne feire dobbel suksess i Cannes i år. Han fikk skuespillerprisen for sin innsats i Robert Altmans "The Player", og han fikk topp respons for sin regidebut, der han også spiller tittelrollen, "Bob Roberts".

Det er senatsvalg i Pennsylvania, 1990. Kandidatene er den konservative sleipe folkesangeren Bob Roberts og den liberale Brickley Paiste (Gore Vidal).

"Bob Roberts" er en frisk satire over amerikansk politikk. Tim Robbins avslører like effektivt politiske myter her, som han avslører filmverdenen i "The Player". Tim Robbins viser klart at han har lært noen regiknep av veteranen Altman, og benytter seg av samme filmfotograf, Jean Lépine.

Politikeren/folkesangeren nøler ikke med å stjele/snu vendinger fra politiske motstandere som Bob Dylan, Malcolm X, osv. Skitne knep, sex og doprykker, fordelaktige attentat. Råfesterlige parodier på nyhetsdekning i TV (Susan Sarandon, James Spader). I kampen for tradisjoner og reaksjonær makt er alle knep tillatt.

ROSA (kortfilm)

ROSA

Belgia 1992
13 minutter

Regi: Peter Greenaway
Foto: Sacha Vierny
Musikk: Béla Bartók
Koreografi: Anne Teresa De Keersmaeker
i samarbeid med Jean-Luc Ducourt

Dansere: Fumiyo Ikeda,
Nordine Benchori

Venezia Film Festival
Stockholm Film Festival
Prisbelønt på
dansefilmfestival IMZ

PETER GREENAWAY:

Estetisk fullkommen overføring av dans til lerrett i regi av Peter Greenaway. Et uforklarlig møte mellom en gutt og ei jente i foajéen til Ghents operahus er blitt en stilfull meditasjon over kjærlighetens "tristesse". Fotografert i svart/hvitt cinemascope. Mer ny film av Peter Greenaway ("Darwin") se s. 17

rosa

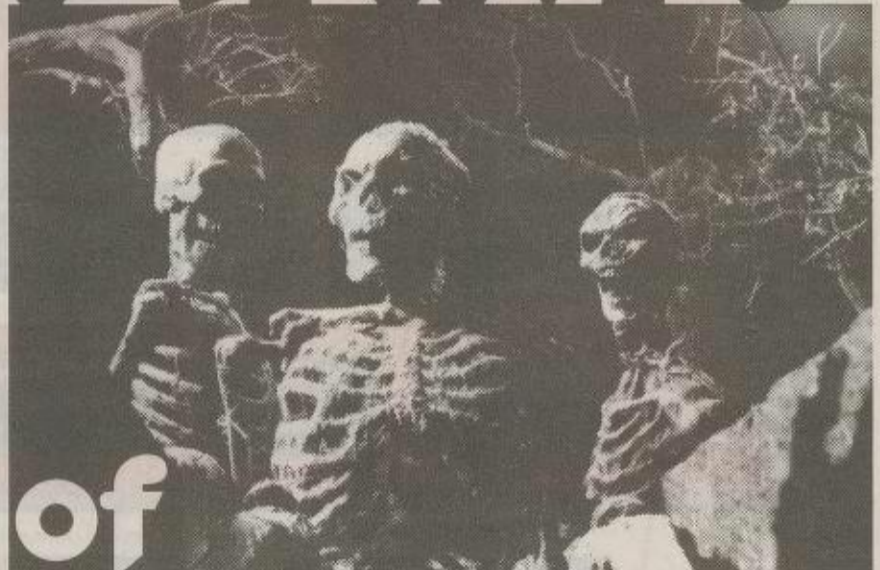
ARMY OF DARKNESS

Rockefeller tir. 24.11. Kl. 22.30

Cinemateket ons. 25.11. Kl. 21.00

SAM RAIMI:

ARMY

of darkness

FilmFest Oslo kan invitere til Skandinavia-premiere på Sam Raimis "Army Of Darkness". 10 år etter den forfriskende "Evil Dead", 5 år etter den superville "Evil Dead 2", får vi endelig vite mer om Ash's (Bruce Campbell) skjebne etter krasjlandingen inn i 1300-tallet med sin '73 Oldsmobile, en motorsag og et gevær.

Skal Ash ta raskeste vei tilbake, eller vil han opptre som edel ridder for å redde Sheila og resten av innbyggerne på slottet? Kan han stanse truslene utenfra, bl.a. en hær av sverdsvingende skjeletter?

Mindre gore og horror enn tidligere, men stappfullt av effekter, mye svart humor i eventyrlig Monty Python-stil. Evil Monty Python. Tydelige referanser til Ray Harryhausens "Jason And The Argonauts"

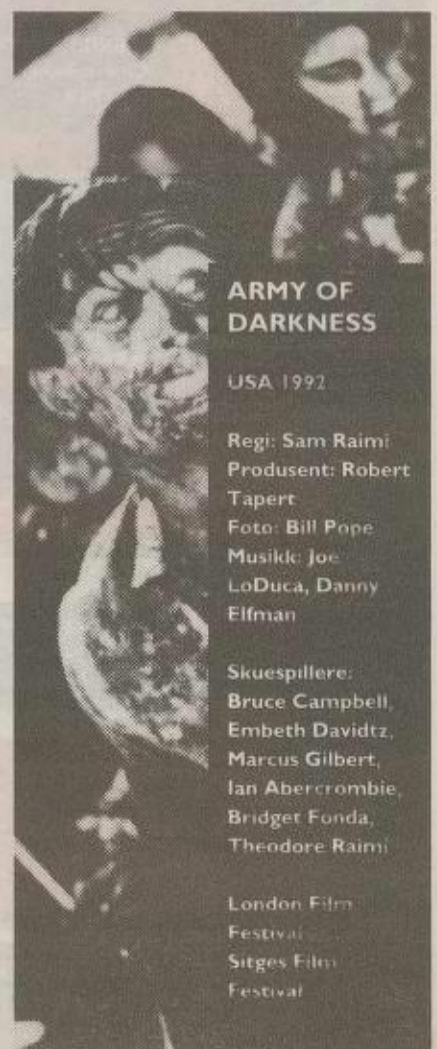
Filmen vil bli vist i regissørens originalutgave, litt lengre og med annen slutt enn den som vil få kinopremiere i USA på grunn av inngrep fra distributøren.

Fantasifull eventyrkomedie, med spennende spesialeffekter.

Sam Raimi
Født 1957

Filmer:

- 1982: Evil Dead
- 1985: Crimewave
- 1987: Evil Dead 2: Dead By Dawn
- 1990: Darkman
- 1992: ARMY OF DARKNESS

ARMY OF DARKNESS

USA 1992

Regi: Sam Raimi
Produsent: Robert Tapert
Foto: Bill Pope
Musikk: Joe LoDuca, Danny Elfman

Skuespillere:
Bruce Campbell,
Embeth Davidtz,
Marcus Gilbert,
Ian Abercrombie,
Bridget Fonda,
Theodore Raimi

London Film Festival
Sitges Film Festival

A BRIEF HISTORY OF TIME

Rockefeller ons. 25.11. Kl. 18.00

Cinematket tor. 26.11. Kl. 19.00 & fre. 27.11. Kl. 13.00

ERROL MORRIS:

a brief history of TIME

“Jeg ble født 8. januar 1942, nøyaktig 300 år etter Galileos død. Jeg regner med at cirka 200.000 andre barn ble også født den dagen. Jeg vet ikke om noen av dem seinere ble interessert i astronomi.”

Stephen Hawking er i dag verdens mest berømte professor. Han besitter det samme læresetet som Isaac Newton hadde, ved universitetet i Cambridge.

Hans bok **“A Brief History Of Time”** har ligget lengre på bestselgerlistene i England enn noen annen bok. På verdensbasis har den solgt mer enn 6 millioner eksemplarer, på mer enn 30 språk.

Det er en liten bok, men ingen lettest roman, den behandler matematikk, fysikk og vitenskap på svært høyt nivå. Den presenterer teorier om universets tilblivelse. Hvor kommer vi fra? Hvor går vi? De svarte hullene. The Big Bang. Stephen Hawking blir sammenlignet med **Albert Einstein** og Sir Isaac Newton.

Stephen Hawking, ble i 20-årsalderen rammet av en sykdom som framkalte muskellammelser. Han sitter i rullestol, og må prate via en snakkende datamaskin.

Filmskaperen Errol Morris ble berømt for sin utrolige dokumentarfilm **“The Thin Blue Line”**, som medvirket til at en fyr, uskyldig dømt for mord, ble sluppet løs. Nå som dengang allierer han seg med verdens beste fotografer og får kreativ lydbistand fra den effektfulle komponisten **Philip Glass**.

Errol Morris’ **“A Brief History Of Time”** er en glimrende dokumentarfilm, spennende og fascinerende meditasjon over Stephen Hawkings liv og arbeid. Morris begynte sjøl sine studier med filosofi og vitenskap. Han begynte med film via en stadig økende interesse for

massemordere. Errol Morris’ neste prosjekt kan bli **“The Trial Of The King Boots”**, en historie fra virkeligheten om en hund som ble stilt for retten anklaget for mord i Detroit 1984.

Christopher Walken vil gjerne spille hundens advokat.

Velkommen til en kosmisk filmkveld!

A BRIEF HISTORY OF TIME

England 1992
80 minutter

Regi: Errol Morris
Foto: John Bailey, Stafan Czapsky
Musikk: Philip Glass
Basert på Stephen Hawkings bok.

Sundance Film Festival
Berlin Film Festival
Stockholm Film Festival

LEON THE PIG FARMER

Rockefeller ons. 25.11. Kl. 20.30

Cinematket tor. 26.11. Kl. 15.00

GARY SINYOR og VADIM JEAN:

leon the pigFARMER

Jubel i Venezia da de to unge engelske

debutantene fikk kritikernes pris.

Til topps gikk de også på filmfestivalen i Edinburgh tidligere i høst.

Leon Geller er en ung jøde som bl.a. lider av kronisk ærlighet. Ved en tilfeldighet får han vite at hans far ikke er hans virkelige far p.g.a. noe kluss med kunstig inseminasjon. Leons far viser seg å være en griseoppdretter i Yorkshire. Leon sjøl får inspirasjon til å teste ut en spesialkrysning: verdens første kosher-gris.

Filmen er full av komiske elementer, scenene på gården er stor humor. Humor blir det også i den perfekte Leons møte med naboenta Lisa, og den mer eksotiske Madeleine.

“Leon The Pig Farmer” er Englands første jødiske komedie. Den er også Englands første virkelige independent-produksjon etter mønster fra sine amerikanske kolleger. 40 forskjellige investorer la 40 000 kroner hver i potten i, 6 mill. totalt til en film med et opprinnelig budsjett på 30 mill. Filmens utseende er upåklagelig.

“Leon The Pig Farmer” er blitt en herlig forfriskende engelsk komedie!

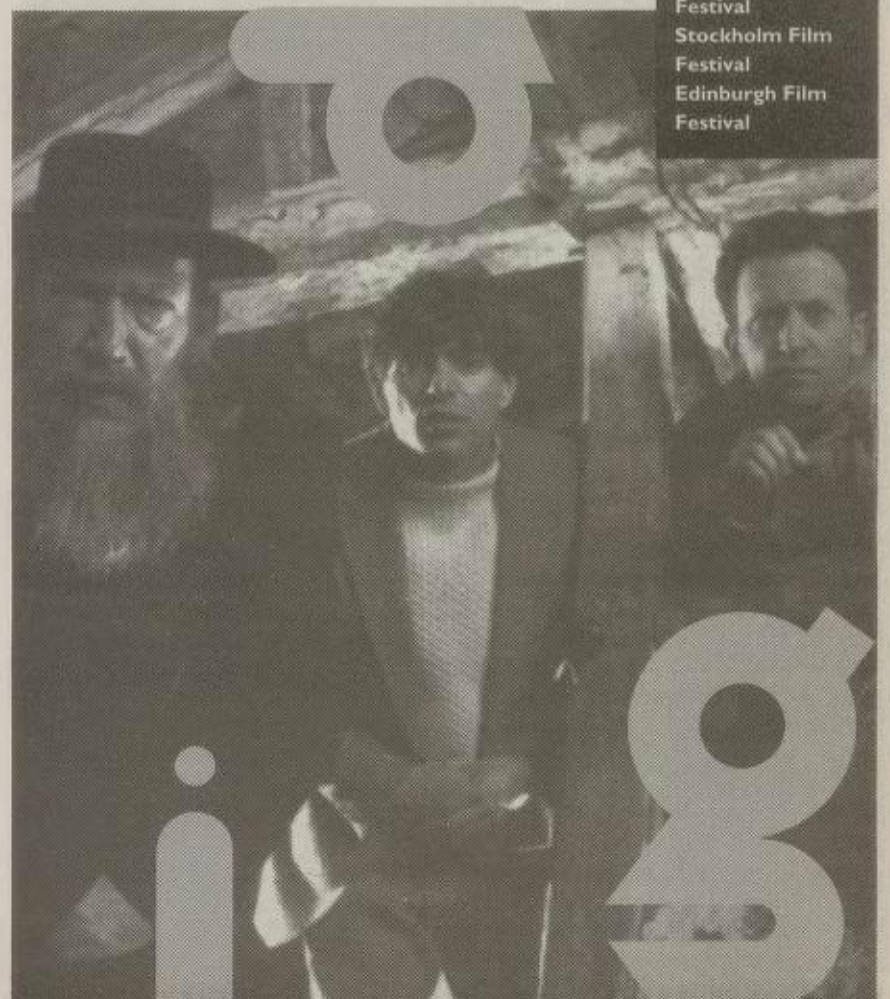
LEON THE PIG FARMER

England 1992
102 minutter

Regi: Gary Sinyor og Vadim Jean
Produksjon: Leon The Pig Farmer
Foto: Gordon Hickie
Musikk: John Murphy, David Hughes

Skuespillere: Mark Frankel, Janet Suzman, Brian Glover, Connie Booth, David De Keyser, Maryam D’Abo, Gina Bellman

Venezia Film Festival
London Film Festival
Stockholm Film Festival
Edinburgh Film Festival

BRAINDEAD

Rockefeller ons. 25.11. Kl. 23.00
Cinematket fre. 27.11. Kl. 21.00

PETER JACKSON:

BRAIN

DEAD

Bad Taste-orgie og rå splatter-humor. Peter Jackson fra New Zealand kan presentere den blodigste blodlignende væske, 3000 liter ialt, er utnyttet til siste dråpe.

Det overførte virus, utvikler seg til ufattelige sår, og sonnen forsøker etter beste evne å hjelpe sin pleietrengende mor. Henners behov for røtt kjøtt blir patnerende.

Når Peter Jackson skal lage en zombie-film, så ønsker han å gjøre en skikkelig jobb. Leonels siste utvei i det anarkistiske kaoset blir en roterende gressklipper.

Helvete er løst! Må sees for å trost! Rå latter og stor applaus i Cannes og Sirges.

Leonels tur med et zombiebarn i småbyens tekepark, er røffelig. Grotesk og festlig. Krever humoristisk sans.

Peter Jackson
Født Halloween 1961
Filmer:

1988: Bad Taste
1990: Meet The Feebles
1992: BRAINDEAD

BRAINDEAD

New Zealand 1992
104 minutter

Regi: Peter Jackson
Foto: Murray Milne
Musikk: Peter Dasant

Skuespillere: Timothy Balme, Diana Penalver, Elizabeth Moody, Ian Watkin, Brenda Kendall

Sitges Film Festival
London Film Festival

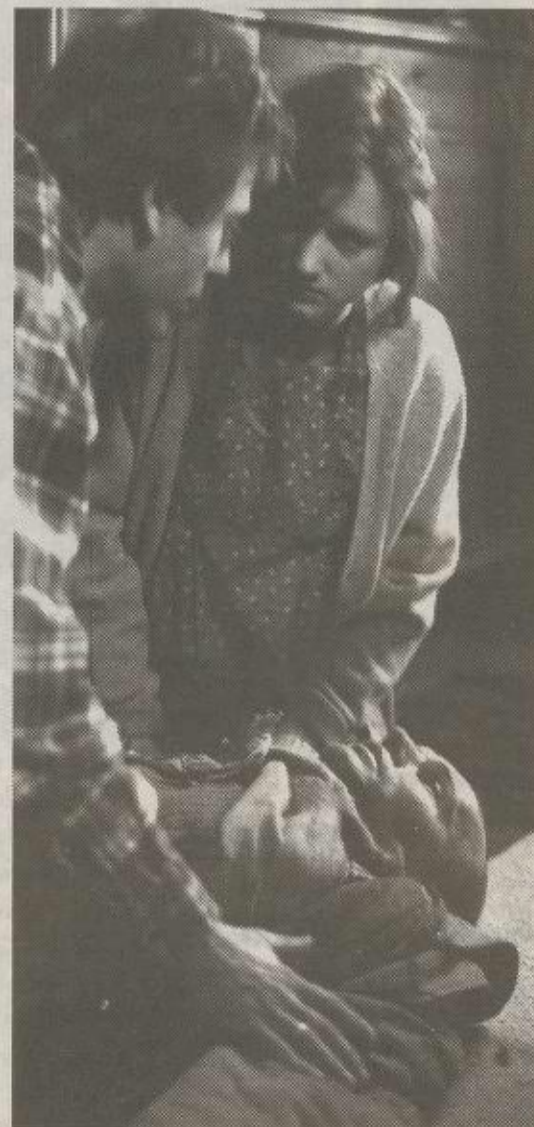
A REALLY SHORT STORY

Rockefeller tor. 26.11. Kl. 18.00
Cinematket fre. 27.11. Kl. 15.00

RAFAL WIECZYNSKI:

A REALLY SHORT STORY

ABOUT LOVE, KILLING AND STILL ANOTHER FEELING

En kvinne elsker to svært forskjellige menn som begge er overbevist om at de er forelsket i henne. Hun velger alltid den andre.

En sentimental, bitter og følelsesladet komedie i et land som ikke lenger klarer å sette pris på livets verdier eller klarer å bruke sin energi.

Rafal Wiczynski, filmens 23 år gamle regissør, beskriver dette totale kaos med lystig villskap.

Filmen "A Really Short Story" er en bevisst referanse til Krysstof Kieslowskis filmer basert på de ti bud, "Dekalog"-serien. Rafal Wiczynski vil ikke være så tydelig, og mener våre handlinger ofte styres av tilfeldigheter og enkle reflekser. Rafal gikk fortsatt på filmskolen i Lodz da han laget filmen. Da han presenterte sin idé for lærere og medelever, prøvde de å overtale ham til å la være. Han lånte noen penger og fikk laget en 42 minutter lang 16mm-film. Filmen ble vist i Frankrike, der distributører oppmuntret ham til å utvide filmen til en 90-minutters film.

Til tross for sin unge alder, har Rafal allerede hatt mange skuespillerroller både innen teater og film. Han begynte på filmskolen i Lodz bare 19 år gammel. Nå fire år seinere, har han debutert med en film som har fått oppmerksomhet på mange filmfestivaler, han har

vært med på å starte Polens første uavhengige filmselskap, og hans film distribueres via et kontor i Paris.

"A Really Short Story...." er en vellykket komedie. "Det er ikke lett å drepe eller å bli forelsket", sier Wiczynski, "ofte blir resultatene enten sørgelige eller morsomme."

A REALLY SHORT STORY

A REALLY SHORT STORY ABOUT LOVE, KILLING AND STILL ANOTHER FEELING

Polen 1992
100 minutter

Regi: Rafal Wiczynski
Produksjon: Focus Producers
Foto: Andrzej J. Jaroszewicz
Musikk: Maciej Korczak-Stawujak
Skuespillere: Katarzyna Weglicka, Mariusz Czajka, Tomasz Sapryk

Venezia Film Festival
Stockholm Film Festival

SWOON

Rockefeller tor. 26.11. Kl. 20.30
Cinamateket fre. 27.11. Kl. 17.00

TOM KALIN:

Swoon

"Swoon" handler om to 18 år gamle gutter i Chicago. Nathan Freudenthal Leopold Jr. og Richard A. Loeb var begge sønner av velstående jødiske familier. I 1924 kidnappet og myrdet de en 14 år gammel gutt, Bobby Franks, nærmest for å få en intellektuell stimulans av handlingen. Begge ble tatt, stilt for retten og dømt til 99 år pluss livstids fengsel. Saken er berømt i amerikansk rettshistorie, og forsvarsadvokaten var den kjente Clarence Darrow. Han var tidlig ute med å bringe inn nye radikale psykoanalytiske og kriminologiske teorier. Han inviterte bl.a. Sigmund Freud til å analysere sine klienter.

Leopold/Loewe-saken har inspirert filmskapere tidligere. I 1948 laget Alfred Hitchcock "The Rope", i 1959 laget Richard

Fleischer "Compulsion" med Orson Welles som forsvarsadvokaten.

"Saken var mørk og innviklet. De drepte en gutt, de hadde et seksuelt forhold, og de byttet sex mot kriminelle handlinger. Leopold var svært forelsket i Loeb. Richard var en sosiopat, i stand til å forføre folk til sitt synspunkt, men ikke særlig seksuelt motivert. Han brukte sin seksuelle sjarm ved å si til Nathan, " Hvis du blir med meg på disse kriminelle aktivitetene, så skal du få bruke meg seksuelt". En slags klassisk SM med makt og underkastelse, men på en måte der begge var herskere og begge var slaver. Jeg tror ikke at forbrytelsen kom direkte fra deres seksualitet, men det var en link."

Tom Kalins film er kontroversiell, og en estetisk nytelse i Ellen Kuras's prisbelønte svart/hvitt foto, med referanser til Bruce Webers bildespråk.

Filmen er utrolig nok produsert for mindre enn en million kroner.

Tom Kalin har tidligere laget AIDS-kortfilmen "They Are To Vision Altogether", pluss produsert AIDS-filmer og annet undervisningsmateriale.

Ordet "Swoon" har røtter tilbake til 1290, og kan bety en dyp god søvn, en ekstatiske romantisk tilstand, hoverende åndelighet, eller det å besvime av skrekk eller ekstase.

SWOON
USA 1992
90 minutter

Regi, manus, klipp: Tom Kalin
Produksjon: Intolerance Productions Inc.
Produsent: Christine Vachon
Foto: Ellen Kuras
Musikk: James Bennett
Skuespillere: Daniel Schlachet, Craig Chester, Ron Vawter, Michael Kirby, Michael Stumm, Valda Z. Drabia, Nathalie Stanford.

Sundance Film Festival
Berlin Film Festival
Stockholm Film Festival

DUST DEVIL

Rockefeller tor. 26.11. Kl. 23.00
Cinamateket lør. 28.11. Kl. 21.00

RICHARD STANLEY:

Richard Stanley, den 27-årige

regissøren av "Hardware",

fortsetter sine vandringer i

merkelige landskap med sitt

nye fantastiske filmeventyr

"Dust Devil".

"Hvordan kan du kategorisere en film som handler om politikk og magi? Jeg tror jeg har forandret dette digre tørre ørkenlandskapet til et landskap av drømmer mer enn noe annet. I hvertfall er det veldig nært det jeg sjøl drømmer om natten...."

En virkelig masse-morder fungerte som inspirasjon for historien om filmens drapsmann.

Stanley er inspirert av forfattere som Lovecraft, Ballard og Bulgakov, og filmskapere som Tarkovski, Jodorowsky, Pasolini, Argento og Leone. I "Dust Devil" spesielt sistnevnte.

"Jeg elsker digre landskap og store farger. Fohåpentligvis har vi satt sammen en forestilling som kunne vært kalt "Once Upon A Time In Africa".

Det er sommer, vi er i Namibia-ørkenen..Den vesle byen får besøk av en spesiell gjest. En helgen, en erobrere, en soldat, han vil samle sine ofres sjeler, han vil danse på virkelighetens grenser.

I "Dust Devil" utvikler Richard Stanley den visuelle kraft han presenterte i "Hardware". Rått og brutalt.

RICHARD STANLEY

Filmer:
1990: Hardware
1992: DUST DEVIL

Dust Devil

DUST DEVIL

England 1992
90 minutter

Regi, manus: Richard Stanley
Produksjon: The Palace Film Co.
Produsent: JoAnne Sellar
Foto: Steve Chivers
Musikk: Simon Boswell

Skuespillere: Robert Burke, Chelsea Field, Zakes Mokae, Marianne Sägebrecth

Stockholm Film Festival

Skandinavias mest spennende brilleforretning på Karl Johan

J.P. Gaultier - like rå på briller som på klær

Gaultier henter sin inspirasjon i James Bond-filmer, på loppemarkeder, hos Salvador Dali og i high-tech konstruksjoner - og blander gjerne alle impulsene i én og samme brilleinnfatning. Nok til å skremme vannet av de fleste i Europas borgerlige motemiljøer.

Lar du deg begeistre fremfor å irritere, kan du glede deg mye i vår nye forretning på Karl Johan. Her finner du Skandinavias største utvalg i briller fra Gaultier. Med de to andre utvalgte kolleksjonene fra Giorgio Armani og Alain Mikli, har du ca. 1000 sofistikerte modeller å velge blant. Det er første gang i Skandinavia disse komplette kolleksjonene presenteres samlet. Våre fargekonsulenter hjelper deg gjerne med å finne brillefasongen og fargene som passer din ansiktsform og dine naturlige farger best.

Velkommen til Skandinavias mest spennende optiske forretning!

KROGH OPTIKK

KARL JOHANS GT. 13. TLF. 33 67 53

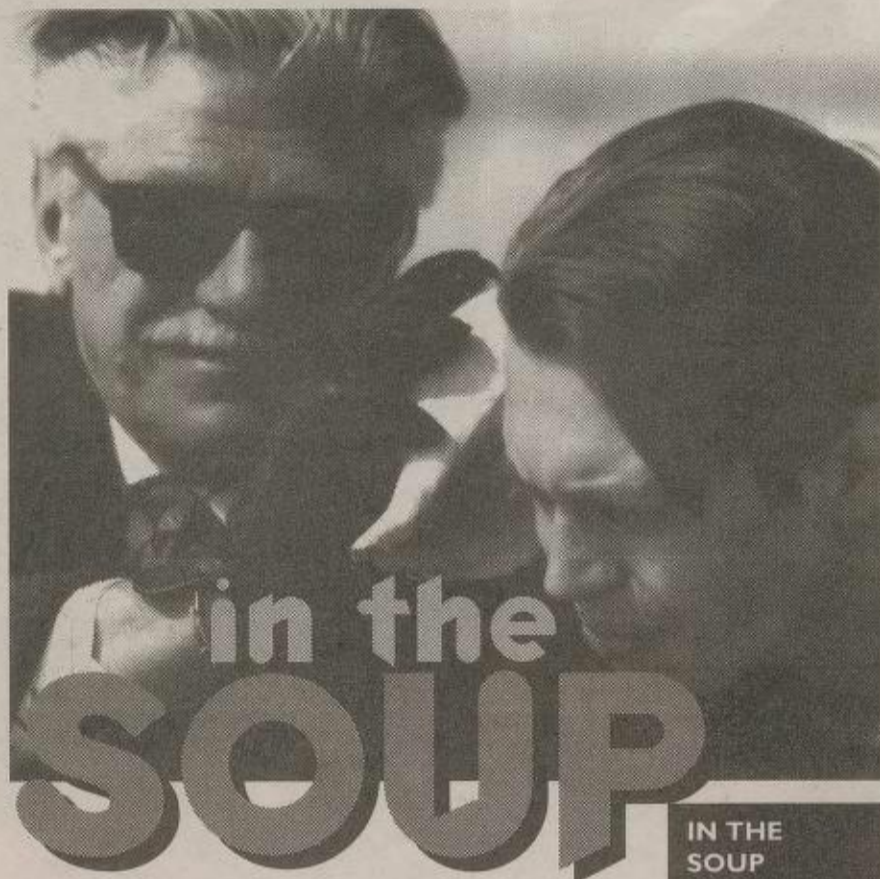
/ 33 22 69.

Jean Paul
GAULTIER

IN THE SOUP

Rockefeller fre. 27.11. Kl. 18.00
Cinamateket tor. 26.11. Kl. 13.00

ALEXANDRE ROCKWELL:

Smakfull, morsom filmsuppe, med spor av Jim Jarmusch, som også deltar i en sprø liten birolle.

"In The Soup" handler om unge håpefulle Adolpho Rollo, som gjerne vil bli filmregissør, og drømmer om framtidige storfilmer. Uten penger, mangler cash bl.a. til husleie. I et siste desperat utspill setter han inn en annonse for å få solgt sitt 500-siders monumentale manus til høystbydende. Helt uventet svarer en gammel smågangster. Han lover å finansiere Adolphos filmer, og før Adolpho har fått summet seg, har den gamle Joe stjålet en bil, brutt seg inn i en leilighet, mottatt noe tyvgods og fått ham presentert for den vakre nabojenta.

"Filmen er løst basert på mine egne erfaringer da hendelser løp ut av kontroll. Jeg bodde i New York og forsøkte å få laget min første film, "Lenz". Mitt hode var fullt av Dostojevski, og lommene inneholdt bare vekslpenger.

Jeg bestemte meg for å selge min saksofon for å kjøpe mer film. En smågangster svarte på annonsen. Han spurte hvor mye jeg trengte til filmen, og jeg gjettet 50 000 kroner. Uten å nøle ga han meg hele beløpet. Frank ble min første "produsent".

Min film handler om to svært forskjellige mennesker som blir kastet hodestups opp i en suppe sammen, og hvordan den erfaringen ender opp med å forandre dem mer enn de noensinne kunne tenkt seg. Når jeg tenker tilbake på mine egne erfaringer, husker jeg at det kunne være skremmende, men det var også det som førte meg ut av en teoretisk verden."

Filmen fikk pris for beste film ved årets Sundance Film Festival.

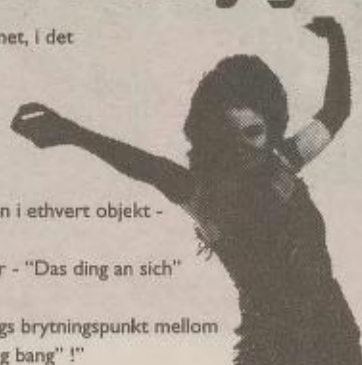
KORTFILM:

sugar candy girl

"Jeg prøver her å spille samfunnet, i det at jeg speiler meg selv som kunstner og menneske. -En subtil lek med symboler og propaganda der hver detalj er meningsbærende.

Jeg søker å formidle skjønnheten i ethvert objekt - en shizofren kakafoni av ulike estetiske uttrykksmidler - "Das ding an sich" så å si.

Man kan også si at den er et slags brytningspunkt mellom skapelsesberetningen og "the big bang" !"

IN THE SOUP

USA, 1991.
93 minutter

Regi: Alexandre Rockwell
Produsent: Jim Stark
Manus: Alexandre Rockwell, Tim Kissell
Foto: Phil Parmet
Musikk: Mader

Skuespillere: Steve Buscemi, Jennifer Beals, Seymour Cassel, Jim Jarmusch, Carol Kane, Rockets Redglare

Venezia Film Festival
London Film Festival
Sundance Film Festival
Stockholm Film Festival

SUGAR CANDY GIRL

Regi: Kristin Seim
Buflod
Foto: Mathias Armand
Produksjon: Kristin Seim
Buflod
Musikk: Håvid Engmark

Format: U-matic

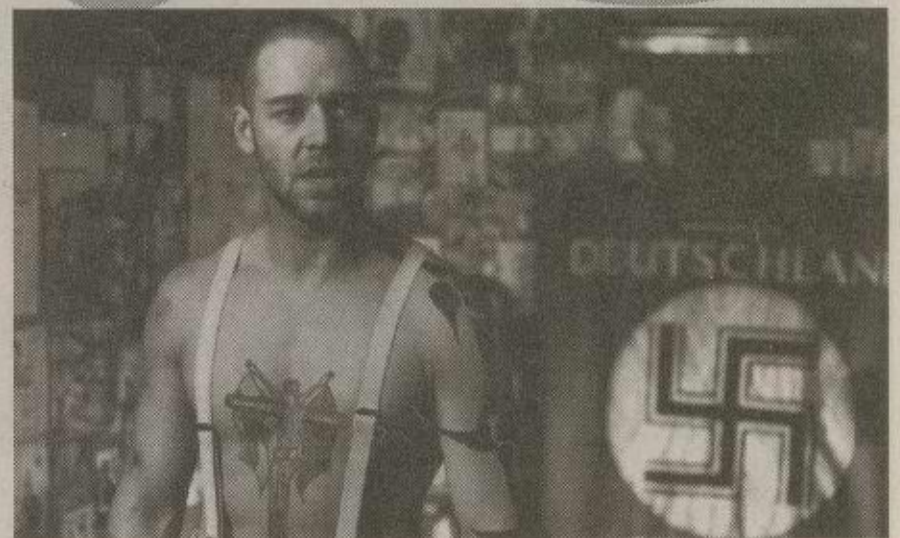
Modell: Eirin Forsberg
Regissør: Halvdan Ludvig Buflod

ROMPER STOMPER

Rockefeller fre. 27.11. Kl. 20.30
Cinamateket lør. 28.11. Kl. 19.00

GEOFFREY WRIGHT:

ROMPER STOMPER

Opprør, bråk, vold og sex.

"Romper Stomper" er et rått

action-drama om nynazist-skins i

Melbourne, Australia. Geoffrey

Wrights debutfilm er

kontroversiell og dristig. Full av

energi og autentisk sub-kultur.

Rock 'n' roll.

Deres terror mot sine vietnamesiske naboer blir uventet og effektivt gjengjeldt, ny-nazistene må flykte for sine liv. Gruppen er iferd med å splittes, men lederen er villig til å dø i kamp.

"Jeg ønsket å lage en historie som kan avsløre den patetiske, personlige sårbarheten til unge ny-nazister og minne dem om at uansett hva de tenker, så er de primært motivert av en dyp sans av utilstrekkelighet."

Screen International: "This clever, sane, funny, exciting film is a must-see for cinéastes."

Filmen har vakt oppsikt, dels for sine åpenbart sterke filmkvaliteter, dels på grunn av sitt tema. Noen kaller den en råbra anti-rasistisk film, andre frykter den kan tolkes i andre retninger. Geoffrey Wright velger å la publikum få trekke sine egne konklusjoner.

"Romper Stomper" har blitt nominert til det australske filminstituttets priser for beste film, beste regi, beste mannlige hovedrolle og birolle, beste klipp, beste kostymer, beste scenografi, beste lyd og beste musikk.

ROMPER STOMPER

Australia 1992
94 minutter

Regi, manus: Geoffrey Wright
Produsenter: Daniel Scharf, Ian Pringle
Foto: Ron Hagen
Musikk: John Clifford White

Skuespillere: Russell Crowe, Daniel Pollock, Jacqueline McKenzie

London Film Festival
Stockholm Film Festival

FILMFEST OSLO

24 - 29 NOVEMBER 1992

TETSUO I: THE IRON MAN
Rockefeller fre. 27.11. Kl. 23.00

TETSUO II: THE BODY HAMMER
Rockefeller fre. 27.11. Kl. 01.00

SHINYA TSUKAMOTO:

tetsuo I: THE IRON MAN

“Tetsuo I: The iron Man” er en rå japansk cyberpunk-thriller, en techno body horror film som har blitt sammenlignet med “Eraserhead” (David Lynch), “Videodrome” (David Cronenberg) og “Evil Dead” (Sam Raimi).

Med et sterkt bevegelig foto følger vi en ung metall-fetisjist som kobler metalldele til sin egen kropp. Etter å ha blitt kjørt ned av en bil får han nye merkelige krefter og kroppen starter en smertefull mutasjonsprosess til et nytt metallmenneske. Paret i bilen gjennomgår samme prosess. Angst og apokalypse. Svart humor og rå metallsex. Hypnotisk industriell musikk. Sterkt sensuelt uttrykk.

Forfatteren William Gibson: "IRON MAN is primal 21st century cinema, a pure manga sensibility transferred to the screen with gorgeously deranged energy. Shinya Tsukamoto is a genuinely visionary film-maker"

NME: "Avant-garde cinema has never been so much fun, and Tsukamoto is a director for the future."

The New York Times: "The film suggests a David Cronenberg fantasy reimagined as the cinematic equivalent of grungy industrial rock music, and is driven by a perverse sense of humor."

City Limits: "Tetsuo is the sickest, trashiest and funniest movie you will see this year."

TETSUO I: THE IRON MAN

Japan 1989/91
67 minutter

Regi, produsent, manus, klipp, foto, produksjonsdesign, spiseeffekter:
Shinya Tsukamoto
Musikk: Chu Ishikawa

Skuespillere:
Tomoroh Taguchi, Kei Fujiwara, Nobu Kanaoka, Shinya Tsukamoto

Sitges Film Festival
Pluss en lang rekke festivaler i USA og Europa

SHINYA TSUKAMOTO:

tetsuo II: THE BODY HAMMER

"Tetsuo II: The Body Hammer" er ingen fortsettelse av "Tetsuo I: The Iron Man". I den nye filmen utvikles idéene fra den første filmen, og den er en større produksjon i farger, med en helt ny setting og situasjon.

Filmens hovedpersoner er Taniguchi, en mann hvis raseri fører til at en del av hans kropp muteres til en metall cyber-gun, og Guy, lederen av en skinheadgruppe. Alvorlige konfrontasjoner. Krig.

Shinya Tsukamoto har i Tetsuo II forsøkt å skape en følelse av verdens ende som sitt hovedmotiv, og demonstrerer at ødeleggelse kan være vakkert.

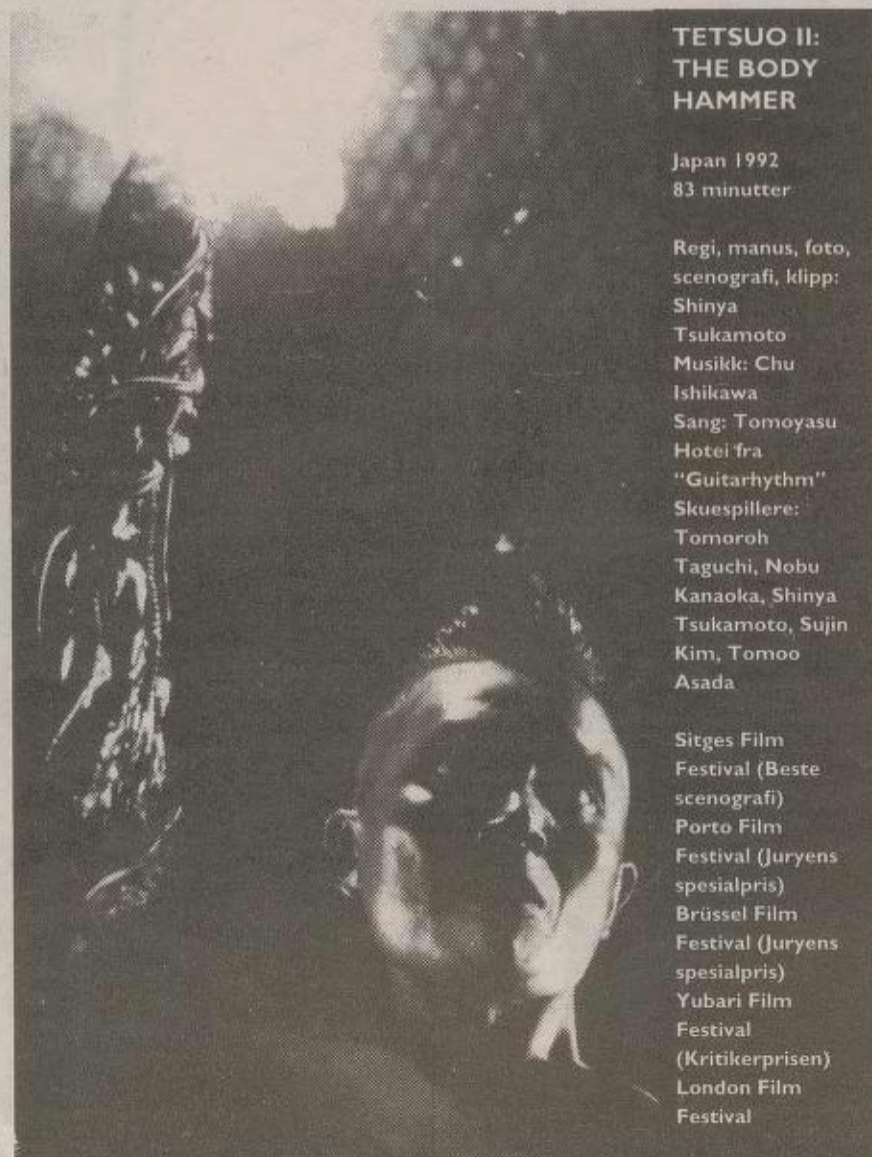
Forfatteren William Gibson: "BODY HAMMER is brilliant, twisted, relentlessly kinetic - everything we'd expect from the maker of the cult classic IRON MAN - but also have images

to equal the best work of Cronenberg or Ridley Scott. A masterpiece.

Alejandro Jodorowsky ("Santa Sangre"): "TETSUO II is a film with a difference, by a real director, a director capable of inventing his own camera movements, his own editing of images, his own colours, his own mythology, his own style of narrative. He is inventing a cinema anew. His fantasy is more real than reality."

Shinya Tsukamoto:
Født 1. januar 1960

Filmer:
1989: TETSUO I: THE IRON MAN
1990: Hiruko: The Goblin
1992: TETSUO II: THE BODY HAMMER

TETSUO II: THE BODY HAMMER

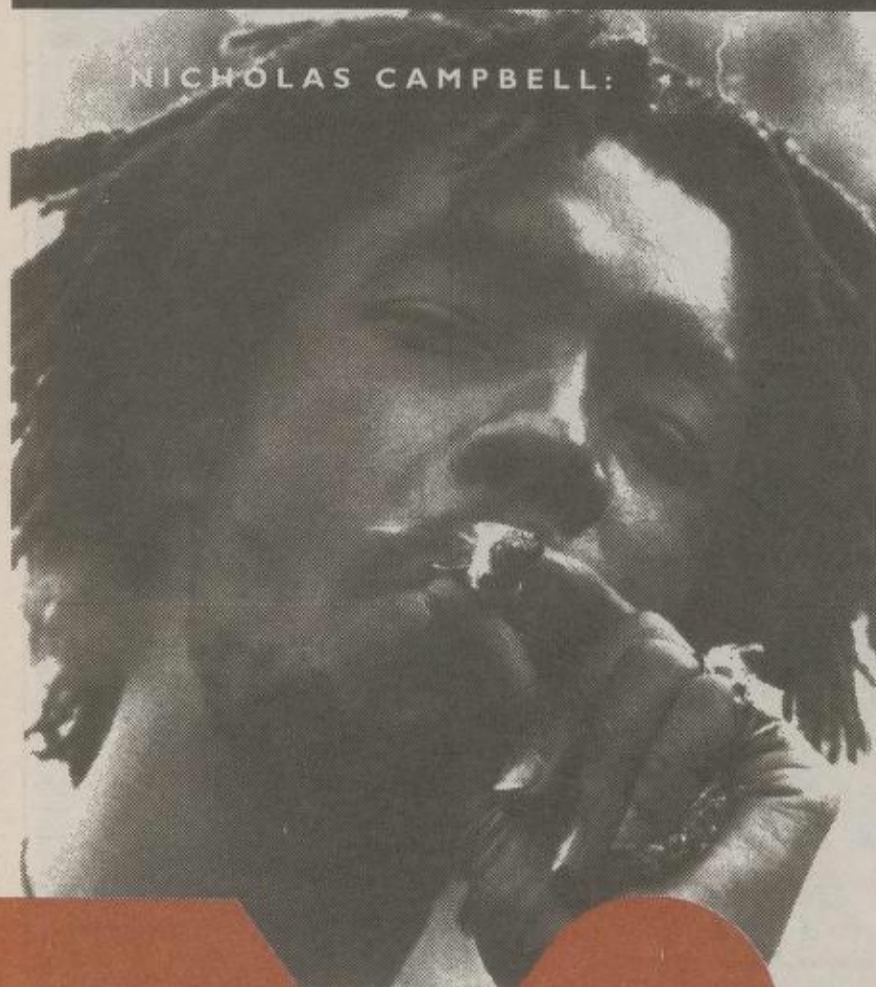
Japan 1992
83 minutter

Regi, manus, foto, scenografi, klipp:
Shinya Tsukamoto
Musikk: Chu Ishikawa
Sang: Tomoyasu Hotel fra "Guitarhythm"
Skuespillere:
Tomoroh Taguchi, Nobu Kanaoka, Shinya Tsukamoto, Sujin Kim, Tomoo Asada

Sitges Film Festival (Beste scenografi)
Porto Film Festival (Juryens spesialpris)
Brüssel Film Festival (Juryens spesialpris)
Yubari Film Festival (Kritikerprisen)
London Film Festival

STEPPING RAZOR - RED X
Rockefeller lør. 28.11. Kl. 18.00

THE TUNE
Rockefeller lør. 28.11. Kl. 20.30
Cinemateket ons. 25.11. Kl. 19.00

NICHOLAS CAMPBELL:

STEPPING RAZOR - RED X THE PETER TOSH STORY

"Stepping Razor - Red X" er en dokumentarfilm om Peter Tosh. Sammen med Bob Marley var Peter Tosh den fremste representanten for reggae-bewegelsen som tok verden med storm fra slutten av 60-tallet.

Kvelden den 11. september 1987 serverte Peter og hans kone Marlene Brown middag for fem venner i sitt hjem. Idyllen ble avbrutt av tre væpnede menn som krevde penger. Utbyttet ble drøyt 1000 kroner. Tosh ble slått og skutt flere ganger. Sårene var dødelige.

Peter Tosh hadde i lengre tid forberedt seg til å skrive sin selvbiografi ved å prate inn på mikrokassetter. Disse kassettene, The Red X Tapes, ble funnet i leiligheten der drapet fant sted. Disse tapene blir benyttet som fortellerspor i filmen. De legger et grunnlag for et personlig, morsomt og lyrisk portrett av den kontroversielle og populære kunstneren.

Peter Tosh var overbevist om at han var ettersøkt av djevelen og djevelens krefter for å presentere sannheten.

Peter Tosh, Red X tapes: "The truth has been branded outlaw and illegal. It is dangerous to have the truth in your possession. you can be found guilty and sentenced to death."

Han dedikerte sitt liv til Rasta og var kjent for sine militante holdninger, hjemme fikk han et rykte som Jamaicas Malcolm X. Allerede med sin første plate lanserte han en kampanje for å legalisere marijuana; han var først ute av de store artistene med låter mot apartheid osv.

Skuespilleren Nicholas Campbell regidebuterer med "Stepping Razor - Red X".

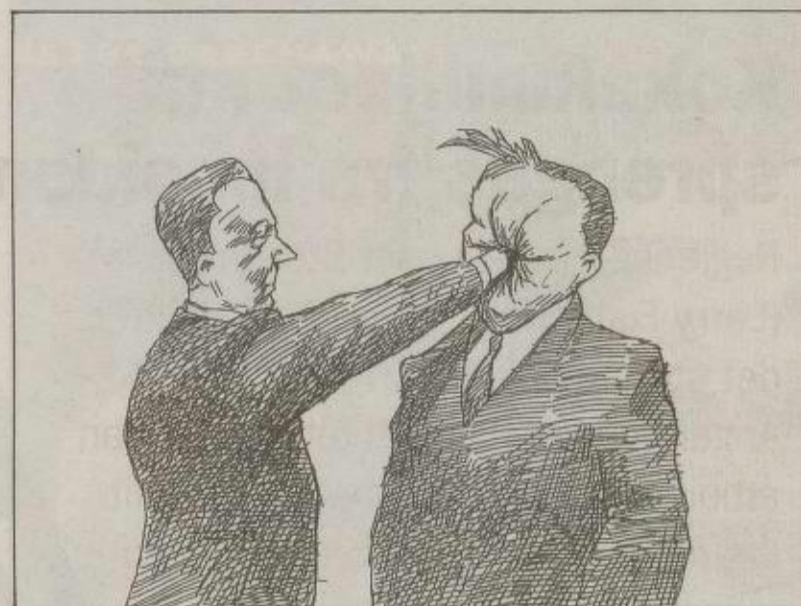
STEPPING RAZOR - RED X

THE PETER TOSH STORY

Canada 1992
103 minutter

Regi: Nicholas Campbell
Produsent, fotograf: Edgar Egger

Toronto Film Festival
Stockholm Film Festival

THE TUNE

©1992 Bill Plympton

THE TUNE

©1992 Bill Plympton

BILL PLYMPTON:

the tune

Mange kjenner Bill Plymptons tegneferdigheter fra de effektfulle småbitene som krydrer MTV's sendinger. Nå kan han presentere en helaftens tegnefilm-musical, "The Tune". 10 sanger og en instrumental låt er skrevet av Maureen McElheron.

Bill Plympton har tegnet samtlige av de 30 000 tegningene. Hans assistent har lagt på vannfarge, før Plympton sjøl til slutt bruker sine fargepenner. Etter to års hardt arbeid, er filmen ferdig. Enkelte segmenter kjenner vi fra MTV og kortfilmen "Push Comes To Show", noe som har muliggjort finansieringen. Totalbudsjett: 1

million kroner.

"The Tune"'s unge helt, Del, kjemper for å slå igjennom som låtskriver, men jakter fortsatt på den låten som kan gi ham superstjernestatus. Han drives også av sin kjærlighet til Didi.

Del får en hard deadline av sin sleipe sjef, Mr. Mega. Han gir Del 47 minutter til å skape en smash hit, ellers så blir det sparken.

På vei til Mr. Mega havner vår helt i byen Flooby Nooby, en bisarr musikkby.... Klarer Del å skape sin hit-låt? Får han sin kjære Didi?

Surrealistisk svart humor, sprøtt og villt. "We're the garage band of animation compared to the symphony orchestra of Disney. I prefer our raw quality."

THE TUNE

USA 1992
72 minutter

Regi, produsent: Bill Plympton
Musikk: Maureen McElheron
Sundance Film Festival
Stockholm Film Festival

NYTT PÅ VIDEO

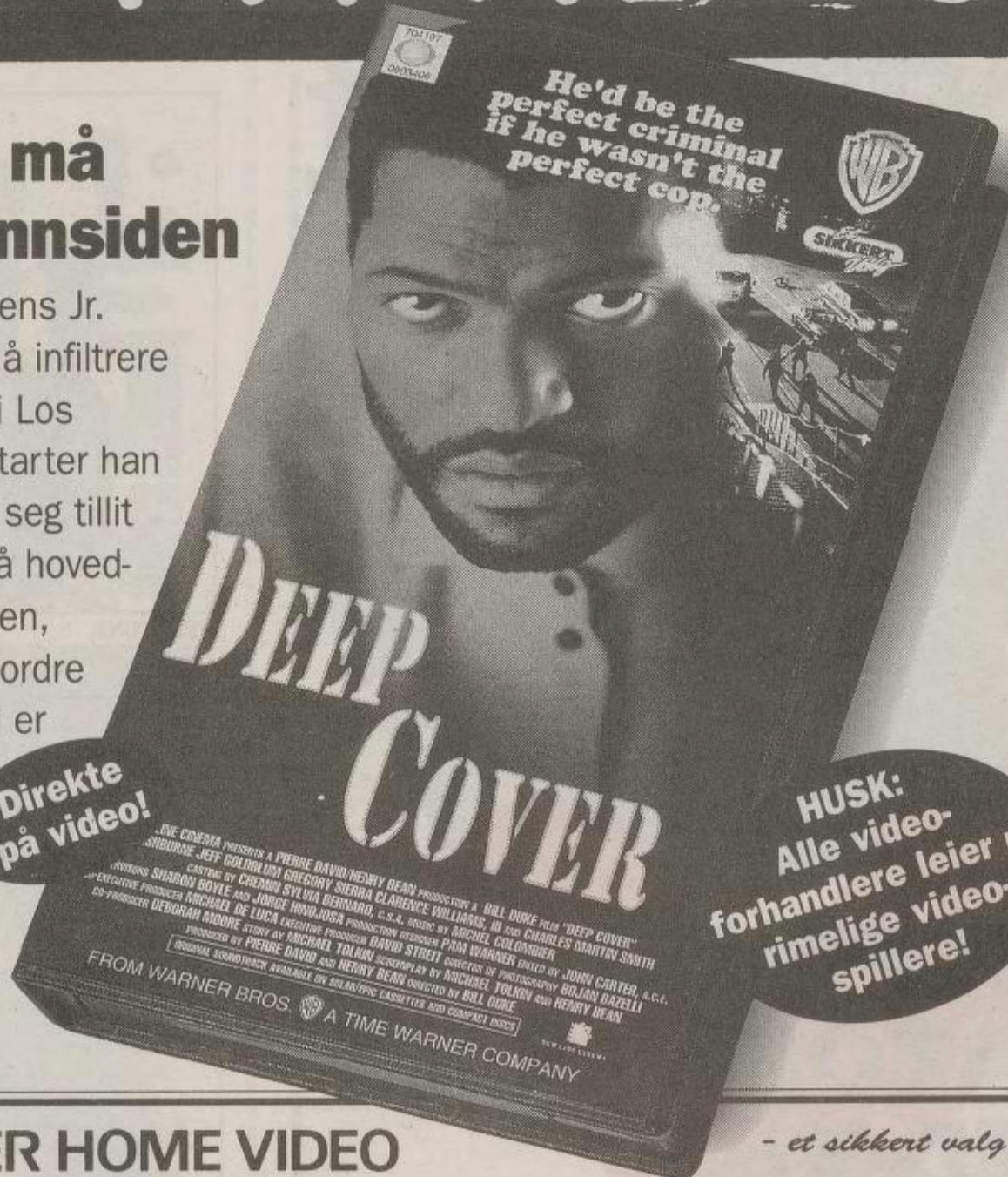
Kokainmiljøet må sprenges fra innsiden

Regjeringen gir Russel Stevens Jr. (Larry Fishburne) i oppdrag å infiltrere det største kokainkartellet i Los Angeles. Med ny identitet starter han arbeidet med å opparbeide seg tillit i narkomiljøet. Når jakten på hovedmennene nærmer seg slutten, mottar han imidlertid stoppordre fra regjeringen. Men Russel er ikke den som gir seg..

Deep Cover har høstet glimrende kritikker i USA.

Direkte på video!

HUSK: Alle videoforhandlere leier ut rimelige videospillere!

WARNER HOME VIDEO

- et sikkert valg

K2 - dødsfellen

«Verdens farligste fjell» virker som en magnet på de mest eventyrlyste klatrere - som Taylor og Harold. Drømmen om å beseire K2 går imidlertid ikke i oppfyllelse helt uten problemer...

Norsk film på sitt beste

Ann Mari (Anneke von der Lippe) er norsk sykepleier i den finske vinterkrigen, og møter soldaten Markus. Etter Finlands kapitulasjon stifter de familie i Norge, som snart okkuperes av Hitler. Dermed havner de på hver sin side av konflikten...

NYTT PÅ VIDEO

AKIRA
Rockefeller lør. 28.11. Kl. 23.00

KATSUHIRO OTOMO:

AKIRA

En virkelig godbit fra Japan. Tegneren Katsuhiko Otomo har overført sin berømte tegneserie "Akira" til en actionfylt helaftens tegnefilm. Japan er i dag det ledende landet i verden når det gjelder tegneserier og tegnefilmer, ikke minst gjennom deres voldsomme "manga".

"Fenomenal... en umiddelbar kult-klassiker."

- The New York Times.

Bli med på en overraskende hyper-reality-reise full av heavy mareritt i år 2019. Neo-Tokyo er iferd med å eksplodere. Akira kjemper mot de

gamle gudene som vender tilbake. Følg Akira og resten av gjengen på raske "choppers"-ferder

Arbeidsledighet, ny-religioner og organisert dophandel. Terroristgrupper. Hemmelige menneske-eksperimenter under militærets ledelse og beskyttelse. Utvikling av overnaturlig mental styrke. Telepati. Tetsuo, Kaori, Kaneda osv. Baren "Harikuka". Akira, også kjent som Nummer 28 eller "absolute energy".

AKIRA - filmen, ble ferdig i 1988, mens sjølve tegneseriehistorien er avsluttet i år. Rollegalleriet fra filmen gjenfinnes i tegneserien, men mange av dem er langt mer utviklet i tegneserien, pluss at den også inneholder mange personer som ikke finnes i filmen. Filmene er et must for alle som kjenner tegneserien, men kan utmerket oppleves som et sjølstendig verk. Amerikanske "Premiere" skrev at denne japanske apokalyptiske tegnefilmen får "Blade Runner" til å ligne en gammel Disney-film.

Katsuhiko Otomo
Født: april 1954.

Filmer:
1982: Jiyu o warenai (Give me a gun, give me freedom)
1988: AKIRA (tegnefilm)
1991: World Apartment Horror

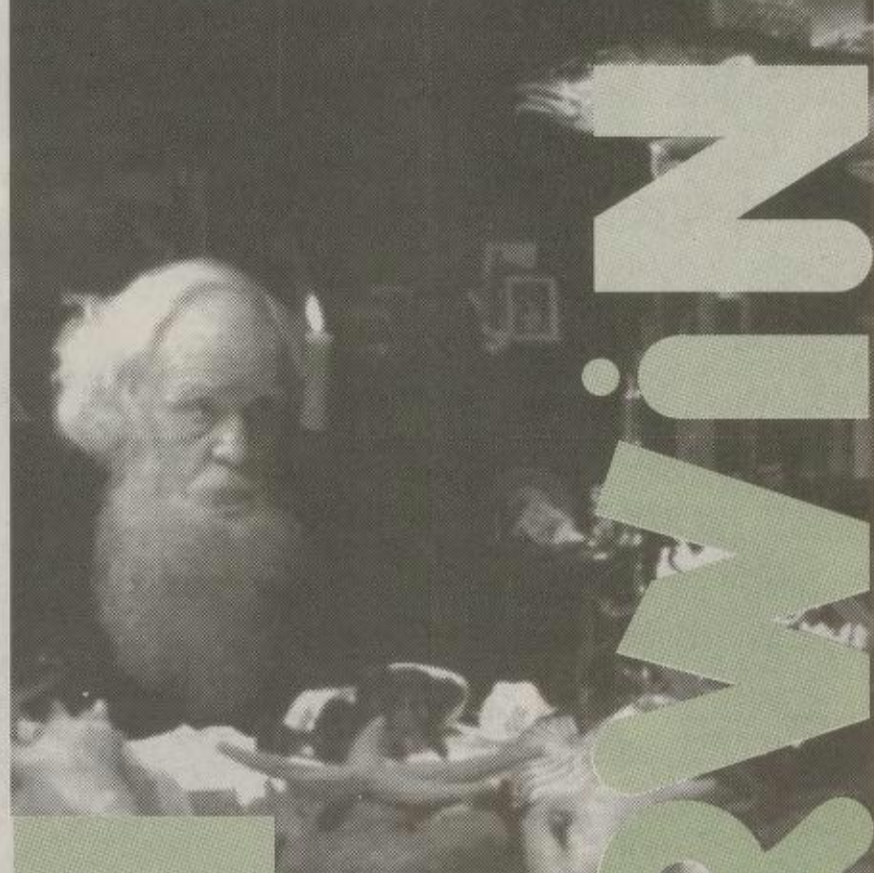
AKIRA

Japan 1988
124 minutter

Regi, produsent:
Katsuhiko Otomo
Foto: Katsuji Misawa
Musikk: Shoji Yamashiro

DARWIN
Rockefeller søn. 29.11. Kl. 17.00

PETER GREENAWAY:

Peter Greenaways "Darwin" er delt opp i 18 bilder.

1. Den innledende fasen av Den Industrielle Revolusjonen.
2. Darwin studerer medisin i Edinburgh.
3. Victorianske reaksjoner på studier av naturhistorien.
4. Undersøkelser av den engelske kysten og ekteskap med Emma, datter av industrilederen Wedgewood.
5. Forbindelse mellom den økonomiske filosofien om kreftenes frie spill og loven om den sterkestes rett.
6. Den engelske arbeiderklassens fattigdom.
7. Slaveri.
8. Dødsstraff og lovens strenghet.
9. Vitenskapelig framstilling av galskap og frenologisk teorier om primitive kulturer.
10. Pre-Darwinistiske teorier om artenes opprinnelse.
11. Darwins gjeld og referanser til sine samtidiges studier.
12. Vitenskapelige ekspedisjoner verden rundt med seilskuta "Beagle".
13. Observasjoner av dyrerikets mangfoldighet.
14. Fossilbevis og utviklingssammenligning av beinstrukturer.
15. Studier av sjøgress på den skotske kysten.
16. Darwins ti barn.
17. Forfølgelsesreaksjoner på utviklingslæren.
18. Akademiske kontroverser.

Peter Greenaway
Født 1942

Filmer (utdrag):

- 1982: The Draughtman's Contract
- 1986: A Zed And Two Noughts
- 1987: The Belly Of An Architect
- 1988: Drowning By Numbers
- 1989: The Cook, The Thief, His Wife And Her Lover
- 1991: Prospero's Book
- 1992: ROSA (kortfilm)
- 1992: DARWIN (til TV-serien The Audiovisual Encyclopedia)
- 1992: A Walk Through Prospero's Library

Kortfilm:
One Ray The More

Stemmingsbilde fra en gammel britisk koloni. Inspirert av "The Immoralist" av André Gidé. Skrevet og regissert av Natalie Bohlin.

DARWIN

Frankrike 1992
52 minutter

Regi: Peter Greenaway
Foto: Chris Renson, Reiner van Brummelen
Musikk: Nicholas Wilson

Skuespiller: Bert Sevenhuijsen (Darwin)

Venezia Film Festival
Stockholm Film Festival

NERO
Rockefeller søn. 29.11. Kl. 19.00

GIANCARLO SOLDI:

NERO

“Nero” er en svart film inspirert av temaet “djevlesk kjærlighet”, blandet med skrekk og lett ironi. Handlingen utspiller seg i Milano.

Filmen “Nero” er basert på en historie av Tiziano Sclavi, kjent for sin tegneserie “Dylan Dog”.

Francesca har forlatt Zardo for en annen mann, Federico. Straks hun har flyttet inn hos sin nye elsker oppdager hun at hun har glemt en hudkrem hos sin eks-kjæreste. Hun ber Federico dra for å hente den sjeldne kremen. Først nekter han, men lar seg til slutt overtale. Døren hos Zardo står åpen, det ser tomt ut, og Sergio går inn. Federico finner Zardo med overkuttet strupe, i en blodpøl på badet. Det ringer på døren. Det er politiet som er blitt tilkalt av naboene på grunn av mistenkelige lyder fra leiligheten. Federico later som om han er Zardo for å berolige dem. Politiet går igjen. Federico putter liket i en koffert. Da han går blir han tatt for å være Zardo av en gammel nabo. Federico drar hjem, men Francesca er ikke der. Osv.

En absurd spiral av trusler drar Federico inn i stadig nye skremmende opplevelser. “Nero” er en fantasifull moderne film som kan minne om de amerikanske Coen-brødrenes verker.

Som Francesca møter du Chiasi Caselli, en ny spennende italiensk skuespiller. Hun spilte Keanu Reeves' kjæreste i “My Own Private Idaho”, og har i år spilt i filmer av Costa Gavras og Taviani-brødrene. Som politimann møter du Hugo Pratt, mannen bak “Corto Maltese”.

“Nero” kan se ut som verdens beste dramatisering av en tegneserie, men tegneserien eksisterer ikke.

NERO

Italia 1992
100 minutter

Regi: Giancarlo Soldi
Etter en roman av Tiziano Sclavi
Foto: Luca Bigazzi
Musikk: Mau Mau

Skuespillere:
Sergio Castellitto,
Chiara Caselli,
Luis Molteni,
Hugo Pratt, Carlo Colnaghi

Venezia Film Festival
Stockholm Film Festival

EDWARD II
Rockefeller søn. 29.11. Kl. 21.30
Cinemateket fre. 27.11. Kl. 19.00

DEREK JARMAN:

EDWARD II

EDWARD II
England 1991
90 minutter

Regi: Derek Jarman
Produksjon: Working Title
Produsent: Steve Clarc-Hall, Anthony Root
Basert på et skuespill av Christopher Marlowe
Foto: Ian Wilson
Musikk: Simon Fisher Turner

Skuespillere:
Steven Waddington,
Andrew Tiernan,
Tilda Swinton,
Nigel Terry,
Annie Lennox.

Filmfestivalen i Venezia
Filmfestivalen i Berlin
Stockholm Film Festival

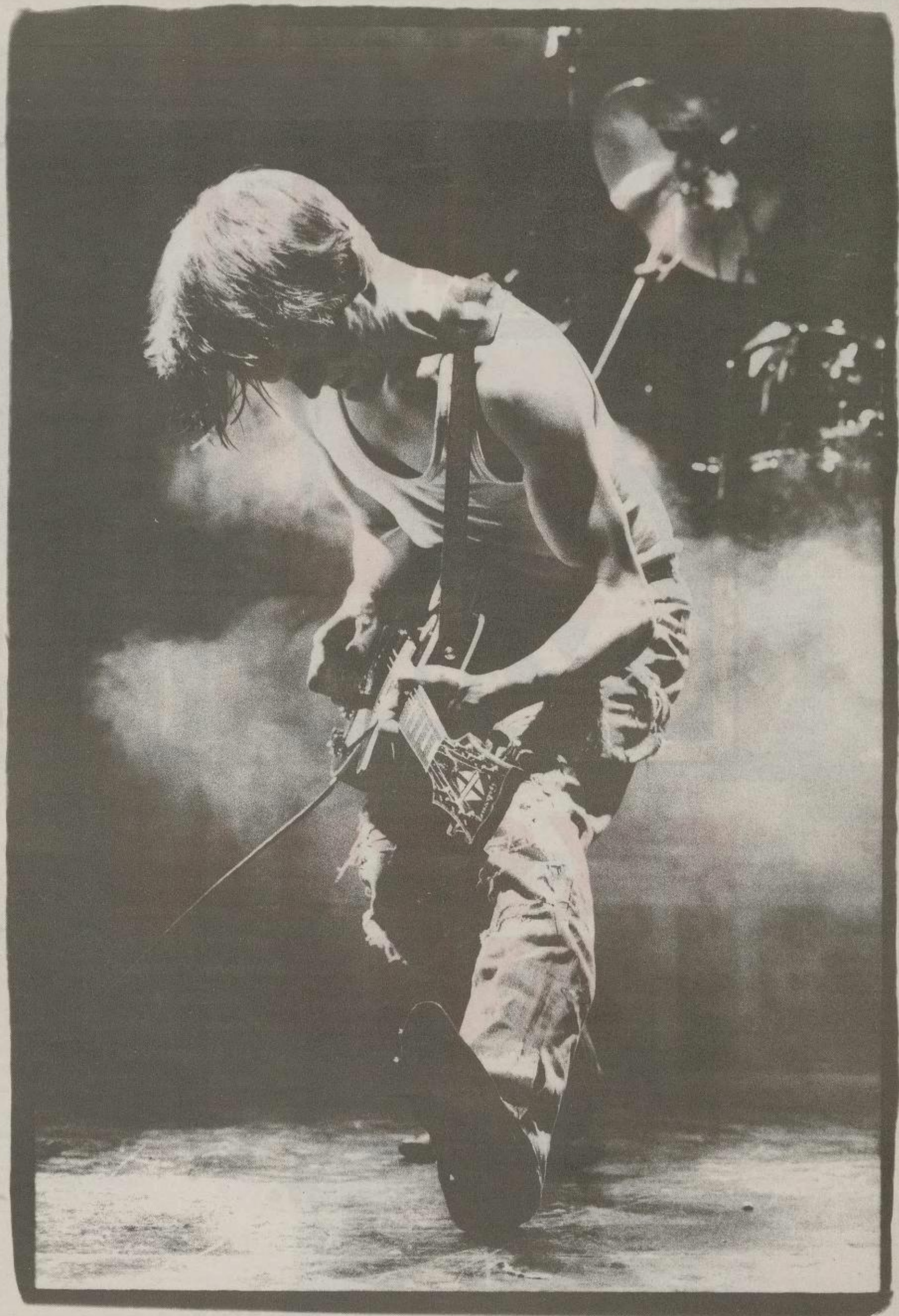
Her har du en råsterk film om kjærlighetens vilkår. Alle rykter som gikk om at Englands mest kontroversielle filmskaper, Derek Jarman (“Sebastiane”, “Caravaggio”), var død nær (AIDS), et rykte forsterket gjennom hans egne utstillinger og filmtestamenter som “War Requiem” og “Garden”, viste seg å være noe overdrevet. Sykdomsbildet var reelt nok, men døden har han foreløpig lurt med fornyet kraft og energi.

“Edward II” er Derek Jarman sin sterkeste film hittil (han har planer om mange flere). Han har latt seg fascinere av historien om livet til den homoseksuelle Edward II, som var engelsk konge fra 1307 til 1327. Jarman har benyttet Christopher Marlowes berømte skuespill fra 1593. (Marlowe, født samme år som Shakespeare, var sjøl homoseksuell og ble drept i en pubkrangel bare 29 år gammel).

Dagens sladder og interne stridigheter i dagens engelske kongehus blir smått i forhold til 1300-tallets dramatiske

hendelser. Den unge Kong Edward II provoserer sin Dronning Isabella og resten av maktapparatet når han hjemkaller sin mannlige elsker, Gaveston, fra eksil i Frankrike.

Derek Jarman sin “Edward II” bringer oss en fortsatt like aktuell historie, bearbeidet av en av Englands fremste forfattere, til oss via et svært moderne og kraftfullt filmspråk. Topp skuespillere, Tilda Swinton fikk skuespillerprisen i Venezia i fjor. Jarman blander også frekt inn Gay Liberation-demonstrasjoner og Annie Lennox' tolkning av en Cole Porter-låt.

**Billetter til de fleste kulturarrangementer får du på Posten.
Ring og bestill på grønn linje 050 - 33 133.**

posten

Hver torsdag

Dagbladet

**TV
& film**

**EKSTRA
AVIS**

Nyhetene om TV & film.

Alle kanaler.

Alle dager.

Hjelper deg å velge.

SPESIALVISNINGER: ON THE AIR

Rockefeller:

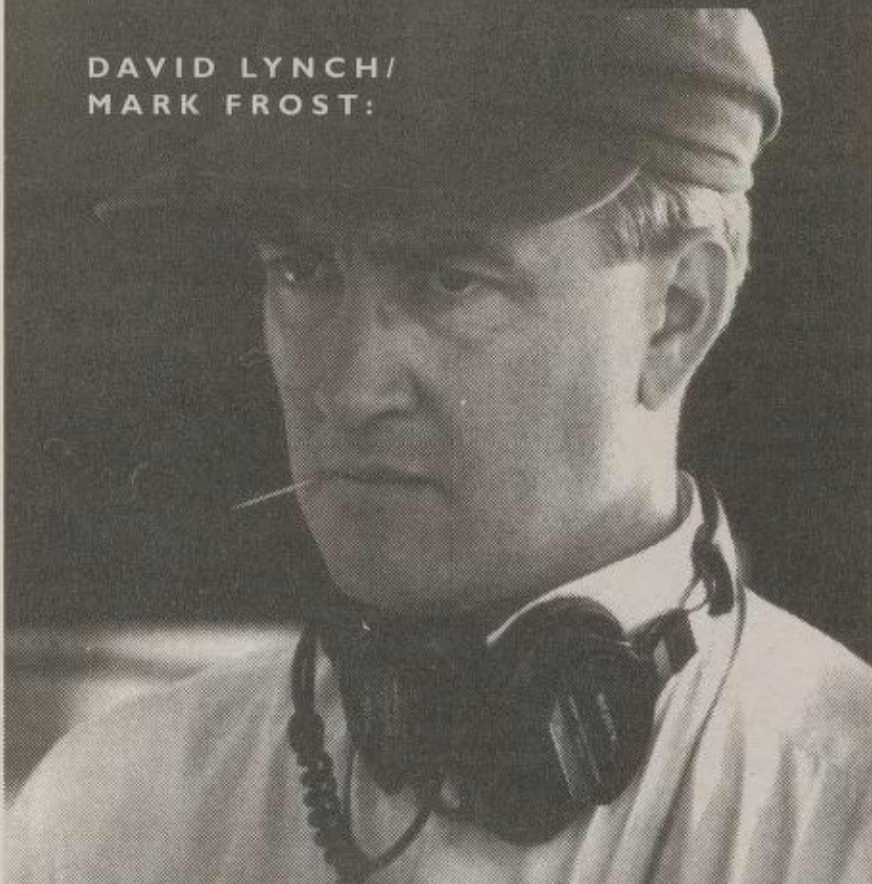
Episode 1: ons. 25.11. Kl. 16.30,

Episode 2&3: tor. 26.11. Kl. 16.30,

Episode 4&5: fre. 27.11. Kl. 16.30,

Episode 6&7: lør. 28.11. Kl. 16.30.

Hele serien, 7 episoder: søn. 29.11. Kl. 12.00

DAVID LYNCH/
MARK FROST:

ON THE AIR

NY TV-SERIE fra DAVID LYNCH

FilmFest Oslo kan i år presentere spesialvisninger av samtlige episoder av den nye TV-serien fra David Lynch. Det er produsert ialt 7 episoder. Mannen bak "Eraserhead", "Blue Velvet", "Wild At Heart" og "Twin Peaks" tar denne gang for seg 50-tallets groteske TV-verden.

Året er 1957, og alt er klart for det direkte sendte "The Lester Guy Show". Store premierenerver i studioene til Zoblotnick Broadcasting Corporation. Topp kaos. Du får møte selveste Lester Guy og Betty Hudson. Ingen forstår showets regissør, Vladja Gochkitch men han får hjelp av oversetteren Ruth Trueworthy. Den inkompetente produsenten er Dwight McGonigle og ZBC's sjef er tyrannen Bud Budwaller. I flere av rollene får du møte skuespillere fra "Twin Peaks"-serien.

Med ironi og ekte slapstick blir vi vitne til TV's mange muligheter. David Lynch har regissert åpningsepisoden.

Benytt den unike muligheten det er å se serien før den dukker opp på ordinære TV-kanaler.

ON THE AIR

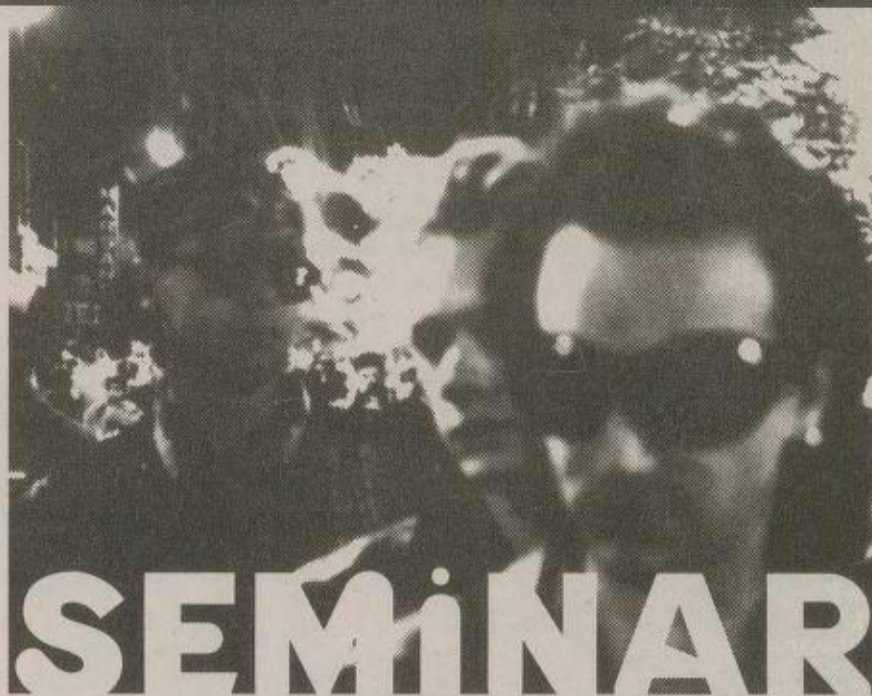
USA, 1992
7X30minutter

TV-serie skapt av Mark Frost og David Lynch

Skuespillere:
Miguel Ferrer, Ian Buchanan, David L.Lander, Maria Jeannette Rubinoff, Nancye Ferguson, Mel Johnson, Jr., Marvin Kaplan, Tracey Walter, Gary Grossman, Kim McGuire

SEMINAR

Rockefeller lør. 28.11. Kl. 11.00-16.00

ÅPENT FAGSEMINAR MUSIKKVIDEO

FILMFEST OSLO har valgt å sette søkelyset på de elskede og forhatte musikkvideoene på festivalens hovedseminar. Vi inviterer film, TV, video og musikkbransjen, studenter og andre interesserte til et 5-timers seminar. Det vil bli innlegg, debatter og presentasjoner. Fagfolk fra England og Norge vil møtes i Rockefeller kino og konsertsal. Fra London kommer produsent Richard Bell og regissør Angela Conway.

Fra Norge har vi foreløpig knyttet til oss: Truls Zeiner-Henriksen fra Narcissus film og video Aslak Dørum fra Ramalama Productions, Casper Evensen fra Lysverket Anders Elsås fra The Tremulators Kjell Jarle fra Kassetavgiftsfondet

Påmelding: FILMFEST OSLO, Rockefeller. Deltageravgift: 100 kr.

OBS! Begrenset antall plasser.

RICHARD BELL/ANGELA CONWAY

STATE-SURVIVAL OF ART

London-selskapet STATE-Ltd. ble startet av produsenten Richard Bell og regissørene Anton Corbijn og Peter Schemmel i 1987.

I de fem årene som har gått siden starten har de produsert mer enn 220 musikkvideoer og konsertfilmer. STATE-Ltd. har laget videoer for artister som f.eks. U2, Nick Cave, The Pixies, Depeche Mode, Bryan Ferry, Siouxsie & The Banshees, Nitzer Ebb, EMF, Front 242, Wire, Renegade Soundwave, Inspiral Carpets, Primal Scream, Young Gods, Maria McKee og Throwing Muses.

Angela Conway er fast regissør for STATE, og har bl.a. laget Nick Caves "The Weeping Song".

Independent-selskaper som Mute, Creation og 4 AD benytter seg av STATES tjenester, ikke minst på grunn av stor fleksibilitet når det gjelder produksjonsmetoder og produksjonskostnader. Arbeidernes kunstneriske kvaliteter fører også til stor etterspørsel fra store verdensstjerner. Folket fra STATE har deltatt på lignende seminarer i bl.a. Berlin.

Rockefeller

Rockefeller

NOVEMBER:
tirsdag 3: UGLY KID JOE
tirsdag 10: NILS LOFGREN m/ band
onsdag 11: BLOOD SWEAT AND TEARS
torsdag 12: MAGNUM
lørdag 14: CANNED HEAT
lørdag 21: MOTORHEAD

DESEMBER:
fredag 4: WALTER TROUT BAND
lørdag 5: MARIUS MÜLLERS FUNHOUSE
lørdag 12: CLAUDIA SCOTT & EARTH ANGELS
lørdag 19: de LILLOS
onsdag 23: THE YOUNG NEILS
torsdag 26: REIDAR LARSEN & The Boogie Bastards

Vi har ikke verdens største ostedisk, men vi har ost når de andre har stengt.

Hos Statoil holder vi åpent når det passer deg. Fordi du ikke er ferdig på jobben før etter at butikken er stengt. Fordi en vanlig Norvegia er bedre enn ingen ting klokken 11 om kvelden. Fordi det frister med en skikkelig middag når innholdet i kjøleskapet ikke frister til noe som helst. Fordi det rett og slett er menneskelig å glemme. Og fordi lange åpningstider er

viktigere enn å ha byens største vareutvalg.

Vi har kanskje ikke alt du har lyst på, men vi har åpent når de andre har stengt.

 STATOIL

Vi har ikke alt, men vi har det du trenger.

Besørger frakten av alle
filmer under den andre
internasjonale filmfestivalen
FILMFEST OSLO 92

ASG Norge AS avdelingskontorer:

Oslo – hovedkontor	Stavanger
Tlf. 02 61 50 50	Tlf. 04 63 22 11
Fax 02 62 43 77	Fax 04 63 22 12
Oslo – innland	Trondheim
Tlf. 02 32 17 50	Tlf. 07 63 12 66
Fax 02 30 83 34	Fax 07 53 03 00
Oslo – Fornebu	Arendal
Tlf. 02 53 00 02	Tlf. 041 35 000
Fax 02 59 17 66	Fax 041 35 001
Fredrikstad	Kristiansand
Tlf. 09 33 60 00	Tlf. 042 70 721
Fax 09 33 68 90	Fax 042 70 533

FRAM
TIL NESTE

FESTI-
VAL PÅ

ROCKE-
FELLER

KAN DU LESE
ALT

OM FILM I

NATT&DAG

BATES BACKER & SPIELVOGEL RRA 1

Når 100 000 synger
"Seier'n er vår" på
Lillehammer, kan du
være der som vinner.

-Skriv en ny versjon til "Seier'n er vår" og vinn to dager som Birkebeinerlaugets hedersgjest under OL på Lillehammer.

I årtier har vi jublet i ekstase over de velkjente strofer:

Seier'n er vår, Seier'n er vår.

Vi har vinni Seier'n er vår.

Nå er tiden inne for å gi dette ukronte mesterbrølet noen nye linjer, slik at vi fjerner enhver tvil om at vi nordmenn er verdens beste publikum.

Konkurranseregler får du hos Birkebeinerlaugets medlemsbedrifter. Du finner oss 3 880 steder i Norge. Du skal svare på 12 olympiske spørsmål og dikte ditt eget seiersbrøl etter samme melodi.

I hvert fylke kåres en vinner.

Vinnerbrølene går senere videre til landsfinalen om Norges beste. Hver fylkesvinner får et to-dagers opphold for to personer under OL på Lillehammer, som Birkebeinerlaugets hedersgjester. Men, nå må du dikte litt. Tenk deg hvilken opplevelse det må være å høre 100 000 idrettsglade mennesker stemme i ditt jubelbrøl på Lillehammer i februar 1994.

Mrk. Vinnerne kåres 21. desember og vinnerteksten(e) kommer i egen annonse på nyåret.

De 1 000 første som svarer får Birkebeinerlaugets jakkemerke.

Leans

Clothes

JC
Jeans & Clo

LEVI'S CROCKER DAVY'S FRA 299:-

JAKKE 995:- BUKSE 499:- FRA CAMERA

OSLO: (KARL) JOHANS GATE OG OSLO (SIT), DRAMMEN, FREDRIKSTAD, FØRDE, GJØVIK, ALØTTA, KONGSVINGER, MO I RANA, HOSS, FORSGRUBBN, LANDEFJORD, SANDNES, SARPSBORG, STAVANGER, STEINJØKER, STRØMMEN, ÅLESUND.

Universitetsbiblioteket i Oslo
Drammensvn. 42
0255 OSLO 2
Attn: Til arkiv
NATT & DAG P.B. 7144 - 0307 OSLO 3